

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

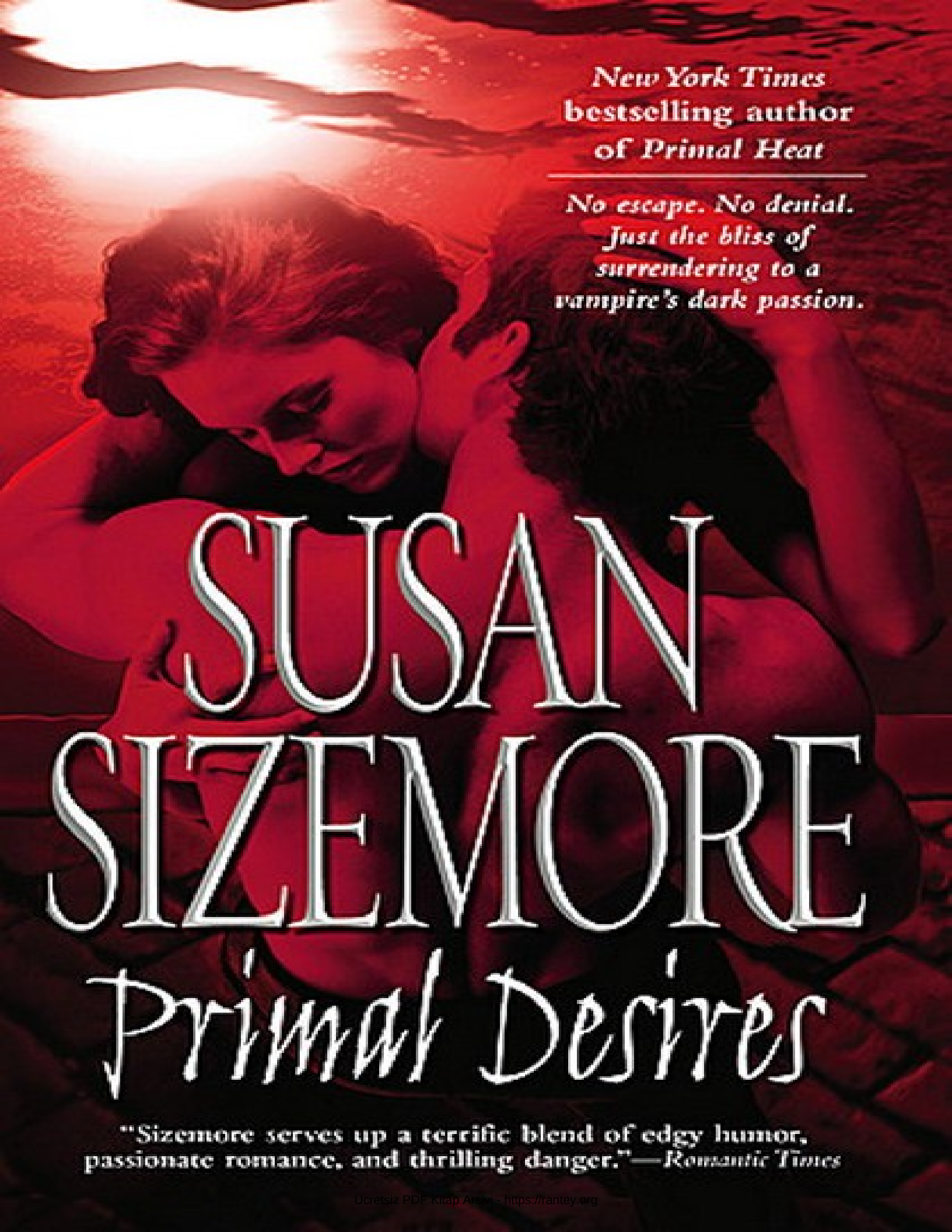
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times
bestselling author
of *Primal Heat*

*No escape. No denial.
Just the bliss of
surrendering to a
vampire's dark passion.*

SUSAN SIZEMORE

Primal Desires

*"Sizemore serves up a terrific blend of edgy humor,
passionate romance, and thrilling danger."—Romantic Times*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Eleştirmenler SUSAN SIZEMORE'un bu çok satan kitaplarına bayılıyor

PRİMAL ISI
New York Times ve USA Today'in en çok satan kitabı

"Sürükleyici karakterler ve mizah ilgi çekici bir alternatif gerçeklik, bu seriyi en iyi ve en tutarlı şekilde çekici hale getiriyor."

-Romantic Times

"Tutku, tehlike ve gizem *Primal Heat*'in sayfalarını dolduruyor.... Yoğun ve tatmin edici bir okuma."

-Romance Reviews Today

"Bu dünya her yeni bölümde daha da büyüleyici hale . Politika, güç, gizem ve romantizm baş döndürücü bir kombinasyon oluşturuyor...."

-Huntress Yorumları

KARANLIKLARIN EFENDİSİ
New York Times ve USA Today'in en çok satan kitabı

"Ne kötü çocuk! Kesinlikle Sizemore'un bugüne kadarki en eğlenceli ve orijinal kahramanı.... Sizemore bir kez daha keskin mizah, tutkulu romantizm ve heyecan verici tehlikenin müthiş bir karışımını sunuyor."

-Romantic Times

"Harika aksiyon, hızlı diyaloglar ve güçlü nesir.... Susan Sizemore'un *Karanlığın Efendisi* kitabı başından inanılmaz sonuna kadar sürükleyici."

-A Romance Review

SANA AÇIM
USA Today'in en çok satan kitabı

"Sizemore'un cızırtılı serisi daha da ilgi çekici hale geliyor.... Sıcak romantizm ve yoğun tutkular bu kitabı besliyor ve unutulmaz bir okuma haline getiriyor."

-Romantic Times

"Çekici bir olay örgüsü, sayfaları çeviren bir heyecan ve nefis bir romantizm."

-Romance Reviews Today

"Sizemore'un vampir dünyası en iyiler arasında... dışarıda.... Bu kitap okunacaklar listenizde yer almalı."

-Huntress Yorumları

"Bolca vampir, cinsel gerilim ve aksiyon var."

-A Romance Review

SANA SUSADIM

"Bu cızırtılı hikayede tutku, ihanet ve hızlı aksiyon bolca var...."

-Library Journal

"Heyecan, ateşli bir romantizm ve harika bir vampir bilgisiyle birleşiyor!"

-Romantic Times

"Asla yavaşlamayan, aksiyon dolu, gerilim dolu bir roller-coaster yolculuğu. [Okurlar bu tutkulu çifti çok sevecek. Sakın kaçırmayın!]"

-Romance Reviews Today

SENİN İÇİN YANIYORUM

"Sizemore, eski vampir efsanelerine getirdiği yeni yorumla mükemmel ve son derece ilgi çekici yeni bir dünya yaratıyor. *Senin İçin Yanıyorum* seksi, heyecanlı ve tek kelimeyle sürükleyici. Yeni ve ateşli bir seri için mükemmel bir başlangıç."

-Romantic Times

"*Senin İçin Yanıyorum*'a bayıldım ve umarım Bayan Sizemore'un bir başka harika vampir serisinin başlangıcı olur."

-Old Book Barn Gazette

"Kahkahalarla bezeli seksi bir okuma, yeni ve ateşli bir serinin ilk kitabı."

-Booklist

"Sizemore'un seksi vampirleri beni her zaman ziyaret edebilir! Bu kitabın bittiğini gördüğüme çok üzuldüm. Bu kitabı mutlaka almalısınız."

-All About Romance

SUSAN SIZEMORE'UN ÇALIŞMALARI İÇİN DAHA FAZLA ÖVGÜ

"Kötü bir duygusallık."

-Christina Dodd

"Heyecan verici, cinsellik yüklü."

-Booklist

"Sizemore gerçekçi vampirleri nasıl yazacağını biliyor."

-All About Romance

Susan Sizemore tarafından da

Primal Heat

Karanlığın Efendisi

Geceyi Arzuluyor

Senin İçin Açım

Senin İçin

Susadım Senin

İçin Yandım

Geçmiş Noel'in Gölgeleeri

(Christine Feehan ile birlikte)

Primal Desires

SUSAN SIZEMORE

POCKET STAR BOOKS
New York London Toronto Sydney

Cep Yıldızı Kitapları

Simon & Schuster, Inc. şirketinin bir
bölümüdür. 1230 Avenue of the
Americas
New York, NY 10020

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif hakkı© 2007 yazar Susan Sizemore

Bu kitabı veya bölümlerini herhangi bir biçimde çoğaltma hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır. Bilgi için adres Pocket Books İştirak Hakları Departmanı, 1230 Avenue of the Americas, New York, NY 10020

POCKET STAR BOOKS ve kolofon Simon & Schuster, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

ISBN-13: 978-1-4165-6713-4

ISBN-10: 1-4165-6713-5

Bizi World Wide Web'de ziyaret edin:

<http://www.SimonSays.com>

Adanmış
Fern Anderson'ın anısına

Önsöz

Orta Avrupa, Kış 1943

Jason Cage kurtlarla arkadaşlık etmekten hoşlanıyordu, ama bu üçlü yaratık Açıklıkta onu çevreleyenler kurt adamlar olmalıydı. Şimdiye kadar hiçbir kurt ona, kendininkine rakip olabilecek zekâyâ sahip parlayan altın gözlerle bakmamıştı. Etrafının Gestapo üyeleriyle çevrili olması ya da onu avlayan vampir Prime'in omzuna dokunması onu şaşırtmazdı. Ama bu sürü Jason'ın bu gece ormanın derinliklerinde bulmayı beklediği son şeydi.

Yine de ay dolunaydı, orman uzaktı. Eğer o bir kurtadam olsaydı, bu kırsalın özgürce koşmak için mükemmel olduğunu düşünürdü. Özgürlük, ister ölümlü ister evrimleşmiş olsun, her canlının arzuladığı bir şeydi.

"İyi akşamlar," dedi, çoğunlukla bir Amerikan filminde bir vampirin söylediğini duyduğu bir şey için.

En büyük kurt adamın hırıltıyla karşılık vermesinin bir çeşit kahkaha olduğunu umdu.

"Size zarar vermek niyetinde değilim," diye devam etti.

Sakin bir şekilde konuşuyor, dinleyicilerin zihinlerine ulaşmak için hiçbir çaba sarf etmiyordu. Kurtadamlar telepatik olarak -çoğunlukla nezaketen, ama aynı zamanda son zamanlarda psişik iletişimi her denediğinde, diğer Prime bir şekilde zihinsel enerji kullanımına odaklandığı için.

Kurtadamlar etrafında dönüyor, gümüş ay ışığı karanlık şekillerini ortaya çıkarıyordu. Şekil değiştirmiş halleriyle kocaman adamlar olmalılar, diye düşündü.

Ona zarar vermek istedikleri aklına geldi, ki kurtadamlar ve vampirler arasında işler genellikle böyle yürümezdi.

Üçlü yaklaşırken "Neden?" diye sordu.

Açıklığın etrafında her bir adım daha yaklaşılarak daire çizmeye başladılar. Belli ki bu bir dans, bir ritüeldi. Bu bir dans, bir ayin miydi? Sonunda fedakarlık mı?

Ataları bu tür Eski Din saçmalıklarına katılmış olsa da, Jason yirminci yüzyılın bir Başbakanıydı.

"Bir savaş var, biliyorsunuz," diye hatırlattı etrafını saran canavarlara. "Birbirimiz yerine Almanlarla savaşıyor olmalıydık."

Ona doğru gelmeye devam ettiler.

Medeni olmak için elinden geleni

yapmıştı.

Mutlu bir şekilde dövüşü bekleyerek gülümsedi. "Pekâlâ o zaman."

Sanki sözleri bir işaretmiş gibi, sürü ürkütücü bir uluma çıkardı ve hepsi birden ona saldırdı.

Jason güldü, onları doldurulmuş oyuncaklarmış gibi sağa sola savurdu. sert kaslar, keskin pençeler ve kötü dişlerden oluşan yaratıklardan ziyade. Birkaç çizik ve bir iki ısırik aldılar ama vampir derisi sertti ve çabuk iyileşirdi.

Sonuç olarak Jason oyundan keyif almıştı. Son zamanlarda çok fazla kaçıyor ve saklanıyordu; bu, hayal kırıklıklarını mükemmel bir İlkel yolla gidermek için bir fırsattı.

İş bittiğinde Jason hiç terlememişti ve kurt adamlar nefes nefese, bitkin bir halde açıklıkta yığınlar halinde yatıyorlardı. Jason başını kaldırıp kendisi de aya doğru ulumak istedi.

Onu durduran şey, kendisinin ve kurtadamlar yalnız değildi. Arkasında duran bir ölümlü vardı ve

Jason yüzünü ona döndüğünde ölümlü alkışlamaya başladı.

Jason beyaz sakallı yaşlı adama, "Bizi eğlenceli bulduğunuza sevindim," dedi.

Ölümlü pejmürde giyinmişti ama eski bir prensin duruşuna sahipti. Budaklı ellerini yanına indirdi ve Jason'a başıyla selam verdi. Kurt adamlar kendilerini yerden sürükleyerek Yaşlı adamın ayaklarının dibine çömel.

"Hoş geldin Prime." Ölümlü bir kurt adamın kafasına dokundu ve kurt adam onun kalçasına yaslandı. "Bu gece iyi iş çıkardın."

Jason'ın aklına az önce bir tür testten geçtiği geldi. Ama neydi ve neden?

Birinci Bölüm

Las Vegas, Bahar, Günümüz

Bir gösteri daha, sonra iki ay tatil. Sabırsızlanıyorum!"

Jason kuliste beklerken asistanının heyecanını anlıyordu. Ara verdikleri süre boyunca Bora Bora'da evlenecek ve balayı yapacaktı. Aklında belirli bir plan ya da yer yoktu.

Ya da birkaç dakika öncesine kadar bilmiyordu.

"Tabii ki yaratıkları özleyeceğim. Sence onlar bizi özler mi?"

Beast Master sihirbazlık gösterisinde kullandıkları kaplanlar ve aslanlar tatillerini çok özel bir doğa koruma alanında geçireceklerdi. Kurtlar elbette onun yanından hiç ayrılmadı.

Jason, "İki ay özgürce koştuktan sonra işe geri dönmek istemeyeceklerdir," diye cevap verdi.

Yeleğinin cebine koyduğu tılsımı parmakladı. Kendisine sadece yarısı gönderilmiş olmasına rağmen altın parayı anında tanımıştı.

Ön tarafta alkışlar başlamıştı.

Güçleri olsa bile, bir gösteri sırasında dikkatinin dağılması asla akıllıca olmazdı. Gösteriden sonra soyunma odasında yalnız kalana kadar zarfı açmamış olmayı diledi. Kesinlikle notu okumamış olmayı diledi.

Şimdi kesinlikle olması gereken bir yer ve yerine getirmeyi reddedemeyeceği bir yükümlülüğü vardı.

Ama o anda, seyircinin cazibesi onu çağırdı.

San Diego'nun Kuzeydoğusu, İlkbahar, Günümüz

Sofia Hunyara boğazının dibinde duran kolyenin ağırlığının farkındaydı. Başka hiçbir şey altın gibi hissettirmiyordu. Ağır ve zengindi ve görse de de oradaydı. Deri bir kordona taktığı eski bir sikkenin hilal şeklindeki yarısı, gizlice bluzunun altına sokulmuştu. Yumuşak ipeğin altında madeni paranın dış hatlarını izledi. Bir zamanlar bu sikke sahip olduğu her şeydi ve onu kaybetmemek için çok mücadele etmişti. Son birkaç yıldır onu bir kasada saklıyordu ve geçen hafta gelen mesaja kadar da pek düşünmemişti.

Ön camdan tepedeki eve baktı ve başını iki yana salladı. Etkileyici malikâne Kaliforniya çölüne tamamen yabancı görünüyordu.

Bunu neden yapıyorum? diye bir kez daha sordu kendine.

Muhtemelen büyükbabası ve büyük büyükbabası yüzünden.

Avucunu kolyeye bastırdı.

Ve uzak bir kuzeni dışında dünyada yalnız olduğu ve dünyanın bir anlam ifade etmediği gerçeği. En azından geçmiş anlamsızdı.

Büyükbabası ona küçük bir deri çanta uzatarak, "Bu babana gitmeli," demişti. "Bu yükün sana kalması gerektiği için çok üzgünüm."

Çantayı çekerek açtı ve içindekileri avucunun içine döktü. Beklediği şey buydu ama yine de farklıydı. Hastane yatağında yatan ölmek üzere olan adama baktı. "Diğer yarısı nerede?"

"Sana öğretmesi gereken kişi baban olmalı," dedi. "O şimdi burada olmalı."

Babası Seal Bay'de üç kez üst üste müebbet hapis cezasına çarptırılmıştı. Onu bir daha asla göremeyecekti ve ona bir şey öğretmesini istemiyordu.

Hiçbir şey. Onun ne yaptığını görmüştü. Ama şu an onu almanın zamanı değildi.

acısını büyükbabasından çıkardı. Tek yapabildiği yaşlı adamın devam etmesini beklemektir.

"Bir gün ne yapılması gerektiğini bileceksin. Bir gün öğretmeniniz bulunacak. O zamana kadar sabırlı olun. Bir gün..."

Son sözü *bir gün* olmuştu. Sofia uzun süre beklemişti. Bu zamanın hoş geçmemişti. Açıklama beklemeyi, hatta açıklamayı istemeyi bırakmıştı. Ama şimdi buradaydı.

Uzun sonunda başka bir araç onunkinin arkasına yanaştı. Sofia arabasından indiği sırada arkasındaki beyaz cipten bir adam indi. Uzun boylu ve zayıftı, çok geniş omuzları ve dalgalı kahverengi saçları vardı. Adamın hareket edişindeki sarmal enerji ve hayvani zarafet Sofia'yı etkiledi. ona doğru geldi. Bakmamak için ölü olmak gerekirdi ve dudaklarını yalamaktan kendini alamadı.

Tamam, adam lezzetli görünüyordu ama bu kaba ya da pervasız olmak için bir neden değildi. Sofia, adam ona ulaştığında şehvet dalgasını kontrol altına almayı başardı ama kendini garip ve utanmış hissetti.

Dikkatini önlerindeki Gotik taş yığınının çevirdi. "Sence tavan arasında kendi deli kadınıyla birlikte mi geliyor?" sordu. "Yoksa bir tane kiralamak zorunda mı kalıyorlar?"

"Heathcliff'le Cathy'nin arkada bir misafirhaneleri var mı?" diye sordu.

Vay canına, *Jane Eyre'i Uğultulu Tepeler'*den tanıyan bir adam! Sesi derin ve kaymak gibiydi ve ona bakıp gülümsemekten kendini alamadı. Hayatında gördüğü en mavi gözlere hemen yakalandı.

Neredeyse elini uzatacak ve "*Benim adım Sofia*" diyecekti. *Bebeklerinizi alabilir miyim?* Bu garip, güçlü tepki onu sinirlendirdi ve her zamanki güvensizliği ve temkinliliği geri geldi. Hemen arkasını döndü ve eve doğru yürüdü. Bu adamın kim olduğu ve burada ne yaptığı önemli değildi. Onun kızartacak kendi balıkları vardı.

Jason koyu renk gözlü İspanyol güzeli takip etmeden önce bir süre bekledi, o uzaklaşırken uzun bacaklarını ve arkasındaki kıvrımı takdir etti. Ayrıca birbirlerinin gözlerinin içine baktıklarında onu vuran psişik kasırganın etkisinden kurtulmak için de zamana ihtiyacı vardı. Kadının derisinin altında ateşten bir yaratık olduğu izlenimini edinmişti. Ayrıca kafese kapatılmış bir hayvanı gördüğünde tanırdı. Bu ölümlünün onun psişik yetenekleri hakkında ilk şeyi bildiğinden ya da bilinçsizce şimdiye kadar karşılaştığı en güçlü psişik kalkanlardan birini oluşturduğunu bildiğinden şüpheliydi.

Onun kim olduğunu ve burada ne aradığını öğrenmek için içeri girmesi gerektiğini düşündü.

Kapı zilini çalarken ona katıldı. Birkaç dakika sonra kimse kapıya gelmeyince, "Şimdi ne olacak?" diye mırıldandı.

Ağır ahşap kapının ortasında bir çirkin yaratık şeklinde süslü pirinç bir tokmak vardı. Jason onu denedi. Bu çağrıya da kimse cevap vermedi.

Kapıyı zorlayarak açmaya hazırlanıyordu ama kapı kolu kolayca döndü. "Gidelim mi?" diye sordu.

"Bu haneye tecavüz değil mi?" diye sordu genç kadın.

"Burada olmak için bir davetiyem var," diye cevap verdi.

"Öyle değil mi?"

"Evet," diye kabul etti, sesi hiç de mutlu . "Tüm bu gizem *çok* can sıkıcı."

Başıyla onayladı ve kapıyı iterek açtı. Centilmence bir şey geride durup kadının önce girmesine izin vermek olurdu. Ancak koruyucu bir içgüdü devreye girdi ve eve kadından önce girdi.

Giriş holü çok büyüktü ve derin gölgeler içindeydi, ama karanlık onu içeride bekleyen devasa kurtadamları görmekten alıkoymadı.

köşeler. Jason kapıyı onun yüzüne çarpmak için döndü ama ölümlü onu çoktan içeri kadar takip etmişti.

Canavarlar ileri atılırken, "Ne oluyor-" diye söze başladı.

"Dışarı çık!" diye emretti ve kendini onunla kurtadamların arasına koydu.

Canavarlar hırlayıp sıçradı ve Jason hepsine birden saldırdı. Pençeler yüzünü parçaladı ve dişler baldırına battı ama her şey bittiğinde ayakta kalan tek kişi o oldu. O sırada kapıya doğru döndü ve genç kadının kendisine baktığını gördü. Sırtını kapıya dayamıştı, gözleri korkudan kocaman olmuştu, solgun ve titriyordu.

Ona doğru bir adım attı ama arkasından biri alkışlamaya başlayınca döndü. Jason bu yaşlı adamı tanımıyordu ama tiksintiyle ona baktı. "Ben bu sınavı zaten geçmedim mi?"

Yaşlı adam gülümsedi ama bu daha çok bir alaydı. "Testin senin için olduğunu kim söyledi, vampir?"

İkinci Bölüm

San Diego, İlkbahar, Günümüz

Sidonie Wolf portakal suyundan bir yudum aldı ve restoranın terasından sakın suyun üzerinde parıldayan güneşe baktı. Taze bir esinti Kısa sarı saçları okyanustan gelen tuz ve terasın kenarını kaplayan çiçek saksılarından gelen yasemin kokuyordu.

Masanın diğer tarafında Tony Crowe domates suyu içiyordu. Koyu renk gözlerinde, bu ortamda kan rengi sıvı içen bir vampirin görüntüsünün ne kadar ironik görüldüğünü bildiğini söyleyen bir pırıltı vardı. "Hey, ben Tadını sevdim," dedi bardağını bıraktığında. "Bir şey

söyledim mi baba?" diye sordu.

Tony etrafına hızlıca bir göz attı ama kimse duyabilecek kadar yakınında oturmuyordu. "Baba?" Bir kaşını kaldırdı. "Sid, hayatım, ne yapıyorsun?"

Onları izleyen herhangi bir ölümlü için kesinlikle baba ve kız gibi görünmezlerdi ama öyleydiler. İkisi de yirmili yaşlarında görünüyordu. Esmerdi, keskin kemikli, Orta Avrupalı, eğer gerçekten bir vampir olsaydı Dracula'nın nasıl görünmesi gerektiği tarzında yakışıklıydı. Kadında mavi Gözleri ve sarı saçları anne tarafından geliyordu ama Tony'nin zarif elmacık kemikleri ona miras kalmıştı.

Sid esrarengiz bir şekilde gülümsedi ve omletinden birkaç lokma yedi. Sonra ona bir parmak salladı. "Erkek ebeveyn biriminden paranoya mı? Yaralandım. Nasıl oldu da Los Angeles'tan buraya gelmek için?"

"Yolculuk iyiydi. Neden bana baba diyorsun?"

Onlar Klan vampirleriydi, yani kültürleri hem anaerkil hem de anasoylu idi. Sid, Kurt 'ndan bir kadındı ve Antonia Hanesi'nin kızıydı. Tony ise Corvus Klanı'ndan bir Prime, Berenice Hanesi'nin oğluydu. Teknik olarak, Tony ve Antonia birbirlerine bağlı bir çift olmadıkları için, çocuklarının ona "Baba" demesi için bir neden yoktu. Ama Sid, Antonia'ya oldukça yakındı. Kendisine babalık eden Prime'dan sık sık ölümlü terimlerle bahsediyordu.

"Tamam, belki *babam* biraz fazla oldu," diye kabul etti. "baba?"

Yüzünü buru turdu. "Babamla gidelim, tamam mı? Ben iyiyim."

"Güzel." Sid sandalyesine geri oturdu. Bunu d   nd  ğ nden çok zor buluyordu. "Hâlâ kliniğin güvenliğini sen mi sağlıyorsun? Dr. Casmerek nasıl? Sanırım gündüzleri zorlananlara yardım etmek için önemli araştırmalar yapmakla meşgul."

"Sanırım  yle," diye cevap verdi Tony. Çok ku kulu ama en azından kızın gizli niyetlerini telepatik olarak araştırmaya  alı mıyordu. "Neyin pe indesin kızım? Gün ışığı ilaçlarının bu kadar çabuk ayarlanmasına gerek yok, değil mi? Onlar mı?"

Başını iki yana salladı. "Sadece son zamanlarda yeni bir mucize ilaç bulup bulmadığını merak ediyordum. Ya da başka tıbbi tedavilerle ilgileniyor olabilir mi? sorunlarımız var."

"Klanların ve Ailelerin projelerine yatırdıkları onca paraya bakılırsa, o ve ekipleri öyle olsa iyi olur."

"Güzel. David Berus şehirde, bunu biliyor muydun?"

" yle mi?" Tony sordu.

"Leydi Juanita bu ak am yemeğe gelmemi istedi," diye devam etti. "David Berus da orada olacak."

Klan Matri aslında sormadı, emretti. Sidonie Wolf kendisine emir verilmesinden nefret ederdi. G r n   te hoş olan bir şey için bile

Yılan Klanı'nın saygın bir başbakanı için verilen akşam yemeğine konuk oldu. Sidonie diğer Klan kızları gibi değildi. En azından gelse öyle olmayacaktı. Açık isyan bir seçenek değildi ama kurnazlık... şimdi, kurnazlık harikalar yaratabilirdi.

Tony her gibi hızlı davrandı. "Leydi J. David'le istiyor. Tebrik ederim. Yakında dede olmayı dört gözle bekliyorum."

"Ah, lütfen!" diye yakındı. "Bebek sahibi olmaya itiraz ettiğimden değil," devam etti. "Hatta birkaç bebeğe bile. Klana karşı görevimi yapacağım. Ama ben istiyorum ki bağlılıklar ve duygusal karmaşalar olmadan benim olmak için seçimler."

"O zaman David'in nesi var? Bağlandığı kişiyi kaybettiği için hâlâ kalbi kırık, bu yüzden duygusal karışıklıklar istemesi de pek olası değil. Genetik olarak-"

"O ve ben birinci dereceden kuzeniz," diye . "Babası Kurt

Klanı'ndan." "Bunu unutmuşum."

"Klanların taze kana ihtiyacı var."

Ona sert bir bakış attı. "Evet ama senin taze kan en az ayda bir kürk ve kuyruk çıkarıyor."

"Rose nasıl?" diye .

Cevap verirken gözlerinde ateş vardı. "Seksen yaşında ve huzurevine yeni taşındı."

Sid onun hassas bir noktasına dokunmasına bu kadar kaba tepki verdiği için kendinden nefret ediyordu. "Özür dilerim," dedi babasına. "Ama sanırım az önce Klanlara olan görevimiz nedeniyle ikimizin de gerçekten istediğimiz kişilere sahip olamayacağımızı belirttik."

Düşünceli görünüyordu. "Bir planın var. Her zaman bir planın vardır. Sen, sevgilim, Machiavelli'yi bir amatör gibi gösterirsin ve yaşlı Nick müthiş bir Aile Reisi'ydi."

"Biz kadınlar her zaman daha zekiyizdir," dedi sırtarak.

Tony gülümseyerek karşılık verdi. "Dr. Casmerek'e bir konuda yaklaşmamı istiyorsun, değil mi?"

Sid açık sözlü olmaya ve fırtınanın çabucak dinmesini ummaya karar verdi. "Sunı dölleme. Benim yumurtam, bir donörün spermi-"

Tony ayağa fırladı. "Aklını mı kaçırdın sen?"

Terastaki herkes onlara bakıyordu.

"Sakin ol." Eliyle işaret etti. "Otur. Beni dinle-"

Sözünü bitiremeden çantasındaki cep telefonu çaldı. Bu kesinti sinirlenen Sid telefonu çevirerek açtı ve "Ne?" diye sordu.

Bleythin dedektiflik bürosundaki ortağından gelen cevap, tüm sorunlarını pencereden dışarı gönderdi.

"Elimden geldiğince çabuk geleceğim Joe," dedi ve kapattı. "Üzgünüm baba," dedi Tony'ye. "Bu tartışmayı daha sonra yapmamız gerekecek."

"Sorun nedir?" diye sordu.

"Cathy kayboldu. Kendisi ofis müdürümüzdür," diye ekledi.

"Bu durum, telefonlara bakması için geçici bir ajans aramaktan daha ciddi görünüyor."

"Oh, evet." Başını salladı. "Değişimini kontrol edemeyen bir kurt adamın dolunaya bu kadar yakın bir zamanda kaybolması son derece ciddi bir durum."

Üçüncü Bölüm

Hollenbeck, Los Angeles, Yaz 1991

Keskin pençelerin sıcak beton üzerinde çıkardığı sesler Sofia'nın kulaklarında kendi hırıltılı nefes alış verişinden daha gürültülüydü.

Tam arkasındaydılar.

yaklaşan kürklü bedenlerin ağırlığını hissedebiliyordu. Ondan daha hızlıydılar.

Neden ona yetişemediler?

Kovalamacanın tadını mı

çıkarıyorlardı?

Koşabildiği kadar hızlı koşarken kalbi hızla çarpıyordu. Ayakları dayanıksız parmak arası terliklerin içinde kayıyordu, ama ayakkabıları tekmelemek için durursa kesinlikle onu aşağı indireceklerdi. Ayak parmaklarını yumuşak plastiğe geçirdi ve yoluna devam etti. O koşarken caddede trafik akıyor, insanlar kaldırımlarda ve vitrinlerde oyalanıyordu ama kimse üç kişi tarafından kovalandığını fark etmemiş gibiydi. devasa köpekler. Güneş henüz tam olarak batmamıştı. Neden görmediler?

Yardım çağırarak nefesi yoktu.

Köpeklerden biri çıplak bacağını ısırarak için hareket ettiğinde çığlık attı ve baldırından aşağı sıcak bir damla aktı.

Hayvanlar kanın kokusunu aldılar ve ulumaya başladılar.

Bir ara sokak gördü ve sonunda kendisinin tırmanabileceği ama köpeklerin tırmanamayacağı bir çit olduğunu hatırladı. Ayakkabılarından biri kaydı.

patinaj yaparak döndüğünde kırık bir cam parçasına bastı ama koşmaya devam etti.

Yanlış bir dönüş yaptığını fark ettiğinde neredeyse sokağın sonuna gelmişti. Çit olacağını düşündüğü yerde bir duvar vardı.

Kendini durduramadan tuğla duvara çarptı, avuç içleri sıyrıldı ve kolları bileklerinden omuzlarına kadar sarsıldı. Arkasını döndü ve köpeklerle göz hizasına gelecek şekilde dizlerinin üzerine düştü.

Büyük kafaları ve kocaman dişleri vardı. Gözleri parlıyordu, acımasız, vahşi ve açlık doluydu.

Gözleri parlıyordu!

Yerden kırık bir şişe aldı.

Etrafında yarım bir daire oluşturdular ve bir süre ona baktılar.

Silahını bırakmasını istediler ama o bırakmadı!

Sonra en çok iyi der gibi hırladı ve üçü de öldürmek için harekete geçti.

San Diego'nun Kuzeydoğusu, İlkbahar, Günümüz

"O bizimle değil," dedi yaşlı adam.

Jason ellerini kadının omuzlarına koydu ve kadının kara gözlerinde bir kâbus gördü. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Titriyordu ve kalbi gittikçe daha hızlı atıyordu. Kadının yardıma ihtiyacı vardı ama ölümlülerin hiçbiri aptal *testlerini* durdurmak için devreye girmeyecekti.

Jason onu nazikçe sarsmayı denedi, sonra ona seslendi ama ölümlülerin düşüncelerine müdahale etmek tehlikeli olsa da onun olduğu yere gitmesi gerektiğini biliyordu.

Onun için.

"Panik atak geçiriyorsun. Bir dakika içinde geçecek," diye güvence verdi.
On
u.

Ama iri kahverengi gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Bir Prime ne yapabilirdi ki? O onu kendine çekti ve sıkıca kucakladı. Sonra onu öptü.

İçinden ateş fişkırdı ve dudakları birbirine değdiği anda zihinleri birleşti. Bir anlık acil bir tutku vardı, sonra...

Dehşete düşmüş bir çocuğun kanının keskin kokusu duyularına saldırdı.

Öfke arzusunun önüne geçti ve ezici bir koruma doldu. Kız onun kızıydı! Yardıma ihtiyacı vardı.

Dünyanın şekli değişti ve Jason bir ara sokağın girişinde durdu. Uzun bir tünelden aşağı bakıyor gibiydi. Tünelin sonunda üç canavar vardı. Karşılarında Sofia dizlerinin üzerinde duruyordu.

Canavarların arasına girene kadar ilerledi. Pençelerini ve dişlerini ona çevirdiler ve o da onlara aynı şekilde karşılık verdi, saldırganlarla savaşırken kendini onlarla kızın arasında tuttu. Onları dönüştürdükten sonra Ayaklarının dibindeki kanlı kürk yığınlarına dönüp Sofia'nın ayağa kalkmasına yardım etti.

Elleri ona dokunduğunda, artık küçük bir değildi ve sıcak ve titreyerek kollarına geldi.

Ve dudakları birbirine değdi.

Sofia, talepkâr bir şekilde kendi ağzına bastırılan ağzın ve içinden geçen, kemiklerini eritmekle tehdit eden şehvetli sıcaklığın farkındaydı. Öpücüğü eşit derecede talepkârdı; onun her şeyini tatmak istiyordu. Avuç içi yayıldı Sırtının alt kısmına geçerek onları kalça kalçaya yakınlaştırdı. Adam sert kaslara sahipti ve kız da bu kaslarla bütünleşti. Diğer eli başının arkasını kavradı, aynı anda hem sahiplenici hem de koruyucuydu. Adamın başparmağı kadının ensesini okşayarak içinden bir ürperti geçirdi. Elleri şiddetle onun ellerini kavradı.

asla bırakmak istemiyordu. Adam kadının duyularına nüfuz etmişti. Erkek gibi kokuyor, erkek gibi tadıyor ve öyle erkek *gibi hissediyordu* ki, bu onu ihtiyaçtan deliye döndürüyordu. Bir şeyin bu kadar çabuk nasıl bu kadar doğru hissettirebileceği hakkında hiçbir fikri yoktu, yine de vücutları birbirine mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Mükemmelliğe hiçbir zaman inanmamıştı ve şüphecilik onu bu mükemmel öpücüğe inanma saçmalığından çekip çıkarmak için yükseldi.

"Ne halt ?" diye sordu adamı iterken.

Bakırın tadını aldı ve elinin tersiyle hassaslaşmış dudaklarını sildi. Bir damla kan eline bulaştı ve ona baktı. Onun mu yoksa onun mu? Onun, diye düşündü, dilinin çok keskin dişlerinden birine dokunduğunu hatırlayarak. Öpüşmeye en az onun kadar dahil olduğunu fark edince kızgınlığının bir kısmı azaldı.

Gözleri parıldıyordu. Çok maviydiler. "Bana bundan zevk almadığını söyleyemezsin."

Kendini beğenmişin . Onun küstahlığı karşısında büyülenmemek için mücadele etmek zorunda kaldı. "Sen başlattın. Neden?"

Omuz silkti. "İyi bir fikir gibi göründü."

Belirsiz anılar ve kâbus görüntüleri etrafında dönüyordu. Ayrıntıları hatırlamaya hiç niyeti yoktu. "Bir köpek gördüm. Köpeklerden nefret ederim. Bir köpek görmüş olmalıyım. aşırı tepki gösterdi."

Yüz hatlarında bir kızgınlık ifadesi belirdi ama tek söylediği "Evet" oldu.

Sofia onun ani soğukluğundan bir köpek sever olduğunu anladı. Bu da olası bir ilişkiyi mahvetti. Bu da onu...

"Beni *neden* öptün?" "Seni

sakinleştirmek için."

"Birisi histerikleştiğinde ona tokat atman gerekmiyor mu?"

"Bu benim tarzım değil." Bir kaşını kaldırdı ve kollarını kavuşturdu.

Sert bir ses konuştu. "Jason Cage, Sofia Hunyara, çağrıldınız.
Nedenini öğrenmenizın zamanı geldi. Gelin."

Dördüncü Bölüm

"Salonda mıyız, Sofia?" Jason sordu ve ölümlü kadını kolundan tuttu.

Bir an için direndi. "*Burada ne işim var benim?*" diye düşündü. Sonra merakına yenik düştü ve onu ileriye götürmesine izin verdi.

"Bunun ne hakkında olduğunu biliyor musun... Jason?" diye sordu, yaşlı adamı uzun, kötü aydınlatılmış bir koridorda takip ederlerken.

"Pek sayılmaz."

Koluna güven verici dokunuşunu istediğini, ancak herhangi bir bağımlılıktan korktuğunu söyleyebilirdi; ondan kasıtlı olarak uzaklaşarak arzusuyla savaştı. Onun güven eksikliğine kızmamalıydı ama kızdı.

Çoğu boş olan uzun kitap raflarının sıralandığı geniş bir odaya götürüldüler ve bir çift yıpranmış koltuk gösterildi. Yaşlı adam süslü ama hırpalanmış bir masanın arkasında oturuyordu. Jason mobilyalardaki hasarın çoğunun hayvan pençelerinin izlerine benzediğini ve ahşap zeminin uzun, derin oyuklarla işaretlendiğini fark etti. Sanki nesiller boyu kurt yavruları burada vahşice koşturmuş gibiydi.

"Göster ona," dedi yaşlı adam Jason'a.

"Bana neyi gösterecek?" Sofia sordu.

"Kimsin sen?" Jason ölümlü erkeğe sordu.

Yaşlı adam içini çekti ve boğumlu ellerini masanın üzerinde kavuşturdu. "Açıklanacak o kadar çok şey var ki, nereden başlayacağımı bilemiyorum."

Sofia saatine baktı. "Hızlı konuş."

Yaşlı adam, "Sofia, ben senin büyük amcan Paşta Hunyara'yım," dedi.

Kızın ifadesi sertleşti. "Benim hiç amcam yok."

"Büyük amca," diye tekrarladı. "Ve kendin hakkında bilmediğin çok şey var."

Pashta mı? Jason, Roman kampında kucağına tırmanıp hikâyeler anlatmasını isteyen korkusuz bir çocuğu hatırlayarak gülümsedi. Ne kadar çabuk yaşıyorlardı.

"Beni tanıyorsun Prime," dedi Pashta. "Kıza inanabileceği tek şeyi göster."

Jason onu bu tuhaf buluşmaya neyin çektiğini hatırladı ve cebinden altın parayı çıkardı.

"Nereden buldun bunu?" Adam ağır yarım daire şeklindeki altını havaya kaldırdığında Sofia sordu.

"Bir arkadaşıma aitti," dedi ona.

"Büyükbabama aitti," dedi. Altına uzandı bluzunu çıkardı ve deri bir kordona asılı olan madeni paranın diğer yarısını çıkardı. "Tılsımım ne yapıyorsun?"

Jason başını Paşta'ya doğru eğdi. "Sanırım bunu bana o gönderdi."

"Yaptım," dedi yaşlı adam. "Diğer yarısını da Prime'dan alıp kaçacak mısın Sofia? Yoksa sana her şeyi açıklamamı ister misin?"

Sofia donanmada geçirdiği altı yılın onu mantıklı, metodik ve disiplinli bir insan yaptığını düşünmekten hoşlanıyordu. Ama işte buradaydı, evcilleştirmek için savaştığı vahşi çocuk, aileden ilk acı verici söz edildiğinde tekrar ortaya çıkmaya çalışıyordu. Kendini kontrol altına almak zorundaydı - gerçi son birkaç dakika içinde şehvet, dehşet ve gariplikle aynı anda sarsılmak herkesi sarsmaya yeterdi.

Tekrar yerine oturdu ve kalbinin diğer yarısını elinde tutan adam yerine, akrabası olduğunu iddia eden adama odaklanmaya çalıştı. Kibar kalabilmek için tüm iradesini kullandı. "Lütfen açıklayın."

Paşta gülümsedi ve bir an için tıpkı büyükbabasına benzedi. "Öncelikle seni uzun zamandır aradığımızı söylememe izin ver. Seni ve kuzenin Catherine'i. Bunca yıldır neredeydiniz?"

Kuşkuları artmıştı ve Cathy'den söz edilmesi onu sarstı. "Açıklamalar sunan sensin."

"Aile geçmişimiz hakkında ne biliyorsun?"

Sofia hiçbir şey söylemedi, onu bekledi.

İç çekti. "Bizim ailemiz farklı. Sırlarımız var, çok derin sırlarımız. Büyük güçlerle kutsanmışız ve aynı zamanda lanetlenmişiz."

Saçmalıklarla dolu olmasından bahsetmiyorum bile, diye düşündü.

Jason onu dinlemesini tavsiye etti, sesi o kadar netti ki sanki kafasının içinde konuşuyormuş gibi hissettiriyordu.

Sofia, Cage'e bakmak için sertçe döndü ve onun yatıştırıcı, güven verici bakışlarına yakalandı.

Bunu açıklamak çok zor. İnanması ve kabul etmesi daha da zor. Bir şans verin. Pashta'ya bir şans verin.

Sakin sesi ruhunu okşadı; onun yanındayken korkamazdı. Onu.

Ve *bu*, yaşı adamın lanetlerden ve kutsamalardan bahsetmesinden daha mantıklı değildi.

"Bizler birbirimize sıkı sıkıya bağlı ve içimize kapanık insanlarız. Öyle olmak zorundayız. Savaştan sonra halkımızı Amerika'ya getirme kararını verenler büyük büyükbabalarınızdı. Yeniden başlamak, lanetten kaçmak, normal insanlarmışız gibi davranmak istediler."

"Ben normal bir insanım."

"Buna gerçekten inanmıyorsun," dedi Cage.

Kadın ona ters ters baktı.

Gülümsedi ve yaşı adamı işaret etti. "Lafı dolandırıyor çünkü atalarınızdan birini bir kurt adamın ısırıldığını ve o zamandan beri tüm kabilenizin doğuştan kurt adamlardan saklandığını nasıl açıklayacağını bilmiyor. Bu her şeyi özetliyor, değil mi Pashta?"

"Kurt muydu?"

Pashta başını

salladı.

Gülümsedi. "Burası Marty Feldman'ın ortaya çıkıp 'İşte kurt' dediği yer, değil mi?"

Jason onun *Genç Frankenstein*'a yaptığı göndermeye gülümsedi ama Pashta "Ne?" dedi.

"Kurtadam diye bir şey yoktur," dedi yaşı adama. "Daha önce hiç

resmi olarak tanıştırılmamış olmanız
Yani ," dedi Jason ona.

Bir kurt adamla resmi olarak nasıl tanışılır? Pençe tokuşturarak mı?

Bu başlamak için kibar bir yol olurdu.

Jason'ın sesi eğlenmiş ve sakin geliyordu, bu da öfkesini kontrol etmesine yardımcı oluyordu. Pašta kadar deli olabileceksen onu neden güven verici bulduğunu bilmiyordu.

"Koridordaki o hayvanların ne olduğunu düşünüyorsun?" Pašta sordu. O

yırtıcı canavarları düşünmek istemiyordu. "Tazıların Baskerville'ler," dedi. "Ailem hakkında konuşmaya devam et. Beni bu tımarhaneye bilgi vaatleriyle soktunuz."

"Sonunda sizi Live Journal'da kitaplar ve filmler hakkında yazdığınız blog aracılığıyla bulduk." Yaşlı adam kıkırdadı. "Bugünlerde herkesin Google'da aranabilmesi beni şaşırtıyor. Bazı sırları saklamak çok zorlaşıyor, sence de öyle değil mi Prime?"

Jason başını salladı. "Ama denemeye devam etmeliyiz."

İnternette gerçek adını kullandığı için başına gelen buydu. İçini çekti. "Devam et, Pashta *Amca*."

"İkisinde de yetenek olmasına rağmen ne baban ne de Catherine'in annesi mirasımızla ilgili bir şey yapmak istemedi. Annen bunu kullanmadı ve baban da... trajik bir şekilde kötüye kullandı."

Sofia sert bir hareket yaptı. Hiçbir işe yaramayan babası hakkında hiçbir şey bilmek istemiyordu ama başka şeyler öğrenebilecekse onun hakkında bir şeyler duymaya katlanabilirdi. Büyükbabası, büyükbabası ve büyük büyükbabası her zaman gizli ve gizemli olmuştur.

Belki de kurt adamlara inanan kaçık akrabalarından saklandıkları içindir.

"Sonunda senin ve kuzeninin izini bulduğumuzda, mirasınızı size açıklamak için ikinizi de buraya çağırdık. Jason Cage'in gelmesini istedik çünkü yetenekleri sizi eğitmek için gerekliydi."

Cathy neredeydi? Jason'a baktı. "Ne gibi yeteneklerin var?"

"Ben bir hayvan eğitmeni ve sahne sihirbazıyım," dedi.

"Sen Canavar Efendisi'sin!" Pashta ilan etti.

Bu tanıdık geldi. "Seni Leno'da görmemiş miydin?"

Cage mütevazı bir omuz silkti.

"Vegas'ta çalışıyorsun, değil mi?"

"Dikkatinizi verin!" Pashta talep etti. "Bu çok önemli!"

Jason, "Açıklamaları bu kadar berbat etmen bizim suçumuz değil, Paşta," dedi.

Yaşlı adam Sofia'ya eliyle işaret etti. "Bunu daha önce hiç bir yabancıya açıklamak zorunda kalmamıştım. Avı yönetmesi için ona ihtiyacımız var, vahşi hayvanları eğitmesi için ona ihtiyacımız var ama o bizden biri değil!"

"Onu bir yabancı olarak görmeye devam edersen, hiçbir zaman da öyle olmayacak. Söylediğin her kelimeyi isteksizce çıkardığını hissedebiliyorum. Bu bana baş ağrısı."

"Gerçek zordur."

Sofia, akrabasının onu sadece sözde sahip olduğu bir beceri için istediğini bildiği için öfkелendi, adam kaçığın teki olsa bile. Bir aile bağlantısı için yeniden umut beslediği için kendine kızarak ayağa kalktı. "İşte bu kadar."

"Bekle!" diye seslendi yaşlı adam.

Onun çaresizliğini duydu ama yine de çıkıp gitti.

Beşinci Bölüm

Jason onun peşinden gitmek için ayağa kalktı ve parayı havaya kaldırdı. "Burada gerçekten neler oluyor?"

"Savaş sırasında neler olduğunu hatırlıyor musun?"

"Deneyler mi? 'Yeniden başladı' derken bunu mu kastettiniz?"

Pashta başını salladı. "İnsanlarımızdan bazıları kaçırıldı. Belki Catherine de onların elindedir. Biz onu bulduktan kısa bir süre sonra kayboldu. Bugünden sonra Sofia'yı arıyor olabilirler." Yumruğunu yara bere içindeki Odun. "O kıza ihtiyacımız var. O piçlerin yarattığı canavarları nasıl evcilleştireceğini ona göstermen gerekiyor." Acı bir kahkaha attı. "Ama önce canavarları bulup onları kurtarmamız gerekiyor."

Ya da onları yok etmek, diye düşündü Jason, 1943'ü hatırlayarak. "Bunu kim yapıyor? Neden?"

Pashta ellerini önünde iki yana açtı. "Henüz çok fazla şey bilmiyoruz ama hızlı hareket etmeliyiz. Bir ekip oluşturmaya çalışıyorum, bu yüzden Sofia ve sana ihtiyacım var." Ona sert bir bakış attı. "Yeminine sadık kalacaksın, değil mi?"

O böyle söyleyince Jason, Amerikan yerlilerinin sorunlarla başa çıkmak için kendi sistemleri olduğunu söyleyemedi. Ayrıca, Pashta'nın halkı uygun bir halk değildi. Onlara yardım edilmesi kadar avlanmaları da muhtemeldi.

"Kızı koruyacağım," dedi. "Onu eğiteceğim."

Pashta kapıyı işaret etti. "O zaman peşinden git."

Bir ölümlüden daha hızlı hareket edebildiği için Jason, Sofia arabasına binmeden ona ulaştı. Sofia kapıyı açmaya başlarken elini onunkinin üzerine koydu ve "Baştan başlayalım, olur mu?" dedi.

Kadının teninin sıcaklığı ve yumuşaklığı karşısında neredeyse kendinden geçecekti.

"Aklı başında benziyordun," dedi ona dönerken. "Neden böyle düşündüğümü bilmiyorum."

"Muhtemelen çok yakışıklı ve çekici olduğum içindir."

"Tanrım, umarım o kadar sık biri değilimdir."

Elini kızın kolunda gezdirdi ve bunun kızda yarattığı hafif ürperti hoşuna gitti. "Aranızdaki çekimi inkâr etmediğinizi fark ettim."

"Sorun cazibe değil. Senin bir kaçık olduğun gerçeği Sorun kurtadamlara inanmak." Havayı ürkütücü bir ses doldururken omzunun üzerinden baktı. "Cipiniz uluyor."

Kurtlarına doğru yatıştırıcı bir düşünce gönderdi. "Onlar sadece George ve Gracie," dedi aniden gerilen kadına. "Onları tanıdıkça seveceksin."

"Köpeklerle aramın pek iyi olmadığını fark etmişsinizdir."

"Onlar köpek değil. Evdeki o yaratıklar da öyle." Yüzü soldu ve zorlukla yutkundu. "O zaman kurtlar."

Jason başını salladı. "Buna *gerçekten* inanmıyorsun."

"Elbette inanıyorum!" İnkârı keskin ve samimiydi.

"Sen bir Hunyara'sın. İçindeki bazı içgüdüler köpekler ve kurtlar arasındaki farkı bilir, doğuştan var olan insanlar ve senin kendi likantropik akrabalar."

Ondan uzaklaşmaya çalıştı. Onu kim suçlayabilirdi ki? O da en az Pashta kadar kötü davranıyordu. Onu çok istiyordu ve bu düşüncelerini bulandırıyordu.

"Sana bir hikâye anlatayım," dedi ve elini şakağına dokunmak için kaldırdı.

Orta Avrupa, Kış 1943

Romanyalılarla birlikte, ormanın derinliklerindeki küçük bir kampa gitti. Orman. Ona bir kulübenin barınağını gösterdiklerinde neredeyse şafak sökmek üzereydi.

İçeride büyük bir grup insan küçük bir ateşin etrafında oturuyordu. Duman alçak tavanın etrafında dönüyordu. Hava keskin kokuluydu ve Dışarıda. Jason'a neredeyse duman kadar görünür olan enerji odaya nüfuz etti ve birkaç güçlü ölümlü medyumun huzurunda olduğunun farkına vardı.

Kurtadamlar ve medyumlar mı? olduğunu merak etti ama diğerlerinin konuşmasını bekledi.

Genç erkeklerden biri öne doğru eğildi ve ona yakından baktı. "Göründüğün kadar genç misin Prime? Dışarıda tek başına ne yapıyorsun?"

Sorular kendi türünden birinden gelseydi Jason gücenirdi. Şimdi sadece omuz silkti. "Bir savaş var."

Yaşlı adam genç adamın kulağının arkasına vurdu. "Oğlum kabadır, Prime. Onun adı Grigor. Yatağında olması gerekirken gölgelerin sinsice dolaşan şu ufaklık ise en küçüğüm Pashta. Ben Sacha Hunyara. Ve biz"- etrafını işaret etti-"Dışlanmışlar. Ne fani dünyanın ne de doğaüstü dünyanın tam üyesi olan insanlar. Saklanarak yaşarız, sırlarımızı saklarız ama şimdi yardıma ihtiyacımız var."

Kendisi de bir dışlanmış ve kaçak olduğundan, anlık onlara sempati duyuyordu. Ama ölümlülere karşı yufka yürekli olmak başını en başta belaya sokan .

"Açıkla," dedi Jason.

"Kurtadamlar hakkında ne biliyorsun?" Grigor sordu.

"Çoğu insan doğuştan kurda, ayıya ya da istediği her neyse ona dönüşebilme ve bunu yaparken de aklı başında kalabilme yeteneğine sahip. Ama bir Arı halktan biri tarafından ısırılan bir ölümlü, dolunay sırasında delirmiş bir hayvana zorunda kalan bir yaratığa dönüşür."

"Kesinlikle," diye yanıtladı Sacha. "Bizim halkımız, Prime, ikisinin arasında bir yerde. Doğuştan gelenler ısırılanları hastalıklı ve kendi varlıkları için bir tehdit olarak görürler. Onlara yardım etmeye çalışmaktansa, kendi döneeklerinin sorumlu olduğu kişileri avlayıp öldürme olasılıkları daha yüksek."

"Yardım var mı?" Jason sordu. "Üzgünüm ama şekil değiştirenler hakkında pek bir şey bilmiyorum."

"Onları evcilleştiriyoruz," dedi Sacha ona. "Hunyara bu sorumluluğu uzun zaman önce üstlendi."

"zorundaydık," diye ekledi Grigor. "Evcilleştirmek, kendi ailemizin üyelerini öldürmekten daha iyidir."

"Bazılarımız hastalığı taşıyor," dedi Sacha. "Bir atamız ısırıldı ve kabile ona baktı. Bir dolunay sırasında kaçtı ve kendi karısını ve oğlunu ısırdı. Kadın kurt adam oldu. Oğlu için durum farklıydı. Saldırı onu dönüştürmek yerine, kurt zihnine ulaşma becerisini ortaya çıkardı. O zamandan beri, insanlarımızın bazıları kurtadam oldu ve diğerleri de onları kontrol edebiliyor. Ben kabilenin şu anki Kurt Terbiyecisiyim."

San Diego'nun Kuzeydoğusu, İlkbahar, Günümüz

"Bu açıklama işinize yarıyor mu?"

Sofia bu soruyu çok uzaklardan sorulmuş gibi duydu, sonra Jason'ın ellerinin yüzünde olduğunu ve vücudunun onu arabaya yasladığını fark etti.

Kışın soğuğu, şömine ışığı ve kafasını dolduran yüzler ve kelimelerle birlikte kayboldu. Sıcak, parlak öğleden sonra keskin bir şekilde tekrar odak noktasına geldiğinde gözlerini kırptırdı.

"Ne oldu?" Kendisini tutan adama sertçe baktı. Adam bir illüzyonistti, bir sahne sihirbazı. "Bunu nasıl yaptın?"

"Boş ver," dedi ve bir adım geri çekildi. Elleri kadının omuzlarına gitti ve onu solmakta olan günün güneş ışığından daha fazla ısıttı. "Sana saçma sapan gelen bir sürü şeyi kabul etmen istendiğı için üzgünüm. yüz değeri."

İşin tuhaf yanı, bunu ondan duyunca Sofia'nın bu saçmalığa inanmak istemesiydi. Sofia başını salladı. "İkimizden biri deli olmalı. Özellikle de sen," diye ekledi.

Güldü. "Doğüstü şeyler benim için son derece normal ama şüpheciliğini anlıyorum. Sana gösterdiklerimi bir düşün." Gökyüzüne baktı ve içini çekti. "Sonra konuşuruz."

"Şu anda konuşmanın nesi yanlış?"

Bu aptalcaydı! Bu adamdan başka bir şey istememesi gerekirken, onun gitme ihtimali karşısında yüreğini bir yalnızlık düğümü sıktı. Onu bir daha asla göremeyecekti, değil mi?

"Bu kadar üzgün bakma." Yanağını okşadı, çenesini avucunun içine aldı ve gözlerinin derinliklerine baktı. Onun kendisini tekrar öpmesini istiyordu. "Ben de seni öpmek istiyorum. Öpebilir miyim?"

Elini dudaklarına götürdü.

Böylece seni tekrar bulabilirim, diye fısıldadı sesi zihninde.

Adamın elinin tersini öpeceğini düşündü, romantik ama son derece eski moda bir jest. Ama aldırmadı çünkü son zamanlarda çok fazla Jane Austen okuyordu.

Onun yerine bileğini ısırđı.

Altıncı Bölüm

Kurt Klanı Kalesi, La Jolla, Kaliforniya, Günümüz

Sence ne kadar kalmamız gerekecek?" Eden, Leydi Juanita'nın evim dediği Fas tarzı malikâneye yaklaşırlarken sordu.

Sidonie Wolf baldızının çok sayıda vampirin yanında rahat edemediğini biliyordu ve Eden'in aile geçmişi düşünüldüğünde onu kesinlikle suçlamıyordu. Normalde Eden'a sadece sineye çekmesini söyleyebilirdi. eski bir vampir avcısı soyundan gelmenin utancıyla yaşıyordu. Kimse onu ısırarak falan değildi ya. Ancak bu gece Eden'in tavrı paranoyadan çok sabırsızlıkla renklenmişti ve Sid de onunla tamamen aynı fikirdeydi. Bu görevi bir an önce bitirmek için ölümlü arkadaşından bile daha fazla sabırsızlanıyordu.

"İçeri girmeye çalışalım, herkese gülümseyelim ve çikalım." "Anlaşıldı," diye yanıtladı Eden.

En azından Eden, Laurent'la kızlarını taşıyordu ve bu da onun hoş karşılanacağını garanti ediyordu. Sid küçük Toni'nin bu akşam herkesin ilgi odağı ve sevgilisi olmasını umuyordu. Toni ölümlü olarak büyüyecekti, bu da vampir nüfusu sorununa yardımcı olmayacağı anlamına geliyordu ama sarı bukleleri, pembe yanakları ve çok sevimli bir bebektir. Gamzelerini babası Sid'in kardeşi Laurent'tan almıştı. Bu gece burada olması gerekmiyordu çünkü ne de olsa o Prime'dı.

"Aptal," diye mırıldandı Sid.

Yirmi birinci yüzyılın şafağında bile tüm eğlenceyi hâlâ penisli erkeklerin yaşamasına çok içerliyordu. O suçlamadı

Sokaklarda Cathy'yi arayan Laurent, Bleythin Araştırmaları'nın kadın üyelerinin ava katılmasına izin vermediği için Leydi Juanita'ya öfke kusuyordu.

"Ne?" Eden, oymalı çift kapıya giden geniş basamakları sordu.

"İçeri girip herkese iyi davranmak zorunda olduğum için surat asıyorum. Sıra almak ister misin?"

"Evet, lütfen," dedi Eden. "Bu komuta performansı olmasaydı şu anda Cathy'nin dolabında bulduğumuz eski dizüstü bilgisayarını hackliyor olabilirdim. Klanınızı sevmediğimden değil ama-"

". "

"Anneni seviyorum."

Leydi Juanita kapıyı açarken Sid, "Merhaba Matri," dedi.

Matri başıyla selam verdi. "Hoş geldiniz, Kurt kızları. Kalemde her zaman bir yeriniz olacak."

İstesek de de, diye düşündü Sid, fikirlerini kendine saklamak için birçok kat zihinsel kalkan kullandı.

Ayrıca, Matri bir bildiri yayınlamak yerine onlarla yüksek sesle konuşmuştu. telepatik selamlaşma. Bu akşam için temel kural buydu. Sid, kapıda Juanita'nın yanında başka bir kadın belirdiğinde bunun nedenini anladı.

Sid, Kurt Klanı'nın evinin reisi Leydi Antonia'yı "Merhaba anne," diye selamladı.

Antonia telepati yeteneğini kaybetmişti ve o kullanamazken bu duyusunu kullanmak kaba ve zalimce olurdu. Ayrıca Eden'ın zerre kadar psişik yeteneği yoktu.

Antonia kollarını uzattı ve Eden itaatkâr bir şekilde Antonia'nın adaşını büyükannesine teslim etti. Ardından Leydi Juanita zarif ve buyurgan bir hareketle onları evine buyur etti.

Sid onunla birlikte uzun giriş holünde yürürken Antonia, "Efendinin şehirde olduğunu duydum," dedi.

Sid cevap vermeden önce Juanita, "Bu sabah Los Angeles'a dönmeden önce saygılarını sunmak için uğradı," dedi.

Matri' yaptıkları konuşma hakkında bir şey söylememiş olmasını umuyordu, çünkü Matri onun modern yöntemleri kullanma önerisine çok kızmıştı. nüfus sorunlarına yardımcı olmak için ilaç. Los Angeles kliniğindeki insanlarla konuşacağını söyleyecek kadar sakinleşmişti, ancak ve ancak prosedürü kabul edecek bir Prime bulabilirse.

Bunun nedeninin, Klan Asilleri aptalca eski kafalı ve maço oldukları için, uygun bir aday bulma şansının hiç olmadığını düşünmesi olduğunu biliyordu.

Maço demişken.

Sid bahçe avlusuna varmadan önce onları bekleyen erkeklerin farkındaydı. Duyularına çarpan enerji sıcak ve baharatlıydı, meydan okuma ve rekabetin karanlık alt tonlarıyla doluydu. Kendi türünün erkekleri ona her zaman tarçın ve biberi, sade kahve ve bitter çikolatayı hatırlatırdı. Onu acıktırıyorlardı. İçini titreten ilkel heyecanı durduramıyordu.

Ama erkeğin dişiyi çağırması normal ve doğaldı ve Sid şehvetin aklını başından almasına izin vermeden bunu kabullenebildi. Avluda bekleyen erkeklere ulaştıklarında baldızına gülümsedi ve Eden da ona sırtarak karşılık verdi.

"Kendi muhteşem vampirimle bağ kuruyor olabilirim," diye fısıldadı Eden ona, "ama vitrin alışverişinin tadını çıkarabilirim."

"sana asılmaya başladığında Laurent'in çiftleşme haklarını savunmak için burada olmaması çok kötü."

Eden'in sırtışı genişledi. "Hangisinin daha eğlenceli olduğundan emin değilim: Laurent'in kıskanmasını izlemek mi, yoksa Klan çocukları toplandığında arkasına yaslanıp gülümseyerek kendi onurumu korumama izin vermesi mi? Bunun nedeninin Laurent'in Beni eşit olarak kabul ettiği için mi yoksa iddia ettiği kadar tembel olduğu için mi?" diye ekledi.

"Sanırım ikisinden de biraz," dedi Antonia. "Eden, benimle gel, tanışmanı istediğim biri var. Sidonie, ortama karış."

"Ah, anne," diye yakındı Sid yalnız bırakıldığı için.

Eden ona sempatik bir bakış attı ama bebeğini kucağına alan kadına itaatkâr bir şekilde eşlik etti.

Sid kalabalığa bakarken, "Annelik bizi zayıflatıyor," diye homurdandı. En iyisi sosyal yükümlülükleri bir kenara bırakıp kayıp ortaklarını aramaya geri dönmekti.

Kiremitli avluya adımını attığında gökyüzüne baktı. Ayın güzelliğini görmek yerine, dolunay olmasına daha birkaç gece olduğunu minnetle fark etti. Cathy çaresizce likantropik formuna hapsolmadan önce biraz zamanları vardı ama fazla değil. O zamana kadar onu bulmaları gerekiyordu, çünkü kurtadam olarak bir insanı öldürür ya da ısıırırsa, kurtadam yasalarına göre idam edilmesi gerekiyordu.

Sid'e göre bu acımasızca bir haksızlıktı. Daha da kötüsü, cezayı infaz etmesi gereken kişinin Cathy'ye çok değer veren biri olmasıydı. Sid biliyordu ki, eğer Cathy düzgün bir hayat yaşarsa Vampir kadın, bu onu ilgilendirmez.

Ama böyle rahat ve güvende yaşayamazdı. Klan kadınlarının inanılmaz bir gücü olmadığından değil -kişisel, ruhani, cinsel, financial-a Matri'nin sözü Klanı arasında kanundu ve yalnızca Matri, bir Evin Annesinin kararlarını geçersiz kılabilirdi. Ancak bu güçlü kadınlar kendi bölgeleri dışındaki büyük dünyayla *ilgilenmezlerdi*.

Sıkıcı.

Ama duygularını açıklamanın ne yeri ne de zamanıydı. Derin bir nefes aldı, gülümsemeye zorladı ve avludaki erkek arasından geçerek ortadaki fokurdayan çeşmenin yanında durdu. Orada döndü ve kendisine tapılmasını bekledi.

O hareket etmeyi bitirmeden önce bir çift yakışıklı Prime ortaya çıktı.

"Ölümlüler hızlı randevuyu kendilerinin icat ettiğini sanıyor ama yanılıyorlar" dedi arkasından eğlenen bir erkek sesi. "Siz devam edin çocuklar," diye devam etti.
"Hanımefendi benimle görüşmek için burada."

Prime'lar mahcup bir şekilde gülümseyip uzaklaştıklarında Sid, arkasındaki Prime'ın efsanevi David Berus'tan başkası olamayacağını biliyordu.

Yedinci Bölüm

Vampir toplumunun medeni kuralları onun burada olmasını gerektiriyordu ve Jason, gençliğinde vampirlerle karşılaştığından beri kurallara uyma konusunda titiz davranıyordu.

hukuk. Elinde bir şişe şarap ve iki düzine kan kırmızısı gülle konağa yaklaştı, George ve Gracie yanında volta atıyordu. Kendi sabırsızlığını içine gömdü ve huzursuzluklarını paylaşa da kurtları zihinsel olarak yatıştırdı. Başka bir yerde, başka biriyle birlikte olmak için endişelense bile formaliteleri halletmek önemliydi.

Beklediği gibi, daha zili çalamadan kapı açıldı. Kurt Klanı Matri'sinin kolyesini takan Leydi Juanita'nın kendisi tarafından açılmasını beklemiyordu.

Gülümsedi, gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Sen kim , gece çocuğu?"

"Bölgenizde bir yabancı ama bir dost." Jason kendini, ailesini ve evini tanıttı ve resmi bir şekilde eğildi.

"Adınızı duymuştum," diye cevap verdi.

"Kötü şöhretim benden önce gelme eğilimindedir." Gülümsedi ve şarapla gülleri . "Ama güzel hediyeler getiririm."

"Kötü şeyler duyduğumu mu ?" Hediyelerini aldı ve içeri girmesine izin vermek için geri çekildi. "Evime hoş geldiniz." George ve Gracie'ye baktı. "Kurt Klanımızın sembolü olabilir ama bazı misafirlerim

Bu gece ölümlüler ve arkadaşlarınızı rahatsız edici bulabilirler. Onları kütüphanede bırakırsanız sorun olmaz değil mi?"

"Hiç değil," diye cevap verdi yumuşak bir sesle. "Partinizi bölmek istememiştim, Leydi Juanita. Saygılarımı sunmaya geldim."

"Ama kalmalısınız. Sizi konuklarımla tanıştırayım."

En ünlü Prime'a ne ki? Sid kendini aptal gibi hissetti ama tek yapabildiği "Merhaba" demek oldu.

David Berus'tan etkilenmeyi planlamamıştı ama bazı Bazı şeylere engel olunamazdı. Hüzünlü ve zor kazanılmış bir bilgelik havası vardı ve bu hemen ilgisini çekiyordu. Ayrıca, Primes'ın sahip olduğu o minnettar ve çapkın tavırla ona gülümsüyordu ama Primes'ın kadınlarla tanışmasına eşlik eden o alışlagelmiş çaresizliği hissetmiyordu. Onu sadece bir kız olduğu için hemen istemiyordu. Bu hoşuna gitmekten başka bir şey yapamazdı.

"Sen sapık bir yaratıksın," dedi. "Bana

bundan bahset."

"her şeyi biliyorum. Leydi Juanita geldiğimden beri sizden övgüyle bahsediyor."

Başka bir vampirin kendisi hakkında her şeyi bilmesine izin vermeye hiç niyeti yoktu ama yorumdan gurur duymuş gibi gülümsedi.

"Kurtarma arayışında mısınız?" diye sordu adam, kadın etrafına

bakınırken. "Hiç de değil. Arıyorum-" Annesi içeri girerken el salladı. Avlu. "Anne, buraya gel."

Aşırı duyarlı konuklar arasındaki diğer tüm konuşmalar mırıltılar halinde yapılırken kendisinin neredeyse bağırıldığını fark etti ve

fısıldadı. Bu, Berus'un sert bir gülümsemeyle karşılık verdiği bakışları ve kaç çatmaları beraberinde getirdi.

Antonia yanına gelerek, "Ben sadece telepatimi kaybettim, sevgilim," dedi. "Sağır değilim."

Antonia'nın yıkıcı bir sakatlığı böylesine kabullenmesi başkalarını hep şaşırtmıştır. Ama bir keresinde Sid'e söylediği gibi, *"Ya canlı ya da ölü olabilirsin ve ölüm dışında her şeyle başa çıkılabilir."*

"Zombi olmadıkları sürece," diye hatırlatmıştı Sid ona. "Ama zombiler bizim sorunumuz değil."

Kurtadamların da öyle olmaması gerekiyordu ama Sid'in Cathy için duyduğu endişe yeniden ortaya çıkmıştı ve birdenbire gitmek için sabırsızlanmaya başlamıştı.

Beni koru, lütfen!

Bu düşüncayı annesinin zihnine gönderdi ve Antonia'nın acı içinde kıvrandığını görünce gerekliliğinden nefret etti.

Ama Antonia toparlandı, ona gülümsedi ve öne çıktı. Ellerini uzatarak, "Merhaba, seni yeniden görmek çok güzel David," dedi.

David Berus onları aldı ve Antonia'nın tüm dikkatini vermesini istemesi üzerine Sid uzaklaştı.

Ancak başka bir Kurt Klanı Başı anında ona doğru adım attı. İkinci bir erkek elini ağır bir şekilde ilk erkeğin omzuna koydu. İlkinin dişleri dışarı çıktı. Bir itiş kakış başladı.

Sidonie iç çekti.

Bu tanışma ve eşleşme akşamları hep aynıydı; Matri ve Anneler tarafından denetlenen eski bir ritüeldi. Müsait dişiler, ölümlü gözlerden uzakta, güvenli bir ortamda iyilikleri için yarışmaları için müsait Prime'lara sunulurdu. Kadınları etkilemek ve Prime'ların daha şiddetli dürtülerini yatıştırmak için biraz kan dökülebilirdi. Gecenin sonunda dişiler bir ya da iki Prime'ı cinsel partner olarak seçerdi.

Eşler. Matri'nin genç dişilerin hangi Prime'larla çiftleşeceğini düzenlemesi alışılmadık bir durum değildi. Belki bir çocuğa gebe kalınır ya da bir bağın kıvılcımı ateşlenebilirdi. Dişilerin sayısı Prime'ların sayısından çok daha az olduğu için, bir dişinin yuva kuracağı bir eş bulmadan önce farklı babalardan birkaç yavru doğurması umulurdu. Bu her zaman böyle yapılmıştı. Türün devamı için böyle olması gerekiyordu.

Sid o kadar emin değildi.

Elli yıl önce, vampirler gün ışığında dışarı çıkamazlardı. Sarımsağa tahammül edemezlerdi. Gümüşün dokunuşu acı veriyordu. Modern Tıp her şeyi değiştirdi; neden kültürü değiştirmek için de kullanılsın? Sid'in ihtiyacı olan şey, fikrini kanıtlayacak bir gönüllüydü.

Leydi Juanita'nın yanına bir yabancı yaklaşıırken, "Onu ben alırım," dedi.

Dalgalı kahverengi saçları ve masmavi gözleri vardı. Omuzlarının genişliğine bakılırsa altı kişi oturabilirdi. Uzun bacaklar, ince bir bel. Kendinden emin, zarif bir yürüyüş. Güzel eller.

Sid'in güzel elleri olan bir çocuğu olsa fena olmazdı.

Gülümsedi ve Matri ona yaklaşıırken onaylamayan bir bakış atsa , onun için savaşan Prime'ların etrafından dolaştı.

Sarışın kadın ona gülümsediğinde mekândaki gerilim seviyesi yükselmişti ve Jason bu ilgiyi görmemeyi tercih ederdi. Bir Klan kadınının etrafı bir sürü insanla çevriliyken bir Prime Ailesi'ne olumlu bakması Kendi türünden erkeklerin Kurt Klanı topraklarında hoş karşılanması için iyi bir yol değildi. Tek istediği buradan çıkmak ve Sofia'ya geri dönmekti.

Leydi Juanita durdu ve adamla diğer kadının arasına girdi. Gözlerini kapatıp onun yanağına dokundu ve Matri'nin zihni onun kalkanını nazik ve kararlı bir beceriyle delip geçti. Onun daha güçlü bir telepat olduğunu anlayabiliyordu ama bu davetsiz misafiri kibarca karşıladı. Kadın

eşit derecede kibar, sadece o an için önemli olan bilgileri alıyordu. Ve şu anda Leydi Juanita'nın akli çöpcatanlıktaydı.

"Kan senin içinde şarkı söylüyor ve çağırıyor" dediğinde oldukça memnun oldu.

Son zamanlarda bir ölümünün tadına baktığını inkâr edemezdi ama diğer şeylerden o kadar da emin değildi. "Yardıma ihtiyacı olan bir kadın var," dedi. "Senin bölgeye girmemin sebebi o, Matri. Onun ailesine karşı birkaç ölümlü nesline dayanan bir görevim var ve bu görevimi yerine getirmeliyim. yükümlülük." Klan halkı onur, görev ve ölümlüleri korumak gibi şeyler duymaktan hoşlanıyordu; eski moda ahlak anlayışları onun işine yarıyordu.

"Bu ölümlü senin ne olduğunu biliyor

mu?" "Henüz değil," diye itiraf etti.

"Bizi biliyor mu?"

"Ona karşı olan yükümlülüğüm Klanınızın gizliliğini ve güvenliğini hiçbir şekilde tehlikeye atmaz. Bir süreliğine bölgenizde kalmak ve gerekirse avlanmak için izin istiyorum. Ancak burada bulunmamın size ve sizinkilere zarar vermeyeceğine ya da dikkat çekmeyeceğine yemin ederim."

Jason etrafındaki herkesin duyabileceği şekilde konuştu. Asallardan hiçbirinin onun bir tehdit olduğuna dair en ufak bir şüphe bile duymasını istemiyordu. Bu yüzden Kurt dışının Matri'nin omzunun üzerinden onu yemek istiyormuş gibi bakmayı bırakmasını diledi. Kasabaya, ona bir şeyler vermek için gelmemiştir.

Rekabetin her türlüüne prim verir.

Leydi Juanita da bir süre onu dikkatle inceledikten sonra başını salladı. "Beni aradığınız için teşekkür ederim. Ölümcül borcunuzu yerine getirme niyetinize değer veriyorum. İstedığınız izni veriyorum." Diğer dışıye sert bir bakış atmak için bir anını ayırdı ve ardından ekledi, "Ve her Prime'ın aramak için doğduğu kişiyi bulduğunuz için sizi tebrik ederim." Resmi ifadesini bıraktı

"Akşam yemeği için tam zamanında geldiniz. Akşam yemeği için kalacak mısınız?"

Kadın gerçekten misafirperver görünüyordu ama Jason bu geceyi kendi türünün arasında geçirmek istemiyordu. "Sofia'nın bana ihtiyaı var," dedi ama kesinlikle durumla ilgili umutsuz bir açıklama yapmak istememişti. Genelde işlerini kendine saklamayı bilen bir Prime'dı.

"Ve senin de ona ihtiyaın var." Leydi Juanita'nın gülümsemesi bilmişti.

Matri'nin istediğini düşünmesine izin verebilirdi. "Senin izninle mi?" diye sordu.

Başıyla muhteşem bir selam verdi. "şimdilik gidin. Kalemde hoş karşılandığınızı bilin. Kendi Matri'nize selamlarımı götürün, Caeg Ailesi'nin Başbakanı."

"Yapacağım." Kurtlarını toplamak ve kendisini hâlâ izlediğini hissettiği dişi ona hamle yapmadan önce uzaklaşmak için aceleyle avludan ıktı.

Aile Reisi çıkışa doğru ilerlerken Sid, "Düşünebiliyor musunuz?" diye mırıldandı. "Burada beni istemeyen biri var. İlginç değil mi?" İstediği son şey istenmek olduğu için onu takip etti.

Ancak evin girişine giden koridora ulaştığında yengesi tarafından durduruldu. "şu adama bir göz attın mı?" Eden sordu.

Sid, "Daha iyi bakmaya çalışıyorum," diye cevap verdi.

"Melodramdan bahsetmişken, bir çift kurtla seyahat ediyor. Daha önce hiçbir vampirin dikkatleri bu şekilde üzerine çektiğini görmemiştim. Gösterişli, değil mi?"

Eden uzun bir ölümlü vampir avcıları soyundan geliyordu. Bir Prime Klanı'nın yakın arkadaşi olmadan önce, vampir davranışlarına katılmaktan çok onları k  mserdi. Hâlâ evlendiği etnik grubun kültüründen hiç etkilenmediği dönemler oluyordu.

Eden'in Jason Cage hakkında verdiği haber Sid'in kafasında alarm zillerini aldırdı. "Kurtlar mı?" diye sordu. "Yoksa kurtadamlar mı?"

"Sanırım kurtlar ve yabancılar arasındaki farkı artık biliyorum," diye cevap verdi Eden biraz test edercesine. "Onlara George ve Gracie dedi, bir dakika. Cathy'nin kayboluşuyla ilgili bir şeyler bildiğini mi düşünüyorsun?"

"Başı dertte olan ölümlü bir genç kıza yardım etmek için şehre geldiğini söyledi," dedi Sid. "İsim vermedi ama ben tesadüflere inanmam. Bence bu adamı kontrol etmeliyiz."

Gelecekteki çocuğumun sperm donörü hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmekten zarar gelmez.

Eden onu kolundan tutup avluya doğru çevirerek, "Şimdi partiye dönsek iyi olacak," dedi. "Dışarı çıkıp işimize dönmemize izin vermelerinden önce en az bir saat daha Klan'ın saygıdeğer kadınları gibi davranmamız gerekecek."

Sekizinci Bölüm

Kurtlar şakladı ve uzun, sert burunlarını kızın derisine dayadı. Şeytani bir oyun oynayarak onu bir o yana bir bu ittiler. Bunun bir oyun olduğunu sırtışlarından, kocaman, parıldayan dişlerini göstermelerinden anladı. İnledi, gözyaşları gözlerini kör etmişti. Korkunun derinliklerinde, kendisinden istediklerini bildiği zayıflığı gösterdiği için öfkeliydi. Sofia hayvanlardan korktuğu kadar nefret de ediyordu ama onlardan nefret ettiği kadar çaresizliği da arttı. Sonunda cesaretini toplayıp hayvanın böğrüne vurdu ama hayvan darbelere aldırmadı. Kürkü sıcak ve yumuşaktı ama altındaki sert kasların daha çok farkındaydı. Bu yaratıklar onu kolayca parçalara ayırabilir.

Sonra sokağın başında bir gölge belirdi ve Jason oradaydı ve...

Sofia başını salladı ve kasvetli motel odası tekrar odak noktasına geldi. Onlar sadece köpekti, dedi çocuğunun hafızasına. Bu kadar melodramatik olma.

Ve sokağın başında beliren de büyük büyükbabasıydı, daha bugün tanıştığı bir yabancı değil.

Yaşlı adam onu kurtarmıştı ve aynı gece ölmüştü. Efor onu öldürmüştü. Hâlâ kendini suçluyordu.

Ondan sonra olanlar için kendini suçlamadı. Hayır, o korkunç günün bir sonraki trajedisinden sadece çılgın babası sorumluydu.

Jason küçük motelin arkasındaki otoparka park ettiğinde kurtlara kalmalarını emretti. *Gerçek bir kurtla çalışmadan bir kurt terbiyecisine işini öğretmenin zor biliyorum ama bu hassas bir şekilde ele alınmalı. Senden hoşlanmasını istiyorsun, değil mi?*

Eğitim için gerçekten gerekli olmasa bile Sofianın onları sevmesini istiyordu. Kurt arkadaşlarının ölümlü kadını sürülerinin alfa üyesi olarak kabul etmelerini istiyordu ve bu duygusal bağlılıkları istediğini fark etmek onu sarstı. Bir yükümlülüğü yerine getiriyordu Sofia Hunyara, kalıcılık aramıyorsun, değil mi?

Matri'nin zihnini okumasına garip bir tepki veriyor olmalıydı. Belki de Leydi Juanita, dikkatini kendisine bakan Klan dışından uzak tutmak için ölümlü bir eş bulma fikrini aklına sokmuştu. İster zorunluluktan ister cinsel ilgiden olsun, Sofia'yı tekrar görmek için sabırsızlanıyordu.

Yakındaki zemin kattaki bir odanın içinden kendisine seslenen kadının varlığının fazlasıyla farkındaydı. bir sıcaklık kapladı ve ona yakın olma isteğini körükledi.

Jason cipten indiğinde Gracie kıskanç bir hırıltı çıkardı ve George ters ters baktı ama o yanlarından ayrılırken kurtlar sakinleşti.

Neredeyse kapıya varmıştı ki, bir kez daha anılarının kolayca içine aktığını fark etti.

"Hastaneye git. Grigor'un sana ihtiyacı var," dedi babam. Büyükbaba oturma odasının ortasında durmuş ona bakarken, babam onun sahip olduğunu bilmediği silahı doldurmaya devam etti.

İkisi de ona bakıyordu; büyükbabanın esmer teni endişeden solgundu, kadın ise yüzünü kaplayan kesiklerin ve morlukların acısının farkında bile değildi. Vücudu. O kadar üşümüştü ki dişleri takırdıyordu. Bu kadar sıcak bir günde neden donduğunu anlamıyordu. Kasları korkudan gerilmişti. Bu

Kendini odaklanmaya zorladığı şeyler kristal , ancak bu küçük gerçeklik çemberinin dışındaki her şey bulanık ve gölgelerle doluydu.

"Neden silahın var?" diye sordu.

"Ne yapacaksın?" Büyükbaba sordu. "Kızımı

koruyacağım."

Büyükbaba silahı işaret etti. "Bunun bizim olmadığını biliyorsun."

"O piçler bizim insanlarımız değil. Eski yöntemler benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Hastaneye git," diye emretti dedeme. "Sofia'yı da yanına al."

Büyükbabasıyla hiçbir yere gitmiyordu. Babası kendi işine o kadar ki, onu evden çıkarken takip ettiğini fark etmedi.

Evlerinden iki blok ötedeki motosiklet dükkanına gitti. Yerel çeteler bile son zamanlarda orada takılmaya başlayan motorculardan uzak durmayı öğrenmişti. Ama babası arka sokağa sapıp arka taraftaki açık garaja girdiğinde hiç korkmadığını gösterdi.

Korkudan titreyen Sofia binanın arka tarafına doğru sürünerek ilerledi ve İlk silah sesi havayı gürültüyle ve sıçrayan kan kokusuyla doldurduğu sırada dikkatle kapı aralığından içeri baktı.

Üç adamın birbiri ardına ölmesini izledi. Sonra babası bir bıçak çıkardı-

"Ay Tanrıçası adına, sen berbat bir kadınsın."

Sofia sözleri duydu, onu saran kolların sıcak gücünü hissetti ve Jason'ın omzuna gömleğini ıslatacak kadar uzun süre hıçkırarak ağladığını fark etti. "Normalde bu kadar kötü değilimdir," diye cevap verdi burnunu çekerken. "Sadece zor bir gün geçirdim ve-"

Jason'dan uzaklaştı. Bir an için kafası tamamen karışmıştı. Hiçbir şey doğru görünmüyordu. Doğru hissettiren tek şey... oydu.

Sonra gece için kiraladığı odadaki yatakta oturduklarını fark etti. Yabancılar, yabancı bir kasabada, çok ama çok tuhaf bir günün sonunda. Her şey bir şekilde daha da garipleşmişti.

"Buraya nasıl girdin?" diye sordu. Her nasılsa onun kendisini nasıl bulduğunu sorgulayamıyordu. Onunla birlikte olmak rahatsız edici derecede doğaldı.

"Ben profesyonel bir sihirbazım. Her zaman maymuncuk taşırım." Bu cevap çok yumuşak ve patavatsız görünüyordu. Kadın itiraz etmeye başladı ama adam ekledi: "Size bir fincan kahve miyim?"

Kahve içmek istemiyordu ama odanın duvarları bir hapishane gibi üzerine kapanıyordu. Ve bir hapishane hücresi düşüncesi hiç düşünmek istemediği bir görüntüyü çağırıyordu. Nedenini anlamasa da Jason Cage'in varlığı güven ve huzur vericiydi. Adam kurtadamlara inandığını iddia ediyordu, Tanrı aşkına. Ve onun odasına zorla girmişti. Yine de ona güvenmişti.

Burada deli olan biri varsa, muhtemelen o değildir.

Ayağa kalktı ve elini uzattı. "Hadi buradan çıkalım."

Parmaklarına dokundu ve temas elektrik çarpmasına neden oldu. Adam ona yakın durduğunda içinden bir sıcaklık geçti.

"Şehvet kesinlikle kararlarımı etkiliyor."

Bunu gerçekten yüksek sesle mi söylemişti? İhtiyacı olan tek cevap onun gülümsemesiydi.

"Kahveyi sonraya saklayalım," dedi ve onu öptü.

Daha önce hiçbir şeye ağzına bastırıldığı kadar ihtiyaç duymamıştı, yıkıcı ve talepkâr. İçinde alev alev yanan ihtiyaç tüm şüpheleri yok etti; hisler onu ele geçirdi.

Ona sarıldı, bir elini kalın kahverengi saçlarında gezdirdi. *Ne kadar güzel saçlar.*

Kahkahası kadının içinden şampanya gibi aktı. *Bunu sana söylemem gerekmiyor mu?*

Saçın benimkinden daha güzel.

Parmakları kızın kalın buklelerine dolandı. *Görenin gözü, sevgilim.*

Bu *sevgililik* meselesinden pek emin değildi ama ondan duymak kulağa hoş geliyordu.

Ses mi? Ne sesi? Dudakları birbirine kilitlenmişti ve dilleri birbirinin etrafında dolanıyordu.

Çok fazla düşünüyorsun. Düşünme.

Bu düşünce aynı hem emredici hem de kandırıcıydı. Sonra zeki parmakları ve dudakları kadının teninde sihirli bir etki yarattı.

Yatağa sadece bir adım kalmıştı ve birbirlerinin kıyafetlerini çıkarmak için çılgınca bir telaşla yatağa düştüler, tenin tene dokunması için sabırsızlanıyorlardı. Daha önce hiçbir şeyi onun vücudunun kaslı her santimetresine dokunmak ve tadına bakmak kadar istememişti. Her santiminde onun sahiplenici dokunuşuna ihtiyacı vardı. Hiçbir şey bu kadar doğru ya da gerçek gelmemişti ve vücudu daha önce olmadığı kadar canlandı.

"Daha önce hiç böyle susamamıştım." Sert bir konuştu, dudakları kulağını okşadı. Nefesinin sıcaklığı, bir an sonra boğazından aşağı kayan dilinin dokunuşu gibi, onun içinden ürperti gönderdi.

Aniden keskin dişlerinin hassas tenine baskı hissetti ve gözlerini kapatıp nefes nefese beklemeye başladı. İhtiyacının aciliyeti duyularına çarpıyordu. Neden ve nasıl olduğunu bilmese de bu an önemliydi, zorunluydu. İçgüdüleri onu kaçmaya ya da boyun eğmeye zorluyordu ve boyun eğmek gerçekten de tek seçenektir. Bundan sonra olacaklar korkunç ya da harika ya da her ikisi de olabilirdi ama kaçmak istemiyordu.

Düşündüğünden daha cesursun. Bildiğimden daha cesursun. Benim ol.

Bir soru değil, bir talep.

Gözlerini açtı ve onunkilere baktı, kendi ruhu gibi kaybolmuş, açlıktan yanıp tutuşan bir ruh gördü. Sonra keskin, parlak dişleri gördü. korku anından çok daha güçlü bir uyarılma geçti.

Sıkıca tutundu. "Evet."

Dokuzuncu Bölüm

Jason bunun olmasını istememişti, buna ihtiyacı bilmiyordu. Elbette Sofia'yı ilk gördüğü andan itibaren onunla sevişmek istemişti ama bu...

Sonunda seni buldum.

Bir bağ arkadaşı aradığını bilmiyordu, ama işte kollarındaydı, vücudu onunkini sarıyordu, ağzı onun sıcak, teslimiyetçi etine bastırılmıştı, kalp atışları onunkiyle eşleşiyordu. İhtiyacı onunkiyle eşleşiyordu.

Bu onu dehşete düşürdü ama daha da baştan çıkardı. Geri çekilemedi. Duramazdı. Kız ona aitti.

Ve onu aldı, dişleri şimdiye kadar tattığı en tatlı kanı, cenneti, balı ve ateşi çekmek için derine battı. Kızın hayatı onu doldurdu, ruhu onun içinde şarkı söyledi.

Kanını alıp Jason'a şimşek gibi çarparken orgazmlar içinden akıp geçti. Kısa süre sonra vücudu onun tadından daha fazlasını istiyordu. Onun içinde olmaya ihtiyacı vardı.

Ona hızlı ve şiddetli bir öpücük verdi, dilindeki son kan damlasını da onunla paylaştı. Sonra onun üzerine diz çöktü ve kadın kalçalarını kaldırarak onu içine alan derin, sert hamleyi teşvik etti. Adam tatlı, etrafını saran sıcaklık karşısında nefesini tuttu ve ikisini de uzun, sarsıcı bir doruğa ulaştıran yavaş bir ritmle hareket etti.

Jason sırt üstü yuvarlandı ve bir kolunu gözlerinin üzerine attı.

Oh, Tanrıça, ben ne yaptım?

Hiç bu kadar doymamış ya da daha fazlası için bu kadar aç olmamıştı. Kadın onun yanında, yanına kıvrılmış uyuyordu. Ona verdiği hazzın ve huzurun fazlasıyla farkındaydı.

Bu onu hem mutlu etti hem de çok endişelendirdi.

Bu normal bir ölümlüyle normal bir cinsel karşılaşma olsaydı, paylaştıkları karşılıklı tatminden memnun olurdu. Aileler, Klan kuzenleri gibi ölümlüleri korumak için yola çıkmamışlardı ama tüm ölümlü ilişkilerinde adil bir alışverişe inanıyorlardı.

Eğer Leydi Juanita haklıysa -ki Matris bu konularda her zaman haklıdır- Sofia Hunyara onun kader arkadaşıydı. Matri'nin fikrine ihtiyacı olduğundan değil. İçinden, kasıklarından ve en önemlisi ruhundan biliyordu ki Sofia onun kaderiydi, onun tamamlanmasıydı.

"Lanet ," diye yakındı tavana doğru. "Neden şimdi? Neden o?"

O kendi halkına aitti. Bilse de istemese de ona ihtiyaçları vardı. Ona yeteneğini kabul ettirmek, onu eğitmek onun göreviydi ve-

Bırak gitsin.

"Sen bana ," diye fısıldadı, ona döndü ve yanağından öptü. "Her zaman ve sonsuza dek-"

"Ne?" Doğrulup halsiz bir şekilde elini yüzünde gezdirdi. İçini bir korku kapladı ve sanki onu tanımıyormuş gibi bir süre ona baktı. Sonra, "Ah, sensin." dedi. Ve esnedi.

Jason hayatında hiç bu kadar sönük hissetmemişti. Burada sonsuz bağlılığını ilan ediyordu ve o-

"Oh, ," diye alaycı bir şekilde tekrarladı. "Az önce hayatımızın en iyi seksini yaptık ve sen sanki-"

"Hayatımın en iyi seksi olduğunu nereden

biliyorsun?" "İnan bana, biliyorum."

", değil mi?" Ağır buklelerini yüzünden uzaklaştırdı ve ona sırıttı. "İyi bir nedenle kibirli. En iyisiydi."

Ona onaylayan bir baş selamı verdi. Hiçbir Başbakan sahte alçakgönüllülükle suçlanamazdı.

Sofia hâlâ Jason Cage'in motel odasında ne aradığını bilmiyordu ama bunun da bugün olan diğer her şey kadar mantıklı olduğunu düşünüyordu. Gerçi yatağa Jason Cage ile girme alışkanlığı yoktu. Böylesine kısa bir tanışıklığı olan birinin, olaydan sonra sinirlenmesi ikiyüzlülük olurdu. Onu ilk gördüğü andan beri istiyordu.

Ve şimdi onu tekrar istiyordu. Ama asıl soru : Artık ona sahip olduğuna göre, onunla ne yapacaktı?

Uyandığında gerçekten de 'Sen bana aitsin' gibi bir şey söylemiş ? Söylediyse, ne demek istemişti?

İçinden ve beyninin arkasından bir ses ne demek istediğini çok iyi bildiğini ve bundan hoşlandığını söylüyordu ama ona susmasını söyledi. Hayatında kalıcı olmasını bekleyemeyeceği kadar çok insan kaybetmişti. Zayıf bir bağlantı umuduna teslim olmak, tüm bu çılgın günü başlatan şeydi.

Ayağa kalktı ve banyoya gitti. Aynaya baktığında ilk fark ettiği şey boğazının kenarındaki aşk ısırığıydı. Ona dokundu, onu ısırıldığında hafif bir acıyla birlikte içinden geçen lezzetli zevki hatırladı.

Ne kadar ilginç bir adamdı ve ona karşı ne kadar ilginç tepkiler veriyordu. Böyle bir ilgi tehlikeli olabilirdi, muhtemelen de . Belki de ona giyinip gitmesini söylemeliydi.

Onun yerine, yatak odasına geri döndüğünde, "Bana bir fincan kahve ısmarlamayı teklif etmedin mi?" dedi.

"Çılgılık atma."

Sofia, Jason'ın cipinden bir adım ötede dondu kaldı. Adamın eli kızın kolunu sıkıca kavradığında, başıboş bir esinti kızın omurgasına yayılan ürpertiye daha da artırdı. O artık boş bir otoparkta bir yabancıyla yalnız.

Tanrım, kendini neyin içine sokmuştu!

Ona ne yapacaktı? O ne...?

"Sana saygı duymalarını istiyorsan zayıflık gösterme." "Ne?"

"Her zaman patronun kim olduğunu bilmek isterler. Sizi test etmeye devam edecekler.
Bu sürü zihniyetidir."

"Ne yaptığınız hakkında hiçbir fikrim yok."

Sonra arka koltuktaki malamatları gördü.

"Oh."

Ona bakmak için kocaman başlarını kaldırdılar.

"George ve Gracie," dedi Jason. "Sofia'yla tanışın."

Bir an için hayvanlara baktı, sonra yanındaki adama ters ters baktı.

"Ben köpekleri gördüğümde paniğe kapılmam," diye onu bilgilendirdi. "Beni ne tür bir korkak olarak görüyorsun? Bana saldıran hayvanlar beni sinirlendirebilir ama gezegeni insanın en iyi dostuyla paylaşma konusunda gayet yetenekliyim. Çoğu zaman." Hayvanlara tekrar baktı. Sabit bakışları düşmanca değildi ama rahatsız ediciydi. "Arabamı alalım," diye önerdi.

"Korkak."

Bu adamın kendisinin bir korkak olduğunu düşünmesine izin vermeyecekti. "Peki," diye homurdandı ve adamın kapıyı izin verdi. Emniyet kemerini bağlarken soğuk bir burun ensesine dokundu ama irkilmeyi reddetti.

Cage fark etti. "Bayana bir puan, Gracie," dedi hayvana. Arabayı vitese takarken Sofia'ya, "Ah, bir de bunlar malamut değil," diye ekledi. "Onlar kutup kurtları."

Onuncu Bölüm

Beni onlarla birlikte arabaya bindirmeden önce o hayvanların ne olduğunu söyleyebilirdiniz."

"Sana zarar verdiler mi? Hayır," diye yanıtladı onun yerine. "Ve öz disiplin hakkında değerli bir ders öğrendin."

Adamın, kızın ilk ışıpta cipten atlayıp çığlık atarak kaçmamasını kastettiğini tahmin ediyordu. Adam park edip onu kafeye götürene kadar donmuş bir sessizlik içinde oturmuştu. Şimdi, elinde büyük köpüklü bir latte ile güvenli bir şekilde bir masaya oturmuş, nihayet itirazlarını dile getirebiliyordu.

"Bu şeyler için ruhsatınız var mı? Bir insan neden evcil bir kurt ister ki? Bunun yerine bir kafese gerekmez mi-"

"Kamyonun arkasında çok rahat bir seyahat kafesleri var," diye yanıtladı. "Ama benim yanımda olmayı tercih ediyorlar. arka koltukta."

Buna gülümsemekten kendini alamadı. Beyaz gömleğinin üzerine giydiği siyah ceketindeki birkaç gümüş tüyü fark etti. "Ve senin üzerinde de."

Başını salladı ve parmaklarını ceketinin önünde gezdirdi. "Kürk benim daimi yoldaşım. Sadece kuru temizleme faturaları bile bazen meslek seçimimi sorgulamama neden oluyor."

"Beast Master'ın San Diego'da ne işi var? Vegas'ta gecede iki gösteri yapıyor olman gerekmiyor mu?" *Çıplak göğüslü ve dar pantolonlu*

paketinizi gösteren?

Adamın ona attığı hararetili bakış kızarmasına ve yüksek sesle konuştuğu için endişelenmesine neden oldu. "Yani-"

"Bu bir tatil olarak başladı, bir zorunluluk haline geldi ve şimdi..." Omuz silkti. "Çok karmaşık bir hal aldı ya da belki de çok basit. Henüz emin değilim."

Bu adam hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenmek için neden bu kadar büyük bir istek duyduğunu merak ediyordu. Onu internette araştırarak öğrenmediği her şeyi yani. Kendisi gibi yalnız biri için garip bir takıntıydı ama onu ilk gördüğü andan beri garip takıntıları vardı.

"Eğer gerçekten yalnız biri olsaydın, ailen aradığında gelmezdin."

İçinden öfke . "Aramadılar, e-posta gönderdiler. Aklımı okumayı da bırak."

Sadece gülümsedi. "Sonunda fark etmene sevindim. Bunu iyi karşılıyorsun," diye ekledi.

Masaya bir yumruk vurdu. "Dayanılmaz oluyorsun."

İnanılmaz uzunluktaki kirpiklerinin arasından ona bakmadan önce başını pişmanlıkla eğdi. "Kendini beğenmişlik benim en önemli özelliklerimden biri. Elimde değil."

O iri mavi gözleri görünce erimemek için kendini zor tuttu ama elinden geleni . Lattesini yudumladı ve çok yorgun olduğunu fark etti. Bir esnemeyi savuştururken bardağı yere bıraktı. "Uzun bir gün oldu."

"Ve hayatınızın en garip günü?"

Bakışları tekrar onunkilere kaydı. "Çok uzak bir ihtimal değil."

Küçük masaya uzandı ve onun ellerini avuçlarının içine aldı. İri, güçlü, becerikli ellerdi bunlar, kısa bir süre önce onunla sevişmiş olan eller. Onları yakında tekrar üzerinde görmek istiyordu ama şu anda onun dokunuşunun rahatlatıcı olmasına izin verme dürtüsüyle savaşıyordu.

"Bana o günü anlat," diye nazik bir fısıltıyla ısrar etti. "Bana kendinden bahset."

Ona her şeyi söyletebileceğinden emindi. Çılgınca da, onun zihnini ele geçirebileceğine gerçekten inanıyordu. Bu gücün onu neden korkutmak yerine heyecanlandırıldığını bilmiyordu.

İstedikini almadığı için ona anlatmaya karar verdi. "Görünüşe göre deli bir aileden geliyorum."

Ona bir parmağını salladı. "Önce gerçekler. Fikirleriniz hakkında daha sonra düzeltmemiz gereken çok şey var."

Kaşlarını çattı ama devam etti. "Ben Los Angeles'ın doğusundan bir Amerikan itiyim. Annem ben küçükken öldü. Bu beni babam, büyükbabam ve büyük büyükbabamla birlikte köhne bir evde şımarık tek çocuk ve kadın olarak bıraktı. I

Sanırım aile Orta Avrupa'da bir yerden gelmiş. Babam dedelerimin bu konuyu benimle konuşmasına izin vermedi. Sonradan Çingene lehçesi olduğunu öğrendiğim birkaç kelime öğrendim ama onları da unuttum."

"Ve yakın zamana kadar soyunuz hakkında daha fazla bilgi edinmeye meraklı değil miydiniz?"

Başını iki yana salladı. "Yakın zamana kadar normal bir hayat kurmaya odaklanmıştım."

"Hayatta kalmak, işler zorlaştığında bir insanın tüm dikkatini çekme eğilimindedir."

"Hayatın tuvalete nasıl bir şey olduğunu biliyormuş gibi konuşuyorsun."

"Oh, biliyorum. Ama şu anda sana konsantre olmuş durumdayız."

Bakışları onu okşuyor, her ateş basmasına neden oluyordu. İçinden geçen ani bir şehvet dalgasıyla devam etmek zordu.

Sofia boğazını temizledi. "Pek bir şeyimiz yoktu, pek bir şey yapmazdık ama kötü bir çocukluk değildi. Sevildim ve korundum. Hatta ne zaman-"

Bu kez aniden acı yüzünden boğazını temizlemek zorunda kaldı. Uzun zaman önce anıları için ağlamayı bırakmıştı ama şimdi gözleri yaşlarla dolmuştu. Elinin tersini öfkeyle yüzünde gezdirdi.

"Sonra bir gün büyükbabam kanser teşhisi konulduğu haberiyle eve geldi. Aynı gün köpekler beni kovaladı. Büyük büyükbabam onları kovaladı, sonra kalp krizi geçirdi ve öldü."

"Büyük büyükbabanız Grigor Hunyara mıydı?"

"Evet."

"Onu gençken tanırdım."

"Ne?"

"Devam et," diye ısrar etti.

Adamın gözlerindeki bakış, bunu yapmaması için çok zorlayıcıydı. "Babam - benim aptal, salak, öfkeli piç babam - tüm bunlara köpeklerin sahiplerinin takıldığı garaja gidip üç adamı vurarak tepki verdi. başını."

Daha sonra babasının kurbanlarının kalplerini barbarca kesişini izlemişti ama Jason Cage'e ne kadar içini dökmek istese de zaten korkunç olan bu hikâyeye bir de bu korkunç ayrıntıyı eklemek istemiyordu. Bazı şeyler hakkında konuşulamazdı. Bunca yıldan sonra onları düşünmenin verdiği acı neredeyse dayanılmazdı. Kirli gri duvarlara sıçramış beyin parçalarını hâlâ görebiliyordu. Hâlâ kan kokusunu alabiliyordu.

Hatırlamasına izin verdiğinde her zaman içinde kabaran mide bulantısı midesinde çalkalandı. Kontrol etmeye çalıştı ama her zaman yaptığı gibi kusmak için tuvalete koşmak zorunda kaldı.

Jason, Sofia yokken endişeyle banyonun kapısını izledi.

Bir daha asla zor bir hayatım olduğunu düşünmeyeceğim, diye düşündü.
On
u.

Neden kimse ona gerçeği söylememişti, diye merak etti öfkeyle. Neden kimse
Pashta ona babasını mı anlattı?

Jason babasının o üç adamı neden öldürdüğünü biliyordu. En azından nedeninden neredeyse emindi. Sofia'ya söylemeye hakkı var mıydı? Sofia henüz ona inanmaya kesinlikle hazır değildi.

Bu modern çağda ölümlü olmak kolay olamazdı. Bir zamanlar doğaüstü dünya hakkında kesin olan pek çok şey ellerinden alınmıştı. Artık çok azı *inanıyor*, daha da azı *biliyordu*. Onun türü, bilimsel çağın tetiklediği ölümlü ruhundaki değişikliklere yardımcı olmuştu. Bilimsel keşifler herkese fayda sağlamıştı, vampirler belki de ölümlülerden bile daha fazla. Bilim sayesinde, onun türü artık gün ışığında yaşayabiliyordu ve kimse onlara inanmadığı için, dikkatli ve ihtiyatlı oldukları sürece göz önünde saklanabiliyorlardı.

Ancak Sofia tuvaletten dönerken, bu durumun aynı zamanda bilmesi gerçekleri açıklamayı çok zorlaştırdığını düşündü.

"Daha iyi misin?" diye sordu ve o yokken sipariş ettiği bir fincan nane çayını uzattı. "Bu yardımcı olacaktır."

Bir yudum aldı, kokulu buharı içine çekti ve iç geçirdi. "Teşekkür ederim."

Kadının minnettar bakışları karşısında neredeyse eriyecekti. Jason o anda ona, onu rahatlatmak, korumak ve ona zevk vermek her şeyi yapabileceğini söylemek istedi. Ona sahipti.

Tek istediği kendisiyken, neden şimdi halkının ona ihtiyacı vardı?

"Sonra ne oldu?" diye sordu. "Babandan sonra-"

"Koluna bir iğne batırmak yerine suçunu kabul etti ve hapse girdi." Karanlık bakışları ateşli bir öfkeyle parladı. "Kendisinden daha iyi hak etti."

"Kendinize karşı biraz acımasız davranmıyor musunuz-"

" neden bilmek istiyorsun ki?" Parmakları fincanın etrafında sıkıca kenetlendi.

"Ailen izini kaybetti. Bunun nasıl olduğunu merak ediyordum." "Babam hapse girdi. Büyükbabam hapse girdikten iki ay sonra öldü. teşhis edildi. Sonunda kendimi koruyucu ailede buldum." "Bu tatsız bir durum olmalı."

Onun kuru ses tonuna gülümsedi. "Küçümsemek senin için bir yetenek, değil mi? Sonunda şansım yaver gitti," diye devam etti. "Sonunda emekli bir deniz komandosu ve ailesiyle yaşamaya başladım. Liseyi bitirdiğimde donanmaya katıldım ve son altı yılımı çoğunlukla deniz görevinde ve kitap okuyarak geçirdim. Şimdi sivilim, üniversiteye gidiyorum ve sebepsiz yere bahar tatilimi akraba olduklarını iddia eden ve katil babamdan daha deli oldukları ortaya çıkan bir grupla buluşmak için kullanıyorum." Ellerini masanın üzerinde birleştirdi. "Peki ya sen, Jason Cage? Nereden geliyorsun? Senin Canavar'ından öğrenmediğim ne var? Ana web sitesi mi? Bu konuşmanın diğer tarafına nasıl geçtiniz? *Neden* bu konuşmaya dahil oldunuz?"

Kadının ellerini fincandan ayırdı ve tekrar kendi ellerine aldı. "İlk başta burada olmak istemedim. Şimdi başka bir yerde olmayı hayal bile edemiyorum."

On Birinci Bölüm

Sofia kabaca homurdandı. Adamın sesinin ciddi çıkması onu ölesiye korkutmuştu.

Adam gücenmiş görüldüğünde, gülmekten kendini alamadı. "İhtiyacım yok romantik saçmalıklar," dedi ve sonra başını eğdi. "Ama kulağa hoş geliyordu."

"Anlıyorum," dedi. "Kendine istediğin şeye ihtiyacın olmadığını

söylüyorsun." "Beklenti içine girmenin akıllıca olmadığını erken

öğrendim. Ve şimdiye kadar, bu ailemle tanışmak için yaptığım seyahat tamamen boşa gitti. Kuzenim Cathy bile telefonuna ya da e-postasına cevap vermiyor, bu yüzden muhtemelen onu göremeyeceğim Ben buralardayken."

"Tamamen zaman kaybı mı? Benimle tanıştıktan sonra bunu nasıl söylersin?" Ona alaycı bir gülümseme verdi. "Beni yaraladın. Ah, seni güldürdüm. Peşta amcanın seni görmek isteyeceğini söylemenin aynı."

"Haklısın."

"Sevindim. Bu şekilde seni tamamen kendime alabiliyorum."

Adamın "bu şekilde" derken neyi kastettiğinden emin değildi ama ürkütücü evdeki olay kafasında kafa karıştırıcı imgeler halinde dönüp duruyordu. "Bu konu hakkında konuşmayalım."

", " dedi. "Bu konuda konuşmak zorunda değiliz."

Bununla kesinlikle bir şey demek istemişti ama Sofia buna aldırmadı. Birdenbire ona çok uzun bir gün geçirdiğini hatırlatan esnemesine engel olamadı. Bakalım, seyahat, travma, ihanet ve harika seks. Evet, bu kadar yorgun olmak için her türlü sebebi vardı.

"Yatağa gitmem gerekiyor. Uyumak için," diye ekledi onun parlak mavi gözlerindeki ışıltıya. Gitmek için ayağa kalktıklarında, "Ben yürürüm. Motele sadece bir blok kaldı."

"George ve Gracie senin arkadaşlığından mahrum kalmaktan hoşlanmayacaklar." "Evcil kurtlarınızı şımartmakla ilgilenmiyorum."

Dışarı çıktıklarında kolunu kızın beline doladı. "Bu çok iyi bir tutum. Kontrol her zaman sende olmalı. Ancak asla vahşi bir hayvanın sizin malınız olduğunu düşünme hatasına düşmeyin."

Hiç ihtiyacı olmayacak olsa bile, hayatını kaplanlarla aynı sahneyi paylaşarak kazanan bir adamdan gelen iyi bir tavsiyeydi bu kuşkusuz. "Teşekkürler. Kamyonuna gittiğimizde iyi geceler demeyi düşünmüyorsun, değil mi?"

"Bir centilmen her zaman bir bayanı evine bırakır."

Onun kucağında kendini bu kadar güvende hissetmek onu korkutsa da itiraz etmeye cesaret edemedi. Adamın sıcak dokunuşu akşamın serin havasını bastırıyordu. Belki kalıcı değildi ama onunla birlikte olmak şimdilik iyi hissettiriyordu.

Motel kapısının önünde durdular. Adam kızı kendisine doğru çevirdiğinde, kız adamın onu öpmesini bekledi. Onun yerine, gözlerinin içine baktı ve "Sana söylemem gereken şeyler var" dedi.

içinden fırladı. "Konuşmak istemediğimi söyledim-"

Yanağına dokundu. "Konuşmayacağız."

"Naziler Romanlara da Yahudilere davrandıkları gibi davranıyorlar. Yakaladıkları Romları ölüm kamplarına gönderiyorlar."

"Biliyorum," diye yanıtladı Jason Grigor'a. Bazı Roman arkadaşlarına yardım etmeye çalışmasaydı, kendi türünden bir kaçak olmayacaktı.

"Bu kamplarda mahkumlar üzerinde korkunç deneyler yapan bilim adamları var."

"Ben de öyle duydum."

"Bu işkencecilerden biri Hunyara sırrını keşfetti. Irksal olarak yozlaşmış bir özelliğin bizi canavara dönüştürmekten sorumlu olduğuna karar verdiler. Bizi küçümsüyorlar ama bizi sömürmeye de hevesliler. Şimdi Naziler Hunyara'ları avlıyor ve onları çok gizli bir kampa götürüyor. Kontrol edebilecekleri ve kullanabilecekleri kurtadamlar yapmaya çalışıyorlar. İlk başta, diğer kurtadamları kullandılar. lanetin nasıl bulaştığını bulmak için mahkumlar. Ay çılgınlığı sırasında onları bizimkilerle birlikte kafese kapattılar. Şimdi de ısırılmak için gönüllü olan askerleri var." Acı acı güldü. "Düşünebiliyor musunuz? Ari kurt oluşan bir ordunun verebileceği zararı?"

Jason bunun yol açabileceği kanlı tahribatı hayal etmekte zorlanmıyordu. "Bu durdurulmalı."

"İnsanlarımızı ve enfekte ettikleri diğer Romları kurtarmalıyız." Grigor da aynı fikirdeydi. "Ama benim ve babamın evcilleştiremeyeceği kadar çok yeni kurt adam var."

Kurtadamları kurtarmaktan çok daha fazlasının yapılması gerekiyordu. Tüm operasyon yok edilmeliydi; ne bir kanıt, ne de Nazi'lerden sağ kalan olmalıydı. Tüm doğaüstü varlıklar keşfedilmeden ve hedef alınmadan önce yetkili birine bu deneylerden bahsetmesi gerekiyordu. Ama başvurabileceği hiç kimsesi olmayan bir kaçaktı.

Görünüşe göre o ve küçük bir Roman grubu dünyayı tek başlarına kurtarmak zorunda .

"Bunu daha önce yaptık; şimdi tekrar yapmak zorundayız."

Sofia, Jason'ın sesini sanki çok uzaklardan geliyormuş gibi duydu. Söyledikleri, kafasının içinde dönüp duran mini filminden daha anlamsızdı.

Gözlerini kırıştırdı ve kendini motel odasının kapısının önünde buldu. Jason'ın geniş omuzlarının arkasından park yerini seçebiliyordu. Sokak lambaları ve biraz trafik vardı. San Diego'daydı, Nazi Avrupası'nda değil.

Jason Cage'e odaklandı. "Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu. Onu

alnından öptü. "Sana az önce gösterdiğim şeyi düşün. Bunun tekrar olduğunu düşün, burada ve şimdi. Ve kayıp kuzeninizin tehlikede olabileceğini."

"Ama-"

Sofia'nın bildiği bir sonraki şey, kapısı kapalı olan odasının içinde olduğuydu. Adam gitmişti, Sofia yalnızdı, kafası karışık ve hangisinin gerçekten deli olduğunu merak ediyordu.

On İkinci Bölüm

Ben nasılım."

Jason gülümseyerek onun ellerini tuttu. "Uykunda bana gelen sen olduğunu unutma. Uyandığında bana kızgın olmanı istemiyorum."

Sofia nerede olduğundan ya da buraya nasıl geldiğinden emin değildi ama doğru yerin burası emindi. "Seni bulmak zorundaydım. İçgüdülerim bana-"

"Uyanmakta olan psişik yeteneğiniz size söyler."

"-Bunların hepsi doğru. Cathy'nin yardımına ihtiyacı var. Benim de senin ihtiyacım var. O tehlikede ve bunun kurtadamlarla bir ilgisi var."

"Haklı olduğuna inanıyorum, sevgilim. Kuzenin kurtadamlar hakkında ne biliyor?"

"Pashta, mirasımızı açıklamak için ikimize de ulaşmaya çalıştığını söyledi. Roman geçmişimiz hakkında daha az şey biliyor. E-postalarımızda kurtadamlardan hiç bahsetmedik ama-"

O sözünü bitiremeden dünya dönüp değişti.

Kendini birdenbire ateşle aydınlatılmış bir mağarada bir grup insanın arasında bulunca "Rüya manzaraları," diye yakındı.

Jason grubun önünde durdu. Daha genç görünüyordu. Solgun ve zayıftı, elmacık kemikleri, gölgeleri ve yanan gözleri vardı. mavi gözleri vardı. Etrafındaki insanlar da zayıftı, giysileri yırtık pırtık ve umutsuzca eski modaydı. Her birinde tanıdık bir şeyler vardı. Titrek ışıkta gördüğü yüz.

"Senin insanların," dedi Jason. Ondan başka kimse onu duymuyor gibiydi.

Uzun zaman önce, büyük büyükbabasının solundaki uzun boylu, ağırbaşlı adam ve büyükbabasının da onun yanındaki çarpıcı yakışıklı genç olduğu bir yerde olduğunu fark etti.

"Bana sahip olduğumu hiç bilmediğim bir geçmiş veriyorsun,"

dedi Jason'a. "Evet, ama burada olmamızın nedeni bu değıl."

"Neden buradayız?"

"Dünyayı Nazi kurtadamlarından kurtarmak için. Lütfen dikkat!" dedi hepsine.

Temel eğitimden geçmişti; bir talim eğitmenini ne zaman dinleyeceğini biliyordu.

"Her ay değışimine uğramış yaratığın içinde derinlerde bir yerde bir insan aklı vardır. Eğer onlara karşı merhamet hissetmeniz gerektiğini düşünüyorsanız, çok yanılıyorsunuz. Ya da şöyle söyleyeyim, ölürsünüz. Güç ve hakimiyet dışında bir şey gösterirseniz, haklı olarak boğazınız kesilir."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu büyükbabasının genç versiyonu.

"Benim türümün aklı başında ve mantıklı varlıklar olarak başladığını mı düşünüyorsun?" Jason başını salladı. "Erkeklerimiz biz reşit olduğumuzda delirir. şiddet, kan ve dişi arzularız. Avlanmak için yaşarız. Savaş peşinde koşarız. Güçlüler kazanıp zayıflar ölene kadar kardeşlerimizle savaşmaktan zevk alırız.

Medeniyet bize demirden bir irade ve el ile dayatılmalıdır. Uygarlık

Ay değişikleri bizim gençlerimizden farklı değildir." Gölümsedi. "Kontrol edilmelerinin daha kolay olması dışında."

Akrabalarından biri alaycı bir homurdandı ve konuştu. "Saygıdeğer büyükannene kan emmeyi öğret, Prime."

"Doğru. Siz zaten çılgın kurtadamları nasıl kontrol edeceğinizi biliyorsunuz." Jason yoğun mavi bakışlarını ona çevirdi. "Ama sen bilmiyorsun."

Dünya yine dalgalandı ve değişti; içindeki tek sabit şey o ve Jason olarak kaldı. Onları birbirine bağlayan bağ etraflarında ve içlerinde dönüp duruyordu. Kalbinde ve ruhunda biriken ve içini alev alev yakan parlak, sıcak kıvılcımlarla doldu.

"Bu harika bir his," dedi ona.

Onu kendine yakın tuttu. "Biliyorum. Ama bu yardımcı olmuyor."

"Neye yardım etmek istediğinize bağlı." Parmaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. sırtına ve saçlarına doğru. "Çok iyi hissediyorsun." Sofia dilini adamın boğazının dibine dokundurdu. "Tadın çok güzel."

"Tatlım, tadımın ne kadar güzel olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, ama söz veriyorum Yakında bir gün olacaksın. Seni istiyorum," dedi ona. "Her , bedenini ve ruhunu ama şu anda dikkatini bana vermen gereken şey zihnin."

"Bu ilgi yeterli değil mi?" Boğazında bir çizgi çizerek öpmeye devam etti ve adamın derisinin altında nabzının hızla attığını hissetti.

Küçük, muhtaç bir ses çıkardı ve bu da dişlerini boynuna geçirmesi için garip bir dürtüyü tetikledi. Kız bu dürtüye boyun önce arkasından hayvanlar hırladı.

Sofia hırlayan George ve Gracie'yi görmek için arkasına baktı. "Kışt," emretti onlara. "Sizi bu rüyaya kim davet etti?"

"Ben yaptım."

"Senin itlerinin önünde soyunmayacağım," diye onu bilgilendirdi.

"Dikkatinizi tekrar işinize vermeniz çok güzel."

Kız ona ne demek istediğini sormadan dünya yeniden değişti.

Kahretsin, keşke şunu yapmayı bıraksan! diye

düşündü. "Dikkatini ver," diye yanıtladı.

Bu noktadan sonra kelime kavramı tamamen ortadan kalktı.

"Başınızın büyük belada olduğunun , değil mi?" Cathy Carter kendisini esir alanlardan daha genç olanına sordu.

Konuşmasını bitirdiğinde hapşırды, bu da ifadesinin dramatik etkisini azalttı. Kendisine ve üzerlerine püskürttükleri her neyse ona karşı korkunç bir alerjik reaksiyon gösteriyordu.

İri yarı genç güldü ama kız onun tedirginliğini hissetti. Kilitli kapıya doğru baktı. "Seninle konuşmamam gerekiyor."

Kaçırıldığı andan itibaren bu kişinin korkusu üzerinde çalışıyordu. "O zaman dinle ve bunun bir tehdit olmadığını unutma. Dolunaya çok az kaldı. Değişim geldiğinde, gırtlığın parçalanacak."

Alay etti. "Senin tarafından değil."

Ayın deliliğinin yüzeye yaklaştığını hissedebiliyordu. Kan tadı boğazının arkasını yakmaya başlamıştı. Dudaklarını yaladı ve beklentisiyle savaştı.

"Belki ben olmayacağım," diyerek ona katıldı. "Ama sürün yine de ölecek."

Kelepçeler onu bir sandalyeye bağladı. Sandalye sağlam bir kafesin içindeydi. Kafes, kamyonların, kamyonetlerin ve motosikletlerin de bulunduğu bir depodaydı. Üç vahşi hayvan onu kaçırdıktan sonra kafeste uyandı.

İşe gitmek için evden çıkarken apartmanın önündeydi. Onu kaçıranlar bütün gün gelip gitmişler, onu koruması için bıraktıkları çocuk dışında çoğunlukla onu görmezden gelmişlerdi. Kaç kişi olduklarını bilmiyordu ve şehri terk etmeye hazırlanıyor gibi görünmeleri onu rahatsız ediyordu.

Bleythin'lerin bir an önce gelip onu kurtarmasını ya da kendisinin buradan çıkmanın bir yolunu bulmasını umuyordu. Kötü adamlar her nereye gidiyorsa, onlarla gitmek istemiyordu.

"Çantam-"

"Sürün hakkında hiçbir şey *bilmiyorsun!*" diye bağırdı çocuk. "Biz senin gerçek aileniz."

Verdiği tepki onu ürkütmüştü. Bütün gün gelip giderken gördüğü sarışın motorcu tipler, Sofia'yla e-posta alışverişinde bulundukları Çingene akrabaları değildi ? Bu grupta bir tür Aryan Ulusu havası vardı. Birçoğunun kafası tıraşlı ve alnında Charles Manson'a benzeyen gamalı haç dövmeleleri vardı. Ürkütücü.

"Siz benim ailem değilsiniz," dedi.

"Sen de bizim gibi bir kurt adamsın," diye

hırladı. "Bu kadar yeter."

Cathy dikkatini konuşan adama çevirdi. Onu daha önce görmemişti ama bir sürü alfasını gördüğünde tanırdı. İçgüdülerini ona gözlerini kaçırmalarını ve adamın en ufak kaptisine boyun eğmesini söylüyordu ama içgüdülerine boyun eğecek değildi.

"Doğru," dedi öne doğru bir adım atarak ve onun gözlerinin içine bakarak. "Ay henüz seni kontrol etmiyor."

Cathy dolan sıcaklık karşısında öfkelenildi. "Kimsin sen?" diye sordu.

"Senin kaderin."

Öğürür gibi bir ses çıkardı.

Güldü. "Bana Eric de. Uzun seni arıyordum." "Peki neden?"

"Çünkü biz birlikte olmak için yaratılmışız, Catherine, aşkım. Senin bu hale gelmenin sebebi benim. Benim yüzümden dönüştün."

nefret, tamamen inançsızlıkla birlikte kaynıyordu. "Beni dönüştüren vahşi öldü."

Eric başını salladı. "O iyi bir dost ve sadık bir takipçiydi. Fedakârlığı büyük takdir görüyor."

Bu iğrenç ve tuhaf bir şeydi ve bir ürperti kapladı. "Fedakârlık mı?"

Eric ona nazıkçe gülümsedi ama gözlerindeki bakış sahipleniciydi. "Türümüz hakkında öğrenmeniz gereken çok şey var. Ensestin tabu olduğunu bilmek önemlidir. Dönüştürdüğümüz biriyle asla çiftleşmeyiz. Seni herkesten çok istiyordum, bu yüzden bir arkadaşım seni sürüye getirdi."

Cathy'nin boştaki eli boğazına, sıcak nefesi ve keskin dişlerin etine battığını hâlâ hissedebildiği noktaya gitti. Parlak altın rengi gözleri, yumuşak kürkü ve onu yere yapıştıran ağır bedeni hatırlıyordu. Kurdun onu öldüreceğini sanmıştı ama olanlar çok daha kötüydü.

En azından bir süreliğine.

Mike Bleythin onu terörden ve ay çılgınlığından kurtarmıştı. Ona bir sürü ve koruma vermişti. Hâlâ her ay bir canavara dönüşmesini kontrol edemiyordu ama en azından artık bu değişimden o kadar da korkmuyordu.

Toplayabildiği tüm nefreti gülümseyen Eric'e odakladı. "Beni *kasten* kurt adam olmaya mı zorladın?" Başını salladı. "Sen piç kurusu."

Omuz silkti. "Uzun zaman önce çiftleşmemiz gerekiyordu ama doğuştan İz Sürücü seninle ilgili planlarıma engel oldu. Şimdi tek ihtiyacımız olan
Bu kokuşmuş ölümlü dünyayı terk edip ait olduğumuz yere, vahşi doğaya dönmeden önce bir şey daha yapmalıyız."

Cathy'nin kaçıp bir hayvan gibi ormanda yaşamaya hiç niyeti yoktu. Öğrenebileceği her şeyi öğrenmeli, bir plan yapmalıydı. "Neye ihtiyacın var?" diye sordu.

"Kuzenin Sofia, elbette. O da dönüştüğünde, Hunyara dişilerinin her ikisi de yavrularımızı doğuracak. Bunun sürüye getireceği gücü hayal bile ."

Bunu hayal etmek istemedi. Hasta olmak istiyordu. Hatta bundan da öte, bu kendini beğenmiş pisliğin boğazını parçalamak istiyordu.

On Üçüncü Bölüm

Cathy'nin gizli bir hayatı olduğunu kim tahmin edebilirdi ki?" Sid, Eden'ın omzunun üzerinden bilgisayar ekranına bakarken yorum yaptı. Eden Cathy'nin dizüstü bilgisayarının güvenliğini kolayca kırmıştı ve şimdi mutfak masasında oturmuş e-postalarını inceliyorlardı.

"Kurt adam olduğu gizli hayatından bahsetmiyorsun, değil mi?" Eden cevap verdi.

Sid, "Bu gizli hayat bizden gizli değil," diye belirtti. "Ama Cathy'nin bir ailesi olduğunu bilmiyorduk."

Eden, "Hepimiz bir yerlerden geliyoruz ve yüklerimiz var," dedi.

Sid başını salladı. "Doğru söylüyorsun kardeşim. Ama Cathy, Mike dönüştüren vahşiden kurtarmadan önce nereden geldiği hakkında hiç . Akrabalarıyla ilişkisini sürdürdüğünü öğrenmek çok tuhaf. Onun ailesi olduğumuzu sanıyordum," diye ekledi Sid biraz kederle.

"Belki de Cathy'yi günlüğünü senden saklayan küçük bir kız kardeş olarak düşünmelisin. Hepimizin mahremiyete ihtiyacı var. ölümlüler." Eden Sid'e çok dikkatli bir bakış attı. "Hepimizin sırları var. Bazıları diğerlerinden daha tehlikeli."

Sid, Eden'ın medyum olmadığını biliyordu ama aptal ya da gözlemsiz olmaktan çok uzaktı ve şirketin ofisindeki tüm vampirler, kurtadamlar ve ölümlüler birbirleriyle etkileşim içinde çok zaman geçiriyorlardı.

"Benim sırrım yok," dedi elinden geldiğince hafifçe.

"Hayır, sizin gibi Kurt Klanı'nın bir kızı, sahip olamayacağınızı düşündüğünüz tek şeyi kendinizden esirgerken, tam olarak istediğinizi elde etmek için plan yapmayacak, yalan söylemeyecek, komplo kurmayacak ya da göz yummayacak kadar asil ve dürüştür."

"Sahip olamayacağımı bildiğim pek çok şey var. Vampir dişiler çok dikkatli davranmalı ve bunu sen de biliyorsun."

"Yine de, bir Başbakan'ın sahip olduğu tüm avantajlara sahip bir kariyer kadınısınız."

"Çoğu şeyde," diye yineledi Sid içi boş bir sesle "Ve istediğimi elde etmek için entrikalar çevirmeye, komplolar kurmaya ve dolaplar çevirmeye devam edeceğim. uzun vadede."

Eden başını salladı. "Cinsiyetinizin tutsağı olmak zorunda değilsiniz."

"Türün devamı ve benim onurum için Klan, sonunda ben de olacağım. Ben sadece kaçınılmaz olanı elimden ertelemeye çalışıyorum."

"Ve asla açıkça isyan etmezsin?"

"Etmeyeceğimi biliyorsun."

"Siz Klan halkı çok umutsuz, özverili romantiklersiniz. Ben öyle değilim. Eden, Sid'in itiraz etmesine fırsat vermeden devam etti. "Eğer uzun zamandır kayıp olan kardeşini aramaya karar vermeseydin, ne o ne de ben Bleythin-Kurt hayvanat bahçesinin bir parçası olurduk. O kötü adam olma konusunda berbattı ve ben de berbat bir vampir avcısı oldum, bu yüzden Laurent ve benim sana teşekkür edecek çok şeyimiz var. Sana, Joe'ya, Mike'a, Harry'ye, Marj'a, Daniel'a ve kayıp vahşi kız kardeşimiz Cathy'ye."

Sid, Eden'ın Joe Bleythin'in ismine yaptığı hafif vurguyu fark etti ve Sid'in kendisiyle asla paylaşamayacağı bilgileri paylaşan bir kişinin daha olduğunu bilmek kalbini birazcık sızlattı.

"Cathy'ye konsantre olalım." Dikkatlerini çok daha önemli olan konuya çekmeye kararlıydı. "Okumaya devam edin."

Eden, Sofia dosyasında kayıtlı başka bir mesajı açtı, ancak Sid e-postayı okuyamadan Daniel Corbett mutfağa geldi.

"Bir şey görüyor musun?" Sid ve Eden sordular.

Gözlüklerinin arkasından gözlerini kırıştırdı ve bir elini dağınık sarı saçlarında gezdirdi. Onlar bilgisayarı ararken onu Cathy'nin yatak odasında oturmuş psişik işlerini yaparken bırakmışlardı.

"Bundan şüpheliyim," diye yanıtladı Daniel. "Yakaladığım şeyin ne olduğundan emin değilim.

Dünya Savaşı'nda geçen bir korku filminden sahneler."

Çenesini kaşıdı, sakalının belli belirsiz izleri ne kadar zamandır ayakta olduğunu gösteriyordu. "Nedense Cathy'nin ortadan kaybolmasının çingene kurtadamları kötü Nazi bilim adamlarından kurtarmakla bir ilgisi olduğunu sanmıyorum."

Sid retro-psişik ölümlü kuzenine inanamayarak baktı. "Transa geçmeden önce ne yedin?"

"Hediyemin bu sefer işe yaramayacağı açık," dedi. "Sanırım Joe ve Mike'ın yardıma ihtiyacı olup olmadığına bakacağım. Laurent kaynaklarından herhangi bir haber aldı mı?"

Laurent Wolf'un her zaman vampirlerin iyi adam tarafında yürümemiş olması bazen işe yarıyordu. Sokaklarda Bleythin ajansından başka kimseyle pek çok şüpheli karakter .

Sid parmağıyla alnına vurdu ve cep telefonunu kaldırdı. "Şimdiye kadar tek kelime etmedi."

Eden, bağlandığı kişiyi özleyen bir dişi gibi iç çekti. "Pisliklerle uğraşırken destek için yanında olamamaktan gerçekten nefret ediyorum."

"Eminim o da senin orada olmanı isterdi," dedi Sid.

Laurent muhtemelen ölümlü bir dişinin dövüş partneri olmasına itiraz etmeyen tek yaşayan Prime'dı. Eden ve kardeşi kesinlikle Kurt Klanı'nın yüz karası.

Sid Daniel'a, "Ofisteki zamansal bağlantıları tekrar kontrol etmeyi dene," diye önerdi. "Biz olmadan daha şanslı olabilirsin.

psişik beyaz gürültüye katkıda bulunuyor."

Başını salladı ve gitti. Bu kez e-postayı okuyamadan cep telefonu çaldı. Arayan Joe'ydu.

"Hâlâ bir koku izi yok," diye rapor verdi.

"İşin içinde bir vampir olabilir mi?" Sid kurt adam ortağına sordu. "Hislerinizi nasıl karıştırabileceğimizi biliyorsunuz."

"Bir vampir bir kurt adamla ne yapmak ister ki?"

Gerçekten ne? "Hiçbir fikrim yok. Ama bu gece Leydi Juanita'nın evinde bir aile toplantısı vardı. İçimden bir ses onun da bir şekilde bu işe karıştığını söylüyor."

"Ama bu *nedir*?"

"Bilmiyorum. Ama hislerim bana Cathy'yi gerçekten şeytani bir nedenle isteyen biri olduğunu söylüyor."

Joe homurdandı. "Sence bu vampir mi?"

"Sanırım o da işin içinde ama nedenini bilmiyorum. Henüz değil."

"En iyisi vampirlerin vampirlerle başa çıkmasına izin vermek," dedi Joe. "Mike ve ben kurt adam bağlantısını aramaya devam edeceğiz."

Eden telefonu Sid'e şüpheli bir bakış attı. "Şu Cage denen adamdan hoşlandığını sanıyordum."

"Genetik potansiyelini seviyorum," diye Sid. "Bu aynı şey değil."

Nihayet şafak yaklaşırken Cathy'nin e-posta yazışmalarını okumaya başladı.

Bölüm On Dört

Dünyayı Nazi kurtadamlarından kurtarmak için," diye mırıldandı Sofia uzun ve karmaşık rüyadan uyandığında.

Bilinçaltı böyle şeyleri nasıl buluyordu? Kıkırdadı ve yanındaki yatakta yatan adamın rahat ve sıcak boyu boyunca uzandı.

yatakta yatan adam mı? Bekle bir
dakika.

Başı çıplak bir omuza yaslanmıştı ve aynı derecede çıplak bir kol onu koruyucu bir şekilde sarmıştı. Gözlerini açtığında Jason Cage'i gördü ve bir an için içinden neşe aktı.

Sonra yatağa yalnız gittiğini hatırladı ve oturdu. "Burada ne halt ediyorsun?"

Tek gözünü açtı ve "Uyumaya çalışıyorum," diye homurdandı.

Onun odasına geldiğini hatırlamıyordu. Kapıyı çaldığında cevap vermediğini ve onu içeri almadığını biliyordu. Yine de, onu odasına buyur etmiş gibi bir izlenime kapılmıştı...

Neyin içine?

Sofia şakaklarını ovuşturdu. Zihni gerilmiş ve farklı hissediyordu. İçinde karmakarışık bir sürü bilgi yüzüyordu ve-

"Bilinçli zihninizi her şeyi düzeltmeye çalışırsanız migreniniz tutar."

"Kafa karışıklığı her şeyin normal haline dönüşüyor gibi görünüyor ve bu hoşuma gitmiyor," dedi ona.

"Seni suçlamıyorum. Ama bırak gitsin. Rahatla." Derin sesi çok rahatlatıcıydı.

Ayağa kalktı ve güçlü parmaklarıyla kadının gergin omuzlarını yoğurmaya başladı. Elinde olmadan gözlerini kapadı ve bu baskıya boyun eğdi.

"Seninle ne yapacağım ben?" diye sordu. "Burada olmanı ben istemedim. Buraya nasıl geldiğini bilmiyorum. I-"

"Başka bir yerde olmamı istemiyor musun?" diye bitirdi.

Adamın elleri aşağı inerek Sofia'nın göğüslerini kavradı ve Sofia'nın meme uçları avuçlarının içinde anında sertleşti. Arzu içinde titreşirken, Sofia onun söylediklerine itiraz edemeyeceğini biliyordu.

Sevişmek, yaptıkları bu tür konuşmalardan daha mantıklıydı zaten.

Kollarında döndü ve adamın ağzını ağzına doğru çekti. Dili keskin köpek dişlerini keşfetti ve sıyırdı. Bir an için adamın Kendi kanının metalik tadı onu orgazmın eşiğine getirdi. Sonra onun üzerindeki elleri onu uçurumun kenarına götürdü.

Sofia'yla tekrar sevişmeden duramayacağını biliyordu ama onun tadına bakmadan duracağına yemin etmişti. Bu söz hemen uçup gitti. sadece bir öpücükle kazara kan akıttığında. Kadının zevki adamın içinde yankılanıyordu. Buna eşdeğer bir arzu ve tatmin paylaşımını daha önce hiç tatmamıştı. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Ona daha fazlasını vermeye, daha fazlasını almaya.

Seni her şekilde istiyorum. İşte beni. Bana ihtiyacın var.

Sadece sen, onun cevabıydı.

Sonra onun her tarafının tadına baktı, her yumuşak göğsünden, sıcak, nabız gibi atan boğazından ve her bileğinden, karnından ve her uyluğunun iç kısmından birer damla. Onun Dil sihirli bir şekilde çalışarak onu kendisine ait olarak işaretlediği her yeri yatıştırdı ve okşadı. Orgazmlar kanını yakıp kavururken kadın nefes nefese kıvranıyor, adam da diliyle onların tadına bakıyordu.

Adam ona ne yapıyordu? Bir şey nasıl bu kadar iyi hissettirebilirdi? Adama yapıştı, pençeledi ve daha fazlası için yalvardı, ama bilmiyordu nasıl daha fazla sansasyon *olabileceğini*.

Sonra adam onun içine boşaldı ve kadın her sert, hızlı hamleyi karşılamak için ayağa kalktı. Orgazmlar onun içinde dalgalanıyordu, ama-

Daha fazla!

Çaresiz bir ihtiyaçla başını kaldırdı ve erimiş zevkin tadı içine dolana kadar adamın omzunu sertçe ısırdı.

Sofia'nın dişleri derisine batarken Jason bağırdı. Vücudu sertleşti ve o boşalırken Sofia da onunla birlikte boşaldı, zevkin patlayıcı gücü onları birlikte karanlığa sürükledi.

"Beni ısırdın," diye suçladı ve inledi. "Keşke beni ısırmasaydın."

Sofia kulağına fısıldayan sesin yavaşça farkına vardı ve Jason'ın söylediklerini yavaşça değerlendirdi. Etrafını değerlendirmesi biraz daha uzun sürdü. Kolları ve bacakları birbirine dolanmıştı. Hoş ağrılar ve artçı şoklar içinden geçiyordu. Terden yapış yapış olmuştu ve son derece mutluydu.

Yaptıkları şeyin pek çok detayını hatırlamıyordu ama bunu hatırlıyordu.

"Önce sen beni ısırдын," diye kendini

savundu. "Benim için sorun yok-"

"Beni *ısırdın!*" Kendini onun kucağından kurtardı ve yataktan fırladı. Bir elini çıplak göğsündeki bir noktaya vurdu.

Dirseklerinin üzerine oturdu ve ona baktı. "Evet?"

"İnsanların ısırılarak kurt adama dönüştüğünü söylemiştin. Ben de kurt adama mı ?"

"Ben kurt adam değilim."

Bir an için rahatladı.

Sonra ekledi, "Seni bir vampire bile dönüştüremem. İşler öyle yürümüyor."

Bir an şaşkınlıkla ona baktı, sonra başını geriye attı ve güldü. "Oh, bir için beni kandırdın. Neredeyse bu kurt adam olayına inanmaya başlayacaktım." Ona baktı ve sert bir şekilde parmağını salladı. "Tuhaf hikâyelerinize vampirleri eklemeyelim, tamam mı?"

İfadesi temkinli bir hal aldı ve cevap vermesi biraz zaman aldı. "Tamam."

Yatağında çıplak ve seksi bir adamın olduğunu, adamın kendisine baktığını ve kendisinin de en az onun kadar çıplak olduğunu fark etti. Bu nasıl oldu da oluyor mu? Durması gerekiyordu. Tamam, yatakta harikaydı ama adam deliydi ve giderek ona deli olduğunu düşündürüyordu. Eğer deli insanlarla uğraşmak istiyorsa, akrabalarının çöldeki inine dönebilirdi.

Komodinin üzerindeki saate baktı, sonra banyoya doğru . "Şimdi gitmeni istiyorum."

Omzuna dokunarak kadının bakışlarını güzel, çıplak tenine çekti. "Beni ısırдын."

"Özür dilerim."

"Ben değilim."

Burada çok önemli bir şey oluyordu, *onlar* için önemli bir şey, ama merakının akıl sağlığının önüne geçmesine izin vermeyecekti. *Onlar* yoktu.

"Lütfen git Jason. Gitmem gereken bir yer var. Yapmam gereken bir şey var."

"Cathy'yi aramaya gideceksin. Yardıma ihtiyacın var."

Ona ihtiyacı olduğu konusunda yanılıyordu. Kimseye ihtiyaç duymasına izin veremezdi.

"Lütfen git," diye tekrarlardı ve banyoya girerek kapıyı arkasından kilitledi.

On Beşinci Bölüm

Jason ayağa kalkıp gerindi ve buradan sonra nereye gideceğini düşündü. Leydisi ondan gitmesini istemişti. Onun isteklerini yerine getirmek en centilmence davranış olurdu.

"Boş ver onu," diye mırıldandı.

Duşun açıldığını duydu ve birkaç dakika içinde kadının kokusu ılık bir hava akımıyla ona geldi. Ayağa kalktı ve banyoya girdi.

Adam duşta ona katıldığında kadın döndü ve adam düşmesini engellemek için onu belinden tutmak zorunda kaldı. Gözleri irileşti ve ağzını açtı ama adam ona konuşması için zaman vermedi.

"Birinin hayat arkadaşıyla tanışması hayatın neşeli ama oldukça basit bir aşaması olmalıdır. Bu şekilde olması gerekiyordu: Gerçek aşıklar birbirlerinin gözlerinin içine bakar, akraba ruhları tanır, kanlarını ve cinsiyetlerini paylaşırlar ve yuva kurarlar. Sonsuza mutlu yaşamak için." Jason onun olmak için doğmuş olan kadını bilgilendirdi.

"Ne diyeyim?"

"İlgili Başbakan'ın, kadının ailesine karşı onu kendisinden uzak tutabilecek yükümlülükleri olmamalı ama bizim hikayemiz böyle."

"Bizim hikayemiz mi?"

Onun ıslak yüzünü ellerinin arasına aldı. Onu öpmek istiyordu ama önce içinden atması gereken çok şey vardı. "Bağın dişi yarısı

çok huysuz ve kimseye güvenmekten

korkuyor." "Benden mi bahsediyorsun?"

"Bizden bahsediyorum."

"Hiç yok-"

"Bitirmeme izin verin. Bir Prime ile bağ kurduğunuzda, gerçek aşkınızı içgüdüsel olarak tanımanız gerekir; bu ben oluyorum. Ben seni tanıyorum. Ve sanırım sen de beni tanıyorsun."

"Ama-"

"İşin içinde kurt adamların olmaması gerekiyordu." "Sen bir kaçıksın," dedi ona. "Lütfen bu duştan çık." Sözlerine rağmen ona inanmak istediğini biliyordu.

İçgüdülerinin biraz harekete geçmesi gerekiyor. Ya da belki o ve ben ailesinin sorunları yerine kendimize odaklanmalıyız.

Ailesinin sorunlarının kolaylıkla derin, karanlık doğaüstü dünya ve daha geniş ölümlü dünya için de sorunlar. Eğer dışarıda vahşi bir kurtadam sürüsü varsa, cesetler giderek artan sayılarda ortaya çıkmaya başlayacaktı. Bulabildikleri çok kurt terbiyecisine ihtiyaçları olacaktı. Bu da Sofia'yı romantizmin yoluna çıkmasına izin vermeden mümkün olduğunca çabuk eğitmesi gerektiği anlamına geliyordu.

"Bu şekilde konuşmamalıyım," dedi. "Deli bir insan gibi mi?"

"Dün gece deli olduğumu düşünmedin. Seks hakkında konuşmuyorum," diyerek ona güvence verdi. "Onlar rüya değildi. Sana öğretiyordum, bilgi paylaşıyordum."

İçini bir korku kapladı. "Gerçekten kafamın içinde miydin?" Korkuyu öfke takip etti. "Bu ne cüret?"

"Çünkü sen ve ben bunun tekrar olmasına izin veremeyiz."

"Yine *ne* olmasına izin verelim?" Bağırışı duşta akan suyun üzerinde yükseldi.

Jason musluğu kapatmak için ona doğru uzandı. Kız yanından kaçmaya çalışınca onu kucağına aldı ve olmalarına rağmen yatağa kadar taşıdı. Kız beyhude çırpınırken onu yakınında tuttu. Kız çılgılık atmaya başladığında, bir öpücükle onu durdurdu. Kız hem karşılık verdi hem de isyan etti, hala ona saldırmaya çalışırken dudakları adamın dudaklarına yapıştı. Onu sırt üstü yatırdı ve en azından fiziksel olarak çırpınmayı bırakana kadar tuttu.

Davranışı için kendine sunabileceği tek mazeret, kızın ondan yardım istemiş olmasıydı ve ne kadar karşı çıkarsa çıksın bunu alacaktı.

Kaplanlarla uğraşmak inatçı ölümlülerle uğraşmaktan çok daha kolaydır.

Kadının zihinsel cevabı o kadar saygısızcaydı ki, adam kadını beynini sabunla yıkamakla tehdit etti. Kadın bir denizci gibi küfretti.

Ben bir denizciydim.

Nedense bu ona komik geldi ve eğlencesi içinden doğru dalgalandı. Bu his neredeyse şehvet kadar lezzetliydi ama bu bağlantıyı daha derinlemesine keşfetme dürtüsünü görmezden gelmek için kendini zorladı. Onun kendisi için doğru eş olduğunu zaten biliyordu. Birlikte bir geleceğe sahip olma umudu boşa çıkabilecekken neden şimdi bu bağı daha derinlemesine araştırınsındı ki?

Kuzenine yardım etmek ister misin? diye sordu.

*Sana söylediğimi . Rüyamızda ne olduğunu şimdi hatırlıyorum.
Bana karanlık bir şey öğrettin.*

Karanlıktan nasıl yararlanılır.

Nasıl yaptın?

Yine ders zamanı, Jason araya girdi. İzle. Öğren. Yapabilirsen gel benimle oyna.

Sofia bir meydan okuma duyduğunda anlardı.

Ben oyun oynamam, dedi ona.

Hayır mı?

Adamın, içinden geçen ve sözlerini yalanlayan hevesin farkında olduğunu biliyordu. Bu onu eğlendirmişti ama onu şaşırttığı kadar değil. Jason'la karşılaşmadan önce rekabetle hiç ilgilenmemişti. Bu adam onda neyi ortaya çıkarıyordu?

Yaşam ve ölüm tehlikesi sizin için yeterli mi? diye sordu.

Başka tür var mı? diye .

O zaman benimle gel.

Ormanda hava karanlıktı ve soğuktu. Yıldızlarla dolu gökyüzüne baktı ve kocaman dolunay onu dehşete düşürdü. Elini uzattı ve Jason'ın eli rahatlatıcı bir şekilde onunkine dolandı.

"Bu iyi bir fikir değil," dedi kadın.

"Katılıyorum," diye cevap verdi.

"O zaman neden bu gece gidiyoruz?" diye sordu Grigor, "Hepsi ay değiştirmişken?"

Jason, "Hiçbirimiz Wasfolk değiliz," diye açıkladı. "Onları kurt formundayken tanımak bizim için daha kolay."

"Kanlı olacak," diye yakındı Grigor.

Jason'ın gözleri beklentiyle parladı ve tehlikeli bir şekilde sırıttı. Sesi ipeksi bir mırıltıydı. "Ah, evet."

Sofia hayatında hiç bu kadar tahrik olmamıştı.

Bir tepenin üstündeki ormanda duruyorlardı. Kamp aşağıdaki vadinin . Kurtlar çitlerle çevrili yerleşkenin içinde uluyor ve çit hattı boyunca sinsice ilerliyordu. Askerler kapıda ve alanın dört köşesindeki gözetleme kulelerinin içinde duruyordu. Alanı çevreleyen temizlenmiş toprak ay tarafından parlak bir şekilde aydınlatılmıştı. Yaklaşan herkes kolay bir hedef olacaktı.

"Canavarlar burada olduğumuzu biliyor," dedi Grigor. "Ama Almanlara söyleyemezler."

"Kurtların çıkardığı gürültü onlara şeyler olduğunu söylüyor," dedi Sofia. "Acaba canavarları bizi avlamaları için serbest mi bırakacaklar?"

"Bu eğlenceli olurdu," dedi Jason. "Bizim için, hayvanlar için değil," diye ekledi, kadın ona şüpheli bir bakış attığında. "Ama Almanlar bunu yapmalarına izin ödüllü deneysel silahlarını kontrol edebileceklerinden emin olana kadar dünyaya salıyorlar."

"O deneysel silahlar insan!" Sofia şikayet etti. "Çoğu zaman," dedi

Grigor.

"Gidip alalım ve ne yapabileceğimize bakalım," dedi Jason. "Ben muhafızları hallederken burada bekleyin."

Ona hızlı bir öpücük verdi, sonra da gitti.

Parlak ışığa rağmen, seçebildiği tek şey bir hareket bulanıklığıydı. Sonra adamların yere düştüğünü gördü ve bir daha kalkamayacaklarını anladı. Jason'ın bir katil olduğunu öğrendiğinde Sofia'nın yüreği burkuldu ama zorunluluklar onun bunun üzerinde durmasını engelledi.

Muhafız kulelerinden birinden boğuk bir Çıglık geldi. Ses kesildiğinde Jason kulenin girişinde belirdi ve el salladı. Kız, Jason'ın Ağzının etrafındaki gölgeler kandı.

"Gidelim," dedi Grigor.

Adam yamaçtan aşağı koştu, kadın da onu takip etti.

İçeride ölümcül bir tehlike gizleniyordu ama Sofia tereddüt etmedi. Kendi kendine canavarların insan olduğunu ve yardımına ihtiyaçları olduğunu tekrarlayıp durdu. Bunu bilmek korkuyla savaşmasına yardımcı oldu.

Ta kurtarmaya geldiği yaratıkların kocaman kürklü bedenlerini, hırlayan ağızlarını ve parlayan gözlerini görene kadar. Etrafını sarmışlar, onu çitle bir binanın duvarı arasına hapsedmişlerdi.

Kurtarılmak istemediler. Beslenmek istiyorlardı.

"Oh, kahretsın."

Bunu nasıl yapacağını biliyorsun, dedi kendi kendine kaba ahşap bir duvara yaslanırken. Onların gözlerindeki kötü niyeti gördü. Sıcak nefes havada buharlaşıyordu; kokusu tenine siniyor ve burun deliklerini yakıyordu.

Çıglık atmak istedi ama canavarların onun korkusundan zevk aldığını bilmek onu susturdu.

Jason'ın ona söylediğini hatırladığı gibi, onlar üzerinde güç sahibi ol. Kontrol sende . Teslim olmalarını sağlayana kadar gözlerinin içine bak.

Kaçamadığı için savaşmak zorundaydı. Canavarlar dişleri, pençeleri ve kalın, ağır kaslarıyla silahlanmış akılsız ölüm makineleriydi. Sahip olduğu tek şey zihniydi ve Jason bunun yeterli olduğunu söylemişti.

Bana inan, diye fısıldadı sesi . Kendine inan.

Başka seçeneği ve zırhı olmayan Sofia, yaklaşan canavarların oluşturduğu çemberin etrafına baktı. Kalbi göğsüne çarpıyordu ve dizleri

ama korkusunu belli etmesine izin vermedi. Bu yaratıklar sadece gücü kabul ediyordu. Kalbinde ve ruhunda onlardan daha güçlü .

Tüm iradesini canavarlara bakmaya, sadece onlara değil, onların içine bakmaya verdi. Çılgınlık duyularına saldırdı, pençeler kadar keskin vahşilik onu parçaladı.

Akıl sağlığını. Etini ve kanını tatmak için duydukları arzuyu biliyordu ve bunu meydan okuma ve küçümseme şeklinde onlara geri fırlattı. Kim oluyorlardı da onu öldürebileceklerini düşünüyorlardı?

"Ben burada alfabam!"

Bunu yüksek sesle ve kurtadamların algılarına da söyledi.

Kurtadamlardan biri yere uzandı ve sırt üstü yuvarlandı. İkincisi kalçalarının üzerine oturdu. Ama üçüncüsü, en büyüğü ve en vahşisi, hırladı ve tehditkâr bir adım attı. Bir diğeri bacağını ısırarak için yan taraftan koştu.

İkisi, diğerlerinin üzerindeki hakimiyetini kırarak kadar dikkatini dağıttı.

Sürü halinde ona doğru koştuklarında paniğe kapıldı ve tek yapabildiği çığlık atmak .

On Altıncı Bölüm

Sorun . Her şey yolunda, tatlım. Hiçbir şeyin seni incitmesine izin vermeyeceğimi biliyorsun."

"Beni öldürmelerine izin verecektin!"

Jason Sofia'yı sıkıca tuttu ve hıçkırıkla hıçkırıkla ağlarken onu salladı. Sofia ona öyle sıkı sarılmıştı ki, vampir derisi ölümlülerinkinden sert olmasına rağmen tırnakları Jason'ın omuzlarını ısıırıyordu. Acıya aldırmadı. Onun suçlamasına aldırdı.

"Bunu kendi başına yapmalısın," dedi ona. "Yeteneklerine güvenmek . İyi gidiyordun."

"Beni öldüreceklerdi! Beni hep öldürmeye çalışıyorlar!"

"Canavarları nasıl kontrol edeceğini öğreniyorsun. Kendini kurtarabileceğine inanmalısın."

Yüzünü kaldırıp ona baktı ve gözlerindeki bakış kalbini parçaladı, varlığının her ilkel, koruyucu lifine dokundu. Bağlantı ve Dudakları buluştuğunda içlerinden geçen arzu inkâr edilemezdi.

Onu öpücüklerle ve uzun, kalıcı okşamalarla yatıştırdı. Parmakları onun üzerinde çılgınca hareket ediyor, dokundukları her yere ateş saçıyordu.

"Senin için yavaşça inşa etmek istiyorum, zevkin korkuyu silmesine izin ver," dedi ona, göbeğini öptü ve sonra klitorisine doğru ilerledi. Zaten şişmiş ve nemliydi.

Nefes nefese kaldı ve adamın ağzına doğru eğildi. "Hayır!" Kalçaları ısrarla kalktı. "Şimdi!"

Jason'ın içinden sahiplenici bir zevk geçti, arzusu fırtınaya dönüştü. "Her dileğinizi yerine getirmekten mutluluk duyarım leydim."

Her şey onunla sevişme ihtiyacına bağlıydı. Her şey onunla bir olmak içindi.

Dizlerinin üzerine çöktü ve kadın onu içeri yönlendirdi. Sert, hızlı vuruşlara başlamadan önce onun yumuşak sıcaklığının içinde kılıflanmanın zevkini bir an yaşadı. Kadının zevk çığlıkları onu vahşi bir çılgınlığa sürükledi.

Duygu, saf patlayıcı dalgalar - en uzun zamandır istediği ya da ihtiyaç duyduğu tek şey buydu.

Sofia gerçek dünyaya geri dönmesinin ne kadar sürdüğünü bilmiyordu, eğer gözlerini açtığında gerçekten de orada idiyse. düz beyaz bir tavan gördü, altındaki yatağı hissetti. Jason Cage onun üzerinde yatıyordu ve hiçbir şey teninde onun kadar doğru ya da doğal hissettirmemişti.

İnanılmaz.

Harika, diye cevap verdi.

Bu kez onun kafasının içinde konuştuğundan bir an bile şüphe etmedi. Göğüslerini okşamaya ve meme uçlarıyla oynamaya başladı, bu da bir süreliğine dikkatini dağıttı.

Tek düşündüğümüz seks mi? diye sordu sonunda, yüksek sesle konuşma zahmetine de girmeden.

En azından ikimizi de soruya dahil ettiniz.

Ama başka şeyler de var. Önemli şeyler. Bencilce davranıyoruz.

Birbirimize bağlanıyoruz. İçgüdü diğer her şeyi dışarıda

bırakmaya çalışıyor. O zaman durmasını söyle.

Sence neden buna içgüdü deniyor? Onu

kontrol edebilmeliyiz.

Kurtadamları kontrol edebilme şeklin mi? Hiç

adil değil!

Kadın adamın omzunu itti ve adam sırt üstü yuvarlandı. Sofia doğrulup çarşafı üzerine sardı ve yatağındaki muhteşem adama baktı. Bu *onun* yatağıydı.

"Senden gitmeni istediğimi çok net hatırlıyorum." Saatler önceymiş gibi geliyordu. Yatağının başucundaki saate baktı. Sadece birkaç dakika olmuştu. "Az önce uzun, tutkulu bir aşk yaşamadık mı?"

Jason kendini beğenmiş bir gülümsemeyle ellerini başının arkasında birleştirdi. "şey öznel, değil mi?"

Sofia son birkaç dakika içinde yaşadığı her şeyi tekrar düşündü. "Gerçekten oldu, değil mi? Büyük büyükbabam oradaydı, sadece benden daha yaşlı değildi, sen ve ben de." Bir elini aniden ağrıyan alnında gezdirdi. "Alman esir kampını bastığınızda ben de sizinleydim."

Uzandı ve onun elini tuttu. Avucunu öptü ve sonra cevap verdi: "Evet. Kurtarma görevi gerçekten gerçekleşti ve Grigor'la ben başarılı olduk ama bu sadece başlangıçtı. Bu sefer seni bir eğitim çalışması olarak ve tekrar neyle karşı karşıya kalabileceğimizi göstermek için yanımda getirdim."

Kulağa ne kadar çılgınca gelse de ona inanmaya başlamıştı. Onu rahatsız eden telepatik paylaşımlarının başka yönleriydi. "Bu gerçekten oldu, altmış yıl önce."

"Altmışın üzerinde."

"Kaç yaşındasın sen?"

"Belli ki altmışın üzerinde." Ona parlak beyaz bir gülümseme fırlattı. "İyi korunmuşum, değil mi?"

Şu anda onun alaycı cazibesine karşı duyarlı değildi. Aslında onu sinir bozucu ve rahatsız edici buluyordu. "O gece bir sürü insan öldürdün."

Ayağa kalktı ve ciddileşti. "Bir savaş vardı Sofia. Senin askeri bir geçmişin var; savaşın gerekliliklerini anlamalısın."

Belki de yapmalıydı ama hiç . "Eğitim masraflarımı karşılamak için donanmaya katıldım. Bir uçak gemisinde görev yaptım ama tüm testosteronun aktığı uçuş güvertesinin yakınında bile değildim. Öldürmeyi anlamıyorum."

Onun yanağına dokundu. "Evet, biliyorsun."

Sarsılarak uzaklaştı. "Öldürmekten zevk alıyordun. Bunu hissedebiliyordum."

Ona dikkatle baktı, bakışları onun ruhunu delip geçti. "Ne hissettin?"

Gözlerini kapattı ve tüm hisler geri geldi. "İçinden akan karanlık, taşmakla tehdit eden bir nehir gibi. Kan-kan tutkusu değil, ama... bir özlem, insan kanına duyulan bir özlem."

"Bu benim doğamın bir parçası."

"Anlamıyorum. Kurt adam olmadığını söylemiştin. Ne-" "O zamanlar

kibirli ama idealist biriydim. Arzum zamanlar daha da güçlüydüm; kontrol o kadar bende değildi." Jason omuz silkti. "O savaş sırasında çok gençtim."

Jason'ın psişik güçleri olduğunu kabul edebilirdi ama insanları öldürmekten hoşlandığı gerçeğiyle başa çıkamıyordu. Ondandır korkması gerektiğini biliyordu ama onun hakkında bildiklerine rağmen, ona karşı duyduğu çekim de bir o kadar güçlüydü

Her zamanki gibi. Ne tür bir hasta aptaldı o? Babasının üç adamı öldürmesini izlemek onu ne kadar kötü etkilemişti?

"Baban hakkında," dedi aniden. "Aklımı

okumayı bırak!"

"değil," diye cevap verdi. "Seni etkilemiyorum
"Ama telepatiyi sana öğretmek için kullanıyorum." diye ekledi

aceleyle. "Bunu biliyorum," diye karşılık verdi.

Onun kızgınlığına gülümsedi. "Bana güveniyorsun."

Muhtemelen aptalcaydı ama bir nedenden dolayı yaptı. "Gücünüzü kötüye kullanacağınızı sanmıyorum."

"Şimdi değil," dedi. "Bir daha asla, ama sana bir kez yaptığımı söylemeliyim. Ve bunun için hak ettiğim cezayı aldım. Bu yüzden baban hakkında konuşmak istiyorum - çünkü onun durumunu anlıyorum."

"Babam hakkında *hiçbir şey* anlamıyorsun."

"Onu düşünmenin seni incittiğini biliyorum. Seni incitmek istemiyorum

ama-" "O zaman kapa çenenini."

"*Onun* hakkında demek istiyorsun. Hayatının ne kadar yalnız, ne kadar umutsuz olduğunu bilemezsiniz. Ama ben hapishanede bulundum; ne olduğunu biliyorum-"

"Kahretsin, sen de mi suçlusun?"

Hayatında kesinlikle böyle bir adama ihtiyacı yoktu. Şiddet yanlısı eski bir mahkûmun ona öğretebileceği hiçbir şey yoktu. Ondan istediği hiçbir şey yoktu.

Seks hariç. Tanrım, adam yatakta ona neler yaptı!

Ama onsuz da yaşayabilirdi ve yaşayacaktı da. Önemli olan kuzenini bulmak ve Cathy'nin güvende olduğundan emin olmaktı. Kesinlikle gitmeyecekti.

psişik bir kurt adam avcısını iyi kalpli kuzeni Cathy ile tanıştırmak için. "Çık dışarı," dedi. "Bu sefer ciddiylim."

"Son seferinde ciddiydın," diye hatırlattı ona. Yerinden kıpırdayacak gibi .

Alay etti. "Peki ya şu 'her isteğini yerine getirmekten mutluluk duyarım' lafları? Yoksa bu sadece seks için mi geçerli?"

Onunla tartışmak istiyormuş gibi görünüyordu. Ondan öfke fişkırıyordu ve bir an için kendini savunmasız ve korkmuş hissetti.

Sonra içini çekti ve yataktan kalktı. "Pekala, ben gidiyorum."

Bunu söylediğinde, varlığının her zerresi onun kalması için acı çekiyordu. Onu kaybetme düşüncesi onu mahvetti ama Sofia bu çılgınca tepkiyle savaştı ve dilini ısırıldı. Adam giyinirken ona sırtını döndü. Arkasından motel odasının kapısının kapandığını duyana kadar duvara baktı. Peşinden koşup geri dönmesi için yalvarmak istedi ama kendine yalnız kalmasının daha iyi olacağını hatırlattı.

Kendini kontrol altına aldıktan sonra cep telefonunu aldı ve Cathy'nin cep telefonunu bir kez daha çevirmeyi denedi.

On Yedinci Bölüm

Siz ?" Cathy sordu. "Vahşi kurtadamlar dışında yani?"

Eric deponun etrafını işaret ederken küstahça güldü. "Elbette biz Ana Irk'ız."

Sesi gerçekten ciddiymiş gibi .

"Elbette öylesin," dedi ona.

Alaycılığı karşısında gülümsemesi kayboldu. "Sen bizden birisin," diye bilgilendirdi onu. "Senin yerin benim yanımda. Kaderinde dünyayı fethetmek olan yeni bir soyun annelerinden biri olacaksın."

Gözlerindeki fanatik ışık neredeyse kör ediciydi ve bu konuda tartışmamanın daha güvenli olduğuna karar verdi.

Kafesinin kilidini açtı ve içeriye bir sandalye daha getirdi. "Sana anlatacak çok şeyim var," dedi önüne oturduktan sonra.

Cathy onların pozisyonlarını ve arkasındaki açık kapıya olan mesafeyi inceledi. Sandalyesi kafesin zeminine sabitlenmişti ve kanlı bileği kelepçelerin çıkmayacağını kanıtıyordu. Yapabileceği tek şey Eric'in inciklerine tekme atmaktı. Onu kızdırmak eğlenceli olsa da, şu anda bunun ona ne faydası olabilirdi ki? Şimdilik onunla birlikte oynayacaktı.

"Konuşmak istersen zamanım var," dedi ona.

"Önce sana bir soru sorayım," dedi Eric. "Çingene soyun hakkında ne kadar şey biliyorsun?"

Özel hayatından bahsetmek istemiyordu ama Eric'in bazı şeyler hakkında ondan daha çok şey . "Annem ailesi hakkında konuşmazdı."

"Kötü kanını inkar etmek istediği için onu suçlayamam."

"Onu bir muggle ya da onun gibi bir şey gibi gösteriyorsun."

Kaşlarını çattı, belli ki göndermeyi anlamamıştı. "Ailen tipik bir çingene topluluğu değil. Kabilenizin kanında büyü var."

"Yani biz muggle değiliz."

"Savaş sırasında, Reich'taki bilim adamları kabilenizin kanını kullanmayı keşfetti. Deneylerle ilgili bilgilerin çoğu yok edildi, ancak ben kurtadamlarla ilgili kalan tüm bilgileri Amerika'ya getiren bir adamın soyundan geliyorum." Göğsü gururla kabarmıştı. "Atalarımın amaçladığı sonuçları elde etmek onlarca yıl ve üç nesil gönüllü aldı."

Cathy ona dik dik baktı. "Bakalım doğru *anlamış* mıyım? kurt adam olmak?" Adam başını salladı. Kadın dehşete düşmüştü. "Bir insan neden ayda bir kez akılsız bir canavara dönüşmeye gönüllü olur ki?"

"İrkini seven herkes onu savunmak için seve seve gönüllü olur. Ben ve adamlarım davamızın askerleriyiz."

Son birkaç yılda çok şey yaşamıştı -bir canavara dönüşmek, doğuştan kurt adam olan biri tarafından kurtarılmak, o kurt adamın sürüsüne dahil olmak, dünyada sadece kurt adamların değil vampirlerin ve Tanrı bilir başka ne tür doğaüstü varlıkların da olduğunu keşfetmek- ama bu, bu pastayı aldı.

"Beyaz üstünlükçü kurt adam motorculardan oluşan bir çete tarafından mı kaçırıldım? Oh, Tanrı !" diye bağırdı. "Bir kadının yapabileceği çok şey var."

katlanmam bekleniyor ve ben buraya kadar katlandım."

Eric sadece gülümsedi.

Cathy kendini kontrol altına aldı. Durumun gülünç olması onu daha az tehlikeli yapmıyordu.

"Hunyara'nın büyüü var derken ne demek istedin?" *Peki bunu sana karşı nasıl kullanacağım?*

Heyecanla sıırttı. "Sana anlatmam gereken çok şey var. Isırılan bir kurt adamın değişim sırasında duyarlılığını korumayı öğrenmesi ne kadar sürer?"

"Biz ısırılanlar eninde sonunda öldürücü öfkeyi kontrol etmeyi öğrenebiliriz ama bu kurt formunda bilinçli olmakla aynı şey değildir. Sadece doğuştan kurt olan insanlar insan ya da hayvan formundayken aklı başında ve kendileridir."

"Yine de ay değişiminden normal bir vahşiden daha kolay ve daha hızlı çıkmaya başladın, değil mi?" Tekrar sıırttı. "Peki bir ısırılmışın istediği zaman form değiştirmeyi öğrenmesi ne kadar sürer?"

"Asla." Sadece kurtadam olarak doğanlar istedikleri zaman bir formdan diğerine geçme becerisine sahipti. "Bir kurt adam tarafından ısırılan bir ölümlüye hastalık bulaşır, sizin düşündüğünüz gibi kutsanmaz." Her gün bu hastalıkla yaşıyordu ve bu piçin suçuydu. Parmakları kıvrıldı ve hırıltısını bastırdı.

"Doğuştan arkadaşlarınız size lanetli olduğunuzu söylediler. Yanılıyorlar ama sana yalan söylemiyorlar. Gördüğünüz gibi, doğal doğumlular Hunyara kurtadam türünü bilmiyorlar."

"Strain mi? Kulağa bir hastalık gibi geliyor."

"Belki de Hunyara cinsi demeliydim. Aileniz kendilerini, onları yok edecek olan doğal doğanlardan saklamak için büyük çaba sarf etti. Kendinizi Wasfolk'un korkunç İz Sürücü'sü Michael Bleythin'in pençelerinde bulmanız ne kadar ironik, değil mi? Seni idam edecek.

gerçekte kim olduğunuzu öğrenirse bir an bile tereddüt etmez. O kendi türünün acımasız, merhametsiz bir savunucusudur."

Bu piç Mike hakkında konuşmaya nasıl cüret eder? Mike onun yaratıcısını öldürüp yaşamasına izin verdiğinde halk kurallarını çiğnemişti.

"Bizimle güvende olacaksın," diye güvence verdi Eric ona. "Kimsenin sana zarar vermesine asla izin vermeyeceğim."

Kadın zincirlenmiş ve bir kafesin içindeydi, bu yüzden adam daha çok kendisini *ondan korumakla* ilgileniyormuş gibi görünüyordu. "Peki bu korumanın karşılığında sana ne vereceğim?"

Ona müstehcen bir bakış attı. "Yavru." "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Ve henüz sahip olduğunuzu bilmediğiniz diğer Hunyara hediyeleri. Hunyara ve Hareketin çok fazla ortak tarihi var."

Hevesliymiş gibi davrandı. "Bana Hareket'ten bahset."

"Elbette, savaş sırasında tesisimize bir partizan baskını nedeniyle araştırmalarımızın çoğu kayboldu. Atalarınız, savaş sırasında Örnekler o baskın sırasında kaçtı ve benimkiler yeni bir ülkede çok az destekle yeni baştan uygun özneler aramaya başlamak zorunda kaldı. Yıllarca ailenizi avlamak zorunda kaldık. Hareketin bu olaydan haberi bile yoktu. Amerika'da araştırmalar başladığında doğuştan kurtadamların varlığı bilinmiyordu. Çalışmalarımızı doğal alt ırktan gizli tutmak için Hunyara aynı dikkati göstermeyi öğrenmek zorunda kaldık."

Cathy bu adamın söylediği şeylerin aslında ne kadar rahatsız edici olduğu hakkında hiçbir fikri olduğunu sanmıyordu. Bu deneylerin şu anki başarısından *gurur* duyuyordu ve belli ki araçların ve sonuçların bir önemi yoktu.

"Doğal doğanlar yok edeceğimiz ilk alt ırk olacak. Sadece tek bir baskın kurt sürüsü olabilir."

Varlığının zerresiyle sürü hiyerarşisini ve bölgeselliği anlıyordu. Ayrıca varlığının derinliklerinde bu ezik sürünün en iyi köpekler olmayacağını da biliyordu.

"Maria adında büyük bir teyzen var," diye

devam etti. "Adını hiç duymadım."

"Aileniz onun bir araba kazasında öldüğünü düşünüyor. Yakalamayı başardığımız ilk kurt adamdı. İlk Hunyara olduğunu söylemeliyim; yetmişli yılların başında bir yabani yakalamayı başarmıştık. Ordumuzu bu stoktan oluşturmaya başladık. Teyzen tüm askerlere itaat etmeyi öğretmeyi başardı. kurtlara dönüşürken emir aldı. Ancak sadece doğurduğu yavrular istediği zaman değişebilme yeteneğini öğrendi. Daha fazla Hunyara'ya ihtiyacımız vardı, bu yüzden Maria'nın üç oğulları ailenizin izini sürme görevini üstlendi. Hunyara'yı Los Angeles'ta yaşarken buldular."

"Sofia'nın ailesi," diye tahmin etti Cathy.

Eric başını salladı. "Adamlarımız Sofia daha çocukken onu bize getirecekti ama eski kurt terbiyecilerinden birinin hâlâ hayatta olduğu ortaya çıktı. İnsanlarımız öldü ve Sofia ile ailesi ortadan kayboldu."

Ne kadar yazık.

"Ama sabırlıydık. Yeni bir nesil yetişti; daha çok şey öğrendik. Ve şimdi sen varsın. Yakında Sofia'ya da sahip olacağız. zaman Ana Irk için yeni bir gün başlayacak."

Eric'in yardımcılarından biri kafese geldi. "Walt burada."

Eric'in manik gülümsemesi daha da genişledi. "Artık başlayabiliriz." Ayağa kalktı ve yeni gelen birini işaret etti.

Cathy bu Walt'un görünüşünden hiç hoşlanmamıştı. İri yarı, sarışın ve göz kamaştırıcıydı, yaklaşık bir metre on santim boyunda, sert kaslı, Tötonvari bir mükemmellikteydi.

kötüsü de, bir überalpha kurdunun yanan altın gözlerine sahipti. Kokusunda doğal olan hiçbir şey yoktu. Walt ölümcül tehlike ve soğuk kokuyordu.

Hesaplama. Eğer Eric bu operasyonun beyniyse, Walt da uygulayıcısıydı. Walt kadının içine bir dehşet dalgası gönderdi.

"Başlamak' derken ne demek istiyorsun?" diye sordu.

Eric cebinden cep telefonunu çıkardı. Walt'a, "Göster ona," dedi.

Eric onun telefonundaki tuşlara basarken, Walt giysilerini çıkardı.

Adam hiç beklenmedik bir şey yaptığında tecavüze uğramaktan daha beter bir korku kapladı içini. Gözlerinin önünde, devasa insan erkek, sarı vahşi bir kurt adama dönüştü.

Doğuştan kurtadamların şekil değıştirmesini sık sık izlemişti ama ısırılmış birinin imkânsızı başardığını görmek Cathy Carter'ın boğazına bir çığlık getirdi.

On Sekizinci Bölüm

Jason kapıyı çalmadan önce birkaç dakika Sofia'nın odasının önünde durdu. Kulakları bir ölümlününkinden daha iyi duymasaydı bile onun sinirli çığlığını duyardı.

Kapıyı öyle bir güçle açtı ki, kapı duvara çarpıp geri döndü ve omzuna çarptı. "Ow! *Gitmek* kelimesini anlamıyor musun?"

Sofia'nın gerçek öfkesine rağmen, gözleri onu görmekten mutluydu. Onu öpmekten kaçındı ve diğer cazibelerle de savaşmak için ellerini arkasına koydu.

"Anlıyorum ve gideceğim," dedi ona. "Önce bir şeyi açıklamam gerekiyor. İçeri girebilir miyim?"

"Hayır."

Eğer geleneksel bir kurgu vampiri olsaydı, bu tek kelime onun eşikten geçmesini engellerdi. İçeri adım attı.

"Sana bir şey söylemek istiyorum."

Kadın geri çekildi ve adam onun elindeki telefonu ona fırlatmayı düşündüğünü gördü. Bunun yerine telefonu yatağın üzerine fırlattı ve yumruklarını kalçalarının güzel kıvrımlarına dayadı. Giyinmişti, çıplak vücudunu sevdiği için bunun üzücü olduğunu düşündü. Yine de atletik göğüslerini ve ince belini çok güzel gösteriyordu.

Uzun bir duraklamanın ve odanın ısısının belirgin bir şekilde yükselmesinin ardından, "Raflarıma bakmayı bitirdiyseniz," dedi, "söylemeniz söyleyip gitmenizi öneririm."

"Sana bakmaktan asla vazgeçmeyeceğim," dedi ona.

Verdiği yanıt onu bir gülümseme ile yüz buruşturma arasında yakaladı ve bir adım daha yaklaştı. *Kes şu bağlanmayı!* diye emretti kendine.

Jason şehvetini bastırarak, "Sana neden seni koruduğumu, sana öğrettiğimi ve genel olarak hayatına müdahale ettiğimi açıklamak istiyorum," dedi.

"Sözünü tutmakla ilgili bir şey, değil mi?" "Ben sözümün eriyimdir."

"Prime da nesi?" "Her şey sırayla."

Bununla birlikte, ilerledi ve ona dokundu.

"Bu ay geçen aydan daha iyi olmalı," dedi Jason Grigor'a. "Son ay değişiminde üç kişi kaybettik ve bunun için üzgünüm."

"Ne tuhaf bir Prime' sen," diye cevap verdi Grigor. "O asla insan gibi yaşayamazdı; ölümleri için üzgün değilim."

"Öldürmek umurumda değil," dedi Jason. "Düşmana yapabileceklerimden zevk alıyorum. Ancak zaten mağdur edilmiş olanları yok etmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

Grigor başını salladı. "Babam sırlarımızı size açıklamakla akıllıca bir seçim yaptı."

"Bir dost olabilirim ama olmak istediğim kadar etkili bir müttefik değilim."

"Vahşi hayvanların eğitiminde çok yardımcı oldunuz. Maria ve Yaros'un bu ay içinde değişimi kendi başlarına kontrol edebileceklerinden eminim. Bunu gün batımında öğreneceğiz sanırım."

Bu gece dolunayın ilk gecesi idi. Jason üç aydır Hunyara ile .

"Ve," diye devam etti Jason, "en büyük endişem, sorumlu Nazi piçlerinin hepsini yakalayamamış olmam."

"Kampı ve orada bulunan tüm Almanların cesetlerini yaktık."

Jason başıyla onayladı. "Ama partizan istihbarat en üst rütbeli subaylar o gece kampta değildi. Cesetlerden hiçbirinin yüzbaşından daha yüksek rütbeli bir üniforma giydiğini fark etmedim."

"Yarısı pijamalarının içindeydi." Grigor kıkırdadı. "Gerçi ben Alman subaylarının madalyalarını yatarken takacak türden olduklarını

varsayalım." "Sivil bilim adamlarının-"

Grigor'un babası kulübeye girerken, "Başın dertte dostum," dedi.

Jason onun kurtadamlardan bahsetmediğini hemen . "Beni buldu." Ayağa kalktı. "Gitmem gerekiyor. Üzgünüm ama size daha fazla yardımcı olamayacağım."

"Bir vampire karşı duramayacağımızı mı düşünüyorsun?" Grigor sordu. "Hayır, karşı . Ve bunu yapman için hiçbir sebep yok. Kimseyi koymayacağım Benim yaptığım bir şey yüzünden başka biri zarar görebilir."

"Çok asilce," dedi Grigor, Jason'ın omzuna bir el koyarak. "Bir Prime Klanı olmadığına emin misin?"

Başını iki yana salladı. "Keşke öyle olsaydım. O zaman belki başım bu kadar belaya girmezdi. Ne kadar yakın?" diye sordu Rom patriğine.

"Siz geldiğinizden beri adamlarım bir vampirin kokusunu arıyor ve bugün ilk işareti aldık. Bizim haberimiz olmadan nasıl bu kadar yaklaştı, bilmiyorum. Size erken bir uyarı vermek istedim."

"Minnettarım."

"Bize yaptığın onca yardımdan sonra, kaçmana izin vereceğimizi mi sanıyorsun?" Grigor sordu. "Bunu planlamıştık."

Jason arkadaşlarının sadakatini ve nezaketini takdir ediyordu ama onları tehlikeye atmaya hiç niyeti yoktu. "Gün batımına sadece bir saat var. I gitsek iyi olur."

"Şimdi seyahat edemezsin," diye itiraz etti Grigor.

"Hava bulutlu ve orman sık," dedi babası. "Dikkatli olursan, iyi olacaksın Jason." Grigor'la konuştu. "Jason'ın geri çekilmesini engellemek için pusu kuracağız."

Jason çok içinde bir Rom'dan diğerine baktı. Onlar da inatçı bir kararlılıkla arkalarına baktılar. Bir vampiri durduramayacaklarını o da biliyordu, onlar da. Onlarla tartışmanın hiçbir işe da biliyordu. İçini dolduran minnettarlığı ifade edebilmesinin hiçbir yolu yoktu.

"Planın nedir?" Jason sordu.

"Size mümkün olduğunca çok zaman kazandırmak için," diye yanıtladı Grigor. "Akşam olduğunda ve ay değiştiğinde, Alman vahşi hayvanları avcının üzerine salacağız. Eğer onları öldürürse, bize iyilik yapmış olacak."

Yakalanan kurtadamlar tarafından ısırılmalarına izin veren ve ay değiştirmiş sürünün geri kalanıyla birlikte kamptan çıkarılan düşman askerleri, Hunyara ve Jason'ın sunduğu eğitimle ilgilenmiyordu. Hunyara bu esirlere Almanların onlara davrandığından daha nazik davranıyordu ama savaş sırasında nezaket bir yere kadar gidebilirdi.

"Çılgın vahşiler bir vampiri uzun süre yavaşlatamaz," diye devam etti Grigor. "Ama sürünün akli başında üyeleri onu uzun bir dansa götürebilir."

vahşı hayvanlar onu biraz yordu."

Yaşlı adam, "Size en azından birkaç saatlik bir tanıyacağız," dedi.

"Bana ne verirsiniz kabul ederim," diye Jason. "Ve bir daha yardımınıza ihtiyacınız olursa, halkınız için elimden geleni yapacağımı bilmenizi isterim."

Her iki adam da bu teklifi ciddiyetle kabul ederek başlarını salladı.

Bunun üzerine Jason ikisine de hızlıca sarıldı, ağır, kapüşonlu paltosunu giydi ve günün dayanılmaz ışığına çıktı.

On Dokuzuncu Bölüm

Bir vampir tarafından mı kovalanıyordunuz?"

Onun şüpheciliğini görmezden geldi. "Mesele bu değil."

Bu adam ona en çılgınca şeyleri gösterip duruyordu ama tüm bunlar ne anlama geliyordu? "Neden bir vampir tarafından kovalanıyordun?"

Başparmaklarını kadının şakaklarında gezdirdi. "Bilmen gerekiyorsa, bir vampir polis tarafından kovalanıyordum."

Sofia bunu anlamaya ve onun nazik dokunuşuyla dikkatinin dağılmamasına çalıştı. "Kurt adamlara inandığımdan hâlâ emin değilim; şimdi de Drakula'yı ekliyorsun. Drakula neden senin peşindeydi?"

"Onun adı Matthias, Vlad Dracul değil ve aileniz onun beni yakalamasını engellemek için kendilerini tehlikeye attı."

"Ama neden...?"

İç çekti. "Çünkü doğru sebepler için yanlış bir şey yaptım. Mesele şu ki, seni neden koruduğumu, seni neden eğittiğimi bilmeni istedim. Hunyara'ya bir söz verdim ve sözlerimi tutarım."

Kendisini yakalanmaktan kurtarmaya çalıştıkları için neden borçlu olduğunu anlıyordu ama ailesinin davranışını takdire şayan bulmasını bekliyor gibiydi.

Sofia başını salladı.

", değil mi?" diye sordu Jason'a. "Sen bir kaaktın ve yakalanmaman için sana yardım ettiler. Suç işleyen insanlar seksi değildir. Kanun kaçağı kahramanlar, onlar kötüdür. Onlara yardım eden insanlar yanlıştır. Yanlış, yanlış, ! O zaman sana yardım ettikleri için şimdi beni korumaya yemin etmiş umurumda değil. Sana kefaret vermek ya da kan borcunu ödemek benim değil."

Jason bir adım geri çekildi. "Vay be. Bu konuda bu kadar melodramatik olmana gerek yok."

"Ben Rom ve Hispanik'im-drama doğal geliyor." Aslında yıllardır sakın bir hayat yaşıyor ve dramadan kaınıyordu. Jason doğasının istenmeyen vahşi tarafını ortaya çıkarıyordu, bu da onu hayatından çıkarmak için bir başka iyi nedendi.

"Artık yeminlerinizi ve işlediğiniz suları romantik bulmadığımı bildiğinize göre, lütfen gider misiniz?"

"Ailenin yaptığı fedakarlığın bana pek bir faydası olmadığını söylesem İyi mi? Matthias beni bir hafta sonra yakaladı ve sonraki yirmi yılımı hapistede geçirdim."

Bunu söylediğinde gözlerine düşen gölge yüreğini burktu. Hayır, , hayır! Hiçbir dolandırıcıya sempati duymayacaktı. Ya da herhangi bir eski mahkûma, onu ne kadar büyüleyici ve seksi bulursa bulsun.

"Beni manipüle etmeye çalışmayı bırak."

İ ekti. ". Bu hiç adil değildi."

"Ayrıca, senin gidip kurtlarını beslemen falan gerekmiyor mu?" "Onları düşündüğün için teşekkür ederim."

Gerçekten memnun görünüyordu ve yanağına dokunduğunda kalbinin etrafındaki buzlar neredeyse eriyordu.

Bilinmeyen bir süre birbirlerine baktıktan sonra, ", , ben gidiyorum," dedi.

Sofia'nın bildiği bir sonraki Şey, Jason'ın gitmiŐ ama onun odadan ayrıldığını hatırlamıyordu. Öpücüğü de hatırlamıyordu ama başının tepesindeki karıncalanmadan ince motel halısının üzerinde kıvrılan ayak parmaklarına kadar öpücüğün etkilerini hâlâ hissediyordu.

"Whew." Hassaslaşmış dudaklarına dokundu ve güçsüzce yatağa oturdu. Ancak eli cep telefonuna değdiğinde ne yapması gerektiğini hatırladı.

"Kusura bakma Cathy," diye mırıldandı pişmanlıkla. "O adam etraftayken aklımı senin acil durumundan alamıyorum."

Cathy ağzını kapattı. Panikle attığı çığlık birkaç saniyeden fazla sürmedi ama onu çok utandırdı. Kurtadamlar ara sıra uluyabilirdi ama Cathy bir kız gibi çığlık atarken yakalanmaktan nefret ederdi.

Bu yüzden kendisine bakan esirlere ters ters baktı ve "Bunu nasıl yaptı?" diye sordu.

Eric tescilli bir gururla ona gülümsedi. "Bilmek senin hakkın, Hunyara."

"Adım Carter," dedi vahşi, kurt olduğu zamanki gibi aynı kolaylıkla insan formuna geri dönerken.

Bu sefer çığlık atmadı ama onun dönüşümünü dikkatle izledi. Her nasılsa kasları bu süreci neredeyse anlıyor gibiydi. Bleythin kardeşlerden herhangi birinin form deđiŐtirmesini izlerken hiç böyle bir tepki vermemiŐti. Bunu öğrenmesi gerekiyordu! Bunu ve pratik yapmak için zamana ihtiyacı vardı. Bu kafesten çıkmak zorundaydı.

Eric'e baktı. Kahretsin, ama bu piŐten bir Şey istemekten nefret ediyordu. "Anlat bana." "Göster bana" demeye tam olarak hazır değildi.

Hâlâ o kendini beğenmiş gülümsemesiyle ona bakıyordu. "Araştırmalar, her ölümlü gibi Hunyara mutasyonuna sahip olanların da önce ısırılmaları gerektiğini ortaya çıkardı
Sizi özel yapan deđiŐiklikleri etkinleŐtirin. Bir kez ısırıldığında-"

"İki kere utangaç," diye homurdandı.

Gülümsemesi bir şekilde genişledi ve boştaki eliyle uzaktan bir okşayış gibi kızın tüm formunu içine alan bir hareket yaptı. Çıplak adam da ona baktı, gözleri açlıkla parlıyordu. Kurt formunda olsaydı tüyleri diken diken olurdu. Yine de dayanılmaz bir merak içindeydi.

Eric onun ilgisini hissetti. "Hunyara'nın neden farklı olduğunu tahmin edebilir misin?
Sana söylememi ister misin?"

Diğer vahşinin eli Eric'in omzuna indi. Sabırsızlıktan köpürüyordu. "Peki ya diğer dişi?"

"Yakında," dedi Eric ona. Bakışları Cathy'nin üzerinden hiç ayrılmadı. Cathy sonunda bu boyun eğdi. "et. Lütfen."

"Vampirler," diye cevap verdi. Kadın ağzı açık kaldı ve adam güldü. "Evet, sende hem vampir hem de kurt adam kanı var."

"Mümkün değil," dedi.

"Vampirler ölümlülerle çiftleşir."

"Evet." Arkadaşları ve iş arkadaşları arasında vampir ve ölümlü bir çift olan Laurent ve Eden da vardı. "Ama vampirler kurtadamlarla çiftleşmez." Burnunu kırıştırdı. "Bu çok yanlış olur."

Tanıştığı hiçbir vampirden etkilenmemişti ve hem Sid hem de Joe ona ikisinin iyi arkadaştan fazlası olmasının mümkün olmadığını söylemişlerdi. Gözlemlediği kadarıyla, birbirlerine bakmadıkları zamanlarda özlem dolu bakışlar atan gerçekten çok iyi arkadaşlardı.

"Araştırmacılar daha fazla kanıt istiyorlar," diye devam etti Eric, "ama biz Bir zamanlar bir vampir ve bir kurt adam bir çocuk doğurdu ve Hunyara soyu başladı."

"Müstakbel eşini etkilemeye çalıştığının farkındayım," dedi şekil değiştiren. "Ama ben buraya ikinci dişiyi almaya geldim."

"Biliyorum," dedi Eric ve cep telefonunu çevirip açtı. "sesli mesajınız var," dedi Cathy'ye. "Doğuştan gelenler bir an önce seni tekrar etkileri altına alacaklar."

"Arkadaşlarım benim için endişeleniyor demek istiyorsun."

"Kuzenin kesinlikle öyle. Sofia diğerlerinin toplamı kadar mesaj bıraktı. Aile çok önemli, değil mi?"

Cathy alaycı bir tavırla, "Sanırım planın Sofia'yı arayıp onu tuzağa düşürmek. Beni neyle tehdit ettiğin umurumda değil, ama bunu aileme yapmayacağım."

Eric başını salladı. "Telefon konusunda sana güvenebilir miyim? sanmıyorum." Cep telefonunun tuş takımındaki düğmelere basmaya başladı. "Onu tuzağa düşürmek için kısa mesaj kullanılabilecekken olmaz."

Yirminci Bölüm

Jason motelden isteksizce ayrıldı ama Sofia, George ve Gracie'nin biraz ilgiye ihtiyacı olduğu konusunda haklıydı.

"Size söz verdiğim tatil bu olmadığı için üzgünüm," dedi kurtlara, onları cipin arkasındaki kafesten çıkardığında.

Park yerinin çökmekte olan betonuna atladılar ve Gracie başını Jason'ın kalçasına çarparken George bir uluma sesi çıkardı. Jason bir yandan Gracie'nin başını okşarken bir yandan da etrafı bir kez daha dikkatle inceledi. Güneş ışığı çatlak betonu ısıtıyor ve otoparkın üç tarafında duran tek katlı motel binalarının pastel duvarlarından yansıyor. Ötedeki cadde neredeyse birbirinin aynısı moteller ve fast-food restoranlarıyla doluydu.

Trafik hafif akıyordu. Her şey çok yıpranmış ve hüzünlüydü. Henüz bir tehlike sezmemişti ama gelmekte olduğunu biliyordu.

Kurtlara "Haydi," dedi ve hayvanları da yanına alarak koşmaya başladı. Kurtlarla birlikte koşmak ona iyi geliyordu. Onlar ölümlüydü ve onlara ayak uydurmak zorundaydı, çünkü onlar ona ayak uyduramazdı. Ölümlülerin arasında olmak için sürekli pratik yapmak gerekiyordu. Ve şimdi koruyup besleyeceği ve dünyasına katacağı ölümlü bir kadın vardı.

Tekmeleyerek ve çığlık atarak, şüphesiz. Jason gülümsedi.

Birkaç blok daha gittikten sonra bir fast-food restoranında durdu ve bir sürü hamburger aldı. Hamburgerlerin çoğunu, etlerini çiğ tercih ettikleri için şikâyet eden kurtlara yedirdi. Sonra motele geri döndü.

Bir kez daha George ve Gracie'yi SUV'de bırakmak zorunda kalmıştı ama bu onlar için daha güvenliydi. Küçük bir jeneratör onlara klimalı bir konfor sağlıyordu; Güney Kaliforniya'nın kavurucu güneşi altında Sofia'nın odasının üzerindeki çatıya tırmanırken buna imreniyordu.

Orada, Jason gözlerini kapadı ve zihnini açtı.

Sofia'nın huzursuzluğu önce ona ulaştı. Ve onu zlediğinin farkına vardı. Glmsemekten kendini alamadı. Sözde günahlarına karşı duyduğu haklı öfke, bağın çekiciliğiyle kıyaslandığında neydi ki?

İnatıydı ve dünyayı siyah ve beyaz, doğru ve yanlış terimleriyle görmeye kararlıydı. Onu sıkıca siyah ve yanlış kategorilerine koymuştu ama orada, yalnız odasında, onun da orada olmasını diliyordu.

Aynı şekilde onunla birlikte olmayı diliyordu. Günü sevişerek geçirseler ne kadar iyi olurdu. Adam onu saatlerce dayanamayacağı bir zevkle yıpratıktan sonra bu kadar kendini beğenmiş olmazdı, değil mi?

Jason kendine birkaç dakika kendini beğenmişlik izni verdikten sonra İlkel doğasının bu kısmını bastırdı ve korumaya yemin ettiği kadını utanmadan telepatik olarak gözetlemeye geri döndü.

Yirmi Birinci Bölüm

Blogunda Drakula hakkında ne yazdığını bilmek ister misin?" Eden sordu.

"Hayır." Sid bilgisayarından başını kaldırıp Bleythin Araştırma'nın ofisine göz gezdirdi. Eden masasında Sofia Hunyara'yı araştırıyordu, Daniel ise Cathy'ninkinin arkasındaki bir sandalyede oturuyordu. Kayıp arkadaşlarına bir şeyi avuçlarının içinde tutuyor ve psişik olarak araştırırken gözlerini kapatıyordu.

Joe, Mike ve Harry, Cathy'nin bazı gizemli akrabalarıyla buluşmasının istendiği çöldeki bir adresi kontrol etmeye gitmişlerdi.

Laurent hâlâ kendi araştırmasını sürdürüyordu ve bir süredir telefonla ya da telepatiyle haberleşmemişti.

"Burası çok boş görünüyor," dedi Sid.

"Ama en azından kimse mobilyaların üzerine dökülmüyor." Eden iç çekti. "Kocamı ve çocuğumu özledim. En azından Antonia tek torununa bakıcılık yaparak iyi vakit geçiriyor."

"Sadece' kelimesindeki hafif vurguyu duydum. Sen de başlama," diye yakındı Sid. "Bebek meselesi üzerinde çalışıyorum."

"David Berus ile mi?"

Sid bu konuya girmek istemiyordu. "Peki, bu Sofia denen kişi Drakula hakkında ne söyleyecek?"

Eden boğazını temizledi ve bilgiç bir ton takındı. "Sofia Hunyara'nın bilgeliğinden alıntı yapıyorum: 'Kitabı ilk okuduğumda Stoker'ın İngiliz dili tarihindeki en kötü yazar olduğunu düşünmüştüm. Hikaye çok fazla karakterle, çok fazla olay örgüsü boşluğuyla ve çok fazla abartılı nesirle doluydu.

"Elbette, o zamanlar on üç yaşındaydım. Ergenlik çağına girdikten sonra kitabı tekrar okuduğumda, Demek konu buymuş" diye düşündüm. Adam neden karanlık yabancılar ve güzel İngiliz çiçekleri arasındaki tüm o sıvı alışverişinin yasak seksle ilgili olduğunu söylememiştii ki?

"Hikayeyi bu kadar zamansız ve çağrışımıcı yapan şeyin ne olduğunu şimdi anlıyorum, ama yine de olay örgüsü boşluklarla dolu. Ve neden Stoker'ın kitabında bu vampirin emirlerini yerine getirmek için etrafta dolaşan fanatik derecede sadık çingeneler olmak zorunda? Neden Romanlar Batı edebiyatında her zaman Karanlık Okült Güçlerin tarafında olarak tasvir ediliyor?"

Eden okumayı bıraktı ve kıkırdadı. "Umarım bu Sofia Hunyara ile bir ara tanışırım da ona vampirlerin gerçek tarihi hakkında bilgi veririm."

Sid eski vampir avcısı baldızına şaşkınlıkla baktı. "Stoker'ın her şeyi yanlış anlamadığını mı söylüyorsun?"

"Bunu ihtiyacın olduğundan emin değilim, ey Klanın Kızı." Sofia'nın blogunun birkaç ekranını daha kaydırdı. "Eski yazarları çok sever. *Scarlet* hakkında sayfalarca yazıp duruyor. *Mektup*. Demi Moore filmi olduğunu sanıyordum."

"Marvel'ın çizgi roman formunda yayınlamadığı hiçbir şeyi okumuyorsunuz."

Laurent da öyle. Sid, kardeşi ve Eden'in birbirlerine sevgiyle Gambit ve Rogue diye ettiklerini bile duymuştu.

"Ben bir ineğim, buna hakkım var. Ve sakın bana *Scarlet Letter*'i gerçekten okuduğunu söyleme."

". Söyle bana, bu kadının söylediklerinden biri bizi Cathy'yi bulmaya yaklaştırıyor mu?"

"Muhtemelen hayır," diye cevap verdi Eden. "Ama buranın boş görüldüğü konusunda haklısın, ben de çocuklardan haber beklerken Cathy için endişelenmemeye çalışıyorum."

"Ben de öyle. Araştırmalarım bir yere varmıyor." "Ne araştırıyorsun?"

"Ne değil, kim. Jason Cage'in tüm bunlarla ne ilgisi olduğunu bulmaya çalışıyorum. Erişebildiğim verilerde onunla ilgili pek bir şey yok. Zaten aşırı kalabalık olan bu karmaşanın içine Klanlar ve Aileler arasında bir irtibat noktası sokmadan olmaz."

"Neden Caeg Ailesi Matri'yi çağırılmıyorsunuz? Vampir Klanları ve Aileleri yakın müttefik değiller mi?"

"Birbirimize yakınız çünkü mümkün olduğunca birbirimizin işine karışmamaya özen gösteriyoruz. Jason'ın Klan bölgesinde takılmak için nasıl izin almak zorunda kaldığını gördünüz ama Matri'ye burada ne yaptığını açıklamadı ve Matri de ona ayrıntılar için baskı yapmadı."

"Aslında bunun için orada değildim."

"Doğru. Oh, güçlü avcı." *Ve lütfen bana onun iyi bir genetik materyale sahip olduğunu söyle*, diye ekledi kendi kendine.

Eden düşünceli görünüyordu ve çenesini ovuşturdu. "Bir , Caeg'lerin vampir ailelerinin en büyüğü ve en nüfuzlusu olduğunu biliyorum. Sanırım Jason şu anki Matri'nin torunu ya da torununun torunu. Komünistlerin kendi topraklarını ele geçirmesinden sonra Amerika'ya gelen ailenin Doğu Avrupa kollarından birine mensup." Çenesini ovuşturdu
Tekrar. "Onun hakkında hatırlamam gereken bir şey var - dosyasında okuduğum, havalı ve romantik olduğunu düşündüğüm bir şey, ama-"

"hakkında dosyalarınız mı var?"

Eden, Sid'in öfkesine sakince, "değil," diye karşılık verdi. "Tanışmadan önce seni ya da Laurent'ı hiç duymamıştım ama Antonia hakkında biraz bilgim vardı. Avcılar çoğunlukla Kabile vampirlerini takip etmeye odaklanıyor," diyerek Sid'i rahatlattı.

Sid, Kabileleri gözetledikleri için ölümlü vampir avcılarını suçlayamazdı. Kabile Asalları hem ölümlüler hem de ölümsüzler için kötü haberden başka

bir şey değildi. "Peki, Jason Cage'in nesinin havalı ve romantik olduğunu düşünüyorsun?"

Eden birkaç saniye daha düşündü ve bir parmağını çenesine vurdu. "Oh, evet, hatırlıyorum. İkinci Dünya Savaşı'nı durdurmaya çalıştığı için başı belaya girdi. I Sanırım telepatik olarak yüksek rütbeli bir Nazi'nin beynini yıkamış. Benim türüm vampirlerin peşine tür müdahaleler için düşer. İyi niyetli olsun ya da olmasın, sizin türünüz bizim kafamızı karıştırıp bundan kurtulamaz."

"İnsanların zihinlerini karıştırmak kötü bir şey," diye kabul etti Sid. Bu kötü, yanlış ve hoş görülmemesi gereken bir şeydi; kendisi de yapmış olsa da - iyi niyetle- buna tüm varlığıyla inanıyordu. En azından yakalanmamıştı.

"Avcıların Cage'in beyin yıkamasına izin verdiğine inanamıyorum."

"Aileler peşine kendi polislerini takip onu uzunca bir süre hücreye kapatmasaydı, bunu yapmayacaktık. Dünyayı kurtarmaya çalıştığı ve yüzden başı belaya girdiği için çok havalı ve trajik olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Asal Klan'ın idealizmini Ailelerin pragmatizmiyle birleştirmişti."

Sid, Klanların biraz daha pragmatizme ihtiyacı var, diye düşündü. Belki Jason Cage'in DNA'sı bu konuda yardımcı olabilirdi.

"Ama onun geçmişinin şu anki durumumuzla ne ilgisi var?" diye merak etti.

Eden, "Cage eskiden Romany ile takılırdı," dedi.

"Bu Sofia Hunyara Rom, Jason Cage'in Sofia'yla ilişkisi var ve Sofia Cathy'nin kuzeni. Belki Cathy'yi onlar kaçırmıştır."

"Cage'in Sofia ile ilişkisi olduğuna dair elimizde henüz bir kanıt yok." "Ben medyumum; ben-"

Telefonu çaldı ve hemen cevap verdi. "Harry! Onu buldun mu?"

"Ne bulduğumuzdan emin değilim," dedi firmanın kıdemli kurt adam ortağı. "Eve ulaştığımızda burada kimse yoktu ama Geride bıraktığı izler daha önce kokladığım hiçbir şeye benzemiyor."

Harrison Bleythin bu en iyi burna sahipti. Harry'nin ikizi, Michael, vahşiydi ve küçük kardeşleri Joseph de İnatçı bir koku avcısıydı ama Harry sürünün seçkin av köpeğiydi. "Anlat bana," dedi Sid.

"Kurtadamlar her yerdeydi. Ve ölümlüler. Ve bir vampir. Çoğu Cathy ile akraba."

"Ailesinin iletişime geçtiğini biliyorduk-"

"Kurtadamlar Cathy'nin akrabası," diye araya girdi Harry, yavaş ve net konuşarak.

Bu hiç mantıklı değildi. "Lütfen, Tanrıça, biz bakmıyorken insanları ısırmasına izin verme."

"Bu mümkün değil," diye hatırlattı Harry ona. "Ay değişimi sırasında bir kez bile gözümüzün önünden ayrılmadığını biliyorsun."

Sid bir an için rahatladı, Cathy'nin olduğu kadar Mike'ın da iyiliği için. Mike Bleythin'in özel dedektiflik dışında başka bir işi daha vardı. Halk arasında İz Sürücü olarak bilinirdi. Vahşileri ve haydut kurtadamları yakalamak onun göreviydi. Bir keresinde Cathy'yi idamdan kurtarmıştı. Sid onu öldürmek zorunda kalırsa bunun kendisini mahvedeceğini biliyordu.

Harry, "Bu evde bulunan varlıklar ve ölümlülerin *hepsi* Cathy'yle kan bağı olan insanlar," dedi.

"Bunu hiç anlamıyorum." Cathy nasıl kurtadama dönüştüğü konusunda yalan mı söylemişti? "Mike onu bir kurtardı. Kurtarmadı mı? Peki ya vampir kokusu? Tanıdığın biri var mı?"

"Erkek," dedi Harry. "Kurt Klanı'ndan değil, tek söyleyebileceğim bu. Burada bir çift gerçek kurt da vardı."

"Jason Cage kurtlarla seyahat ediyor," dedi Sid ona. "Onun da bu işin içinde olduğunu biliyordum! Cathy'nin kuzeni Sofia'yla birlikte."

"Ölümlü dişinin kokusu onun olacak," dedi Harry. "Hunyaralar dağıldı. Takip edebileceğimiz bir düzine iz var. Ne düşünüyorsun Sid?"

"Jason ve Sofia," diye cevap verdi hemen. "İçgüdülerim bana Cathy'yi bulmak için ipucu onlar. Cathy'yi sağ salim eve getirdikten sonra diğer bulmacaları çözebiliriz."

"Katılıyorum," dedi Harry.

Telefonu kapattı ama Sid ona telepatik bir *İletişimde Kal* mesajı gönderdi.

Bölüm Yirmi İki

Sofia Cathy'den gelen mesajları tekrar okudu ve başını salladı. Bundan hoşlanmamıştı -bu her neyse.

"Çok fazla gizem var," diye homurdandı.

Önce çılgın akrabalar ve ona bağlanan seksi yabancı vardı. Şimdi de kayıp kuzen yeniden ortaya çıkmıştı ama anlaşılmaz davranıyordu.

Duygularım aşırı yüklenmiş durumda. Kendimi toparlamam lazım. Kontrol altına almalıyım.

Ama neden aniden sorumlu kişi olma ihtiyacı hissediyorum? Ben alfa tipi değilim, ben yalnız bir kurdum.

Peki neden bu tür bir benzetme yapıyorum?

Motel odasında huzursuzca volta atıyor, içinde yükselen gerilim çılgılık atma isteği uyandırıyor. Kafasını toparlaması gerekiyordu. Bir plana ihtiyacı vardı.

Sofia bir an bile kuzeninin kendisiyle buluşmak için buraya geldiğine inanmadı.

Jason'ı özlüyordu, onu her düşüncesi ve nefesiyle özlüyordu. Onu ruhuyla ve vücudunun her hücresiyle özlemişti. Onu o kadar çok özlemişti ki, başını yasladığı yastığı kaldırıp orada kalan kokusunu içine çekmekten kendini alamıyordu.

"Çılgınca."

Belki de ona çok sert davranmıştı.

Belki de kişisel sorunlarına kafayı takmanın zamanı değildi. Sofia için endişelenmeden önce Cathy'nin iyi olduğundan emin olmalıydı.

Motel odasındaki masanın üzerinde duran dizüstü bilgisayarını fark etti ve gülümsedi. Düşüncelerine odaklanmanın kesin bir yolunu biliyordu. Beklerken geçirdiği zamanı kafasını toparlamak için de kullanabilirdi.

Masaya oturdu ve bilgisayarı açtı. "Neyse ki burada WiFi var," dedi ve hemen yazmaya başladı.

"Bak Live Journal'da ne çıktı." "Ne?" Sid Eden'a sordu.

"Kızımız Sofia'dan yeni bir gönderi. Bakalım neler söyleyecek.
Burada oturmuş bir kurt adamı beklerken-"

"Ne?" Sid ayağa fırladı.

"Sus." Eden onu tekrar aşağıya doğru salladı. "Dinleyin. "Jane Eyre'i düşünmeden edemiyorum."

"Jane Eyre ile ne ilgisi var-"

Eden ona alaycı bir bakış attı ve Sid sakinleşti.

"Bu benim en sevdiğim kitaplardan biri," diye devam ediyor Eden blog yazısından. "Jane'in karakter gücünü, bağımsız ruhunu ve direncini seviyorum. Sanırım farkında olmadan onunla özdeşleştim - zavallı yetim bir kız, acımasız bir dünyada kendi yolunu çiziyor, gururu ve onuru sağlam ve tüm bunlar.

"Ama onu ve Rochester'ı hiç anlamadım. "Birbirleri için yaratılmış tutkulu ruh eşleri" saçmalığını hiç anlamadım.

"Rochester, tavan arasında deli bir karısı varken onu kendisiyle evlenmesi için kandırmaya çalıştı (ve bu arada, gerçekten hakkında yazdığım kişiye söylediğim ilk şey Jane Eyre'e bir göndermeydi). Her neyse, Rochester Jane'e yalan söyledi, onu iki eşli bir evlilik için tuzaga düşürmeye çalıştı, hain planı engellendiğinde dağıldı ve kendisi için üzüldü ve genel olarak sorumsuz, bencil bir şekilde davrandı.

"Ben dürüstlüğe ve itidale inanırım. Dizginlenemeyen tutku beni

ürkütüyor. "Ama, yine de, sanırım onun neden kalamadığını anlamaya başlıyorum.

kendine olan saygısına ve gururuna rağmen ondan uzaklaştı. Jane kendini Rochester'a geri dönmekten alıkoyamadı. Rochester onu çağırıyordu ve o da bu çağrıya cevap vermek zorundaydı.

"Belki de birini sevdiğinde onu affediyorsundur. Belki de gurur ve aşkın birbiriyle hiçbir ilgisi yoktur. Belki de Rochester Jane'in ne olursa olsun yanında olmasına ihtiyacı olduğu için yaptı. Anlamaya başladım, kişinin daha iyi bir yargıya rağmen bu tutku çağrısı. Berbat bir şey."

"Acaba neden ?" Eden sordu. "Bana bir bağın

başlangıcı gibi geliyor."

David Berus'un sesiyle irkilen tek kişi Eden değildi. Onu görmemiş, duymamış ya da içeri girdiğini hissetmemişti ama işte orada, iri yarı, sarışın ve yakışıklı bir şekilde Eden'in masasının yanında duruyordu.

Ona gülümsedi. "Bir keresinde Charlotte Brontë ile tanışmıştım; o zamanlar oldukça yaşlıydı. Hanımefendi kesinlikle ne hakkında konuştuğunu biliyordu."

"Charlotte Brontë'nin genç yaşta öldüğünü sanıyordum," dedi Sid.

David, "Onu ölümlüler dünyasından çıkaran hikâye buydu," diye cevap verdi. "Bir Prime'a bağlanmıştı. Yani elbette ruh eşlerini ve tutkuyu anlıyordu."

Birden gözlerini kaçırdı ve garip bir sessizlik .

Sid, Eden'in fark edilmeme umuduyla neredeyse içine kapandığını fark etti. Eden vampir avcısı bir ailede doğmuştu ve ölümlü David'in vampir arkadaşının ölümünden avcılar sorumluydu.

Eski kötü günlerde avcılar öldürmeye odaklanmışlardı. Vampirlerden çok az kız çocuğu doğduğunu ve sadece dişi vampirlerin vampir çocukları doğurabildiğini biliyordu. Sid, eski yöntemlere karşı isyan etmesine rağmen, halkının kadınlarının korunan, sınırlandırılmış yaşamları için iyi nedenleri olduğunu biliyordu.

David Berus bağ arkadaşını kaybettikten sonra hayatta kalmıştı ama Sid'e tekrar baktığında bu kaybın ruhunda açtığı yaralar hâlâ gözlerindeydi.

Ona sarılma ve "İşte, " deme isteğiyle savaştı. Ona yaklaşmasına izin verirse, Leydi Juanita'nın onu bu adamla bir araya getirme planı suya düşecekti. takdire şayan Prime başarılı olabilir. Hayır, böyle bir şey . Onun kendi planları vardı.

"Sofia'nın Cage Prime ile bağ kurduğunu mu düşünüyorsun?" Eden aniden sordu.

Elime onun spermiyle dolu bir kâğıt bardak geçene kadar olmaz, diye

düşündü Sid. "Leydi Juanita öyle düşünüyor," dedi David.

Eden, "Cage ve Sofia daha yeni tanıştılar, bu kadar çabuk kaynaşıyorlarsa Cathy'nin kuzeni güçlü bir psişik demek," dedi. "Sofia'nın psişik olmasının kurtadamlarla ne ilgisi var acaba?"

"Eminim bir anlamı vardır," dedi Sid. David masasının yanına geldiğinde ayağa kalktı ve neredeyse geriye doğru hareket edecekti. Bunun yerine masayı aralarında tuttu ve "Bleythin Investigations sizin için ne yapabilir?" diye sordu, David?"

Gülümsedi. "Bleythin Araştırmaları'na yardımcı olabileceğimi umuyorum. Leydi Juanita size bir pozisyon için başvurmamı önerdi.

fırma."

Onun bir şey söyleyeceğinden korkuyordu. "Birlikte çalışmamızı istiyor, değil mi?"

"Öyle olduğunu biliyorsun." Masanın etrafından dolaşarak onun yanında durdu. "sor, sen ne istiyorsun?" Sesi zengin, derin son derece baştan çıkarıcıydı.

Ona hiç karşılık vermedi ve neredeyse verebilmeyi diledi. Keşke kendi türünden birine karşı bir şeyler hissedebilseydi! Sid onun kahve karası bakışlarıyla karşılaştı ve onun arayış dolu bakışlarının içinde bir şeyler uyandırmasına izin vermeye çalıştı.

Hayır.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Sid söyleyecek bir şeyler düşünmeye çalıştı ama neyse ki ofisin kapısı açıldı ve annesi kucağında Toni'yle içeri girdi.

"Anne!" Toni seslendi. Yeni yürümeye başlayan çocuk kollarını Eden'a doğru uzattı.

"Yürüyebildiğini biliyor musun?" Eden kızını almaya gelirken sordu. Kızı kalçasının üzerinde dengede tutarken yaptığı hareketler bunu kanıtlamıyordu.

"Çok meşgul olduğumu biliyorum Eden," dedi Antonia. "Ama bir anne molasına ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

"Çok haklısın," dedi Eden, Toni'yi sıkıca kucaklayarak. Kızının yanağını okşamaya başladı.

Sid, David'in kadın ve çocuğa sevgiyle baktığını fark etti ve bunun çok tatlı olduğunu düşündü. Ama David'in elini onun omzuna koyması hoşuna gitmemişti.

Onun dokunuşundan sıyrıldı ve annesine yaklaştı. David arkasından yaklaştığında hırlamamak için kendini zor tuttu. Belki de kurtadamlarla çok fazla takılıyordu.

"Danny ne yapıyor?" Toni, Cathy'nin masasının arkasında oturan adama dikkatle bakarak sordu. Küçük kız telepatik bir sesle, "*Oh, zaman geçiriyor,*" diye ekledi.

Antonia yüzünü buruşturduğunda David elini rahatlatıcı bir şekilde onun omzuna koydu ve Toni'ye, "Yüksek sesini kullan tatlım. Oldukça yetenekli bir çocuğun var," dedi Eden'a.

Antonia gururla parladı ve beklentiyle sıırttı. "Daha yarısını bile bilmiyorsun. Annene göster, Toni."

Toni itaatkâr bir şekilde başını çevirdi ve annesinin başparmağını ısırdı.

Eden acı içinde bağırıp kızını neredeyse yere düşürürken Sid kanın tatlı kokusunu aldı.

Ama o tutundu ve Toni de tutundu, her bebek vampir gibi emdi. Eden başparmağını Toni'nin ağzından çekmeye başladı, ama bir süre sonra memnun bir iç çekiş yaptı ve kızın ısırıktan küçük yudumlar almasına izin verdi.

"Hiçbir şey anne kanı kadar iyi değildir," dedi Antonia.

Sid'in kafası tamamen karışmıştı. "Ama Toni bizden biri değil."

Antonia kesin bir ifadeyle, "O Klan'ın bir kızı," dedi. "Leydi Juanita ve ben onun bu değişikliği yapacağından şüpheleniyorduk ve bu sabah süt dişleri çıktığında bundan emin olduk."

"Ama nasıl?" diye sordu Sid. "Ölümlülerden ve Asallardan doğan çocuklar her zaman ölümlüdür."

"Her zaman değil," dedi Antonia. "Neden sen açıklamıyorsun Eden? Avcılar süreci anlıyorlar, değil mi?"

"Evet. Ama kendi çocuğumun Ama kendi çocuğumun

böyle olacağını hiç düşünmemiştim-" "Açıkla!" Sid

talep etti.

"Her türlü vampir çiftleşmesinden doğan çocukların çoğu erkektir," dedi Eden. "Vampir genetiği kesinlikle kadın tarafından miras alınır. Yani, bir Prime ve ölümlü bir kadından doğan çocuk ölümlü olacaktır."

"İstisnalar olmuştur," dedi David.

"Kabul," dedi Eden. "Dünya tarihinde belki beş ya da altı ölümlü oğlu Prime'a gitti ve hepsinin de gerçekten korkutucu ama bir erkeğin vampire dönüşme ihtimali astronomiktir. Ölümlülerin ve vampirlerin kızları bu değişimi gerçekleştirebilir, ancak sadece kızın annesinin soyunda bir vampir varsa."

Sid, "Bir Prime'a bağlandıklarında değişim geçiren ölümlü kadınlar duymuştum," dedi.

"Ama yine de bir vampir soyundan gelmeleri gerekiyor." Eden düşünceli görünüyordu, sonra güldü. "Elbette, ben avcı bir aileden geliyorum."

"Vampirler ve avcılar var olduğundan beri avcılar ve vampirler çiftleşiyor," dedi David.

"Ama biz avcılar bazı *özel* ilişkiler hakkında konuşmaktan hoşlanmayız. Düşmanlarımızın bazen kaderimizdeki aşklara dönüştüğünü kabul etmek kafirliktir." Tekrar güldü. "Acaba büyükbabalarımın hangisinin dişleri ve kendine ait opera pelerini vardı?"

Sid ona "Klişelere dikkat et," dedi. "Ve tebrikler."

Eden bu sürpriz gelişme karşısında tebrik edilmeye pek hazır görünmüyordu ama Sid sevinçten havalara uçmak istiyordu. Vampir nüfus tehlikeli derecede azdı, bu nedenle gen havuzlarına eklenen her dişi türün hayatta kalmasına katkıda bulundu.

"Laurent'a söylemem gerek," dedi Eden. Başparmağını kızının ağzından çekti. "Annenin şimdi babaya sesli mesaj bırakması gerekiyor."

"Neden?"

"Çünkü annem senin gibi bir telepat değil."

Eden masasına doğru dönmeden önce Daniel aniden ayağa kalktı. "Gitmeliyiz," diye duyurdu. Gözlerini bir an için bütün insanlar aniden ona bakmaya başladı. "Yardımaımıza ihtiyaçları var," dedi onlara. "Onların

zihinleri"- sanki içinden bir şeyler atmaya çalışıyormuş gibi başını salladı
-"Dalga geçilmek."

"Kim?" Sid sordu. "Ne zaman?" Ne de olsa Daniel'ın kendine özgü psişik yeteneği geçmişi okumak üzerineydi.

"Bleythinler," diye cevap verdi. "Hepsi." Solgundu ve devam etmeden önce ürperdi ve derin bir nefes aldı. "Yardım etmeliyiz. Hemen şimdi."

"Ne gördün?" Sid sordu. Kadın şüpheciydi ama Sid'in aceleciliğini ya da inancını sorgulamadı.

"Sana yolda anlatırım," dedi. Kapıya doğru yöneldi. "Acele edin!" Sid ve Eden birbirlerine baktılar. "Bununla mı gidiyoruz?" dedi Eden.

"Gidiyoruz," diye karar verdi Sid.

Eden Toni'nin alnından öptü ve onu Antonia'bekleyen kollarına teslim ettikten sonra Daniel'ın peşinden gitti.

David de onlarla gelecekti ama Sid yeğenini işaret etti. "Bu geleceğin Klan Annesi. Korunmaya ihtiyacı var, Prime."

"Sen geleceğin Klan Annesisin," diye hatırlattı ona.

Sid ona dişlerini gösterdi. "Bunları sadece Prime'lar büyütemez."

"Sidonie, kibar ol."

"Üzgünüm anne." Dişlerini sıktı ve David'e sertçe başını salladı. "Yılan Klanı'nın Başbakanı."

Antonia elini David'in koluna koydu. "Kızımın kendi başının çaresine bakabileceğine güveniyorum. Bırak gitsin. Burada benimle kal."

Hoşuna gitmedi ama "Leydi Antonia'nın istediği gibi" dedi.

Teşekkürler anne, diye düşündü Sid telepatik olarak boş olan annesine olabildiğince nazik bir şekilde ve Daniel ile Eden'ın peşinden koştu.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Sofia kendini hiçbir zaman sabırsız biri olarak görmemişti ama şu anda beklemek onu öldürüyordu. Tek tesellisi sabırlı olmamanın onu öldürebileceğini bilmektir.

Olabilir.

Aptal yerine üzere olan kuruntulu bir aptal gibi davrandığından şüphelenmek de onu öldürüyordu.

Her Cathy ortaya çıkabilirdi. Saatini kontrol etti. Beş dakika gecikmiş, yani her gelebilir. O zaman tüm bu kurt adam olaylarının çılgın bir aile folkloru olduğunu anlayacağım ve şu anki davranışından dolayı kendimi aptal gibi hissedeceğim.

Ya da...

Sofia arabasından odasının kapısına baktı ve "ya da "yı düşünmemeye çalıştı.

Saatini bir kez daha kontrol etti, sonra göz ucuyla bir hareket gördü. İri bir şeydi, duvara yakın durarak gölgeden gölgeye dikkatle süzülüyordu. Çok dikkatli, sinsi ve amaçlı bir şekilde ilerliyordu.

Lanet olsun!

Midesi korkuyla sıkıştı ve çığlık atmak istedi ama otomatik korkuya teslim olmayacaktı.

Kurdun dikkatli yaklaşımını izledi ve motel binalarının ve otoparkın her yerinde dolaştığı için memnun oldu. Her kapıya, her arabaya dikkatlice dokunmuş, gerçekten gelmediğini ve var olmadığını umduğu bir yaratığın kafasını karıştırması gerekebilir diye kokusunu her yere bırakmıştı.

Muhtemelen Jason'ın evcil hayvanlarından biridir.

Başını salladı ve aklıselimin sesini duymazdan geldi. İzlediği kurt George ve Gracie'nin toplamından daha büyüktü. Onlar gri ve beyazdı; bunun kürkü sarıydı.

George ve Gracie'nin bu kurdun kapısına ulaştığında yaptığını yapabileceklerinden şüpheliydi. Arka ayakları üzerinde şaha kalktı ve kafasını tahtaya vurdu.

Kapıda bir kurt vardı ve kapıyı çalıyordu.

Tamam, artık kurt adamların gerçek olduğuna dair belli bir kanıtı vardı. Ama bir canavara kuzenini nasıl soracağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu yüzden eli anahtarlarının üzerinde bekledi.

Kapı cevapsız kalınca kurt hırladı. Sonra geri çekildi, ileri koştu ve çürük tahtaya bir kuvvetiyle vurdu. Kapı içeri doğru uçtu ve kurt içeri daldı.

Kurt adam tekrar dışarı fırlamadan önce Sofia arabayı çalıştırmıştı. Yaratık onu gördüğünde arabayı vitesine takmıştı. Başını kaldırdı ve gözleri buluştu; Sofia dehşet içinde donakaldı.

Ruhu şeytani ve acımasızdı ve daha önce de böyle gözlerle bakmıştı.

Beyni donmuş olsa da ayağı gaz pedalına bastı. Araba hızla ilerledi ama kurt adam kolayca kenara sıçradı. Sofia, binanın yan tarafına çarpmadan önce direksiyonu sola doğru sertçe kırmayı ancak başarabildi.

Sokağa doğru yöneldiğinde canavar görünürde yoktu.

Arabasının kapıları güvenli bir şekilde kilitlenmişti ama kurt adam arka camdan atladığında bu hiçbir işe yaramadı.

Sıcak nefes yaktı ve Sofia kapıyı açıp dışarı fırladı. Araba ilerlemeye devam ederken Sofia kaldırıma sertçe çarptı. sokağa  ıktı. Ters yönde ilerlerken arkasından gelen metal  ıtırtılarını ve lastik gıcırtıtlarını duydu.

Bir kamyonun kurt adamla birlikte arabasını ezmiş umarak motelin arkasındaki ara sokağa kaçtı.

Böyle bir şansının olmadığını, yaratığın arkasından hızla yaklaştığını duyduğunda birkaç saniye içinde fark etti. Pen elerin kaldırımnda çıkardığı ses omurgasında bir ürperti yarattı.

Tarihi tekrar ediyorum. Açık alanda, insanların arasında olmalıyım. O şey kalabalığın içinde saldırarak dikkatleri üzerine  ekmez.

Tarih tekerrür m  ediyor?

"Lanet olsun!" diye bağırdı. Ani bir öfkeyle, hızla yaklaşan canavarla yüzleşmek için döndü. "Bana bak, seni piç!" Sesi daha önce hiç bu kadar emir ve inanç dolu olmamıştı.

Canavar yaptı. Bakışları karşılaştı ve canavar ondan birkaç metre ötede, çabucak durdu.

Hayvan kocaman dişlerini göstererek hırladı.

Sofia  m r boyu biriktirdiği öfkeyle ters ters baktı.

Gücün toplandığını hissetti. Bu daha önce bildiği hiçbir şeye benzemiyordu; burada kontrol ondaydı.

Mesafeni kuru, diye düşündü kurt adama. *Otur ve kal. Ne cüretle gözlerimin içine bakarsın?*

Kurt adam hırladı ve kırıldı. Tüm vücudu titredi. direnmeye başladı. Uzun, gergin saniyelerin ardından, yavaşça kalçalarına doğru çökmeye başladı.

Sofia elinden geldiğince konsantre oldu, titremeye başladı, alnında boncuk boncuk ter vardı.

Kurt adam ona bakmaya devam etti, altın rengi gözlerinde meydan okuma kaynıyordu, sert iradesi onun kararlılığını delip geçiyordu.

Güneş ışığı teninde alev alev yanmasına rağmen üşümeye başladı. İçini karanlık bir korku dalgası sarmaya başladı ve bir ses kafasının içinde fısıldamaya başladı. Hiçbir kelime çıkaramıyordu ama ses uğursuz ve dikkat dağıtıcıydı.

İleri doğru titrete bir adım attı.

Onu çağırıyordu, değil mi? Onun

aklına nasıl girmişti?

Kendi düşünceleri dikkatini dağıttı ve gölgeler karardı. Sokak değişti. O değişti.

Kendini durduramadan tuğla duvara çarptı, avuç içleri sıyrıldı ve kolları bileklerinden omuzlarına kadar sarsıldı. Arkasını döndü ve dizlerinin üzerine çökerek kurtla göz hizasına geldi.

Büyük bir kafası ve kocaman dişleri vardı. Gözleri parlıyordu, acımasız, vahşi ve açlık doluydu.

Gözleri parlıyordu!

Öldürmek için ilerlemeye başladı.

Yirmi Beşinci Bölüm

*S*weetheart, sen de çok iyi gidiyordun, diye düşündü Jason kurt adamın arkasından çatıdan atlarken.

Sofia'nın kurt adamla yüzleşmesini izlerken öfkesini kontrol altında tutmuştu. Gurur ve umut, ona kesinlikle ihtiyacı olana kadar endişeyle savaştı.

Şimdi doğasının vahşetine teslim oldu ve yarattığı arkasından yakaladı. Kurt adamı başının üzerine kaldırırken pençeleri yumuşak kürke ve sert deriye saplandı. Yaratık hırladı ve onun pençesinde debelendi.

Sofia'nın boş ifadesine bakarken çırpınan yarattığı görmezden geldi. "Geri gel tatlım. İyisin."

Gözlerini kırıştırdı ve başını salladı. Sonra kurt adama baktı Jason'ın bakışlarıyla karşılaşmadan önce. Onu tüketen ve sakat bırakan geçmişin gölgelerinin yerini şaşkınlık ve öfke almıştı.

Jason, "Tekrar dene," dedi ve kurtadamı yere bıraktı.

Kurt adam anında Sofia'nın üzerine atladı.

Hayvanın bu kadar hızlı olmasını beklemiyordu. Onu tekrar yakaladığında boynunu kırdı. Sofia'nın boğazından birkaç santim uzaktaydı.

Kurt adamı yere bırakırken, "O boyna benden başka kimse dokunamaz," dedi.

Sofia ayaklarının dibindeki cesetten Jason'a baktı. "Onu sen öldürdün."

Jason onu omuzlarından tutup çekti. Ona sert ve sıkı bir şekilde sarıldı, sonra bir kolunu beline dolayarak onu çevirdi. Onun yanında kendini ne kadar iyi hissediyordu! Gerginlikten titriyor, şok ve giderek artan bir tiksinti yayıyordu ama ondan uzaklaşmaya çalışmadı. Kabul etse de etmese de, onun kendisine ihtiyacı olduğu kadar kendisinin de ona ihtiyacı vardı.

"Bak," dedi. Yanağı onunkine değecek şekilde eğildi. "İzle."

Dikkati, önlerindeki betonun üzerine uzanmış iri bedene takılmıştı.

Sarı kurdun dönüşümü hızlı, büyümlü bir zarafetle gerçekleşti. Gerçeklik gerildi, kısa süreliğine bulanıklaştı ve farklılaştı. Keskin ağız ve sivri kulaklar, uzun sarı saçlarla kaplı bir insan kafasına dönüştü.

Ortaya çıkan insan vücudu sert kaslı iriydi, aynı Kurdunki kadar büyüktü ama şekli farklıydı. Onun nefes aldığını açıkça görebiliyordu. "Ölmemiş."

Sofia omzunun üzerinden Jason'a baktı. "Onu sen öldürmedin mi?"

"Bir Wasfolk'u ortadan kaldırmak için kırık bir boyundan çok daha fazlası gerekir."

Birkaç dakika boyunca baygın saldırgana bakmasına izin verdi. Kadın ürperdi ve adam onu daha yakına çekti. Motelin önünde bir polis sireni duyuldu.

"Onun değiştiğini görmemi istedin."

"Kanıtı ihtiyacın vardı." Yüzünü ona çevirdi. "İnanmaya ihtiyacın vardı."

Bir an için gözlerini kapattı. Açtığında gözleri öfkeyle . "Saldırıya uğrayacağımı biliyordun." "Kahraman gibi davranma şansını istedin."

"Hayır!" Suçlaması canımı yaktı. "Sana kendini kurtarman için bir şans verdim. Yapabileceğini kendine kanıtlaman için-"

Adamın kucağından kurtulmaya çalıştı. "Bununla yüzleşmeme izin ver-" Kurt adama doğru çılınca bir hareket yaptı.

Kadının hâlâ paniğin sınırında olduğunu ve sakinleşene kadar hiçbir şeyin yoluna girmeyeceğini fark etti. Ve uzun süre yalnız kalmayacaklardı; sokakta enkaz halindeki arabayla ilgili büyük bir heyecan vardı. İnsanların enkazdan kaçan kocaman bir köpek gördüklerine dair bağırdıklarını duydu.

Jason Sofia'yı bıraktı ve kurt adamı omzuna atmak için eğildi. "Ne yapacaksın?" diye sordu.

Ona kendisiyle gelmesini söylemedi, ama onu sokağın diğer ucuna kadar takip ettiğinde memnun oldu. Kamyonetini Sofia'nın odasından çıktığında fark etmeyeceği bir yere park etmişti. Tutsağı araca taşıdı ve kurt adamı boş kurt ağılının içine itti. Kurtlar mahkûmdan uzak durdukları için mutluydular.

Jason Sofia'ya, "kilidin onu tutması gerekir," dedi. "Kendine gelene kadar onu sorgulayamam."

"Cathy'ye ne yaptıklarını öğrenmeliyiz."

"Şu anda buradan çıkmamız gerekiyor." Adam kızın koluna girdi ama kız, adam onu kamyonun kabinine götürmeden önce elinin tersiyle itti. Eliyle geri dönmesini işaret etti. motelde. "Ölümlülerin müdahalesine ihtiyacımız

yok." "Eşyalarım ihtiyacım var," diye cevap

verdi ve koyuldu. Adam ona yetişti. "Neden?"

Ona kızgın bir bakış attı. "Okul için dizüstü bilgisayarım ihtiyacım var. Odamda bırakmıştım. En azından arabaya koyacak kadar aptal değildim."

"Arabada beklemek iyi bir plandı," dedi ona. "Etrafta koşuşturup etrafı işaretlediğini gördüğümde neyin peşinde olduğunu merak ettim."

Kızardı.

"Harikaydın, Eğitimdeki Kurt Terbiyecisi," diye ona güvence verdi. "Ve şu anda, olduğun gibi düşünmeye devam etmeli ve buradan ıkmalısın."

Başını iki yana salladı. "Sahip olduğum az şeyi bırakıp kaçmayı göze alabileceğimi mi sanıyorsun? Dünyayı kurtarmam gerekse bile, yine de bir btem var."

Jason, Sofia'ya onun her türlü maddi isteğini yerine getirebileceğini söylemenin bu bağımsız kadının kalbini kazanmanın yolu olmadığını düşündü.

"Peki," dedi ve onu boş bir motel odasına götürdü, kurtlar da peşlerinden geliyordu.

İçeri girdiğinde onu öpmekten kendini alamadı ve bir süre sonra ağzı onunkinin altında açıldı ve kolları sırtına dolandı. Jason isteksizce uzaklaşmadan önce birkaç dakika boyunca istekli, sıcak bir kucaklaşmayla birbirlerine sarıldılar.

"Senin için eşyalarını getireceğim. Burada kalın," emretti. "Hepiniz."

"Bir saniye bekle," diye ısrar etti adam gitmeye başlarken. Adam arkasına baktı. Aralarındaki tahrik odanın her tarafına yayılmıştı. Bir parmağını hassaslaşmış dudaklarına dokundurdu ama bakışları keskin bir sorgulamaydı. "O kapıyı nasıl atın?"

Glmsedi. "Bu sadece halkımın sahip olduğu küçük

bir numara." "Sen kurt adam değilsin, değil mi?"

"Doğru."

"Ne kadar hızlı hareket ettiğini, ne kadar güçlü olduğunu gördüm ve tüm bunlara sahipsin" -alnına vurdu- "telepatik yetenek. Nesin sen?"

Jason bunu çok uzun zamandır ertelediğini biliyordu ama yine de daha geniş gülümsemekten ve dişlerini göstermekten kendini alamadı. "Ben bir vampirim, tatlım."

Kapıyı kapattı ama Sofia'nın şaşkın fısıltısını duymaya devam etti. "Vampir mi?"

Kızın odasına doğru koşarken yüksek sesle güldü.

Yirmi Altıncı Bölüm

Sofia yatağın üzerine atlayan kurtlara baktı. "O bir vampir. Bunu biliyor muydun?"

Kurtlar cevap vermedi tabii. Ne de olsa onlar sadece vahşi, devasa kutup kurtlarıydı, kötü niyetli telepatik kurt adam pislikleri değil. İçlerinden biri ona doğru esnedi.

George ve Gracie'den uzaklaştı, artık doğal köpeklerden hali kalmamıştı.

Sofia küçük odanın içinde volta başladı. Bastırdığı tüm hayal kırıklığı ve kafa karışıklığından bir şekilde kurtulması gerekiyordu.

Öfkeden bahsetmiyorum bile. *O adama söyleyecek çok şeyim var. Vampir.*

"Ne demek istiyor, o bir vampir mi?"

Kurtlar yorum yapmaktan kaçındı.

Neden ona inandı? Ve o neredeydi? Neden hala dönmedi?

Lütfen, sadece otuz saniye oldu.

Kurtlar ulumaya başladığında sırtı kapıya dönüktü. O döndüğünde, yatağın yanına sinmek için aşağı atladılar.

"Ne yaptığınızı sanıyorsunuz siz?" Sofia kapıdan içeri dalan üç siyah kurt adama bağırdı.

Hayatında ilk kez korku nedir bilmeyecek kadar öfkeliydi. "Ben Buna daha fazla katlanmayacağım!"

Onları bir bakışla süzdü. Üç canavarın da zekâ dolu, parlak mavi gözleri vardı. Sofia'ninkiler ise onlarla kararlı bir öfkeyle doluydu. Etrafını bir yay şeklinde sardılar ve yavaşça ilerlemeye başladılar.

Ayağını yere vurdu. "Oh, hayır ." Onları teker işaret etti. "Olduğunuz yerde kalın."

Emri bir düşünce olarak tekrarladı, doğrudan zihinlerine söylenen kesin bir zihinsel komut.

Donup kaldılar.

İkisi şaşırılmış görünüyordu. Üçüncüsü hırladı ve dişlerini gösterdi. Onu.

Onun değişmeye çalıştığını hissetti ve onu durdurdu. Emin değildi. Nasıl bilmiyorum ama kontrolü nefes almak kadar doğaldı. Onunla savaştılar, zihinsel kontrolünü zorladılar ve o da geri itti. Çekişme hızlandıkça gülümsedi.

Tamamen sinirlenmişti bu iyi bir şeydi. Jason kapının önünde durup ruhunun eşinin muzaffer şiddetinin tadını çıkardı. Kadının gücü ve kuvveti içini daha önce hiç yaşamadığı bir gurur ve sevgiyle doldurmuştu. Ne kadındı ama!

Ve o da onun kızıydı.

Varlığındaki her sahiplenici lif, aralarındaki bağın gerçekliği konusunda ısrar ediyordu.

Ancak şu anda polis memurları sokakta ezilmiş aracın sahibini bulmak için oda oda . Otoparkta küçük bir kalabalık toplanmıştı. Jason çoktan bir polis memuruyla karşılaşmıştı.

Telepatik olarak kendisini görmediğine ikna ettiğı kadın memur, Sofia'nın beklediğı odanın çoktan arandığını söyledi.

Son kurt adam grubuyla , mahkûma geri dönmeleri ve buradan gitmeleri gerekiyordu. Bavulunu ve dizüstü bilgisayarını bir kolunun altına sıkıştırdı ve odaya girdi.

Sofia içeri girdiğinde etrafına bakmadı ama üç kurt adam da hırladı. George ve Gracie yatağın uzak tarafından inlediler.

Jason kurtlarına "Pısıriklar," dedi. Büyük, siyah kurtlara baktı. ve ortadaki hırlayan kurtadamlarla konuştu. "Merhaba, Mike." Mike

Bleythin çenesini öfkeyle kırdı.

"Henüz tanıştırılmadık ama sanırım siz ikiniz Harry ve Joe'sunuz," diye devam etti Jason.

"Bu yaratıkları tanıyor musun?" Sofia dikkatini tutsaklarından ayırmadan sordu.

"Bu Sofia Hunyara," dedi Bleythin'lere. "Cathy Carter'ın kuzeni ve Cathy'nin kim olduğunu şimdi anladım."

"Ne demek istiyorsun?" Sofia sordu.

Kurtlardan ikisi de merakla başlarını eğdi. "Hepimiz

medeni bir şekilde tartışabildiğimiz zaman

açıklayacağım."

Sofia'nın eşyalarını kapının yanına bıraktı ve kolunu Sofia'nın ince beline dolamak için yanına geldi. Sofia' başı zar zor omzuna değdi ama yeni keşfettiğı irade gücü odayı doldurdu.

Bir vampire bulaşmaması gerektiğini bilen Bleythin'lere, "O benim," diye haber verdi. "Onları bırakabilirsin tatlım," dedi Sofia'ya. "Bunlar

iyi adamlardır."

Sofia kurtadamlara karşı cesur bir duruş sergilerken bile adamın hissedebileceği kadar titriyordu.

"İyi adamlar mı?" diye sordu. "Onlar kurtadam! İçeri zorla girdiler!" "Bu da onlar için oldukça kabaydı," diye kabul etti. "Eminim özür dileyeceklerdir Eğer tekrar insana dönüşmelerine izin verirseniz."

Her şey yolunda, diye fısıldadı zihnine. Gerçekten sorun yok. Onlar Cathy'nin arkadaşları.

Tereddüt etti ama ona güvenmeye karar verdi.

Zihinsel tasmayı bıraktığında onu tuttu. Eğer onu tutmak için orada olmasaydı, serbest kalan enerjinin acelesi onu dizlerinin üstüne çöktürebilirdi. Gözlerini kapadı ve başını onun omzuna yasladı, bitkin düşmüştü ve ağır ağır nefes alıyordu.

Gözlerinin kapalı olması çok kötüydü, çünkü Mike, Harry ve Joe'nun hızlı dönüşümünü ve onları uzakta tutan kadına yönelttikleri şok olmuş öfke dolu bakışları kaçırdı.

Jason gururla gülümsedi. "Evet, çok iyi. Halkı ona Kurt Terbiyecisi derdi."

Yirmi Yedinci Bölüm

Jason'un sözleri ruhunu yatıştıran bir merhem oldu. Bir ailesi vardı. Dünyada bir yeri vardı. Bir amacı. Ve onu bu yere getiren Jason'dı.

Ancak bir yabancıнын öfkeli bir şekilde "Burada neler oluyor?" diye bağırması Sofia'nın dikkatini tekrar duruma çekti.

Gözlerini açtığında üç çıplak adam gördü. İri yarı, iyi yapılı, siyah saçlı, birkaç dakika önce kurt biçimindeyken baktığı mavi gözlere sahip adamlar. Adamlardan ikisi birbirlerine o kadar benziyordu ki ikiz olmalıydılar. Üçüncüsü daha genç ve zayıftı ama ikizlere o kadar benziyordu ki kardeşleri olmalıydı.

Bağırın kişi tam önünde duruyordu, vücudu gerilmiş, yumrukları sıkılmıştı. Öfkesi güçlölle kontrol altına alınmıştı ve bir an için Jason'ın arkasına saklanmak istedi.

Çenesini kaldırdı ve kurt adama "Sen gerçekten Cathy'nin arkadaşı mısın?" diye sordu.

"Ben Mike Bleythin," dedi. Sonraki sözleri alçak sesle ve tehditkârdı. "Terbiyecî diye bir şey duymadım ama belki İz Sürücü'yü duymuşsundur?"

Jason'ın kucağı koruyucu bir şekilde sıkılaştı ama onu sakinleştiren onun orada olmasının verdiği güven değildi. Yine de onun yanında olmasını takdir ediyordu.

"Hayır, İz Sürücü diye bir şey duymadım. Aslında kurtadamları yeni öğrendim. Sanırım İz Sürücü bir kurt adam unvanı," dedi Mike'a. "Soruma cevap vermedin."

"Sorunuz neydi?" Mike'ın ikizi sordu. Tehditkâr kardeşini kenara çekti. "Ben Harrison, ailenin akli başında üyesiyim. Hadi konuşalım."

"Arkadaşımızı arıyoruz," dedi en genç kurt adam. "Şimdiye kadar yapabildiğimiz tek şey size giden izleri takip etmek oldu."

Jason, "Siz gelmeden önce hanımım bir kurt adam tarafından saldırıya uğradı," dedi. "Hunyara sürüsünden biri mi?" Mike sordu.

"Bundan cidden şüpheliyim. Bir Hunyara vampir kokusunu tanır ama bu vahşinin etrafta olduğuma dair hiçbir fikri yoktu. Sakın bana onun kokusunu almadığını söyleme. Koku mu? Bütün mahalleye yayılmış olmalı."

Üç Bleythin de şok olmuş görünüyordu. Harry başını salladı. "Bir koku bile almadım."

"Şaka yapıyorsun."

"Keşke öyle olsaydı. Bu yüzden Cathy'yi bulamadık. Hiçbir yerde ondan taze bir koku yok."

"Bu görünmez kurt adama ne oldu?" Mike sordu. "Onu"

Denali'ne kilitledim," dedi Jason.

Kardeşler birbirlerine baktılar. Harry tekrar Sofia'yla konuştu. "Soruna cevap vermek gerekirse, hepimiz Cathy'nin arkadaşlarıyız. Daha da ötesi, biz onun sürü kardeşleriyiz. Şimdi size bazı sorular sorabilir miyim?"

Sofia daha fazla açıklama istedi ama başıyla

onayladı. "Neden saldırıya uğradığınızı biliyor musunuz?"

Sofia bir süre düşündükten sonra korkunç bir sonuca vardı. "Beni bir kurt adama dönüştürmek istedi." Jason'a baktı. "Bunu neden yapsın ki?"

"Sanırım gidip ona soracağım," dedi Mike ve aniden büyük çıplak adam kocaman siyah bir kurda dönüştü.

"Mi-" diye başladı Harry, ama o sözünü bitiremeden Mike kapıdan çıkmıştı. "O İz Sürücü," dedi Joe. "Bırak işini yapsın."

Sofia bir açıklama bekledi ama Jason'ın tek söylediği, "Umarım kamyonetimde kan bırakmaz," oldu.

Sofia daha fazla bilgi istemediğine karar verdi. Eğer düşünürse hasta olabilirdi ve kurtadamların önünde bunu yapmak istemiyordu.

Harry, Jason'a, "Cathy'nin kim olduğunu bilmekle ne demek istedin?" diye sorarak onun dikkatini yeniden çekti.

"Mike'ın kuzenimin düğününe getirdiği kadının adının Cathy olduğunu hatırladım. Siz üçünüz ortaya çıkana kadar onu Sofia'nın aradığı kadınla ilişkilendirmemiştim. Doğrusunu söylemek gerekirse, Mike'ı Hunyara işine bulaştırmamak için o kadar çok düşünüyordum ki San Diego'da olduğunu unutmuşum."

Sofia'nın başı bir kez daha şaşkınlıkla döndü. "Vampirlerin kuzenleri mi var?
Kurtadamlar düğünlere gider mi?" Jason'ın eğlenen bakışlarına baktı ve telepatik olarak *sizin dünyanız hakkında hiçbir şey bilmediğimi* söyledi.

Ve şimdi bunu tartışmanın zamanı değil, diye cevap verdi kapı tekrar açılırken.

Sid, Daniel'ın sürmesine izin vermedi.

"Çünkü bunu gözlerin kapalıyken yaptığını gördüm," dedi ona, nereye gitmeleri gerektiğini bildiğini söyleyerek itiraz ettiğinde.

Sid şık siyah Mercedes'ini yoğun trafikte ustalıkla sürerken Daniel yol tarif etti. Bunu gözleri kapalı yaptı.

"bir şey daha olmasından nefret ediyorum," dedi Eden arka koltuktan.

Sid, Eden'ın endişeli yüzüne hızlı bir bakış attı. "Çocukları Dan'in gördüğü beladan kurtareminim."

Eden iç çekti. "Kızımın bir vampir öğrenmekten bahsediyordum."

Sid bir sevinç vesilesinden başka bir şey olarak ama ölümlü bir annenin bakış açısını anlamaya çalıştı. Özellikle de vampir avlamak için eğitilmiş bir ölümlünün. Bunu yapamazdı.

"Bir mucizeye itirazın mı var?" diye sordu Daniel'ın yönüne doğru hızlı bir sola dönüş yaptıktan sonra. Arkasından lastikler gıcırdadı ve kornalar çaldı.

"Biyolojik gerçeklere itiraz edemem," dedi Eden. "Ama kafamı toparlamak için biraz zamana ihtiyacım var."

"Hepimiz istiyoruz," dedi Sid. "Cathy'yi eve götürür götürmez."

"Doğru," diye kabul etti Eden. "Ama Laurent ve ben sıradan vampir çiftlerden değiliz ve eğer Leydi Juanita çocuğumuzu küçük bir vampir prensesi gibi yetiştireceğimizi düşünüyorsa -kusura bakmasın-"

"Alınmadı."

"-Başka bir şey daha geliyor."

"Gerçek bir avcı gibi konuştun." Bir dönüş daha. Daha fazla rahatsız sürücü. En azından henüz hiçbir polis fark etmemişti. "Yardım etmek için elimden geleni yapacağım. Antonia da öyle."

Eden öne doğru uzanıp Sid'in omzunu sıvazladı. "Teşekkürler, alabileceğimiz her yardımı alırız. Leydi Antonia'dan bahsetmişken," diye ekledi, "kızımı bahane etmiş olsan bile, ona ve şu Berus Prime'a yaptığın çöpçatanlığı onaylıyorum. Annenin birilerine ihtiyacı olabilir. güzel."

Sid şaşkın bir sessizlik içinde arabayı sürdü. O sadece David Berus'la kader randevusundan kaçmaya çalışıyordu. Prime'ın dikkatini kendinden uzaklaştırmak için kendi annesini yem olarak atmaya çalışmamıştı.

Gerçi , bu kötü bir fikir değildi.

Hayır, , hayır! Sidonie Wolf, böyle düşünmeyeceksin!

Daniel araya girdi, "İleride trafik tıkanacak. Bir sonraki ışıktan sağa dönün. Biz arkadan geleceğiz." Birkaç dakika sonra, "Buradan sola. Dur." dedi.

Daniel arabadan atlayıp binanın önüne doğru koşmaya başladığında arabayı tek katlı uzun bir yapının arkasına park etmişti bile.

"Sanırım gözleri hâlâ kapalı," dedi Sid, Eden'la birlikte onu takip ederken.

Ölümlü akrabasından daha hızlı, daha güçlü ve çok daha tehlikeli olduğu için onu birkaç adımda geçti. Joe'nun ve diğerlerinin ve içeride bekleyen her türlü tehlikeye hazır bir şekilde kapıdan ilk giren oydu.

Onun yerine, gördüğü ilk kişi Jason Cage'di. Hızla durdu ve neşeyle "Merhaba!" dedi.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Muhteşem sarışın bir kadının önderliğinde yeni bir üçlü içeri girdi.

Sofia her nasılsa bu üçlünün hiçbirinin kurtadam olmadığından emindi. Onların saldırmasını bekliyordu ama bunun yerine sarışının gözleri Jason'ı görünce parladı ve onu yemek istiyormuş gibi göründü.

Sofia'nın içinde kıskançlık kaynıyordu ama kadın onu hiç dikkate almadı.

Sarışın bunun yerine ellerini kıvrımlı kalçalarının üzerine koydu ve çıplak adamlara baktı. "Ee Harry, kurtarılmaya ihtiyacın var mı, yoksa bu utanç verici bir duruma dönüşmek üzere mi?"

Harry, "Yaklaşık on dakika önce kurtarılmamız gerekiyordu," diye cevap verdi.

"Gördün mü, Dan iyiye gidiyor," dedi içeri giren diğer kadın. "Artık iki yüz yıl yerine on dakika öncesini görebiliyor."

Dan adını duyduğunda Sofia gözlüklü sarışın genç adama ve uzun boylu sarışının yanındaki koyu renk bukleleri olan çarpıcı kadına dikkatle baktı. Sonunda farkına vardı.

Siyah saçlı kadını işaret etti. "Sen Eden'sın." Sarışına. "Ve sen de Sid'sin. Ve Mike, Harry ve Joe, bana isimlerinizi söylediğinizde sizi hatırlamalıydım. Ama üç tane daha Kurt adamların üzerime gelmesi beni çok

korkuttu." "Korkmuş gibi davranmadın," dedi

Joe.

"Tanrım, çok üzgünüm!" Sofia kuzeninin iş arkadaşlarına anlattı. "Cathy bana seninle ilgili her şeyi anlattı, kurt adam meselesi hariç."

"Bu anlaşılabilir bir şey," dedi Sid. "Cathy'nin bize senden hiç bahsetmemesi dışında."

Sofia, Joe ve Harry'ye, "Beyinlerinize yaptığım şey için özür dilerim," dedi, çene hizasından aşağı bakmamaya dikkat ederek.

Sofia odada birkaç çıplak adam olmasını umursayan tek kişinin kendisi olup olmadığını merak etti.

Erkekler değil, düşündü Jason, kurtadamlar. Ve benden başka kimseye bakmamamı tercih ederim.

Doğru, diye düşündü.

Ona çıplak bakmaktan rahatsız olmazdı. Sid'in aldıracağını sanmıyordu. Ve uğraşması gereken daha önemli şeyler varken neden Jason'la seks yapmayı aklından çıkaramıyordu ki?

Bu bana Operada Bir Gece'deki bir sahneyi hatırlattı, yeni gelenler ve çıplak adamlar kendi aralarında konuşmaya başlarken Jason kafasının içinde devam etti. Bu küçük gemi kamarasına giderek daha fazla insan, bavul ve eşya yığılmaya devam ediyor, sonunda kimse hareket edemiyor ve nihayet o kadar kalabalık oluyor ki insanlar kapıdan düşmeye başlıyor.

Operada Bir Gece mi? diye sordu.

"Bu bir Marx Kardeşler filmi," diye açıkladı Jason. "1930'lardan bir komedi."

"Oh." *Seninle seks yapmak istiyorum,* diye düşündü.

Biliyorum.

Elimde değil ve hoşlanmıyorum. Seksi sevmiyor

musun?

Seksten çok hoşlanıyordu. Seks için can atıyordu. Onun üzerini örtmesini ve içine istiyordu ve sırf onun kolu etrafında olduğu için vücudu yanıyordu. Bu insanlar neden *gitmiyordu*?

Bu zorlamadan hoşlanmıyorum. Bir vampir olduğun ve kanımı içtiğin için mi seni sürekli istiyorum? Öfke içinde cızırdadı ama ona olan ihtiyacı hiç azalmadı. Beni böyle hissetmeye mi zorluyorsun?

Tatlım, ben de senin gibi hissediyorum.

Diğerleri konuşurken Jason onu banyoya doğru döndürdü ve kapıyı kapattı.

"Seni öpmeyeceğim," dedi, ama onu kendine yakın tuttu ve kadın otomatik olarak vücudunu onunkine bastırdı. Gömleğinin kumaşı arasından meme uçlarının sert kabarıklığını hissedebiliyordu. "Beni baştan çıkarmayı bırak an."

"Nasıl?"

"Bilmiyorum." Dudaklarının tatlılığı onu çağırırken bile gözlerinin içine bakmak için çenesini kaldırdı. "Seni öpmeyi çok istememe rağmen, bunun yerine sana bazı şeyler söyleyeceğim ve beni tartışmadan dinlemeni istiyorum. Her şeyi dinleyeceğine ve düşüneceğine söz ver, sonra konuşuruz ya da tartışırız."

"Sen bir vampirsin. Eski bir vampir mahkûm. Ama bana şimdiye kadar anlattığın her şey doğru çıktı, o yüzden tamam," dedi. "Ağzımı kapalı tutacağıma ve dinleyeceğime söz veriyorum."

"Ben bir Prime'ım, bu da yetişkin bir erkek vampir olduğum anlamına geliyor. Vampirler de insandır," dedi. "Bazı vampirler iyidir, bazıları kötüdür, çoğu İkisinin arasında bir yerde. Kendi kültürlerimiz, tarihimiz ve sorunlarımız var. Bizler hayata geri dönen ölümler değiliz; biz doğuştan vampiriz. İnsanları ısırduğımızda onları vampire dönüştürmeyiz."

"Bunu sadece kurtadamlar mı yapar?"

"Doğru, ama şimdi kendi halkımı açıklıyorum. Uçaklar olmadan uçamayız ya da Wasfolk'lar gibi şekil . Filmlerde gördüğünüz bazı sorunlardan muzdaribiz; güneş ışığına, sarımsağa, gümüşe ve bazı ağaç türlerine karşı alerjilerimiz var ama bu alerjiler için ilaç kullanıyoruz.

"Dini sembollerden korkmuyoruz. Ya da uyumaktan, anavatanımızın toprağında dinlenmeye ihtiyaç duymaktan ya da akan sudan geçmekte zorlanmaktan.

"Telepatikiz, ölümlülerden daha hızlı, daha güçlü ve daha uzun ömürlüyüz. Beslenmek, psişik nedenler ve özellikle de cinsel hazzı arttırmak için kan içmeye ihtiyacımız var ama ölümlülerin tadına baktığımızda öldürmek zorunda değiliz.

"Vahşet ve şiddet eğilimlerimiz olmadığını söylemiyorum, ancak bu eğilimlerimizi -en azından çoğumuz, çoğu zaman- kabul edilebilir uğraşlara yönlendiriyoruz. Örneğin ben yaşamak için kaplanları kontrol ediyorum.

"Bizler son derece seksiyiz ve kendi dişilerimizle ölümlü kadınlarla sevişmeye bayılırız. Eğer çok şanslıysak, kaderimizde olacak bir kadın buluruz. Bir bağ eşi bizim mükemmel cinsel ve psişik partnerimizdir ve biz de bağımız için mükemmel bir partnerizdir. Ölümlüler için kullanılan terim muhtemelen ruh eşidir.

"Sen benim ruh eşimsin Sofia, ben de senin. Bunu inkâr edebilirsin ve bununla savaşılabirsin ama gerçek bu. Sen beni istiyorsun, ben de seni istiyorum ve aradaki her sorun sadece saçmalık. Normalde bunu çözebilirdik ve çözerdik de. Ama şu anda senin halkının sana ihtiyacı olması ve benim de halkına karşı yükümlülüklerimi yerine getirmek için gerekirse senden vazgeçmem gibi bir sorunumuz var ve bunu nasıl aşacağımıza dair hiçbir fikrim yok."

Durakladı. "Artık konuşabilirsin."

Bir şey söylemek için ağzını , banyonun kapısı çalındı.

"Siz ikiniz gelin," diye seslendi Harry. "Cathy'yi aramaya dönme zamanı geldi."

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Cathy'yi tutsak edenler hem kendilerine hem de ona kokuyu engelleyen bir madde sıkıp durdular. Gözlerini sulandırıyor ve sürekli hapsiriyordu. Alerjik bir reaksiyonun sorunlarının en küçüğü olduğunu biliyordu. Zaman ilerledikçe Cathy de aklını Sofia'nın başına gelebilecek kötü şeylerden uzak tutmaya çalışıyordu.

Sofia sadece ailesiyle tanışmak için kasabaya gelmiş masum bir ölümlüydü. Cathy kuzeninin bir pusuya düşmesinden ve tıpkı kendisi gibi bir kurt adama dönüşmesinden korkuyordu.

Sofia'yı bu işe bulaştırdığı için duyduğu suçluluk duygusunu, özgürlüğüne kavuşur kavuşmaz kendisini tutsak edenleri nasıl vahşice katledip parçalayacağını hayal ederek yatıştırmaya çalıştı ama bu tür düşünceler sadece zincirlenmiş bileğini kemirerek kaçışını kolaylaştıracaktı. İki şey onu bu aptalca hareketten alıkoydu. Birincisi, ay dolunay olana kadar hâlâ aklı başında bir insan olduğu ve öfkeli, çılgın bir kurt adam olmadığı gerçeği.

Yine de dolunay geldiğinde... Bu konuda bilinçsizce gülümsemeye ve parmaklarını güçlü, keskin pençeleri varmış gibi esnetmeye devam etti.

Diğer dezavantajı ise, eğer bir şekilde kendi elini ısırıp koparmayı başarırca, yine de bir kafesin içinde kilitli kalacak olmasıydı. Ve evet, kan kaybından ölecekti.

Eric'in ona planları, halkı ve özellikle de kurt adam ve vampir arkadaşları hakkında anlattığı şeylerin hiçbirine inanmamaya çalıştı. Ama fikirleri içini kemiriyordu.

Kemirmeyi düşünme.

Dikkatini dağıtan tek şey etrafındaki şeyi incelemektir. Depoya çok sayıda insan girip çıkıyordu. Onlar Eric, sefere hazırlanan bir general gibi denetleyip emirler verirken, malzemeleri getirip parlak yeni minibüslere, kamyonlara ve Hummer'lara yüklüyorlardı. Bu malzemelerden bazıları silah ve cephaneydi, bu da ona çok kötü bir his veriyordu.

Eric bir astını tokatladıktan sonra ona doğru yürürken, "Kurt adamların silaha ne ihtiyacı var?" diye sordu.

"Dünyayı ele geçirmek için kurt adamlardan daha fazlası gerekir, sevgilim," dedi.
Onu.

"Süper güçlerin nükleer silahları var" dedi. "Sizin neyiniz var? Pire mi?"

Ona sırıttı. "Her ay En İyi Yerimi alıyorum. Nükleer bombaları almak için çalışıyoruz."

Cathy'nin yüreği ağzına . "Şaka yapıyorsun." "Sadece pire ilacı konusunda."

Adamın, dünyayı ele geçirme planlarından gurur istediği izlenimine kapıldı.

"Kırpıklarımı kırıştırıp 'Oh, sen çok alfasın' mı demeliyim?"

Güldü. "Oh, hayır. Senin gibi bir alfa sürtüğüne sahip olmaya layık olduğumu bilmeni istiyorum."

Bir kurt adam , bu ona şimdiye kadar söylenmiş en romantik şeydi. Mike kesinlikle hiç-

"Gerçekten senin ve benim ana ırkın üyeleri olduğumuza inanıyor musun?" sordu. "Yoksa sadece güce mi açsın?"

"Evet," diye cevap verdi, yine o keskin dişli sırıtışını göstererek. "Önce doğalları, sonra da vampirleri yok edene kadar ana ırk *olamayacağız*, ama şeyi teker teker yapacağız. Önce Hunyara genetiğini kendi genetiğimize katacağız. Sonra saflarımızı sıklaştırmalı ve bölgemizi genişletmeliyiz. Daha fazla müttefik kazanmalı ve artık işe yaramadıklarında zayıflıklarından yararlanmalıyız. Savaş henüz başlamadı ama yığınak çoktan başladı." Saatine baktı. "Walt'un neden bu kadar geciktiğini merak ediyorum." Kıkırdadı. "Muhtemelen bu haliyle yatmaya uygun olmadığını bildiği bir kadınla vakit geçiriyordur. Bir alfa dişisiyle tek şansımın bu olduğunu bilseydim ben de aynısını yapardım. Onu çiftleştirmesine izin vereceğimden değil. Ya da seninle," diye ekledi Cathy'ye.

"konuşmana bayılıyorum," dedi ama Eric'in onun alaycılığını fark ettiğinden şüpheliydi.

Konuşmaları deponun kapısının açılarak yeni bir minibüsün içeri girmesine izin vermesiyle kesildi. Eric yeni gelenleri karşılamak için yanlarına gitti.

"Birkaç yakaladık!" diye bağırdı sakallı bir adam minibüsten inerken. Muzaffer bir kahkaha attı. "Söylediğiniz kadar kolay oldu. Tek yapmamız gereken o doğal doğanları takip etmektir ve onlar da bizi Hunyara saklanma yeri. Doğallar pes edip gittikten sonra, bir çift Hunyara erkeği sinsice eve geri geldi. Onlar da bizim kadar vahşiydi ve iyi mücadele ettiler. Onları sersemlettik ve doğruca buraya geldik." Yolcu tarafından gelen ikinci bir adama doğru baktı ve utangaç görünüyordu. "Tam olarak geri dönmedik."

"Yolda bir kız arkadaşım için durdum," dedi diğer adam. Eric'le yüz yüze geldi ve birkaç kritik saniye boyunca göz teması kurdu. Eric onu tokatlamayınca devam etti. "Pikabı kimse görmedi. Onu özlemeyecekler. Eğer dönüştürülmeyi kabul etmezse onu her zaman yiyebiliriz."

Cathy kusma isteğini bastırdı.

"Çoğunlukla herkesi püskürttük," diye devam etti ilk adam. "Bu da ne demek oluyor?" Eric sordu.

"Deodorantımız bitti, ama herkes kadar bitmedi," diye cevap verdi diğer adam. "En azından yeterince."

"*Yeterince* tanımlamak mı?" Eric alçak ve tehditkâr bir sesle sordu. Tüm hareketlilik durmuştu ve adamları ona bakıyordu. "Toplanın," diye emretti. İnsanlar hiç soru sormadan harekete geçerken, Eric dikkatini tekrar yeni gelenlere çevirdi. "Hunyaraları yakalamakla iyi iş ," dedi ve çiftten minnettar bakışlar aldı. "Ama doğuştan gelenlerin de Hunyara evine dönmüş olabileceği aklınıza geldi mi? Belki de Şu anda Hunyaraları takip ediyorlar. Eğer öyleyse ve takip edebilecekleri en ufak bir koku izi varsa, onları buraya geri getirmiş olursunuz."

Cathy sadece umut edebilirdi.

Şoför başını salladı. "Asla olmaz. Hepimiz kokuyu üzerimizden attık. Ama yine de her şeyi tekrar spreylemenin bir zararı olmaz."

"Bunu sen yapıyorsun," dedi Eric. "Her şey ve herkes." Elini ovuşturdu ellerini yüzünde gezdirdi ve gergin kaslarını rahatlatmak için başını döndürdü. "İşler istediğimden daha hızlı ilerliyor ama iyi olacağız." İki adama işaret etti. "Tanner, kervanı hemen kuzeye doğru yola çıkarmanı istiyorum. Şehir dışına çıktığında Nathan'ı ara ve durum hakkında bilgi ver. Hunyaraları iyi bir şekilde üsse geri getirdiğinden emin ol. John, ekibin ve iki araç burada benimle kalacak. Ekipten en az birinin vampir zapper'ı kullanabildiğinden emin olun ve modifiye edilmiş AK'lerden biri için biraz gümüş mermi çıkarın. Bir teslimatımız daha var. Ben burada bekleyeceğim. Walt'un izini sürmesi için birkaç adam gönder."

Cathy kendisini tutsak edenlerin etkinliğini gösteren bu

kanıttan hoşlanmamıştı. Tanner ona doğru eliyle işaret etti.

"Onu alacak mıyız?"

"Orospuları benden başka kimseye emanet etmiyorum. Kımıldayın."

Cathy artan hareketliliği giderek artan bir korkuyla izledi. Adamlardan biri gelip kafesine deodorant kimyasalından sıktı ve

öksürmeye ve hapşırmaya başladı, gözleri o kadar sulanmıştı ki her şey bulanıklaştı.

Zihnini rahatsızlıktan uzaklaştırmak için dikkatini derinlere odakladı. Belki de yeterince uğraşırsa, dolunay onu değişime zorlamadan önce -istese de istemese de- kendi başına nasıl şekil değiştireceğini bulabilirdi.

Otuzuncu Bölüm

Kamyonetime zorla girmene gerek yoktu," diye yakındı Jason, Mike ofise girdiğinde. "Sana anahtarları verirdim."

Büyük kurt adam Prime'ı görmezden geldi ve Sid'e baktı. "Durum nedir?" diye hırladı.

Mike'ın neler öğrenmiş olabileceğiyle daha çok ilgileniyordu ama onun Jason'a olan öfkesini kontrol altına almak için zaman istediğini gördü. Çok sevdiği bir arkadaşı olduğu ve İz Sürücü ile Prime birbirine girerse ofisin mahvolmasını istemediği için sorusunu yanıtladı.

"Harry ve Joe bulabildikleri Hunyara kurtadamlarının izlerini takip etmeye karar verdiler."

"Akrabalarımdan hiçbiri de Cathy'nin nerede olduğunu bilmiyor," diye konuştu Sofia.
Cathy' masasında oturuyordu, Daniel da yanında duruyordu. Sid ona,

"Ama yine de onlarla konuşmak istiyoruz," dedi.

"Ah, evet," dedi Mike yumuşak bir sesle, mavi lazer bakışlarını ona odaklayarak. "Onlarla kesinlikle konuşmak niyetindeyim."

Ölümlünün yüzünü korku kapladı ve ardından bir kararlılık parıltısı belirdi. Sid, Mike'ın kurtadamları kontrol edebilen bir kadını kasıtlı olarak düşman edinmeye çalışıp çalışmadığını merak etti. Büyük ihtimalle vahşi kurt adama yapmak zorunda kaldığı şey yüzünden hâlâ üzgündü ve hıncını Sofia'dan çıkarıyordu.

"Bununla ne demek istiyorsun?" Sofia Mike'a sordu.

"Daniel Sofia'ya ne yaptığını gösteriyor," diye hızla devam etti Sid. *Kendini toparla İz Sürücü*, diye telepatik olarak gönderdi. "Sofia ve Jason da onun ortaya çıkardığı geçmişe ait görüntülerin bir anlam ifade edip etmediğini anlamaya çalışıyorlar. onları."

"bir şey yok," dedi Daniel.

Mike ölümlüye ters ters bakmaya devam etti. Başbakan bundan hoşlanmadı. Kahretsin, işler kötüye gidebilirdi.

"Laurent'tan hâlâ haber yok," diye devam etti Sid. "Eden'ı Toni'birlikte olması için eve yolladım. Ben de seni beklerken dosyalarımızla ilgileniyordum." *Ben de telepatik olarak Cathy'yi arıyordum*, o da telepatik olarak Mike'a söyledi. *Ama sanırım onu elinde tutan her kimse Vampir avcılarının kullandığı gibi psişik sönümleme cihazı.*

Sence o Purist piçler onu ele geçirmiş midir?

Umarım değildir. Konuşacak kadar mı?

"Hayır." Mike Jason'a doğru döndü. "Neden bana bu Hunyara vahşi hayvanlarından bahsetmedin?"

Jason ayağa kalktı ve İz Sürücü'nün öfkesini sakince karşıladı. "Onlar çok özel insanlar ve bu benim anlatacağım bir hikâye değil. Feralden ne öğrendin?"

"Eşkîyalarla ilgili *her şey* beni ilgilendirir," diye homurdandı Mike. "Yönetim konseyine daha önce hiç duymadığımız başına buyruk bir çete hakkında ne söylemem gerekiyor? Onlar hakkında ne yapacağız?"

"Sorun Hunyara değil," dedi Jason. "Bizim sorunumuz Hunyara'ları avlayan vahşiler. Vahşiler sana ne söyledi?"

Mike'ın yumrukları iki yanında sıkılmıştı. "Türüm riske atıldı ve _"

"Cathy! Onu hatırlıyor musun?" Sofia aniden Mike'la arasına girdi Jason. "Onu önemseydiğini sanıyordum. Onun da seni önemseydiğini biliyorum ama sen

şu anda bana neden yapması gerektiğini gösterecek hiçbir şey yapmıyor."

Mike'ın dikkati küçük ölümlü kadına kaydı ve aralarında akan gerilim odayı doldurdu.

Sid, Jason'ın kadını korumak için nasıl öne atılmaya hazırlandığını gördü. Başbakan'ın itidal çabasını takdir ediyordu. Sofia'nın arkasını kolluyor ama onun bağımsızlığını da teşvik ediyordu. Bir Prime'da bunu sevmiştii, özellikle de bu onlara doğal gelmediği için.

Mike çenesini kaşıyıp Sofia'ya başını sallayana kadar en az bir dakika geçti. Sofia da başını salladı. Hava tekrar odaya girdi ve Jason öne çıkarak elini Sofia'nın omzuna koydu.

Coyote'nin "Tempting Fate" şarkısının açılış akorları çalmaya başladı ve Sid hemen cep telefonuna cevap verdi. Bu Tony Crowe için programladığı zil sesiydi.

Herkes ona doğru baktı.

"Merhaba baba. Doğru düzgün

konusamıyorum-"

"Dr. Casmerek'e öğrenmek istediğin o şeyi sordum," diye araya girdi Tony. Sesi huysuz geliyordu. "Hoşuma gitmedi ama sordum."

"Teşekkür ." Jason'a bakmaktan alamadı. Sofia bunu fark etti. "Cevabı ne oldu?"

"Bunun mümkün olduğunu söyledi. Onu aramanızı istiyor.

Yapma." "Aramak zorunda olduğumu biliyorsun."

"Sen inatçı bir çocuksun."

Sevinçle dans etmek istiyordu. Jason'ın liderlik etmesine izin verip vermeyeceğini merak ediyordu. Gülümsedi. "Bunu benim için yaptığın için teşekkürler. En kısa zamanda ona geri döneceğim."

"Bu da demek oluyor?" Telefonu kapattığında Mike sordu. Kurtadamların duyma yetisi vampirlerden daha iyi olabilirdi.

Sid, "Hiçbir davamızla ilgisi yok," diye cevap verdi. Ellerini masasının üzerinde kavuşturdu, tümüyle ilkel, düzgün ve profesyoneldi. "Vahşiden ne öğrendin?"

Mike Sofia'ya odaklandı. "Cathy'ye yaptıkları gibi seni de kendi türüne kazandırmak için gönderildi. Dişi vahşi istiyorlar."

"Ses tonunuzu yumuşatmanızı öneririm," dedi Jason. "Kurbanları suçluyormuş gibi konuşuyorsun."

Mike Jason'a uzun ve sert bir bakış attı ama soğukkanlılıkla devam etti. "Cathy'yi nerede tuttuklarını bilmiyordu. Gözlerini bağlayıp her yere götürerek onu bu döngünün dışında tuttular, yakalanırsa diye. Ondan pek çok şey öğrendim ama Cathy'yi nasıl bulacağımı öğrenemedim. Bunu tartışacağız. Bu şeyleri onu bulduktan sonra yapacağız," dedi Sofia'ya.

Otuzbirinci Bölüm

Sofia bu adamdan hoşlanmamıştı ve Cathy'nin e-postalarında neden sürekli Mike'tan övgüyle söz ettiğini anlayamıyordu. Tamam, iri yarı, güçlü kuvvetli ve yakışıklıydı ama pek de iyi biri sayılmazdı. Cathy'nin hayatı şimdi onun yüzünden tehlikede miydi?

"Onu arkadaşınız için mi yoksa türünüz için bir tehlike oluşturduğu için mi bulmak istiyorsunuz?"

Mike cevap vermeden uzaklaştı ve Sid'le sessizce konuşmaya gitti. Sofia onu dikkatle ve endişeyle izledi.

Bleythin'in ofisine giderken Jason Sofia'ya doğuştan kurtadam toplumu hakkında bildiklerini ve ailesinin onların varlığını doğuştan kurtadamlardan saklamak için ne kadar çok çalıştığını anlatmıştı. Kurtadamların, tilkiler, pumalar, ayılar ve daha pek çok şekil değiştiren yırtıcıdan oluştuğunu ama besin zincirinin en tepesinde kurtadamların yer aldığını açıkladı. Kurtadamlar Doğal doğanlar *kurallara* karşı paranoyak bir gruptu ve Mike Bleythin'in *bu kuralları* uygulamaktı.

Bir aileye sahip olma fikrinde yeni olmasına rağmen, tüm Hunyara'ları korumak için şiddetli bir ihtiyaç geliştirmişti. Şimdi onları İz Sürücü Mike Bleythin'dve Hunyara ailesini kendi amaçları için kullanmak isteyen bu vahşi hayvanlardan koruması gerekebilirdi.

"Önce Cathy," dedi Jason.

Kolunu kızın beline doladı ve kız onun yanında olmaktan, onun aklından geçenleri bilmesinden dolayı rahatladı.

"Keşke buraya gelmeseydik," diye fısıldadı Jason'a.

Bir kere Sid'in Jason'a, içinden kıskançlık dalgaları geçirmesine neden olan bariz, aç bir ilgiyle bakıp durmasından hoşlanmıyordu.

ilgilenmiyorum, diye düşündü Jason.

Yine de gururun okşandı, düşündü.

Elimde değil, tatlım. Ben bir Prime'im ve o da türümüzün bir dişisi. Biz Prime'lar kibirliyizdir. Kadınların dikkatini çekmeyi severiz. Bunun bir anlamı yok.

Belki için değil ama dikkatini dağıttığı kesindi. Sid Wolf'un da bir vampir olduğunu öğrenmek onu şok etmişti ama bu fikre birkaç saat öncesine göre daha çabuk alışmıştı.

Jason'ın dokunuşundan kendini soyutlayarak -ve bunu yapmanın ne kadar zor olduğundan rahatsız olarak- Daniel'in yanına gitti. Jason Mike ve Sid'in yanına gitti.

Daniel ona ulaştığında, "Bana babandan bahset," dedi. Tel çerçeveli gözlüğünü burnunun üzerinde düzeltti. "O ve Cathynin annesi ikizler, değil mi? Wasfolk ailelerinde çoklu doğumlar yaygındır."

"Babam. Aman Tanrım!"

Sofia, oda etrafında mide bulandırıcı bir şekilde dönerken yerine oturdu. Jason'ın kendisine doğru geldiğini ve kapı açıldığında yüzünü kapıya döndüğünü belli belirsiz fark etti.

Jason, *Sofia'nın bildiğini* fark etti. Sofia'nın kalp kırıklığı göğsünü sızlattı. Başı ellerinin arasına düştü ve gözlerinden aniden süzülen yaşların tadını neredeyse alabiliyordu.

Ama içeri bir çift vampir girdiğinde, kendini otomatik olarak eşiyle olası bir tehlikenin arasına soktu. Sid'in annesini ve Matri'nin partisinde tanıştığı Snake Clan Prime'ı tanıdığına rahatladı.

Sofia kaldırdı, elinin tersiyle gözlerini sildi ve duygularını bir kenara bıraktı. Jason onun direncine hayrandı ama bir gün parçalanacağından korkuyordu.

David Berus, "Yardım teklifimi yenilemek için geldim," dedi.

Sid ayağa kalktı ve Başbakan'a solgun bir gülümseme verdi. "Teşekkür ederim. Ve annem-"

O sözünü bitiremeden kapıdan başka bir Prime girdi. Heyecan saçıyordu ve tüm gözler ona çevrilmişti.

"Laurent!" Sid hevesle söyledi. "Bir şey bulmuşsun." "Elf

lordu kim?" Jason, Sofia'nın Daniel'a sorduğunu duydu.

"Sanırım bir akış şemasına ihtiyacımız var," diye fısıldadı.

"Elimde bazı bilgiler var," dedi yeni gelen. Sofia'ya çekici bir gülümseme fırlattı. "Telaşlanmayın hanımefendi, ben burada çalışıyorum. Nezaketin gerektirdiği gibi size asılmak için zaman ayırırsam, şuradaki kız kardeşim rahatsız olacak, bu yüzden söyleyeceklerime devam edeceğim. Masamın altında uyuyan bir kurt mu yoksa Mike?"

"Dikkatin kolayca dağılıyor, değil mi?" Sofia sordu.

Saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Günlerdir ve birkaç litre eksikim var. Yoksunluk beni kesinlikle etkiliyor."

"Ne bilgisi Laurent?" Mike sordu. "Cathy nerede?" "Bilmiyorum."

Mike öne doğru öfkeli bir adım attı. "Sen-"

"Bitirmeme izin verin. Cathy'nin ortadan kaybolmasının çok daha büyük bir planın parçası olduğuna inanıyorum." Dramatik bir etki yaratmak için bir an durakladı. "Bir kurt adam devrimi yaşanıyor."

"Biliyorum," dedi Mike.

Laurent parlak coşkusunun bir kısmını kaybetti. "Ne demek istiyorsun, biliyor musun?"

"Nasıl bildiğini boş ver," dedi Sid. "Bize ne anlat." "Yerel yasadışı

silah tüccarlarının son zamanlarda çok fazla
Son birkaç gündür bazı sert motorcu tiplerle iş yapıyorum. İçlerinden birini
bir teslimatta bize eşlik etmesi için ikna ettim."

"Bu adam üzerinde telepati mi kullandınız?" David Berus sordu.

Laurent Berus'a kuşkuyla bir bakış attı. "Tabii ki hayır, ona rüşvet

verdim." Jason bu Laurent'ı sevmiştir. Berus başını geriye atıp

güldüğünde,
Jason da ondan hoşlandığına karar verdi.

Sofia hiç eğlenmemiştir. "Bu kuzenimi bulmamıza nasıl yardımcı

olacak?" Laurent, "Motorcular bir depoda saklanıyorlar," diye cevap

verdi. "Onları bulursak
Cathy'yi buluruz."

Kimse daha fazla soru sormadan Sid'in telefonu çaldı.

"Merhaba, Harry. Herkesin duyabilmesi için seni hoparlöre veriyorum."

"Hunyara ailesinden bir çiftin kokusunu aldık," dedi Harry Bleythin, "ama izleri kayboldu. Sonra hafif bir koku aldık, onu takip ettik, sonra tekrar kayboldu. Hunyara ailesine ait hiçbir iz olmadığını hatırladım. Birkaç metre yakınıımızdayken moteldeki vahşinin izini . yüzden Mike'a vahşinin bunu nasıl başardığına dair bir bilgisi olup olmadığını sormak istiyorum."

Mike, "Üzerlerine sıktıkları ve tüm kokuları tamamen maskeleyen bir kimyasal geliştirmişler. Cathy'yi evinden aldıklarında üzerinde kullanmış olmaları."

"Şimdi de bu kimyasalı Hunyaralar üzerinde kullandıklarından şüpheleniyorum."

"Cathy bir Hunyara," diye hatırlattı Sofia onlara. "Onu kaçırdılar, beni almaya çalıştılar ve şimdi de ailemden daha fazlasını kaçırdılar."

"Benim vardığım sonuç da bu," dedi Harry. "Ama sanırım bu koku eksikliği sonunda onların aleyhine işlemeye başladı - artık neyi koklamamam gerektiğini biliyorum."

"Aklıma parlak bir fikir ," diye konuştu Laurent.

"Genelde öyle yaparsın," dedi Harry. "Neymiş o?"

"Onlara her iki açıdan da saldıracağız." Harry'ye hızlıca bilgi verdi, sonra da planını özetledi.

Laurent işini Harry, "Anlaşıldı. Yerimizi aldığımızda haberleşiriz."

David Berus, "Beni de bu kurtarmaya dahil edin,"

dedi. "Ne kadar çok o kadar iyi," dedi Laurent.

"Ben varım," dedi Antonia.

Laurent, Sid ve Mike en ufak bir şaşkınlık göstermeden başlarını sallayınca Jason iki kadının da bu işe karışmasına itiraz etmenin kendisine düşmeyeceğini düşündü. Ne de olsa onlar Klan'dı ve o da Aile'ydi. Her ne kadar kendi Matri'si bir dışının kendini tehlikeye atmasına asla izin vermese de, onların gelenekleri ona ait değildi.

David konuştu. "Leydi Antonia, bu akıllıca mı?"

"Bilge olmak zorunda değilim," diye cevap verdi nazık bir gülümsemeyle. "Ben bir yetişkinim. Kendi kararlarımı kendim verebilirim."

Ellerini onun omuzlarına koydu. "Ama..."

Birbirlerinin gözlerinin içine baktılar.

Sessizlik sonsuzluğa uzanırken diğer herkes baktı ve nefes almayı unuttu. İkililer birbirlerine gülümsedi ve yüz ifadeleri aynıydı, tamamen uyum içinde, tamamen memnundular.

"Sanırım yeterince uzun süre yas tuttum," dedi.

"Ben de öyle." Antonia elini yanağına koydu ve David avucunu öpmek için başını çevirdi. Bu bir sözün mührü gibiydi.

Ve anı bozdu.

"Kızınızın bağımsızlığını nereden aldığını anlıyorum," dedi David.

"Seviyorum

o."

Antonia kıkırdadı. "Görünüşe göre buna alışman gerekecek." "Anne?"

Laurent ve Sid sordular.

Demek bir bağın başlangıcı böyle bir şeye benziyor, diye düşündü Jason. Çok güzel.

Sofia'yı kucağına almak, etrafında döndürmek ve onu öpmek istiyordu. ikisi de arzudan çılgına dönmüştü. Onu yere yatırmak ve hak ettiği tüm zevki ona vermek . Onu kalbine yakın tutmak ve Sözler ve planlar, ve sadece onunla birlikte olmak. Ama şimdi zamanı değildi.

"Buna daha sonra döneceğiz," dedi David. Kolunu beline dolayarak Antonia'yı ağzı açık kalmış çocuklarına doğru çevirdi. "Şu anda gerçekleştirmemiz gereken bir kurtarma operasyonu var."

Bölüm Otuz İki

Bunu yapabilirim, diye düşündü Cathy. *Dönüşebilirim*. Rahatlamak için derin bir nefes alıp gözlerini kapatmak istedi ama havada asılı duran kimyasal madde yüzünden derin bir nefes alması söz konusu bile olamazdı. Vampirlerin kendilerini fark etmelerini engelleyen zapper cihazını olmaları da işe yaramadı. Bu sırada duyulamayan sızlanma acı vermiyordu, sadece dikkatini dağıtıyordu.

Cathy gözlerini kapadı ve konsantre olmaya çalışmayı bıraktı. Bir yılı aşkın bir süredir nasıl kurtadam olunacağını öğrenmeye çalışıyordu. Belki de öğrenmesi gereken şeyin anahtarı içgüdüsyüdü.

Akışına bırak.

Akış. Evet, işte buydu. Walt'un insandan kurda dönüşüp tekrar geri döndüğü anıları ve Bleythin kardeşlerin de aynı şeyi yaptığını gördüğü onca zamanı hatırladı. Her zaman değişim üzerinde hiçbir kontrolü olmadığını varsaymıştı, çünkü kendisine öyle söylenmişti. Doğal doğanların ona öğrettiklerine inandıklarından hiç şüphesi yoktu ama şimdi onların yanıldığına seçmişti.

Cathy ayakkabılarını çıkardı ve ayak parmaklarını esnetti. Farkındalığını baldırlarının ve uyluklarının kasları boyunca gezdirdi. Şimdi nasıl hissettiklerini unuttu ve kemiklerinin üzerinde gerilen kurt kasının hissini üst üste bindirdi. Kemiklerini ve kurt kasını ve siniri desteklemek için nasıl bir şekil almaları gerektiğini düşündü. Derisini koruyan, sıcak ve yumuşak kürkünü düşündü. Ve insandan daha sert ve daha koruyucu olan derisini.

Akış, diye düşündü. *Değişim. Ol.*

"Cathy! Hayır!"

Görüşü değiştiği anda bağıırışı duydu. Duymasına rağmen daha da keskinleşti, kelimeyi çıkaramıyordu. Sesteki korkuyu anladı ve uzun dişlerini ortaya çıkaran bir hırıltıyla tepki verdi. Korkmuyordu; o bir alfabaydı ve bunu kanıtlayacaktı.

Kafesin duvarına doğru fırladı ama bir şey onu geri çekti. Bir şey bacağına sarılmıştı. Pençesini kurtarmaya çalıştığında yerinden kımıldamadı. Dişlerini sıktı. Dişlerini metale geçirdi ama zinciri kıramadı. Özgür olmak zorundaydı!

Acıyı umursamadı.

Kafes tıkırdadı; kapı açıldı.

Laurent elini alnına götürüp arabayı yavaşlatarak, "Zappervar," dedi.

Yanında Sid yüzünü buruşturdu ve gözlerini kıstı. Güneş ışığı gözlerini acıtıyordu. Arkasından diğerlerinin oturduğu yere baktı. Daniel sempatik, Sofia şaşkın görünüyordu ama diğer üç vampir de onun hissettiği kadar rahatsız görünüyordu. Zapper'ın etkileri hakkında bilgilendirildikleri için şikâyet etmediler. "En azından bu doğru yerde olduğumuzu kanıtlıyor," dedi onlara.

Deponun arkasındaki otoparka döndüklerinde bir koruma cipin önüne çıktı. Elini kaldırdı ve bir silah gösterdi.

Laurent minibüsü durdurdu ve camı indirdi. "Sana bir teslimatım var, dostum."

Muhafız başını salladı. "Şimdi olmaz."

Laurent binanın arka tarafındaki geniş metal kapıyı işaret etti. Sonra adamın bakışlarını yakaladı ve, "Kapıyı aç. Burada boşaltma yapmayacağım."

Kurt adamı psişik olarak etkilemeye çalıştıysa da işe yaramadı. "Şimdi olmaz dedim."

"İçeride bir durum var," dedi Daniel aniden, gözleri kapalıydı. "Cathy'nin... kanaması var."

"Hadi, Harry!" Laurent gaza basarken cep telefonuyla bağırdı. Kapısını açtı ve onlar geçerken kapı korumaya çarptı. "Kan emiciler dışarı!"

Sid aracın yanından atlarken kardeşinin "Ölümlüler eğilin!" diye bağırdığını duydu. Diğer vampirler arka kapıdan çıktılar.

Koşarken kurşunlardan kaçarak deponun girişini açmayı başardı, tam Laurent arabasıyla oraya yaklaşıırken.

Minibüs içerideyken Sid, dışarıdaki iyi silahlanmış kurtadamlarla savaşan diğer vampirlere katıldı.

Minibüs deponun içinde park etmiş bir kamyonu çarptı ve her iki arabanın alarmı da ötmeye başladı. Laurent dışarı fırladı ve Daniel peşinden koştu.

Ondan sonra Laurent o kadar hızlı hareket etti ki Sofia sadece bir bulanıklık seçebildi. "Lanet olsun, gümüş mermiler!" diye bağırdığını duydu.

Bir an sonra yere bir silah düştü ve bir ceset çığlıklar atarak havada süzüldü.

Daniel kararlı bir şekilde deponun uzak tarafına doğru ilerledi ve büyük bir makineyi parçaladı.

Zapper olmalı, çünkü Laurent Temiz!" diye bağırdı ve diğer vampirler içeri girdi.

Sofia dikkatlice minibüsten çıkıp odada kurt şekilleri aradığında kurşunlar hâlâ havada uçuşuyordu.

İçeri giren üç siyah canavarı görmezden geldi.
Bleythinler dışarıdaki muhafızların icabına bakmasalardı burada olmazlardı.

Sonra kafesi ve içindeki bir şeyin üzerine eğilmiş adamı gördü.
Ayağa kalktığıında, gördü. Sofia ilerlemeye başladı.

O daha iki adım atmadan, krem rengi ve altın rengi kurt adam saldırdı ve adamı kafesin parmaklıklarına sıkıştırdı. Ve adam onu itmek için uzandığında, kurt adam adamın boğazını parçaladı.

Otuz Üçüncü Bölüm

Sid aceleyle içeri girerken kan kokusu bir an durmasına neden oldu ve dudaklarını yaladı. Bazen ölümlü kanının ne kadar büyüleyici unuttuyordu. Ruha nüfuz ediyor, kadim açlığı çağırıyor, uygar cilayı sıyrıp atmaya çalışıyordu.

Kadim yanını bastırdı ve Laurent'ın kötü adamlardan birini indirmekte olduğu odaya ilerledi. Kardeşinin kolunda kan vardı, kendi kolunda.

"Eden bundan hoşlanmayacak," diye seslendi ona.

"Sen ben de söylemem," diye verdi. "Bir dakika içinde iyileşir." Etrafına bakındı. "Her şey temiz görünüyor."

Daniel kamyonun arkasından yaklaştı. "Hepsi düşmüş." İç çekti. "Şimdi temizlememiz gereken bir suç mahalli var."

Sid fazla zamanları olmayacağını biliyordu; yakınlarda birilerinin silah sesini ihbar emindi. Polisler yakında yola çıkacaktı.

Daniel bekleyen temizlik ekibini aramak için cep telefonunu çıkardı. Antonia onun yanına geldi ve sessiz bir tonda konuşmaya başladılar. Laurent gümüş mermi atan silahı buldu ve minibüslerinin arkasına koydu.

Sid bir hırıltı duydu ve arkasını döndüğünde kocaman siyah bir cismin havada. Diğer iki siyah kurtadam Mike'ın arkasında, İz Sürücü'yü korumak için sinsice ilerliyordu. Sonra kurtadamların neye doğru gittiklerini gördü: Cathy

kurt formunda, bir insan bedeninin üzerine çömelmişti. Soluk kürkü kanla boyanmıştı ve ağzı kurbanının boğazına gömülmüştü.

ağzına geldi. "Ah, hayır," diye fısıldadı Sid. "Geri çekil Sofia," dedi ölümlü ilerlerken.

Ama tabii ki kadın dinlemedi.

Sofia daha yakına gitmek istemiyordu ama olması gereken, kendisine ihtiyaç duyulan yer orasıydı. Kalbi hızla çarpıyor ve başı ağrıyordu.

"Cathy."

Canavar yukarı baktı. Hırladı ve ona dik bakmaya çalıştı.

Sofia "Hayır." dedi.

O sırada Bleythin sürüsü oradaydı ve otomatik olarak kendini onlarla kuzeninin arasına soktu.

Mike hızlı bir bulanıklık içinde insan şekline dönüştü. Sofia'nın arkasında Cathy hırladı.

"Yolumdan çekil," diye emretti.

"Onu rahat bırakın," diye yanıtladı Sofia. "Bırakın ona yardım edeyim." "Katil bir vahşiye yardım edemezsin.

Hemen şimdi ölecek." "Cehenneme kadar yolu var!"

"Yasalarımızı bilmiyorsunuz."

"Nedenini bilmeden onu öylece bırakamazsın-" "O ay değiştirdi! İşte bu yüzden!"

"Öyle değil," dedi Jason.

Sesindeki sakinlik Sofia'nın öfkesini yatıştırdı; Mike üzerinde de benzer bir etkisi var gibiydi.

Jason Cathy'nin yanında durmuş, elini başının üstüne koymuştu. Canavar titriyordu ama gözlerindeki delice vahşetin çoğu gitmişti.

"Bunu yapmak istemezsin," diye etti Jason. "Kafanın içindeydin Mike. Bu kadını ne kadar çok sevdiğini biliyorum."

"Kapa çeneni!" Mike bağırdı. Başını geriye attı ve bir insanın boğazından asla çıkmaması gereken kaba sesli bir uluma çıkardı.

Sofia sonunda İz Sürücü'yü yönlendirenin öfke değil, yürek parçalayıcı bir acı olduğunu fark etti. Onunla savaşmaya hazırlanırken, şimdi ona yardım etmek istiyordu.

"Ay henüz dolunay olmadı," dedi. "Neden ya da nasıl değiştiğini bilmiyoruz. Neden öldürdüğünü de bilmiyoruz." Cesedi işaret etti. "Onu esir alan oydu. Ona ne yaptı? Kurt adam mıydı?"

Mike burnunu çekti. "Öyleydi."

"Sizin dünyanız değişti," dedi Jason. "Yasalarınız bu durum için geçerli olmayabilir. İçgüdülerinizle hareket ederseniz kendinizi asla affetmezsiniz."

"Kendimi düşünemiyorum. İstedığımı yapamıyorum."

Mike inatçıydı ama Sofia onun kararlılığının sarsıldığını hissetti. "Cathy'nin yardıma ihtiyacı var. Lütfen ona yardım etmeme izin verin. Burada çok şey oluyor. Bu piçlerin peşinde olduklarını öğrenmeliyiz. Cathy'nin zihnine girmeme izin ver."

"Onun akli yerinde değil-"

Sid, Mike'ın önüne geçerek, "Buraya onu kurtarmaya geldik," dedi. "Benim oyum onu eve götürmekten yana."

Laurent, "Sid'in oyuna ben de katılıyorum," diye söze girdi.

Mike, "Bu kurt adam işi," dedi.

Antonia, "Soyunuz Kurt Klanı'na bağlı," diye . "Kurt adam türünü biz yönetmiyoruz ama Matri'mizin akrabalarınıza tavsiyelerde bulunma konusunda söz hakkı var.

Bu karmaşık bir durum. Bence Leydi Juanita'nın arabuluculuğuna ihtiyacınız var."

Harry insana dönuştü ve elini Mike'ın omzuna koydu. "Onlar haklı, kardeşim. Haklı olduklarını biliyorsun."

Mike bir an Cathy'ye baktı, sonra yüzündeki sert ifade kırılarak acı dolu bir ifadeye dönuştü. "Pekâlâ," dedi. "Onu buradan çıkaralım."

Bölüm Otuz Dört

"İyi olacak mısın?" Jason sordu. "İyi olacağım," diye yanıtladı Sofia.

"İyi olacaksın. Senden çok kendimi rahatlatmaya çalışıyorum, biliyorsun."

"Biliyorum. Güven bana."

Jason içini çekti, dudaklarını onunkilere değdirdi, sonra geri çekilip metal kapıyı kapattı. Kapı oyuklar ve çizik izleriyle kaplıydı.

Sofia kapıyı kilitledi ve etrafına bakındı. Penceresiz odanın duvarları kalın bir şekilde kaplanmıştı. Ona ses geçirmez olduğu da söylenmişti. Oda Bleythin ofis binasının arka tarafındaydı ve Cathy'nin dolunayda kurt formunda olduğu günlerde tutulduğu yerdı.

Kurt Cathy bir köşeye kıvrılmıştı. Başını ön patilerine dayamıştı ve gözleri yarı kapalıydı. Sofia, Cathy'nin şu anda bir manyak gibi öfkelenmemesinin nedeninin Jason'ın zihinsel etkisi oldukça emindi.

"Yorgun görünüyorsun," dedi Sofia ona. Ağrıyan kaslarını gerdi. "Kesinlikle öyleyim."

Cathy yatmadan önce büyük kâseler dolusu su ve çiğ et boşaltmıştı.

Sofia boş tabaklara baktı ve "Biliyor musun, en son ne zaman yemek yediğimi ya da uyuduğumu hatırlamıyorum" dedi. Yavaşça yere yerleşti ve sırtını kapıya yasladı. Bakışlarını kuzeninden ayırmadı. "Zor bir dönem oldu Birkaç gün , değil mi?"

Cathy başını kaldırdı ve dişlerle dolu ağzını gösterdi. Boğazında bir hırıltı gümbürdedi.

Sofia kulak memesini kaşdı ve esnemesini önledi. "Korkmak için çok yorgunum." Cathy'nin başı tekrar patilerine düştü. "Sen de mi? Ben de isterdim saldırmayacağına ve seni rahat bırakacağına güvenebilir. Belki zamanla değişimi kendi başına çözebilirsin. Ama erkek arkadaşın üstlerine danışmaya gitti ve bana bir vampir kraliçesinin bizimle konuşmak istediği söylendi. Hunyara'nın bir vampir kraliçesi olduğunu kanıtlamak için işe koyulalım. kurt adam topluluğuna uygun bir katkı."

Bunun tehlikeli olduğunu biliyordu ama Sofia konsantre olabilmek için gözlerini kapatmak zorunda kaldı.

Cathy'nin hareket ettiğini duydu ve "*Dur!*" diye bağırdı.

Sofia zihnini işgal ederken Cathy inledi. Bu hareket ikisinin de kafasında bir acı dalgası yarattı ama Sofia yapması gerekeni yapmaktan geri durmadı.

Kuzen, bunu ilerlerken yapacağız, ama sana söz veriyorum iyi olacağız.

Eğer başarılı olacaksa, bundan kendisi de bir an bile şüphe edemezdi.

"Ona güvenmek zorundasın," dedi Sid. Cathy'nin odasının karşısındaki koridorda Jason'inkinin yanına bir sandalye çekti.

"Ona güveniyorum." Gözlerini kapıdan ayırmadı. "Onun için endişeleniyorum da."

Sid oturdu ve dumanı tüten bir fincan kahveyi Jason'a uzattı. Jason derin bir yudum aldı. Ancak o zaman ona baktı. Kadın onun mavi gözlerini ve keskin elmacık kemiklerini estetik bir şekilde takdir etti.

Gözleri kısıldı. "Ne düşünüyorsun, Kurt Klanı'nın kızı?"

Bardağı Jason'ın elinden aldı ve bir yudum içti. Jason'ın kaşları havaya kalktı. Kadın güldü. "Sıvıları paylaşmanın türümüz arasında büyük bir sembolizmi olduğunu biliyorum, Caeg'lerin Başbakanı, ama çoğunlukla bir miktar kafein istedim."

"Çoğunlukla mı?"

"Karmaşık bir durum. Neden birdenbire werewolf ile ilgili her şey karmaşılaştı?"

"Halkın birkaç nesil boyunca bilmediği şey onlara zarar vermedi," dedi. "Hayır, bu doğru değil. Hunyalar ve onları kullanmaya çalışan ölümlüler saatli bir bomba oldular. Ama bence senin Endişe çok kişisel ve sadece Cathy Carter arkadaşınız olduğu için değil. Buraya nöbet tutmaya gelmediniz, değil mi?"

Bu sırrı yıllardır tek başına taşıyordu. Artık bununla yalnız kalmak istemiyordu. Ayrıca, sormak üzere olduğu şey için bir açıklamayı hak eden biri varsa, o da Jason Cage'di. Bleythin diye biri yoktu. Laurent da evine, karısının ve çocuğunun yanına gitmişti. Sid konuşacak kadar güvende hissetti.

"Hayır," diye yanıtladı onu. "Seninle yalnız konuşmak için bir fırsat arıyordum. Sanırım dünyamızda seninle konuşabilecek tek kişi sensin. anlıyorum." Kaşı bir kez daha sorgulayıcı bir şekilde eğildi. "Kırkı yıllarda ne yaptığını ve neden yaptığını biliyorum ve hatalı olduğunu düşünmüyorum."

Gözlerinde acı ve pişmanlık parladı. "Bir ölümlünün zihnine girdim ve ona iradesi dışında şeyler yaptırdım. Yaptığım şey nasıl doğru olabilir?"

"Daha büyük bir iyiliğe hizmet etmeye çalışıyordun. Sevdiğin ölümlülere yardım etmek için."

Onun sözlerini elinin tersiyle itti. "Bahaneler."

"Sebepler. İyi nedenler." Sid derin bir nefes aldı ve devam etti. "Ben de aynısını yapardım. Ben de aynısını yapardım."

Onun tepkisini bekledi ama Jason Cage'in tek yaptığı ona bakmak ve beklemektir.

Sid bardağı yere bıraktı ve ellerini kucağında birleştirdi. İçine dolan suçluluk ve gerginlikten nefret ediyordu. Tanrı aşkına, o istediğini elde etmek için çok çalışmış ! Güçlüydü, bağımsızdı. Kendini teselliye ve affedilmeye ihtiyacı olan bir çocuk gibi hissetmemeliydi.

"Bu uzun bir hikâye," dedi. "Bunu kendine saklayacağına dair söz vermeni

istiyorum." "Ben bir Klan Lideri değilim," diye hatırlattı ona. "Yargılamak

bana düşmez.

Sen. Sessizliğime sahipsin," diye ekledi. "Bir kurt adama , değil mi?" diye sordu o daha ağzından kaçıramadan. "? Harry mi?"

"Tabii ki hayır! Harry bir ölümlüyle mutlu bir evliliği var, aslında bir veterinerle. Ve lütfen, ailede bir doktor olmasıyla ilgili şaka yapmayın, çünkü hepsini zaten yaptık. Gevezelik ediyorum, değil mi?"

"Evet. Genç Joe Bleythin o zaman."

Sid çıplak özlemini kontrol altına alana kadar gözlerini kapattı. "Evet." Az

önce Prime olmayan bir erkeğe aşık olduğunu itiraf etmişti.

Bu bir vampir dışının yapabileceği en tehlikeli şeydi ve Prime'ın bunu nasıl karşılayacağını görmek için nefesini tutarak bekledi.

"Onu öldürtebilirsin."

Nefesini bıraktı. "Biliyorum." Korku her gün içini kemiriyordu. "O bilmiyor. Asla öğrenemeyecek. Onun için bunu gördüm. iyi."

Jason'ın elleri kadının omuzlarına sertçe indi ve ikisini de ayağa . "Ne yaptın sen?"

Adamın aceleciliği kadının içine işledi. "I-"

"Aranızda bir bağ var mı? Bu mümkün mü?"

"Hayır!" Tam olarak değil. Bazı şeyler paylaşılamayacak kadar özel ve tehlikeliydi. "Aklını karıştırdım, hepsi bu." Acı bir kahkaha attı. "Bunu onun güvenliği için yapmış olsam da bu yeterince kötü. Birbirimizden ne kadar etkilendiğimizi fark ettiğimde, bunun durdurulması gerektiğini biliyordum. Kurtadamlar, halklarının ölümlülerle çiftleşmesini onaylamazlar, ancak bunu açıkça yasaklamazlar. Harry, kardeşleri hariç herkes tarafından dışlandı. Marj'la evlendiğinden beri. Joe'nun kendi halkı ile benim aramda bir seçim yapmak zorunda kalmasını istemiyorum. Ayrıca-"

"Size dokunmaya cüret ederse Klan Asallarınız onu öldürür."

"Evet." Joe'nun güvenliği için tanıdık bir korku dalgası hissetti. "En azından, başka biriyle çiftleşmekle ilgilenmediğimi bilselerdi onu öldürürlerdi."

"Ve bu aşkı öğrenirlerse özgürlüğünü kaybedersin." "Ne hissediyorsam

kendime saklıyorum," dedi ona. "Joe'yu ikimizin de arkadaştan öte bir şeyle ilgilenemeyeceğine, türlerimizin birbirimizden etkilenmek için fazla farklı olduğuna inandırdım. Klanların savunduğu şeylere karşı gelerek onun beynini psişik olarak yıkadım ama bunu doğru nedenlerle yaptım."

"Altmış yıl önce savunmam buydu ve yine de beni hapse attılar. Elbette ben de on altı yaşında ve aptaldım. Sen ikisi de değilsin. Bunu bana *gerçekten* neden anlatıyorsun?"

Bölüm Otuz Beş

Sofia bilincini kuzeninin kapana kısılmış zihnine sokmaya devam etti.

Konuş benimle. ama, buralarda bir yerde olduğunu biliyorum. Delilik ve kötü isteklerle dolu bir kafanın içinde telepatik olarak dolaşmaktan yoruldum. Damlayan bağırsakları çikolatalı cheesecake'e tercih ettiğine inanmayı reddediyorum.

Bana hırlamayı kes, Catherine Sigornie Carter, yoksa yine Büyük Umutlar hakkındaki atıp tutmalarına zorunda kalacaksın. Daha da kötüsü, DaVinci Şifresi'ni incelemeye başlayacağım. Blogumda yayınladığımda Bir ay boyunca bunu tartıştık. Hadi uyan ve benimle tekrar tartış. Beynini bulmama yardım et. Beynini bulduğunda, insan bedenine geri dönmenin yolunu bulabilirsin. Kendini bir kurda dönüştürdün. Şimdi bir sonraki adımı at, kendine dön. Bana geri dön.

, , adamdan gerçekten hoşlanmasam bile - gel Mike'a geri dön. Mike için geri dön. İkinizin uzun bir konuşmaya ihtiyacı var. Belki de ihtiyacınız olan şey iyi bir kavgadır. Ya da sevişmek. Ama ona en az onun kadar kurt adam olduğunu göstermeden onunla hiçbir şey yapamazsın. O İz Sürücü olabilir ama sen Hunyara'sın ve bu da en az onun kadar iyi. Belki daha da iyi. Kesinlikle daha iyi. O seni hak etmiyor.

Öyle mi?

Bir şey söyledin! Sofia belli belirsiz, uzaklardan fısıldanan kelimeye karşılık verdi. Tanrı'ya şükür! Kendi sesimi duymaktan ne kadar bıktım biliyor musun?

Hepsi kafanda olsa bile mi? Başka bir şey söyle.

Sofia, Cathy'nin zihnine hükmeden canavarın her zamanki hırıltı ve homurtusuyla karşılık verdi. Silahın varsa kullan.

Mike berbat, dedi Sofia.

Olmaz, diye karşı çıktı Cathy, bu düşünce canavarın öfkesinin arkasından belli belirsiz ama kararlı bir şekilde geliyordu.

Cathy, geri dön, Sofia aradı. Geri dön...

Mike'a mı? Mike için mi?

Sofia'ya belli belirsiz bir umut ışığı ulaştı.

Sizin için. Bunu kendin için yapmalısın. Mike'la eşit olarak yüzleş. Onu olduğun gibi sev.

"İyi bir noktaya değindin," dedi Cathy insan sesiyle, yeniden insan bir kadın olmuştu.

Sofia yorgunluk içinde içini çekti. Omuzları yastıklı duvara dayanmış, Cathy'nin başı da ağır ağır omzuna yaslanmıştı. Elini kaldırıp kuzeninin gözyaşlarıyla ıslanmış yanağını okşamak için Sofia'nın tüm enerjisini harcaması gerekti. Sofia kendi yanaklarının da ıslak olduğunu fark etti. Gözyaşı mı, ter mi?

"Ben insanım," dedi Cathy. "Bunu nasıl yaptın?"

"Bunu birlikte yaptık. Bundan sonra kendi başına yapabilirsin. Değil mi?"

Cathy uzun bir duraksamadan sonra, "Evet," dedi. "Sanırım yapabilirim."

"Güzel. Şimdi uyumam gerek."

"Benim de. Senin de başın ağrıyor mu?"

"Tanrım, evet."

"Meditasyon yapmayı dene."

Sofia bir şişe aspirinin daha iyi geleceğini düşündü ama hareket edecek gücü yoktu. "İnsan nasıl meditasyon yapar?"

"Zihnini aç," dedi Cathy. "Düşünme."

Kulağa yeterince kolay geliyor. Boşluğa git.

Sessizliğe geç. Jason.

Jason başına geleceklerden korkuyordu ama sormak zorundaydı: "Neden gerçekten bana bundan bahsediyor musun?"

"Klanıma çocuk borcum var," diye yanıtladı Sid. "Matri'm David Berus'tan bir çocuk sahibi olmamı istedi ama ben ilgilenmedim. O ve annem bir araya geldiklerinde ne kadar rahatladığımı bir düşünün."

Sidonie Wolf'un diğer vampir dişilerden farklı olduğunu biliyordu ama bu tavrı onu derinden sarsmıştı. "Çocuk sahibi olmak istemiyor musun?"

"Tabii ki biliyorum!"

Kızın öfkesi onu memnun etti. "Ama-"

"Klanıma ve türüme karşı görevimi kabul ediyorum. Bunun da ötesinde, anne olmayı dört gözle bekliyorum. Ancak hamile kalmak için gereken biyolojik mekanizma söz konusu olduğunda çok büyük bir sorunum var."

"Kısır mısın?"

"Hayır. Bir Prime ile seks yapma düşüncesine katlanamıyorum. Bu yanlış olur."

"Demek Joe'ya bağlısın."

"Sadece birazcık ve mesele de bu değil. Gerçekten çok basit," dedi Sid. "Çocuğuma babalık yapmanı istiyorum."

"Ama bir Prime ile seks yapamayacağını söylemiştin. Ben bir Prime'im." "Aklımdaki şey için seks gerekli değil."

Otuz Altıncı Bölüm

Jason başka bir şey söyleyemeden koridorun karşısındaki kapı açıldı. Sid'in çirkin teklifine nasıl tepki vereceğini bilmiyordu zaten.

"Jason?"

Sofia sendeleyerek koridora çıktı ve Sid'i tamamen unuttu. Sofia'yı kollarına aldı. Onu alnından öptü, ardından dudaklarını nazikçe onunkilere dokundurdu.

"Berbat görünüyorsun," dedi ona.

Kollarını adamın boynuna doladı. "Ben de kokuyorum."

"Bundan bahsetmeyecektim. tatlım, seni tüm bunlardan uzaklaştırmama izin ver."

"Umarım yatağı olan bir yerdir."

"" Sid yanlarından geçip Cathy'nin çalışma odasına girdi. Jason, Cathy'nin kapıyı kapatmadan önce kendisine attığı bakışı görmezden geldi.

Yatak son derece rahattı. Çarşaf lar pürüzsüz ve yumuşaktı, vanilya ve lavanta kokuyordu. Battaniye kadife gibiydi. Rüya görüyor olmalıydı, çünkü bu motel odasındaki yatak olamazdı. Sıcak bir vücut sırtını ve kalçalarını boylu boyunca sarıyor, ona kendini güvende ve rahat hissettiriyordu. Bir sürü rüya görmüştü. Karanlığın gölgeleri ve

Fantastik görüntüler hâlâ beyninin içinde dönüyordu ama yan yana oldukları sürece her şey yolundaydı.

Sofia içini çekti ve tamamen uyandı. Gözlerini açtığında odayı tanıyamadı ama daha önce hiç bu kadar lüks bir yerde bulunmamıştı.

"Jason?"

Doğrulup yanındaki bedene baktığında, büyük boy yatakta kendisine eşlik edenlerin George ve Gracie olduğunu görünce hayal kırıklığına uğradı.

"Jason?" diye tekrar seslendi ve yakındaki bir banyodan gelen akan su sesini duydu. Çıplak halde ayağa kalktı ve ayak bileği derinliğindeki halının üzerinden banyo kapısına doğru yürüdü.

O kapıya ulaşmadan kapı açıldı ve Jason üzerinde pelüş siyah bir bornozla orada durdu. Siyah ona çok yakıştıyordu ve bornozun yırtık göğsünü ve karnını gösterecek şekilde aralanması hoşuna gitmişti.

"Merhaba güzelim," dedi.

Kendini güzel hissetmek için her yerindeki ağrı ve sızıların farkındaydı ama vücudu yine de onun yakıcı bakışlarına tepki verdi. İçini bir sıcaklık kapladı ve meme uçları sertleşti. Başparmaklarını sert tepelerde gezdirmek için öne doğru bir adım attı.

"Bana yaptıkların," diye mırıldandı.

"Sadece bekle," dedi Jason. Sonra onun omzunun üzerinden baktı. "İzninizle." Odayı geçti ve bir avluya bakan veranda kapısını açtı. bahçe. "Dışarı," diye emretti kurtlara. "Ve beni utandıracak bir şey yapmayın," diye ekledi hayvanlar dışarı koşarken. Jason kapıyı kapattı ve üzerine bir perde çekti. "Sonunda yalnızız," dedi ona dönerek.

"Neredeyiz?" diye sordu. "Ve buraya nasıl geldik? Vampir büyü mü?"

"Ben sürdüm," dedi. "Yolda uyuyakalmışsın."

Gözlerini kırıştırdı. "Evet. Bunu hatırlıyor gibiyim."

"Kurt Klanı Kalesi'nde Leydi Juanita'nın misafiriyiz. Aslında, La Jolla'da bir malikane." "Leydi

Juanita vampir kraliçesi mi?"

"Benim değil," diye cevap verdi. "O Kurt Klanı'nın başı. Ben bir Aile Reisiyim. O benim Matri'm değil ama kendi bölgesinde ona saygı göstermek zorundayım."

Sofia bunları dinledi ve alnını ovuşturdu. "Sanırım vampir ve kurt adamların sosyal yapıları hakkında öğrenmem gereken çok şey var."

"Bu akşam öğrenme şansınız olacak. Akşam yemeğinden sonra Elrond'un Divanı'na davet edildik."

"Kitap versiyonu mu yoksa film versiyonu mu?" diye sordu. "Konsey aslında *Yüzüklerin Efendisi*'nin en sevdiğim bölümü."

"Benimki de öyle," diye yanıtladı. "Tolkien'in teknoloji karşıtı duruşundan hiç hoşlanmadım ama dünya kurgusunu, tarihini ve mitolojisini seviyorum-"

"Benimle böyle seksi konuşmaya devam edersen seni yatağa atar ve seninle sevişirim." Sırıttı.

"İrzıma geçilmesinden ve ırzıma geçilmesinden yanayım." Jason banyoya doğru işaret etti. "Ama önce sana sıcak bir banyo hazırlayayım."

Minnetle iç çekti. "Kesinlikle bir tane kullanabilirim."

Jason onun elinden tuttu ve tüm dairesinden daha büyük olan kocaman banyoya götürdü. Tamamen soluk mermer ve cam tuğlalardan oluşuyordu, dolaylı olarak aydınlatılmış aynalar ve mat kromla vurgulanmış ve kalın, kraliyet mavisi havlu yığınlarıyla döşenmişti.

Küvete baktı. "Bu şeyin bir cankurtaranı var mı?"

"Ben senin cankurtaranınım." Jason onu kaldırdı ve harika ılık suyun içine soktu. Başını mermer kenara yasladı ve Jason'ın bornozunu çıkarmasını takdirle izledi. Adamın ne kadar muhteşem bir vücudu vardı!

"Evet, ateşliyim," dedi ironik bir gülümsemeyle. Onunla birlikte suya girdiğinde, "Cızırtı ve buhar çıkmaması bir mucize," diye ekledi.

Sofia kollarını ona doğru uzattı. "Sanırım bunu yapmaktan ben sorumluyum." Ama adam yaklaşıp dudakları birbirine değdiğinde bile Sofia'nın endişeleri su yüzüne çıkmaya başladı.

Bu zamanı kendine ayır, diye fısıldadı zihnine. *Bizim için.* Elleri suyun içinde ve onun üzerinde hareket etti.

Düşünceleri onu rahatlattı ve dokunuşları harekete geçirdi; bu kombinasyon onu mutlu bir sersemliğe sürükledi. "Tanıştığımızdan beri kaç gün geçti hatırlamıyorum," dedi.

"Fark eder mi?" diye sordu.

Ağzı onunkinin üzerine indi ve bundan sonra uzun bir süre boyunca hislerden başka hiçbir şeyin önemi kalmadı. Bir noktada, dili onun keskin dudaklarına değdi. ve bir damla kanın baş döndürücü tadını paylaştılar.

O zaman, kız sızlanıp onu geri çekmeye çalışsa da ondan uzaklaştı.

Kıkırdadı ve "Seni böyle seviyorum Kurt Terbiyecisi, muhtaç ve aç." dedi. Kadın dişlerini gösterdi ve Jason güldü. Bir sünger ve bir şişe banyo jeli aldı. "Arkana yaslan ve rahatla. Eğer kaplanları yıkayabiliyorsam, sanırım pis bir kurt terbiyecisini de yıkayabilirim."

"Kirli mi?" Doğru olmasına rağmen ona su sıçrattı. "Kaplanlara banyo yaptırmak ne kadar zor olabilir ki? Suyu severler."

"Ama sabun sevmiyorlar."

"Ben ikisini de severim."

Jason'ın maharetli elleri çalışırken derin, ılık suyun içinde rahatladı. ayak parmaklarından başının tepesine kadar şehvetli dokunuşlar ve kremsi, çiçek kokulu köpükle onu büyüledi. Parmakları teninde gezindi ve kaslarındaki tüm acıyı yoğurarak yok etti. Nazik bakımı hem yatıştırıyor hem de uyarıyordu. Parmakları kalçalarının arasında ve sonra da içinde gezindiğinde, bu ilk samimi dokunuşla orgazm olarak ürperdi.

Boğazını öptü, kulağını ısırdı ve fısıldadı, "Eğer seninle şimdi sevişirsem, seni baştan yıkamam gerekecek."

Ona doğru bastırdı. "Bununla yaşayabilirim." Elini karnına bastıran siki etrafına doladı, uzunluğunu okşadı ve sonra içine yönlendirdi. Kadın suyun kaldırma kuvvetiyle bacaklarını adamın kalçalarına doladı ve adam onu küvetin kenarına yasladı.

Daha sonra, son bir patlayıcı orgazmda ona katılmadan önce, onu birçok kez yukarı ve kenara götüren uzun, yavaş vuruşlarla onunla .

Bölüm Otuz Yedi

Avluya ilk adımını attığında Mike'ın kurtlarla oynadığını gören Cathy durakladı ve gülümsedi. Mike tam bir baş belasıydı, ama onu huysuz ve tehlikeli davranmazken yakaladığında bu koca adamı sevmekten kendini alamıyordu.

Elbette bu an çok uzun sürmedi. Adam onun varlığını hissetti ve hayvanları el sallayarak uzaklaştırdı. Kaşlarını çatarak ona, "Burada olmamalısın," dedi.

"Şu anda vampir kuralları altında yaşıyoruz." Homurdandı. "Vampirlerin etrafında olmanın psişik burnunu söylerken ne demek istediğini şimdi anlıyorum. Tam olarak başım ağrııyor ama ağrııyor da sayılmaz. Ve ev sahiplerimiz kuzenimi görmeme izin vermiyor. Bana 'bağ kuran çiftin mahremiyete ihtiyacı olduğu' söylendi -sanki Sofia'nın seks hayatından daha önemli işlerimiz yokmuş gibi! Onu göremediğim için işleri seninle halletmeye karar verdim."

"Çözmemiz gereken bir şey yok." Bakışları ona yaklaşması için cesaret veriyordu. O da cesaret etti.

Kurtlar, mantıklı yaratıklar olarak, iki kurt adamın karşı karşıya gelmesinden kaçtılar.

Bahçenin ortasındaki fiskiye'nin önünde ayak ayak üstüne atmış dururlarken Cathy masmavi gökyüzünü işaret etti. "Dolunay var

Orada saklı," dedi ona. "Kürk manto giymediğimi fark edeceksiniz."

Hiçbir şey söylemedi.

"Benimle gel," dedi.

Arkasını döndü ve kendisine verilen odanın girişine doğru yürüdü. Adamın onu takip etmemek, sert ve boyun eğmez olmak için çok uğraştığını biliyordu. Ayrıca pes edeceğinden de bir an bile şüphe etmemişti. Adam isteksizce içeri girdiğinde, avlu kapısını kapattı ve perdeleri çekti.

"Artık yalnız olduğumuza göre..." Cathy elbisesini başının üzerine çekti. Altına hiçbir şey giymemişti.

Mike baktı.

Ona bir erkek gibi bakıyordu, bu da onu memnun ediyordu ama şu anda hedeflediği bu değildi.

"Bütün gün bunun üzerinde çalıştım," dedi ona ve bir kurda dönüştü.

Mike sanki onun saldırmasını bekliyormuş gibi gerildi. Bu hakaret karşısında hırlamamak için yeni bulduğu tüm kontrolünü kullanması gerekti. Bir adım geri çekilip oturdu ve dikkatle onun gözlerine bakmadı. Buraya egemenlik oyunları oynamak için gelmemişti, en azından geleneksel türden. Mike Bleythin'den daha alfa olmak istemiyordu.

İnsana ona "Bir kanıtlamaya çalışıyorum," dedi ve o da bakmaya devam etti.

"Her ne ise konseye kanıtlayın," diye cevap verdi, sesi sertti. "Bilmek istemiyor musun?"

"Fark etmez."

Pençelerini büyötmek ve onları inatçı aptalın göğsünde tırmıklamak istedi. Ama dolunay olsun ya da olmasın, uçucu kurt adam duygularını kontrol edebiliyordu. Hayal kırıklığını dışa vurmak için çıplak ayaklarından birini kalın halıya vurdu. "Bu seninle benim aramda ve önemli."

"Arada hiçbir şey yok-"

"O zaman neden bana öyle bakıyorsun?"

"Çok güzelsin ve çıplaksın. Başka ne ki?"

Ellerini kalçalarına koydu ve göğüslerini dışarı çıkardı. "Benimle sevişebilirsin. Tanıştığımız günden beri tek istediğim buydu. Bana beni sevdiğini ya da umursadığını hiç söylemedin ama sevdiğini biliyorum."

"Yapamam," dedi. "Yapmayacağım."

Kapıya doğru dönmeye başladı ama Cathy elini onu daha yakına çekti. Kalçaları birbirine değince nefesi kesildi.

"Bu sadece şehvet," dedi. "Sıradan, sağlıklı bir şehvet. Hiçbir anlamı yok."

"Olabilir. Olacak. Artık birlikte olabiliriz Mike." Kadın vücudunu onunkine bastırduğında gözleri kapandı. "Ne kadar sert olduğunu hissediyorum. Beni ne kadar istediğini koklayabiliyorum. İstedğin, ihtiyacın olan şeyle savaşmayı bırak. Sen yalnız bir adamsın Michael Bleythin, ama ben senin için buradayım."

"Ben bir erkek değilim," diye bağırdı. "Ve sen de bir vahşisin." Elleri onun omuzlarını kavradı; titrediklerini hissedebiliyordu. "Öldürmek zorunda kalabileceğim biriyle çiftleşmeyeceğim."

"Beni öldürmek zorunda kalmayacaksın."

"Konseye karşı gelmem için beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun?"

"Konseyin canı cehenneme! Bu *seninle* ilgili. Seni tanıyorum ve beni öldürürsen ne olacağını çok iyi biliyorum."

"Ne?"

"Suçluluk duygusu ve keder sizi delirtecek. Ve delirdiğinizde, vagondan düşersiniz. Sarhoş bir kurt adamdan daha tehlikeli bir şey yoktur. Bu sefer rehabilitasyona gidemeyeceksin, vahşileşeceksin. Sonra zavallı kardeşlerin seni yakalayıp öldürmek zorunda kalacak. Kardeşlerine çok düşkün olduğum için onları bu durumdan kurtarmak niyetindeyim."

"Ne kadar nazıksınız."

"Beni öldürmene izin veremeyecek kadar çok işim olduğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile." Sırıttı. "Oh, evet-ve seni seviyorum."

Elinin tersiyle kızın yanağını okşadı. Kadın elini adamın avucunu öptü, sonra da adamın elini göğsüne koydu.

"Kadın..." diye hırladı.

"Dostum," diye cevap verdi. "Ben vahşi değilim. Halk için bir tehlike değilim. Ben senin istediğin ve ihtiyaç duyduğun kişiyim ve bununla yüzleşip beni yatağa atmanın zamanı geldi."

Elini onun başının arkasına koydu ve ağzını kendi ağzına yaklaştırdı. Paylaştıkları öpücük tam da alfa eşler arasında olması gerektiği gibi hevesli, şiddetli ve aççaydı.

Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum, dedi ona.

Biliyorum.

Ona bakmak için geri çekildi. "Konsey ne olacak? Peki ya sana ne oldu? Peki ya ailen-"

"Sonra görüşürüz." Gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. "Her şeyi açıklayacağım ve konseyle daha sonra ilgileneceğim. Şu anda birbirimizle ilgilenelim."

İçindeki tüm mücadele söndü; geriye sadece arzu kaldı. "Pekâlâ."

Sonunda kucağına alıp yatağına taşıdığında Cathy sevinçle haykırdı.

Otuz Sekizinci Bölüm

Sofia nemli buklelerini tararken aynada kendine gülümsedi. "Kremin içine girmiş bir kedi gibi görünüyorsun," dedi Jason.

Bir kez daha siyah pelüş bornozunu giymiş halde kapının önünde durdu. Etrafına kocaman bir havlu sarmıştı.

"Ben de öyle hissediyorum." Bakışları camda buluştu ve kadının içinin ve dışının yeniden karıncalanmasına neden oldu.

"Krema demişken," diye devam etti. "Aç mısın?"

"Evet," diye cevap verdi hemen. "Birden fazla şekilde, ve biliyorsun o."

Sırıttı. "Ben de öyle. Ama şu anda kahvaltıyı düşünüyordum." O yatak odasına baktı. "Ve çok nazik bir insan bize bir tepsi dolusu şekerleme bıraktı. Baklava sevme ihtimaliniz var mı?"

"Baklava," dedi hevesle ve başka bir şey düşünmeden saçlarını bıraktı.

"Görüyorum ki bal ve gülsuyu sizi baştan çıkarabiliyor."

Ona gülümsedi. "Bir ara kendini bala batır ve ne olacağını gör."

"Bunu yapacağım."

Yemek tepsisi veranda kapısının yanındaki küçük masanın üzerinde duruyordu. Hamur işleri, portakal suyu bardakları ve bir sürahi kahveden oluşan seçkiyi inceledi ve keyifle ellerini birbirine sürttü. "Vampir oda servisini seviyorum."

Jason masanın diğer sandalyeye oturmadan önce ona bir sandalye uzattı. "Huzurlu bir kale beş yıldızlı otel kalitesine sahip." Başka bir kapıya doğru işaret etti. "İçeride birçok tarz ve bedende kıyafetle dolu bir dolap olacak. Bir Matri kimin, neden ya da ne kadar süreyle geleceğini asla bilemez, bu nedenle her türlü misafire hazırlık yapar. Çocukken bize nezaket ve misafirperverliğin bir tutkal parçası olduğu konusunda oldukça sıkı bir eğitim verildi. medeni bir kültürü bir arada tutar."

"Neden 'oldukça katı'?"

"Çünkü vampir bebekler şımarık, çürümüş küçük vahşilerdir." Ona bir fincan kahve doldurdu. Aynı zamanda çıplak ayağını baldırında gezdirdi.

arzu dolu bir ürperti geçerken ince porselen fincanı elleriyle sıktı. Sofia Jason'a sert bir bakış attı. "Önce kahvaltı. Sonra seninle ilişkiye girmeye niyetliyim."

"Daha hızlı ye," diye önerdi. Kızın boğazına baktı ve dudakları azı dişlerini ortaya çıkardı. "Ama çok ye. Gücünü korumana ihtiyacım var."

Dilini dışarı çıkardı, bir vampirin onu tatmak için can fikrinden korkmaktan çok daha fazla tahrik olmuştu. Düşüncesi bile içini sıkıyor ve göğüs uçlarını sertleştiriyordu.

Her şey taze ve lezzetliydi. Narin porselen tabakların dokusu bile ona her an yakalanacak ve bulaşıkları yıkamak için mutfığa gönderilecekmiş gibi hissettiriyordu.

Jason onun düşüncelerini yakalayarak, "Kendini bulunmuş kayıp bir prenses olarak düşün," dedi.

Etrafına bakınırken, "Lüks neredeyse bunaltıcı," dedi.

"Çocukken bize akıllıca yatırım yapmamız da öğretilir. Eğer uzun , iyi yaşamak en iyisidir."

Bu çok mantıklıydı. Yine de bu adamdan o kadar etkilenmişti ki, yaptığı ya da söylediği her şey onun için sorun değildi. Ayağa kalktı, havluyu ayaklarının etrafındaki mavi bir su birikintisine bıraktı ve elini uzattı.

Tek kelime etmeden aldı ve onu yatağa kadar takip etti, orada bornozunu çıkardı ve birlikte uzandılar.

Sonra onu bir prenesten çok daha fazlası gibi hissettirdi. Ona bir tanrıça gibi hissettirdi, taptı, hayranlık duydu ve tatmin etti.

"Doydun mu?" sordu onu sayamayacağı kadar kez orgazma ulaştırdıktan sonra.

Sofia gözlerini tavana dikti ve uzun bir nefes verdi. "Tabii ki hayır," diye cevap verdi.

Jason yan döndü ve onun kalçasını okşadı. "İşte bunu duymak hoşuma gidiyor."

Yarı kapalı gözlerle ona baktı. "Yine de sanırım bugün hayatımın geri kalanının toplamından daha fazla seks yaptım." Esnedi ve elini adamın kalçasında gezdirdi. "Eminim aynı şey senin için söylenemez."

Jason özür dilemeyen bir omuz silkme hareketi yaptı. "Seninle seks yapmak bana diğer tüm zamanları, mekânları ve insanları unutturuyor."

Sofia bu romantik açıklamayı kabul etmeye hazırdı. Jason ve Sid Wolf arasında geçen konuşmaya kulak misafiri olduğu bir anı aklına geldi ama bunu hayal de etmiş olabilirdi, o yüzden unuttu.

Jason çarşafı onun üzerine çekti. "Bana bir dakika izin verin."

Ayağa kalktı ve avlu kapısını açtı. Kurtlar koşarak içeri girdiler ve yatağın ucuna atladılar. Sofia onları kovmayı düşündü ama uğraşmaya değmeyeceğine karar verdi. Dünyası nasıl da değişmişti. Sadece bir ailesi, bir amacı ve bir sevgilisi yoktu, çok uzun zaman önce nefret ettiği

ve dünyadaki her köpekten korkardı. Şimdi George ve Gracie' düşkün olmaya başlamıştı.

"Onların evcil hayvan olmadığını unutma," dedi Jason, tekrar onun yanına yatarak.

Onunla yüzleşmek için döndü. "Bunlar ne o zaman?"

"Arkadaşlar." Hayvanlara baktı ve gülümsedi. "Bir hatırlatma."

Sözlerinde , gözlerinde yalnızlık ve eski bir acının izleri vardı. Sofia kurtların Jason Cage için neden bu kadar önemli olduğundan şüphelenmeye başladı ve ona yaklaştı. Adamın kolu Sofia'nın omuzlarına dolandı.

Sofia bir süre ona yaslandı, vücudunun sıcaklığının ve erkeksi kokusunun tadını çıkardı. Eğer onu terk etmek zorunda kalırsa bu onu öldürür. *Al Bu sefer kendin için, demişti. Bizim için.*

"Birlikte *olmak* çok güzel," dedi Jason.

Sofia onun düşüncelerini okumadığından emindi, ama yine de öyle görünüyordu. onu tanıyordu, bedenini, zihnini ve ruhunu. hakkında bilmediği çok fazla şey vardı.

"Bazı şeyler hakkında konuşmak çok mu acı verici?" diye sordu.

"Evet ama bu beni tanımaya hakkınız olmadığı anlamına gelmez. Tek yapmanız gereken sormak."

Jason'ın duygusal cömertliği karşısında dehşete kapılan Sofia neredeyse sessiz kalacaktı ama merakı sonunda onu alt etti. "Nasıl bir şey? Bir vampirin içinde olmak Hapishane mi?"

Ona nazıkçe, uzun süreli bir öpücük verdi ve fiziksel temas cezasının yıkıcı bir parçası olduğunu bilmesini sağladı.

"Adımı benden aldılar," dedi ve sonra dudaklarını tekrar onunkilere . "Ailemize, Klanımıza ya da Kabilemize ait olmak çok bizim için önemli. Sürgün kalıcı olabilir, ama Ailem beni geri aldı.

Dersimi almıştım. Zamanımın çoğunu yalnız geçirdim. Bu beni neredeyse delirtiyordu."

"Sen şimdiye kadar tanıştığım delilikten en uzak şeydin."

Onun yanağını okşadı. "Başta öyle düşünmemiş olsanız bile teşekkür ."

"Her çılgınca şeyin doğru olduğunu öğrendikten sonra, artık deli olduğumu biliyorum. ve akli başında olan sensin."

"Ama beni gençliğimde tanı mıydun, sana gösterdiğim geçmişe dair anlık görüntülerden sonra değil. Belki on yıllar önce doğmuş olsaydın seni ilk ava çıktığımda bulmuştum." "Ne

için avlanıyordun?"

"Gardiyanlarımla yapmama izin verdiği bir şey miydi, yoksa benim yaptığım bir şey miydi bilmiyorum. Ama hücre hapsine daha fazla dayanamadığımda, ruhumu bedenimden dışarı gönderdim. Halkımın hepsi telepatiktir, ama ben her zaman çoğundan daha psişik oldum. Her ne kadar fiziksel olarak Hapishanemden ayrıldığımda, psişik olarak nasıl özgür olacağımı öğrendim - en azından bir süreliğine. Sanırım yaptığım şey için kullanılan ölümlü terim astral projeksiyon. Benim için tek kaçış yolumdu. Dersimi almıştım ve ölümlü zihinlerden uzak duruyordum ama kurtlarla her zaman rahattım, bu yüzden telepatik olarak çocukken oynadığım sürüyü buldum ve buldukça onlarla birlikte koştum. Bir kurt oldum. Bu benim için çok iyi oldu: İşbirliği ve liderlik hakkında çok şey öğrendim; ne zaman kaçıp saklanacağımı ve ne zaman durup savaşacağımı." George ve Gracie'ye baktı. "Bunu onlara borçluyum. kurtlar çok."

Sofia onun göğsüne yaslanmak ve ona bakmak için yuvarlandı. "Sanırım kurtlarla koşmak Kurt Terbiyecisi'ni nasıl evcilleştireceğini öğrenmene yardımcı oldu."

Sinsi bir gülümseme dudaklarını kaldırdı. "Uysal mısın?"

"ister misin?" diye sordu ve onun kalçalarına sarıldı.

Onu öpmek için öne doğru eğildi ve adamın elleri göğüslerini kavradı.

Ama onlar bir şey yapamadan kapı çalındı. "Affedersiniz," diye seslendi bir ses. "Ama akşam yemeğine kadar yarım saatiniz var."

Hayal kırıklığı içinde çılgılık atma isteğine direnen Sofia, "Teşekkür ederim," diye karşılık verdi.

Jason onun göğüslerini okşamaya devam etti. "Sence yarım saat yeterli bir süre mi?" diye sordu hınzır bir gülümsemeyle.

Kendini onun ereksiyonunun üzerine yerleştirirken gülümsedi. "Hadi öğrenelim."

Bölüm Otuz Dokuz

Hiç bu kadar güzel bir gece görmemiştim." Sofia bakışlarını muhteşem dolunaydan Jason'ın daha da muhteşem bulduğu yüzüne indirdi.

"Ben de görmedim," dedi. "Ve ben çok gece gördüm."

"Böyle bir ayda uluyabilirim."

"Kurtadamlar bunu kaba bulabilir," diye uyardı. "Seni yaseminlerin arasına yatırıp sevişmeyi tercih ederim."

"Bunu ben de isterim. Gerçi bunu yaparsak hâlâ tutkuyla uluyabilirim."

İç çekti. "Keşke öğrenmek için zamanımız olsaydı."

Avludaki bahçede kollarını birbirlerinin beline dolamış bir şekilde duruyorlardı. Akşam yemeği bitmişti ve toplantı için içeri çağrılmayı bekliyorlardı. Hava gece açan çiçeklerle kokuluydu ve ortadaki fiskiye'nin şırıltısı yatıştırıcı sesini katıyordu. Burada huzur tüm duyularına nüfuz etmişti.

"Bunu farklı , değil mi?" diye sordu vampire. "Burası en iyi karanlıkta görünecek şekilde düzenlenmiş."

"Evet," dedi. "Leydi Juanita gün ışığı ilaçlarını kullanmıyor, bu yüzden onun dünyası karanlık."

"Neden olmasın?" Sofia sordu.

Kurt adamlar ve vampirlerle yaklaşan toplantıdan korkuyordu, bildiği kadarıyla Mahşerin Dört Atlısı bir köşede briç oynuyordu. Alabileceği her bilgiyi memnuniyetle karşıladı ve dikkatini dağıtacak her şeyi takdir etti.

Akşam yemeği yeterince dostça geçmişti. Ev sahibeleri çok nazikti, Herkes herkesle flört etmişti, ciddi bir konuşma olmamıştı. Hangilerinin kurtadam olduğunu anlayabilmişti ama vampirlerle ölümlüler arasındaki farkı hâlâ ayırt edemiyordu. Herkes normal görünüyordu. Neredeyse herkes siyah giymişti ama kendisi için dolaptaki rengârenk elbiseler arasından siyah bir elbise seçtiğinden, bunu tuhaf bile sayamazdı.

"Akşam yemeğinde," dedi, "tek boynuzlu atların ya da ev cinlerinin gelip bulaşıkları toplamasını bekleyip durdum."

"Hayal kırıklığına uğradın mı? Belki Leydi Juanita'nın aşçısının adı Igor'dur. Soralım mı?"

"Hayır. Ama gün ışığında dışarı çıkabilmek için neden ilaç almadığını biliyor musunuz? Alerjisi mi var?"

"Bazılarımızın alerjisi var," dedi Jason. "Ama ilaç almak kişisel bir seçimdir. Leydi Juanita doğal, geliştirilmemiş bir hayat yaşamaya inanıyor. Klanının geri kalanının modern bilimden faydalanmasını yasaklamıyor ama bunu teşvik de etmiyor. Uzun vadeli etkilerini bilmediğimiz için-"

"Affedersiniz ama artık içeride bekleniyorsunuz," dedi genç bir adam, sessizce karanlığın içinden çıkarak. Sofia'ya hızlıca bir göz atıp davetkâr bir gülümseme takındı ve aynı hızla gözden kayboldu.

"O," dedi, "bir vampirdi. En azından erkekleri anlamaya başlıyorum, çünkü hepiniz sürekli azgınsınız."

Jason onu içeri götürmek için elinden tuttu. "Bize Asallar deniyor," hatırlattı ona. "Ve kesinlikle haklısın."

"Bu hiç hoş olmayacak," diye fısıldadı Mike, geniş orta odadaki deri koltukta aldıklarında. Pencere yoktu ve sadece bir kapı vardı, iki yanında da Klan Prime'ları nöbet tutuyordu.

"Korktun mu?" diye sordu Cathy. Onun yanına oturmasını iyiye işaret olarak algıladı. Bunu yaptığında odadaki her kurt adamın ona ters ters bakması ise kötüye işaretti.

Adam başını salladığında parmaklarını onunkilerle birleştirdi.

Sofia ve Jason Cage içeri giren son kişilerdi. Onlar içeri girdikten sonra kapı kapatıldı ve Prime muhafızları kapının önünde durmak üzere harekete geçti.

"Sanırım vampirler söyleyene kadar kimse bir yere gitmiyor," diye fısıldadı Cathy Mike'a.

"Bilirsin, her zaman sahibi olmayı severler," fısıldadı. "Ve bunun şu anda kötü bir şey olduğundan emin değilim. Eğer müdahale etmemiş olsalardı seni öldürebilirdim."

"Bunu zaten konuşmuştuk. Sadece bir daha deneme." Dizini

okşadı. "Peki canım."

Sofia ve Cage de kanepede onlara Cathy, "*Şimdi ne olacak?*" diye merak etti, çünkü odanın her noktasından gelen bakışlar daha da şiddetlenmişti.

Leydi Juanita herkesin dikkatini çekerek, "Hepinize kaleme hoş geldiniz diyorum," dedi. "Öncelikle Jason, lütfen Hunyara hakkında bildiklerini herkese açıkla mısın?"

Cathy bu konuyla yakından ilgileniyordu. "Evet, Jason, annem bana hiçbir şey anlatmadı."

"Bekleyin," diye fısıldadı Sofia. "Sinemaya gitmek gibi bir şey ama-"

"Hanımlar, lütfen," dedi Jason. "Odadaki herkese dokunamayacağıma

göre,

Tüm insanlarla telepatik olarak iletişim kurmak için çok dikkatli konsantre olmalıyım.

sen."

Kırkıncı Bölüm

Cathy, Jason'ın her şeyi hatırladığında ne demek istediğini anladı. annesinin ailesi hakkında bildikleri zihnini doldurdu. Öğrendiği her şey Eric'ten öğrendikleriyle örtüşüyordu.

Jason işini bitirdiğinde Cathy ayağa kalktı. "Benim sıram," dedi.

Nasıl yakalandığını ve kendisini yakalayanların ondan ne istediğini anlattı. Onlara her şeyi anlatmadı çünkü kurtarılması gereken insanlar vardı ve kurtadamların Hunyara'ya yardım etmek mi yoksa onu yok etmek mi isteyeceklerinden emin değildi. Dinlerken kurtadamlardan kesinlikle çok fazla düşmanlık vardı.

"Beni kaçıran insanlar hepimiz için bir tehdit oluşturuyor," diye devam etti. "Onlar sadece çılgın vahşi kurtadamlardan oluşan bir çete değil. Organize, fanatik, iyi finanse edilmiş ve yüksek teknolojiye sahipler. Kurtadamları, vampirleri ve yollarına çıkan herkesi yok etmek istiyorlar. Kendi gündemleri var, ama bende müttefiklerle çalıştıkları izlenimi var. Doğaüstü türün düşmanları vardır, ama biz Hunyara onların arasında değiliz.

"Bu gece dolunay var ve kurt adam saldırısına uğramış bir ölümlü olarak şu anda o aya uluyor olmalıydım. Herkes ısırılan kurtadamların dolunayda akılsız canavarlara dönüştüğünü bilir.

"Sofia Hunyara'nın kurt evcilleştirme yeteneği sayesinde deliliğimi kontrol etmeyi öğrendim. Artık doğuştan gelen herhangi birinden farkım yok."

İddiası düşmanca bir sessizlikle karşılandı. Belki de tam olarak böyle söylememeliydi, ama lanet olsun, doğrudu!

"Sizin derdiniz ne?" diye sordu. "Sorun Hunyara değil."

"İz Sürücü," dedi kurtadam ihtiyarlardan biri sonunda. "Bu yaratık neden hâlâ hayatta? Vahşi olduğunu kabul ediyor ama siz hiçbir şey yapmıyorsunuz."

"Daha da kötüsü," dedi başka bir kurtadam, "bir vahşiyi koruyup kolladın. Hepiniz-"

"Ne kadar da aptallar," diye araya girdi Sofia. " yok edin!" diye bağırdı yaşlı adam Mike'a.

"Cehenneme kadar yolum var!" Ayağa fırladı ve diğerlerine meydan okuyarak etrafına bakındı. Çoğu başka tarafa baktı. "Dünyamız değişti ve ben artık senin lanet olası Takipçin değilim."

"Cathy'nin söylediklerinin tek kelimesini bile dinlemedin mi?" Sid ani ve şok edici bir sessizlik içinde konuştu. Vampir kadın odanın gölgeli bir köşesinden çıkıp Cathy ve Mike'ın yanında durdu. Leydi Juanita'ya doğru baktı. "İzninizle mi?"

"Ne isterseniz söyleyin," diye cevap verdi Matri. "Herkesin görüşüne açığız."

Sid, halkın onun müdahalesine içerlediğini çok iyi biliyordu ama kimse Matri'yle tartışmaya .

"Arı halkına saygı duyuyorum," dedi Sid. "Bleythin sürüsüyle birlikte çalışıyorum ve onları arkadaşım olarak görüyorum."

Artan düşmanlık karşısında kendini sakın ve makul kalmaya zorladı. Joe'nun kendisine olan öfkesini bile hissetmişti.

"Sürü yapısına yabancı biriyim, ancak kurtadamlarla bağlantılı olan Kurt Klanı'nın bir vampiri olduğum için, gözlemledim ve

Hayatım boyunca kurtadamları inceledim. Biliyorum ki vampirler ve Kurtadamlar uzun zamandır , ölümlü dünyayla başa çıkma ve mücadele etme yöntemlerimiz son yüzyılda büyük ölçüde farklı yönler almıştır. Ölümlülerden saklanmanın kendimizi korumanın en güvenli yolu olduğu konusunda hemfikiriz. Vampirler bilim ve teknolojiye yönelmişlerdir. göz önünde saklanırlar. Werewolf çok farklı bir yol seçti. Bence bu dar ve tehlikeli bir yol ve sizi yok olmaya götürecektir."

"Gerçek bu değil mi?" diye araya girdi

Harry. "Hain!" diye hırladı yaşlı bir

kadın ona.

Harry, "Türümüzün yasalarına aykırı hiçbir şey yapmadım," diye belirtti. "Bir ölümlüyle evlenmek yasak değil."

"Öyle olmalı," diye karşılık verdi yaşlı adam.

"Neden?" diye sordu beyaz saçlı bir halk temsilcisi. "Devam et Antonia

Hanesi'nden Sidonie," diye emretti Leydi Juanita.

"Werewolf o kadar uzun süre ve o kadar derine saklandı ki, artık neyden saklandıklarını bildiklerini bile sanmıyorum. Ölümlülerin ölümlü sevgililerini değiştirmelerine izin vermiyorsunuz; hatta onları ölümlü sevgililere sahip olmaktan caydırıyorsunuz. Ölümlüler bir şekilde ısırıldığında, ısırılanların Doğal doğum oranı her nesilde azalsa da ölümlüleri sürülerinize katın-"

"Isırılanlara asla güvenilmez!" diye haykırdı bir ihtiyar.

"Onlar iğrenç yaratıklar," dedi bir başkası.

"Saçmalık!" Cathy bağırdı.

Sid sözlerine şöyle devam etti: "Tarih gösteriyor ki, ısırılan insanlar zaman verildiğinde ay değişimi sırasında sakın olmayı öğrenebiliyor."

Mike, "Sırf bir yabancı onlara saldırdı diye ısırılanları öldürmek *yasalara* uygun değil," dedi. "Ama bu bir gelenek haline geldi. Benim de içinde bulunduğum

bekleniyordu. Kendileri de kurban olan insanları öldürmekten bıktım ve bunu yapmayı bıraktığım için bana kızılıyorsunuz."

"Konseyiniz evcilleştirilebilecek olanlar da dâhil olmak üzere tüm vahşi hayvanların yok edilmesine karar verdi," dedi Sid. "Ama Hunyara'yı kullanabilirsin-"

"Kendimizi korumak zorundayız," diye araya girdi bir ihtiyar. "Bu Hunyara yabancılar." Yaşlı adam onu işaret etti. "Sen bir yabancısın. Vampirlerin bu Hunyara'larla olan ilişkilerimize karışmaya hakkı yok."

Cathy, "Sanırım bu konuda yanılıyor olabilirsin," diye konuştu.

Leydi Juanita'ya döndü. "Beni esir alan kişi bana o zamanlar inanmadığım bir şey söyledi ama düşündükçe daha mantıklı geliyor. Bana Hunyara'nın bir vampir ve bir kurt adamın soyundan geldiğini söyledi."

"Bu mümkün değil," diye açıkladı Joe.

"Bunu bilmiyoruz," diye yanıtladı Juanita. "Devam edin."

Cathy de bu ifşaat karşısında en az varlıklar kadar şaşkın göründüklerini fark etti. Yine de o kadar kırgın görünmüyorlardı. Asalların hareket eden her şeyle birlikte olabileceği sonucuna vardı.

Sofia'ya eliyle işaret etti, o da ayağa kalkıp etrafına bakındı. Orada Bu bakıştaki telepatik güç odadaki her psişik üzerinde kayıtlıydı. Hiçbiri onun bakışlarına birkaç saniyeden fazla dayanamadı.

Cathy uzun bir nefes verdi ve alnını ovuşturdu. "Kurtadamlar onun yaptığını yapamaz ama vampirler yapabilir. Beni kurtarmak için kurtadam içgüdülerinin anlayışını ve bir vampirin psişik gücünü kullandı."

"Belki de Hunyaralar her iki türümüzün en iyilerinin bir karışımıdır," dedi Sid, Cathy'nin argümanını üstlenerek. "Yeteneklerinin nasıl çalıştığını için onları incelememiz gerekiyor. Daha da önemlisi, werefolk yirmi birinci yüzyılda yaşıyormuş gibi düşünmeye başlamalı ve Hunyara'nın yeteneklerini kullanmasına izin vermeli

hepimizin iyiliği için. Bu arada, Kurt Klanı Matri'Hunyara'yı korumasını talep ediyorum."

Bunun üzerine ahali tartışmaya başladı. Cathy, Sid ve Sofia birbirlerine baktılar ve sessizce bu işin dışında kalmaya karar verdiler. Jason ve Mike korumacı bir tavırla yanlarında durdular.

"Hiçbir şey çözülmüyor," diye fısıldadı Sofia.

"Biliyorum," diye yanıtladı Sid. "Ama bir başlangıç yaptık. Açıklığa kavuşturulması gereken o kadar çok şey var ki, bunları açıklığa kavuşturmak uzun zaman alacak. yerleşin."

Cathy, "Bu arada, gereken daha acil meseleler var," dedi.

"Bize söylemediğin şey ne?" Jason sordu.

"Kötü adamların çoğu Hunyara rehineleriyle kaçtı."

Sofia küfretti; Mike kükredi. Birden odadaki herkes onlara doğru baktı. Vampirlerin psişik müdahalesi ve diğerlerinin bağırıışları konuşmalarını sessiz tutmuştu ama onlara kurnaz ve şüpheli bakışlar atan tek kişi Leydi Juanita değildi.

Matri ağır sessizliğin içinde konuştuğunda herkes dikkat kesildi. "Bu Romanlardan öğrenmemiz gereken daha çok şey olduğu için Hunyara soyunun tüm üyelerine Kurt'un korumasını bahşediyorum. Klan." Etrafına bakındı ama kimse tartışacak kadar aptal değildi. Onun Bakışları Jason'ın üzerindeydi. "Benim korumam Hunyara'yı saklandığı yerden çıkarmaya yetecek mi?"

"Öyle olacağına inanıyorum," diye

Jason. "Ama nasıl-" Sofia başladı.

"Yirmi birinci yüzyıldayız, unuttun mu?" Cep telefonunu çıkardı. "Paşta Amca'yı hızlı aramaya aldım."

Bölüm Kırkbir

Sofia, Matri'nin Jason'ı özel bir sohbet için dışarı çıkarmasından hoşlanmadı. Jason'dan ayrı kalmak birkaç dakika için neredeyse fiziksel olarak acı vericiydi. Bu kadar muhtaç olduğu için kendine kızarak mahremiyet arayışıyla dışarı çıktı ve odalarına dönerken bahçeden geçti. Sid Wolf'un çeşmenin yanındaki bankta oturduğunu fark etti ve sadece başıyla selam vererek yanından geçmeye başladı.

Ancak vampir kadın o kadar kederli görünüyordu ki Sofia durup "Sorun nedir?" diye sormadan edemedi.

Her zaman başkalarının işine burnunu sokmamaya özen göstermiş ve arkadaş edinmekten kaçınmıştı ama son zamanlarda duygusal bariyerlerinin çoğu eriyip gidiyordu. Asla aşık olmamaya gelince, bu niyetini kesinlikle berbat etmişti. Lanet olsun.

"Korkuyorsun," diye Sid. "Dehşet senden dalga dalga yayılıyor." Yanındaki bankı okşadı ve Sofia oturdu.

"de pek mutlu görünmüyorsun." Bahçede etrafına bakındı. "Kimden saklanıyorsun?"

Sid iç çekti. "Bu uzun bir hikaye."

"İğrenç mi?"

"Tamamen. Neden ki? Jason'ı kaybedemezsin, biliyorsun. İşte bağlanma budur."

"Ama onu tutmak istiyor muyum? Ya da herhangi birini? Ya hayatımı Hunyara'yı tüm o Wasfolk'tan korumakla geçirmek zorunda kalırsam?" Gelecekteki savaşların beklentisi, yerleşme ve sonsuza dek mutlu yaşama olasılığından şüphe duymasına neden oldu.

"Bunu yapmak zorunda kalabilirsin," diye kabul etti Sid. "Ama görevini yapmak Jason'la arana gerçekten girmek zorunda mı? Sence buna izin verir mi?"

"Bilmiyorum. Hayır. Peki ya ben-" "Ölümlülerin

özgür iradesi var, değil mi?"

Sofia başını salladı.

"Asallar da öyle. Siz ikiniz iyi olacaksınız."

Sofia bunun doğru olup olmadığını bilmiyordu ama yine de bunu güven verici buldu. Birkaç dakika boyunca dostça bir sessizlik içinde oturdular. Sofia yasemin kokulu akşam esintisinin ve fiskiyenin şırıltısının tadını çıkardı. "Yaşıyor musun Burada mı?" diye sordu bir süre sonra.

"Hayır. Kendi evim var. Gerçi bu yakında değişebilir."

Sofia, Sid'in bu konuyu devam ettirmek istemediğini hissetti. Sid'in toplantıdaki rolünü hatırladı ve "Tam bir , değil mi? Matri'nin ailemi korumayı teklif etmesi için durumu idare etme şeklin beni çok etkiledi."

"Bu benim yaptığımdan çok Cathy'nin işiydi. Önemli bilgileri o sağladı; ben de kullandım. Ben diplomat olmak için yetiştirildim. Bir savaşçı olmayı tercih ederdim ama muhtemelen sonunda bir Matri olacağım."

"O zaman dikkat et, dünya." Sofia sırtıttı.

Sid ona komplocu bir gülümseme verdi. "Olabilir. Önce birkaç çocuğum olmalı, kendi evimi kurmalıyım." Başını iki yana salladı. "Bu biraz karmaşık olacak ama çocuk sahibi olmak önemli."

Sofia bir an vampiri düşündü. "Senden hoşlanıyorum Sid," dedi. "Ama benimle oynamaya çalışırsan hoşlanmam. Neden bana ne istediğini açıkça söylemiyorsun?"

Sid ona gülümsedi. "Seninle müzakere masasına oturmaktan nefret ediyorum." "Yaptığımız şey bu değil mi? Jason'la konuşman Onun bebeğini istemek hayal ettiğim bir şey değildi, değil mi?"

Sid sanki duyulmaktan korkuyormuş gibi etrafına bakındı. *Bu "rüya" konuşmasının ne kadarını hatırlıyorsunuz?*

Çocuğumun babası olmanı istiyorum. Aklımdaki şey için seks gerekli değil, diye hatırladı Sofia. "Bir sperm donörü arıyorsun."

Sid başıyla onayladı. Sonra da telepatik olarak gerekçelerini Sofia'nın kafasına fısıldamaya başladı.

Bu Sofia'ya düşünecek çok şey verdi, ama Sofia daha soru sormadan Joe Bleythin'in gelişiyi konuşmaları kesildi.

"Ben de seni arıyordum Sidonie."

Sesi sakindi ama Sofia'nın yüzeyin altında hissettiği öfkeli kurt tüylerini diken diken etti.

Sid ayağa kalktı. "Öyle olabileceğini düşünmüştüm." En kötüsüne hazırlıklı gibi görünüyordu.

Sofia buraya ait olmadığını biliyordu. Bu kurt adamla uğraşmak Sid'in işiydi.

Uzaklaşırken Joenun, "Lucy, yapman gereken bazı şeyler var," dediğini duydu.

"Ne diyebilirim ki?" Sid sordu. "Ben de en az senin kadar şaşırdım."

"Yalan söylerken göz kırptığını biliyor

musun?" "Bilmiyorum!"

Joe sert bir kahkaha attı. Etraflarındaki hava daha da soğumuş gibiydi.
"Demek yalan söylüyorsun."

Onu çok iyi tanıyordu; ona unutturduğu şeyler dışında. Sid arkasını döndü.
"Seninle bu konuşmayı yapmak istemiyorum Joseph Bleythin. En azından
şimdi ve burada."

"Ne biliyordun?" diye sordu. "Ne zaman ve ne kadar biliyordun? Ve bana
söylemediğin tam olarak neydi?"

"Hunyaralar hakkında mı? Kötü adamın Cathy'nin ailesiyle ilgili iddiaları
hakkında senden fazla bir şey bilmiyorum." Bu doğru olsa bile...

"Konu açıldığında türünüz, benim türümün üyeleriyle çiftleşme fikrinden
tiksinmiş gibi görünmüyordu. Neden ben
protesto ettin mi?"

Sid omuz silkti. "Asalları bilirsin..." "Bana ne

kadar yalan söyledin? Neden?"

Öfkesi onu parçalıyordu. "Karmaşık bir durum." İçini çekti. "Belki de
ders, asla başkasının iyiliği için bir şey yapmamak olmalı - çünkü bu sadece
geri dönüp seni kışından ısıtır."

"Bunu bana açıkla."

"Tamam." Joe yerine aya baktı, sonra derin bir nefes aldı. "Seni
seviyorum."

Uzun bir süre sessiz kaldı. Onun çeşmenin etrafında dolaştığını duydu,
sonra ona geri döndü.

"Seni sevmiyorum," dedi.

Sid kendini onun gözlerinin içine bakmaya zorladı. "Evet, . Sadece hatırlamıyorsun."

Ondan sonra bağıırış çağırış başladı.

Bölüm Kırk İki

Sofia odaya ulaştığında Jason'ın çoktan odaya girmiş olduğunu görünce şaşırdı. Jason siyah ipek pijamalarını giymişti ve içinde çok iyi görünüyordu; yatağa uzanmış kitap okuyordu. Hemen yanına tırmanmak ve kitabı bir kenara fırlatmak istedi.

"Ve sen de bir edebiyat aşığısın," dedi başını kaldırıp ateşli bakışlarla onu süzerek.

"Bazı şeyler iyi bir kitaptan daha önemlidir." Kıkırdadı. "Bunu blogumda yayınlasaydım sapkınlık olarak kabul edilirdi. Öte yandan, şu anda düşündüğüm şeyi yayınlasaydım porno olarak kabul edilirdi ve kitaplar hakkında konuştuğumdan çok daha fazla hit alırdım."

Kitabı komodinin üzerine koydu ve yanındaki yatağı . "Buraya gel."

"Bana bir dakika ver."

Gülümsedi ve gömme dolaba girdi. Adam siyah ipek giyebiliyorsa, o da giyebilirdi. İç çamaşırı çekmecesinde seksi, dantelli bir elbise buldu ve hemen içine girdi. Etkisini kontrol etmek için boy aynasına kısa bir bakış attı, sonra uzun buklelerini silkeleyerek omuzlarını ve yüzünü çerçeveledi.

"Nasıl görünüyorum?" diye sordu, yatak odasına geri adım atarak.

Ona baktı, gözleri şehvetle parlıyordu. "Ahlaksız," diye cevap verdi.

"Ne güzel, eski moda bir kelime." Kadın öne doğru eğildi ve adam da onu karşılamak için ayağa kalktı. "George ve Gracie bizi rahatsız etmezler, değil mi?"

Onu kollarının arasına aldı. "Köpek kulübesine kapatıldılar ve bu akşam bizim." Kadının boğazını sıktı, köprücük kemiğini ve göğüslerinin arasını öptü.

Sofia derin halıda ayak parmaklarını kıvırdı. "Bu çok hoş bir his." Ellerini adamın omuzlarında ve kollarında gezdirdi, yontulmuş vücut hissinin tadını çıkardı.
kaslar ve sıcak et. "Matri senden ne istedi?"

Ona konuşmanın yeri ve zamanı olmadığını belirten bir bakış attı ama bir süre sonra merakına yenik düştü. "Sidonie için endişeleniyor. Aileler arasında Sid'in ilgisini çekebilecek bir Prime tanıyıp tanımadığımı öğrenmek istedi."

"Ona ne söyledin?"

"Bunu düşüneceğimi

söyledim." "Um..."

Jason ondan uzaklaştı. "Ne?"

"Konuşabilir miyiz? Sid hakkında."

Neredeyse paniğe kapılmış görünüyordu. "Ne duyduğunuzu bilmiyorum ama-"

"Bebeğini doğurmak istediğini biliyorum. Daha doğrusu, bebeğine senin babalık etmeni istiyor."

Jason yatağa oturdu ve ona baktı. "Bunu sakince karşılıyorsun." Sakin

değildi. Ondan taşan heyecan başını ağrıtıyordu.

"Burada hakkında hiçbir fikrim olmayan kültürel bir sorun olduğundan şüphelenmeye başladım." Oturmak için bir sandalye çekti, katlanmış ellerini geceliğinin pürüzsüz ipeğine dayadı ve ses tonunu makul ve olabildiğince akademik tuttu

idare edebilirdi. "Bu konuda bana yol gösterin lütfen. Vampirlerin olduğunu öğrendim." Jason başını salladı. "Kadınlar hane reisidir ve tüm çocuklar anneye aittir ve babaları kim olursa olsun, bağlı olsunlar ya da olmasınlar annenin Klanı'nın bir parçasıdır."

"Bu doğru."

"Ve vampir kadınların birden fazla vampir erkekten çocuk sahibi olması sadece geleneksel değil, aynı zamanda türün devamlılığı için de gereklidir. Bir bağ eşi edinene kadar bu şekilde ürerler ve bağ kurduktan sonra sadece bağ eşi olan Prime'dan çocuk sahibi olurlar."

"Evet."

"Tamam, Sidonie bağlı değil."

Ona, her tarafını ateşli bir bakış attı. "Öyleyim."

Sofia her şeyi kendini adamın üzerine atma dürtüsüne boyun eğmeyi reddetti. "Bağlanmak için çalışıyorsunuz. Sanırım zihin-ruh-beden bütünleşmesi süreci biraz zaman alır."

"*Birbirimize bağlanmak için çalışıyoruz,*" diye cevap verdi. "Sen ve ben. Sidonie Wolf'un bununla hiçbir ilgisi yok."

"Hayır, istemiyor. Seninle cinsel anlamda hiçbir şey yapmak istemiyor. Eğer yapsaydı onu seve seve öldürürdüm. O sadece senin Tamamen onun olacak bir çocuğa hamile kalmak için DNA'nıza katkıda bulunun. O eski bir gelenekten seksi çıkarıp modern bir getirmek istiyor. Bir sperm donörü istiyor, hepsi bu."

"Hepsi mi?"

Öfkesini zar zor gizleyen bir zarafetle ayağa kalktı. Sofia bir an için sandalyesinde geriye doğru büzüldü. Sanki öfkeli bir dev tepesinde dikiliyormuş gibiydi ama bu gözdağına uzun süre boyun eğmedi. Onun bakışlarıyla karşılaştı, Kurt Terbiyecisi'nden Canavar Efendisi'ne ve birkaç saniye süren karşılıklı

Jason ters ters bakarak yerine oturdu. Yine de hiç sakinleşmemişti. Bu iş hiç iyi gitmiyordu.

"Neden kızgın olduğunu gerçekten anlamıyorum."

Kollarını çıplak göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Beni aygırlara pazarlamak istiyorsun ve neden kızdığımı merak ediyorsun?"

"Oh, lütfen. Bu sadece erkek egosunun konuşması. Bundan daha iyi olduğunu sanıyordum."

"Ben Prime'ım!"

"Aferin sana," diye tersledi kendi öfkesi alevlenirken. Ayağa fırladı ve bu kez ona ters ters baktı. "Siz geçenlerde yirmi birinci yüzyılda yaşadığınızı söyleyen kişi değil misiniz? Bunun nesi yanlış? Alternatif doğurganlık yöntemleri kullanan

vampirler mi?" "Bu hastalıklı, iğrenç ve

tamamen-" "Ölümlü mü?" diye alaycı bir

şekilde sordu.

"Evet," diye karşılık verdi. "Sid bebek istiyorsa, bırak doğru şekilde yapsın. -Bana ulaşmaya çalışmak için seni kullanmak yerine."

Sid'in sperm donörü olmasını gerçekten istediğinden değil, ama diğer kadının ne demek istediğini ve çaresizliğini anladı. "Jason, eski moda davranıyorsun."

"Bu konuda, evet. Ben sana aidim." Omuzlarını sertçe kavradı. "Ve sen de benimsin. Konuşma bitmiştir. Anladın mı?"

Bölüm Kırk Üç

Jason bunu doğru ifade etmediğini hemen anladı. Ellerini kızın omuzlarından çekti, morluklar bırakmış olmaktan korkuyordu ve ellerini arkasında sıkıca kavuşturdu. "Özür dilerim. I-"

Sofia onun özüne sırtını döndü. Veranda kapısına doğru yürüdü ve adam, ona verdiği zararın fiziksel olmadığını fark ederek gitmesine izin verdi.

"Sen benim malım değilsin," dedi. "demek istemedim."

Durdu ve başını yorgun bir şekilde cam kapıya yasladı. "Buna hazır değilim. Buna hiç hazır değilim."

Arkasından yaklaştı ve kollarını beline doladı. Kız onun dokunuşuyla gerilmiş olsa da, uzaklaşmamasını iyiye işaret olarak kabul etti. Yüzünü onun gür saçlarına gömdü ve kokusunu içine çekti. Onun bu kadar tedirgin olduğu şu anda bile yanında olmanın ona neden huzur getirdiğini anlamıyordu ama hayatına getirdiği bu hediye kabul etti. Bundan nefret ediyordu. Sofia'nın şu anda hissettiği son şey huzurdu ve ona yardım etmeyi arzuluyordu.

"Buna hazır değilim," diye tekrarlardı acı dolu bir fısıltıyla. "Bizim

için mi?" diye sordu, cevaptan korkarak.

"Her şey için. Hayat için. Her şey çok hızlı değişti. Her şey çok farklı! Yalnız olmaya, istenmemeye, katil bir babaya sahip olmaya alıştım ve..." Sesi uzun, boğuk bir iniltiye dönüştü.

Gergin kasları aniden gevşedi ve acı dolu bir feryatla başını geriye attı.

Jason hızla onu çevirdi ve çekti. Kadın fırtınaya tutulmuş

bir ağaç gibi titriyor, hıçkırıklara boğuluyordu.

Babam!

Babacığım!

Biliyorum.

Biliyorum.

Ağladı, ağladı, bir ömür boyu çektiği keder içinden akıp gitti. İçi kan ağlıyor, acıdan hırpalanıyordu.

Kızın acısı onu delip geçti. Umutsuzca durdurmak istedi ama hayır. Buna ihtiyacı vardı.

Bazen acı bir armağan olabilirdi, o anda ne hissettirirse hissettirsin. Bu yüzden ona sarıldı, onu sevdi ve kaybettiği her şeyi kabulumarak bekledi.

Kız ona doğru sarktığında, onu kucağına ve kucağında yatağa oturttu.

Son bir büyük ürpertiden sonra, nihayet Sofia başını kaldırdı. "Babam vahşi kurtadamları öldürdüğü için hapse girdi."

"Evet." Jason ıslak yüzünü silmek için bir mendil kullandı.

Ondan mendili aldı ve burnunu sümkürdü. Sonra elleriyle yanaklarını ovdu. Adam onu banyoya götürmek için ayağa kalktığında, "Yürüyebilirim" dedi.

Onu görmezden geldi ve lavaboya gidene kadar indirmede. Kız yanan yüzüne defalarca soğuk su sıçratırken geride durdu ve kız doğrulduğunda ona bir havlu uzattı.

"Bana karşı çok iyisin," dedi. "Ben hüngür hüngür ağlayan bir aptalım."

"ihtiyacın vardı. Şimdi daha iyi hissediyor musun?" Bunun cevabını zaten ; kızın kırık kalbi onun bedeninin içinde atıyordu. Onu bütünleştirmek için her şeyi yapardı.

Ona baktı, koyu renk gözleri kasvetli bir umutsuzlukla doluydu. "Doğru bir sebep için yanlış bir şey yaptı."

Jason başını salladı.

"Gull Bay Supermax'te ömür boyu hapis yatıyor." Taze gözyaşlarını yuttu. "Bunu benim için yaptı." Gözlerindeki kasvetli ifade kayboldu ama acısı kaldı.

Jason kollarını kavuşturdu. "Anlıyorum. Artık yas tutmana izin vermeyeceksin ama onun yaptığı seçim için kendini suçlayacaksın. Bunu yapma tatlım. O bunu yapmanı istemezdi."

"Kendini düşünmeyen piç kurusu," diye . Havluyu yere attı ve banyodan dışarı çıktı.

Onu yatak odasına kadar takip etti ve odanın içinde huzursuzca dolaşmasını izledi. Kafesteki kaplanı gördüğünde tanırdı. Kızgın, kafesteki bir kaplan.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Ona döndü. "Aklımı okuyamıyor musun?" "Bazen

okumamak daha akıllıca olur."

"Bu adalet değil," dedi. "Bu adil değil. Ben ne yapacağım?"

Jason, "Babanı ziyaret et," diye önerdi. "Yaptığı şeyi neden yaptığını bildiğini ona söyle. Onu affettiğini ve sevdiğini bilmesini sağla."

"Elbette onu seviyorum. Ondan nefret ettim ama onu sevmekten vazgeçmedim. İnanın bana, denedim." Tekrar volta atmaya başladı. "Acaba bir avukat tutup davanın yeni kanıtlarla yeniden açılmasını sağlayabilir miyim?"

"Bunu kastetmiş olamazsın."

"Neden olmasın? Dünyadaki tüm kurtadamlar onları ifşa ettiğim için peşime düşse bile umurunda değil."

" olurdu. Senin arkanda tatlım ve seni savunmak için sürü güzel kurt adam öldürmem gerekirdi."

Onun ne demek istediğini anladı ve hayal kırıklığı içinde bir sandalye ayağına tekme attı, sonra da yüzünü buruşturdu. Kanının hızla aktığını ve kalbinin çılgınca çarptığını hissetti.

"Burada ölüm kalım meselesinden , Sofia. Artık benim dünyamdasın ve sırlarımız açığa çıkamaz."

İsteksizce başını salladı ve tekrar volta atmaya başladı. "Biliyorum. Ama bir şeyler yapılmalı! Masum bir adamı o yerde bırakmam, bırakmayacağım."

Jason ona, "O masum değil," diye hatırlattı.

Hareket etmeyi bıraktı, yumruklarını iki yanında sıktı. "Neden onları öldürmek zorundaydı? Neden yapamadı-"

"O çocuğunu savunan bir babaydı. Çocuğumu tehdit eden her canavarı öldürürüm."

"Pekâlâ. Belki de asıl soru, neden yakalanmak zorundaydı? Polisin doğauştüstü bir olaydan haberi olmadığından emin olmak için temizlik ekibi neredeydi?"

"Bu talihsiz bir durumdu."

"Bir şeyler yapılmalı," diye açıkladı. "Ona yardım etmek için bir şeyler yapmalıyız."

"Ne olduğunu bilmiyorum." Kadının kendini çaresiz ve tekrar kırılmaya yakın hissetmesinden, kontrolünün kırılğan ve hassas bir kabuğa dönüşmesinden nefret . "Bir şeyler düşünürüz. bir şey" diye söz verdi.

"Onu Gull Bay'den kaçırabiliriz."

Durum bu kadar ciddi olmasaydı gülebilirdi. "Tatlım, bu gerçek hayat, Fox kanalındaki bir program değil."

"Vampirler, kurt adamlar, dazlak motorcu kötü adamlar mı? Bana *gerçeklikten* bahsetme, Jason Cage."

"Tamam. Anlaşıldı. Ama biz nasıl-"

"Bekle. Sanırım bir fikrim var. Vampirler. Ve kurtadamlar." Sofia güldü. "Çılgınca ama işe yarayabilir. Tabii ki işe yarayacak! İşe yaramak zorunda."

Onun heyecanını yakaladı. "Aklında ne var?"

"Gull Bay gibi bir yerin güvenliği hakkında bir şey biliyor musun?"

"Biliyor musun?"

"Dışarıdan birinin Gull Bay hakkında bilebileceği kadarını biliyorum." Omuz silkti. "Babamı ne kadar unutmaya çalışsam da nerede olduğuna dair internette araştırma yapmaktan kendimi alıkoyamadım. Bilmek istemiyordum ve bilmemeye de dayanamıyordum."

"Bu anlaşılabilir bir durum."

"Öyle mi? Her neyse, Gull Bay özellikle Dördüncü Seviye suçluları, yani en kötülerini barındırmak için inşa edilmiştir. Gull Bay'de izole bir noktada yer alıyor. Kuzey Kaliforniya'da. Babam Güvenlik Barınma Birimi'nde, yani günde yirmi üç saatini bir hücrede tek başına geçiriyor. Uyuşturucu koklayan köpeklerin rutin aramaları dışında SHU'ya sadece personelin girmesine izin veriliyor. Köpekler ve hapishane dışındaki polis birimlerinden getiriliyor. Nereye varmak istediğimi anlıyor musunuz?"

Jason başını salladı. "Hayır."

"Sen ve kurt formundaki Cathy şu köpek birimlerinden biri olarak içeri girebilirsiniz."

Aklında ne olduğuna dair bir fikir edinmeye başlamıştı. "Babanı kurtarmak için gücümüzü ve telepatik yeteneklerimizi kullanmak istiyorsun."

Başını salladı. "Moteldeki polisleri psişik olarak nasıl hatırlıyorum. Tek yapman gereken Gull Bay'e gitmek, oradaki herkese babamın varlığını unutturmak ve onu dışarı çıkarmak."

Tanrıça adına, kadın ne istediğini bilmiyordu! Ama babasına sahip olmayı hak ediyordu. Ve onun mutluluğu için her şeyi yapardı. Yine de bunun kendisine neye mal olabileceğini ona söylemeyecekti.

Kendinden emin bir gülümsemeye zorladı. "O kadar çılgınca ki işe yarayabilir." "Güzel. Gidip Cathy'yle konuşalım."

Kadın kapıya doğru yöneldiğinde, adam onu geri çevirdi ve yatağa doğru yönlendirdi. "Çok yorgunsun. Ben gidip Cathy'yle konuşacağım. Sen biraz dinlen."

Bölüm Kırk Dört

Jason giyinirken **S**ofia gözleri kapalı yattı ve kapı arkasından kapandıktan sonra uyumaya çalıştı. Kendini hiç bu kadar bitkin hissetmemişti; kasları yorgunluktan yanıyordu. Yine de zihni hızla çalışıyordu ve bir süre sonra kafasının içinde dönüp duran düşüncelere daha fazla dayanamadı. Jason'ın geri gelmesini istiyordu ve gittiği saniyeleri saymaya başladı.

Muhtaçlığından iğrenmeye başladığında yataktan kalktı, siyah geceliğinin üzerine ona uygun kısa bir bornoz giydi ve verandaya çıktı. Gece havasından aldığı birkaç nefes kafasını boşaltmasına yardımcı oldu. Bir ayak sesi duyana kadar güzel gökyüzüne baktı.

"Uyuyamıyor musun?" Sid'in sesi karanlığın içinden sordu. Vampir avluya çıktı. "Ben de uyuyamıyorum. Etrafta bu kadar psişik kargaşa varken kimsenin uyuduğundan şüpheliyim."

"Ağlıyorsun," diye gözlemledi Sofia.

"Sen de ağlıyorsun."

Sofia başını salladı. "Duygusal bir hız treninde yaşamaktan nefret ediyorum." "Zor bir hafta oldu."

Sofia çeşme başında daha önce yaptıkları konuşmayı hatırladı. "Jason'la bebeğin babası olması hakkında konuştum. Pek iyi gitmedi."

Sid hayal kırıklığına uğramadı. " değil. Sanırım bu plan şimdilik askıya alınmış durumda." Endişeli görünüyordu. "Siz ikinizin bir

büyük bir kavga mı? Bu yüzden mi bu kadar histerik enerji gönderiyorsun?"

"O konuşma sırasında biraz stres vardı," diye yanıtladı Sofia, "ama histerim başka bir şeyden kaynaklanıyordu."

Sofia Sid'e babasını ve onu kurtarma planını anlattı. Anlattıklarının Sid'in hoşuna gideceğini düşünmüştü ama Sofia sözlerini bitirdiğinde vampir kadın endişeli görünüyordu.

"Sorun nedir?" Sofia sordu. "İşe yaramayacağını mı düşünüyorsun?"

"Bence Jason Cage babanı Gull Bay'den çıkarmak için yanlış kişi olabilir."

Sofia'nın kafası karışmıştı. "Neden? Planı kabul etti."

"O bir Aile ve Ailelerin ölümlülerle ilgilenme Klanlardan farklı kuralları var. Aileler ölümlülerin meselelerine doğrudan karışmazlar. Zaten bir keresinde dünyayı kurtarmaya çalıştığı için başı büyük belaya girmişti. Halkının onun tekrar müdahale etmesini hoş karşılayacağını sanmıyorum."

Sofia zayıf bir şekilde avludaki sandalyeye çöktü ve hayata, kendine küfretti.
O ne yapmıştı?

Tamamen perişan bir halde Sid'e baktı. "Giderken ne kadar kararlı görüldüğünü gördüm. Şimdi yalvarsam bile onu durdurabileceğimi sanmıyorum. Başını ne kadar belaya soktum? Ne yapmalıyım?"

"Leydi Juanita'yla konuş," diye önerdi Sid. "Belki o bir şeyler düşünebilir."

Sofia merkezi toplantı odasına girdiğinde Cathy, "Jason'ı arıyorsanız, az önce çıktı," dedi.

"Biliyorum." Sofia alnına vurdu. "Onun nerede olduğunu bilmem mümkün değil."

Odada kuzeniyle birlikte birkaç kişi daha vardı. Mike ve Harry Bleythin, Antonia ve David Berus'un yanı sıra Leydi Juanita ve Sofia'nın adını hatırlayamadığı birkaç kişi daha oradaydı.

"Burada olmana sevindim," dedi Cathy ona. "Kayıp akrabalarımızı kurtarmak için bir plan üzerinde konuşuyorduk."

"Cathy işe yarayacağına inandığımız bir şey buldu," dedi Harry. "Bu konuda ne düşündüğünüzü bilmek istiyoruz."

Elbette baş etmeleri gereken birden fazla kriz vardı. Sofia kendi endişelerini ön planda tuttuğu için kendini neredeyse bencil hissediyordu ama Jason'ın iyiliği onun için her şeyden, hatta babasının özgürlüğünden bile daha önemliydi. Gözlerini kapadı ve kaybın acısını her zamanki yara dokusu tabakasının altına gömmeye çalıştı.

"Hasta mısın?" David Berus aniden onun yanında belirdi.

"Hayır."

Herkesin endişeli dikkati şimdi onun üzerindeydi. Onlara güven verici bir şekilde gülümsemeye çalıştı ama bunu başaramadı. Cathy, Mike ve Harry ona doğru geldiler, ama o oturmalarını işaret etti.

Yardım istemeye alışık değildi ama bir kez olsun tereddüt etmedi. Matri'ye baktı. "Leydi Juanita, Jason'ın başını büyük belaya sokacak bir şey yaptım ve onu durdurmama yardım etmelisiniz. Lütfen."

Matri herhangi bir şaşkınlık göstermedi. "Ama babana yardım etme planı uygulanabilir görünüyor."

"Üzerinde birkaç öneri ve değişiklik yaptıktan sonra," diye ekledi Mike.

Cathy Mike'a sinirli bir bakış attı. "Mike, Jason'la birlikte hapishaneye girmesi için kendisinin ısrar ettiğini söylüyor."

Mike bir elini Cathy'nin saçlarında gezdirdi. "Arkadaşımın bir avuç tehlikeli mahkûmun yanına yaklaşmasına izin vermem. Ayrıca Jason'a bir borcum var."

"Anlamıyorsun," dedi Sofia. "Jason bunu yaparsa başı büyük belaya girecek. Halkı onu cezalandıracak ve o da bunu biliyor. Asil davranıyor, ki bu çok hoş, ama birini kıldığı için hapse geri dönmesine izin veremem. başka bir şey yok."

"Elbette aileden biri," dedi Leydi Juanita. "Bizden birine o kadar benziyor ki yaşadığı kısıtlamaları unutmuşum." Sofia'ya dikkatle baktı. "Canım, o Aile olduğu ve ben de Klan olduğum , bunu yapmasını yasaklama yetkim yok."

David, "O doğru olanı yapıyor," dedi.

Mike, "Matri bunu bu şekilde görmeyecektir," dedi.

"Doğru," dedi David Sofia'ya sempatiyle bakarak. "Sen ve ben Ailelerin ölümlülerle başa çıkmak için seçtikleri yolu onaylıyorum, ancak politikaları için kendi iyi nedenleri var."

Cathy, "Bence amcam hapisten çıkmayı hak ediyor," diye konuştu. "Haydi millet! Bu işi halletmenin bir yolunu bulalım."

"Çözüm son derece basit," dedi Antonia. "Öyle değil mi David, aşkım?"

David ona baktı ve güldü. "Ben Klan Prime'ım. Ölümlüleri kurtarmak benim işim." Sofia'ya, "Jason kadar güçlü bir telepat değilim ama yeteneğim bu görev için yeterli olacaktır. Babana yapılan yanlış düzeltmek için kendimi önerebilir miyim?"

Sofia'nın kalbi minnettarlıkla çarptı ve kollarını iri, sarışın vampire doladı. "Teşekkür ederim! Teşekkür ederim, teşekkür ederim!"

"O da aynı fikirde," dedi Antonia. "Şimdi ellerini tahvil arkadaşımın üzerinden çek, genç bayan."

Sofia hızla David'den uzaklaştı. "Ama Jason'a ne diyeceğim? Bu görevi yerine getirmekten geri adım atmayacaktır."

"Ona hiçbir şey söylemenize gerek yok," dedi Leydi Juanita. "Tek yapman gereken odana dönmek ve bir bağlılığın doğasında ne varsa onu yapmak. çift."

Herkes güldü ama Sofia itiraz etti: "Ona yalan söyleyemem. Bu doğru olmaz."

"Onunla konuşmana hiç gerek yok," dedi Cathy. "Tek yapman gereken görev tamamlanıncaya kadar onun beynini dağıtmak."

Mike, "Zaten bunun için giyinmişsin," diye işaret etti.

Sofia üzerinde sadece dar bir gecelik ve bornoz olduğunu unutmuştu ve kızardı. Jason ona şehvetin dikkatlerini başka konulardan uzaklaştırmasının nedeninin bağlanma olduğunu söylemişti. Sofia ilk başta anlamamıştı ama sonra bu ihtiyacın rahatsız edici olduğu ortaya çıkmıştı. harikaydı ve şimdi bu dikkat dağıtmanın onlara nasıl yardımcı olabileceğini görüyordu. Bu onu manipüle etmek değil, kurtarmaktı.

Kararını bekleyen gruba ", " dedi. "Bunu yapabilirim." "Isır onu," diye

önerdi Leydi Juanita. "Ve senin de tadına bakmasını sağla. Böyle devam ederseniz ikiniz de zamanın nasıl geçtiğini anlamayacaksınız. Şimdi gidin." Kapıya doğru eliyle işaret etti. "Jason nasıl olsa seni arıyor olacak."

Başını salladı. "Evet. Onu hemen yatak odamıza götürsem iyi olacak."

Bölüm Kırk Beş

O kadar ağrım var ki yataktan kalkabileceğimi sanmıyorum." Sofia ayağını Jason'ın baldırında . "Ama o zaman yataktan çıkmak istemiyorum."

Ne kadar süredir orada olduklarına dair hiçbir fikri yoktu. Saati komodinın çekmecesine saklamış ve perdeleri tutmuştu. Onlar tekrar tekrar sevişirken zaman bir odaklanıp bir kayboluyordu. Ne zaman uyusalar, Uyandıklarında onları bekleyen bir yemek bulurlardı ve yemek her zaman sevişmeye dönüşürdü.

"Güzel." Jason onun ayağını avucunun içine aldı ve ayak parmaklarını öpmeye başladı, bunu son derece erotik buldu. Ayrıca ayağını gıdıkladı, bu da kıkırdamasına neden oldu. Duyguların birleşimi onu çılgına çevirdi ve içinde kayboldu ta ki-

"Ah! Ayak parmağımı ısırdın!"

"Yaptım," diye itiraf etti Jason ve tekrar yaptı.

Bu kez, içinden geçen şimşek acının tam tersiydi.

"Bunu tekrar yap."

"Memnuniyetle."

Adam onun kanının tadına baktı ve kadın her küçük yaradan gelen orgazmla kıvrandı. Ayağıyla işi bittiğinde, dişlerini bacağına arkasına, sonra da uyluğunun iç kısmına geçirdi. Her dokunuş onu daha da yukarılara çıkardı.

Başı bacaklarının arasında daha da yukarıya doğru hareket etti ve dili zonklayan, şişmiş klitorisi üzerinde tembel kedi turları atmaya başladı. Bu zevk onu tamamen farklı bir tensel yolla kendinden uzaklaştırdı, ama daha az yoğun değildi. Jason'ın her dokunuşu ona zevk veriyordu.

Adamın dili bir süre üzerinde harikalar sonra, "Benim sıram," diye soluk soluğa kalmayı başardı.

Gözlerinin içine bakmak için başını kaldırdı. Gülümsemesi alaycıydı. "Tatlım, bu bir davet miydi?"

"Bu bir talepti. Seni ağzıma almak istiyorum." İkna edilmeye ihtiyacı yoktu.

Acele etmedi, ağzını yavaşça adamın sikine daldırdı, sonra diliyle şişmiş başını ve uzunluğunu okşarken işlemi tekrar tekrar tekrarladı. Sonunda boşalmasına izin verene kadar, tıpkı kendisine yaptığı gibi onun da kıvranmasını ve eğilmesini sağladı.

Adam tükendiğinde, kadın ona bir zafer ifadesi ve biraz da kendini beğenmişlikle baktı. "Ziyan olduğunuza inanıyorum Bay Cage."

"Madam, çok kötüsünüz," dedi ona.

Kadın kirpiklerini kırıştırdı.

"Deniyorum."

"Gel bakalım." Ayağa kalktı ve onu kabaca omzuna aldı.

"Hey!" diye itiraz etti adam banyoya doğru yönelirken.

"Yürüyemeyecek kadar ağrın olduğunu söylemiştin."

"Yataktan çıkamadığımı söyledim."

"İşte şimdi yataktan çıktın." Onları cam duvarlı duşa götürdü ve üzerlerinden buharlı bir geçene kadar onu bırakmadı. "Ve şimdi *gerçekten* sıcak suyun içindesin, ölümlü."

Kalın bir kalıp hindistan cevizi kokulu sabun aldı ve adamın saçlarını yıkadı, ardından uzun, kaslı vücudunun her tarafını köpürttü. Adam da köpüren kalıbı alıp ona karşılık verdi ve kaygan, sabunla kaplı vücutlarına rağmen ayakta sevişmeyi başardılar.

Sonunda işleri bittiğinde Jason onu yatağa geri taşıdı. Tam onu yatırdığı sırada biri kapıyı çaldı.

Jason küfretti ama kapıyı açmaya gitti. Üzerine bir bornoz geçirip aceleyle peşinden gitti ve kapıyı açmadan ona bir bornoz uzattı.

"Hiç utanman yok mu senin?" diye sordu.

"Yok," diye cevap verdi ama "Kim ?" diye seslenirken kemeri bağladı.

"Leydi Juanita merkez odada bulunmanızı rica ediyor. Hemen," diye cevap verdi kapının diğer tarafından bir ses.

"Kahretsin," diye fısıldadı Jason. Bir Matri'nin ricası emirle aynı şeydi. Sofia'ya özür dileyen bir bakış attı ve poposuna şefkatli bir şaplak attı. "Elbette," diye yanıtladı haberciyi.

Sofia giyinmek için aceleyle dolaba girdi; ondan yayılan heves Jason'ın kafasını dağıtmaya yaradı. Veranda kapısının perdelerini açtığında pırıl pırıl bir günün ortasında olduğunu gördü. Harabeye dönmüş yatak odasında etrafına bakındı ve ellerini yüzüne sürdü.

Sofia'yı dün gece toplantı odasının dışındaki koridorda bulduğunu ve buraya döndüklerini hatırladı. *"Benimle bir Başbakan gibi sevişmeni istiyorum"* demişti. Onu öptüğünde dilini ısırması ve kan paylaşımı onu cinsel bir çılgınlığa sürüklemişti.

Bu dün , değil mi?

Kız kot pantolon ve kırmızı bir gömlekle odaya geri döndüğünde ona şüpheyle baktı ama kız ona öyle umutlu bir bakış attı ki

Gölümsedi, ona ne yaptığını sormaya dayanamadı.

Bunu çok yakında, toplantı odasında öğreneceğini hissediyordu.

Bölüm Kırk Altı

Sofia toplantı odasının kapısını açan Prime'ın ismini anons ettiğini fark etmedi bile. Leydi Juanita'nın sandalyesinin yanında duran adam dikkatini çekmişti. Gözlerinden yaşlar süzülüyor ve zorlukla nefes alabiliyordu.

Hatırladığından daha uzun boylu ve daha zayıftı. Ve kafasını ne zaman tıraş etmişti? Babasının yüzündeki temkinli ifade hiç de hoş karşılanacak gibi değildi.

Acele etmek yerine odanın ortasında durdu ve sessizlik etrafını sararken garip ve kararsız bir şekilde bekledi.

Sonunda Jason şöyle dedi: "Senin neyin var Hunyara? Kendi kızını tanımıyor musun?" Onu hafifçe itti ve kulağına fısıldadı, "Tek istediğin o. Ona git."

Sofia, Jason'ın ses tonundaki acılıktan çok daha fazla şok geçirerek harekete geçti. Ona doğru dönmeye başladı.

Babası "Sofia?" dedi.

Adını duyunca öne doğru koştu ve kollarını ona doladı. Konuşan adam. Sesi çok tanıdıktı. Kollarının koruyucu bir şekilde ona sarılması da öyle.

Bir süre sonra, onu da aynı derecede koruyucu, aynı derecede güçlü olduğunu fark etti.

", " dedi.

Başını kaldırdı ve başını salladı.

"Senin için bu kadar zor olduğu için özür dilerim," dedi. "Seni incitmek istememiştim." "Ben iyiyim," dedi kız. "Gerçekten öyleyim." Etrafına bakındı ve David'i gördü
Berus ona gülümsüyor.

"Teşekkür ," dedi Başbakan'a. "Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum." "Plan sizindi; Michael ve ben sadece onu uyguladık.

Seninle birlikte
Babamın işbirliğiyle tabii ki."

"Dur bir dakika-" diye başladı Jason.

"Bence bu ikisini yeniden tanışmaları için yalnız bırakmalıyız," diye açıkladı Leydi Juanita. "Hepimizi," diye ekledi.

Jason'ın gidişiyle yaşanan ayrılık hissi rahatsız ediciydi ama Sofia babasına odaklandı.

"Nereden başlayacağız?" diye sordu yalnız kaldıklarında.

Onu dikkatle inceledi, sonra uzun bir süre bakışlarıyla karşılaştı. "Sen bizden birisin," dedi ve hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

"Bir Hunyara kurt terbiyecisi mi demek istiyorsun?"

Başını salladı. "Çok özür dilerim. Tek istediğim seni o lanetten uzak tutmaktı."

Kendini lanetli hissetmiyordu. Ama onu korumak için özgürlüğünden vazgeçen adama yanlış bir şey yaptığını nasıl söyleyebilirdi?

"Artık kurtadamlar ve vampirlerle de ilişkiniz var ve bu tehlikeli çılgınlık nesiller boyunca devam edecek."

"Bunu inkâr edemem," dedi Sofia ona. "Sadece başa çıkmak zorundayız. Benim yaptığımı yapabilir misin? Kurt terbiyecisi misin?"

Omuz silkti. "Yeteneğim var ama bunu hiç istemedim. Babam beni eğittikten sonra onu hiç kullanmadım. Sana aktardım ama o yaşlı adamların kırılğan küçük kızımı benim yetiştirildiğim gibi yetiştirmelerine izin veremezdim. Annen ölmeden önce ona seni tehlikeye atmayacağıma dair söz verdim."

Bu çok mantıklıydı. Annem çok kız gibiydi.

"Evcilleştirmeyi nasıl öğrendin?" diye

sordu.

"Bana bir vampir öğretti." Jason'ı düşününce gülümsedi. "Büyükbabama ve büyük büyükbabama öğreten aynı vampir. Yani en iyi öğretmene sahiptim. Yapabileceklerimden korkmuyorum. İnsanlara yardım edebilirim."

Ona Cathy'yi ve son zamanlarda olan diğer her şeyi anlattı. Adam ona birbirlerini gördüklerinden bu yana geçen yılları sordu, da hayatında neler yaptığını anlattı. Hapishanedeki yaşamı hakkında konuşmak istemedi. Bir gün o hassas noktaları araştırmak zorunda kalacaklarını düşündü, ama şimdi mutlu buluşmaların zamanıydı.

Ne kadar konuştukları hakkında hiçbir fikri yoktu ama bir noktada birisi bir tepsi sandviç ve uzun bardaklarda buzlu çay getirdi. Yemeklerini bitirdikten uzun bir süre sonra odaya başka bir vampir geldi.

"Bay Hunyara, benimle gelebilir misiniz lütfen?" diye sordu kibarca. "Yeni kimliğiniz üzerinde çalışmanıza yardımcı olmak için buradayım ve projede daha fazla ilerlemeden önce bazı fotoğraflar çekmem gerekiyor. Onu götürdüğüm için üzgünüm" dedi Sofia'ya, babası onunla gitmek için ayağa kalkarken. "Yeni mesleğiniz olarak profesyonel bir köpek terbiyecisi olmaya ne dersiniz Bay Hunyara?" diye sordu vampir onlar ayrılırken.

Sofia gülümsedi, iyi organize edilmiş kaynaklarını ailesinin hizmetine sundukları için Kurt Klanı'na minnettardı. *Onlar için özellikle güzel bir şey yapmam gerekecek. Leydi Juanita bunun için bir teşekkürden çok fazlasını hak ediyor.*

Babası gittiğinde Jason'ı hatırladı ve isteksizce ayağa kalktı. Jason ona çok kızgındı; bunu hissedebiliyordu. Bunu bir an daha ertelemenin anlamı yoktu.

Jason'ı bahçede, çeşmenin yanındaki bankta otururken buldu. Ilık bir esinti kahverengi saçlarını karıştırıyordu. Yere bakıyordu ve "Baban nasıl?" diye sorduğunda başını kaldırmadı.

Onun endişesi kalbini eritti. "Sanırım kafası karışmış. Uzun zamandır dünyadan uzaktı."

"Nasıl olduğunu biliyorum," dedi. "İstersen onunla konuşurum."

"Buna minnettar olurum." Kendi sesinin gerginliğinden ve onunkinin yüzeyinin hemen altındaki düşmanlıktan nefret ediyordu. "Jason."

Şimşek kadar sıcak mavi gözler aniden onunkilerle buluştu; öfkenin alevleri neredeyse onu durduğu yerde yakıp kül edecekti.

Sofia bir adım geri çekildi ama dönüp isteğine karşı koydu. "Buraya bir kurdu evcilleştirmek için gelmedim," dedi ona.

"Kendimi bıraktığımda bir kurttan çok daha vahşi ." Sesi alçak ve eşitti ve gerçekten ama gerçekten korkutucuydu. "Ben Prime'ım."

"Bunu nasıl tercüme etmeliyim? Gururunu incittiğim ve bana kızgın olduğun anlamına mı geliyor?"

Başını salladı. "Çok." Kız daha gözünü kırpamadan karşısında duruyordu. "Bunu bana neden yaptın?" diye sordu. "Neden başkası sana verdiğim sözü tutarken sen beni kandırdın?"

"Çünkü bu sözün senin için ne kadar tehlikeli olduğunu fark ettim ve hapse geri dönmene izin vermeyecektim. Verdiğin söz için teşekkür ederim. İyi niyetini gerçekten takdir ediyorum ama seni korumak zorundaydım."

"Seni korumak benim işim, görevim ve ayrıcalığım, Sofia Hunyara."

"Sen de öyle Jason Cage," diye . "Eğer aramızda bir bağ kuracaksak, bu her iki taraf için de geçerli olmalı. Birbirimize eşit olmalıyız."

Bu."

Öfke gözlerinden yavaşça süzöldü ama ifadesi soğuk kaldı. "Buna hazır mıyım bilmiyorum," dedi. Ve sonra gitti.

Bölüm Kırk Yedi

Suratını asıp kurtlarıyla oynamaya gittiğine inanamıyorum," dedi Sofia Cathy'ye. "Üç gün oldu ve ben hâlâ bunun için üzgünüm. konuşma."

Gözlerini kalabalık otoyoldan ayırmıyor, Jason'ın sözleri hâlâ canını yakmıyormuş gibi davranmaya çalışıyordu. Öfkeden kudurmuş dava arkadaşından uzakta geçirdiği her kilometre sinirlerini geriye bırakıyordu ama Los Angeles'a bu yolculuk . Belki de ayrı olmaları onlar için daha iyiydi.

"Erkekler çok melodramatik olabiliyor," diye dert yandı Cathy. "İtiraf etmek istemese bile bunu kendi iyiliği için yaptığını biliyor. Ayrıca, günlerce eğlenmemiş de değil!"

"Onu incitmekten nefret ediyordum. Bunu başka bir şekilde

yapmalıydım." Cathy toprak gibi bir kahkaha attı. "Kaç şekilde ?"

Erotik anılar akın etti ve Sofia da güldü. "Hatırlayabildiğimden daha fazla."

"Jason bir Klan çocuğu gibi düşünen bir Family Prime. Pragmatik köklerini hatırlamalı ve sizi takdir etmeyi öğrenmeli."

Yoğun trafik yavaşladıkça ödünç alınan arabanın kliması zorlanıyordu. Sofia kuzenine, "Evimi toplamama yardım etmeye gönüllü olduğun için teşekkürler," dedi.

"Sorun değil," dedi Cathy. "Vampir doktorlar kliniklerinde bize kan testi yaptıktan sonra yapacak bir şeyimiz olur."

"Kaç tane vampir kliniği var?"

"Hiçbir fikrim yok. Ama Los Angeles'takinin tıbbi araştırmaların yapıldığı yer olduğunu biliyorum. şimdiye kadar vampirler hakkında pek düşünmemiştim."

"Senin uğraşman gereken kendi kurt adam sorunların vardı. Hunyara kurtadam-vampir bağlantısının gerçek olduğunu düşünüyor musun?"

"Eric'in bana söylediği hiçbir şeye güvenmiyorum," diye Cathy. "Ama umarım gerçektir, sırf kurt adamların peşimize düşmesini engellemek için Hunyara eşekleri. Dostum, hayat son birkaç günde değişti! Aile sırlarını keşfettik, sen babanı geri aldın, ben şekil değiştirmemi kontrol altına aldım, Mike İz Sürücü olmaktan vazgeçti ve Sid şirketi bırakıp efendisinin yanına gitti."

"Her şey değişir." Sofia çıkış tabelasını gördü ve bir şerit ilerledi. İç çekti. "Üniversiteyi bırakacağımı hiç düşünmemiştim ama bunu tüm dünya okusun diye blogumda yayınladım, yani doğru olmalı. İşte buradayım, tam da bunu yapmak için şehre döndüm. Bir milyon başka şeyle birlikte."

Cathy, "Kan testleri ve seni hareket ettirmek gündemin ilk sıralarında yer alıyor," dedi.

"Öyle görünüyor," dedi Sofia ve kuzeniyle birlikte birbirlerine kurt gibi sırtttılar.

Cathy dirseğinin iç tarafındaki yara bandını çıkarırken, "Kurt adam olmanın iyi yanlarından biri de çabuk iyileşmemiz," dedi.

Sofia kolunu ovuşturarak, "Çeyreklik büyüklüğünde bir çürüğüm varken," diye yakındı. Vampir teknisyenler tarafından yarım galon kan çekilmiş gibi hissediyordu. "Ve kaşınıyor."

"Mızımız pısıırık," diye alay etti kuzeni.

Sofia, dairesinin bulunduğu sokağın aşağısındaki vardıklarında, "Dondurma külahımı alıyorsun," dedi. Başka tıbbi testler de yapılmıştı ve kliniğı işleten doktor pek çok soru sormuştu. Üniversite mahallesine dönmeden önce orada birkaç saat geçirmişlerdi. Doktor geceyi klinikte geçirmelerini istemişti ama onların başka planları vardı.

"Kan testlerinden bir şey öğrenmemiz ne kadar sürer?" Sofia sırada beklerken merak ediyordu.

"Bana birkaç hafta, belki de aylar dediler. DNA testi sonuçları gerçekten de televizyondaki suç programlarında gösterilenden çok daha uzun sürüyor."

"Sanırım." Sofia Jason'ı düşünüyordu, bu yüzden alabileceğı en koyu, en koyu çikolatadan kaşık aldı.

Dondurmalarını yedikten sonra caddenin karşısındaki küçük parka gittiler. Bir ağacın altında boş bir bank buldular ve külahlarının tadını çıkardılar. Üniversiteden blok ötedeki kalabalık mahalleye bakarken bir süre sessiz kaldılar. İzlenecek çok sayıda yaya ve araba trafiğı vardı.

Sofia parmaklarını peçeteyle silerken, "özleyeceğim," dedi. "Okulu çok sevdim."

"Bir de şu bakın," dedi Cathy. "Dünya bir edebiyat öğretmenini kaybediyor ve kurt terbiyecisi bir süper kahraman kazanıyor."

Sofia . "Sanırım bunu kabul edebilirim. Ama ben elektrik mühendisliğı okuyordum. Eğlenmek için okuyorum."

"Her neyse." Cathy'nin yüzünde tehlikeli bir sırıtış belirdi. "Sanırım kötü adamlar blogunu okudular ve bizi Los Angeles'a kadar takip ettiler. Parkın etrafında dolaşan birkaç araç tanıyorum."

"Neden, ," dedi Sofia ayağa kalktıklarında. "Sence kaçırılmak üzere miyiz?"

"Umarım öyledir."

"Tam zamanında," dedi Sofia. Sokağa doğru yürümeye başladılar. "Hadi benim evime geri dönelim. Bu onların işini kolaylaştırır."

Kırk Sekizinci Bölüm

Günaydın hanımlar."

Tanıdık olmayan ses Cathy'yi getirdi. Kuzenininkinden başka algılayabildiği tek koku kahveydi. Kokuların eksikliği ona düşmanla karşı karşıya olduklarını söylüyordu, ama en azından bu piçler tam bir barbar değildi, tabii gözlerini açtığında ona bir fincan ikram etmedilerse.

"Bir fincan kahve ister misiniz?" diye sordu adam.

"Hayır," diye yanıtladı Sofia. Sesinde histerik bir ton vardı.

Cathy doğrulup kuzenine kaşlarını çatarak baktı. "Aptal olma, adamın misafirperverliğini kabul et."

Sofia onu yakalayan adama dikkatle baktı. Uzun boylu ve güçlü yapılıydı, uzun sarı saç örgüsü ve gür sakalı vardı. Varlığı tek odalı kulübeyi hemen hemen dolduruyordu.

"Tam olarak bir erkek değil," diye düzeltti kendini. "Kurt adam." Başını salladı.

"Tanrım, bir tane daha olmasın!" Sofia kollarını bacaklarına dolamış, dehşet dolu gözlerle kendilerini esir alan kişiye bakıyordu.

Cathy tiksintiyle başını iki yana salladı. "Eminim sen Nathan'sındır," dedi kurt adama. "Eric bana senden bahsetti."

"mi?" diye homurdandı kalın sesli erkek.

"Biraz kahve alabilir miyim?" diye sordu.

Termoştan bir fincan doldurdu ve ona getirdi. Kadın bardağı uzandıığında, adam onu saçlarından yakaladı ve ayağı kaldırdı. "Eric'e ne oldu?" diye sordu. "Sana ne söyledi?"

"Eric öldü," dedi acıyla yüzünü buruşturarak, onu kendisinin öldürdüğü gerçeğini atlayarak. "Bleythin sürüsü beni 'kurtarmak' için ortaya çıktığında öldü. Kurtarılmak isteyip istemediğimi sormadılar," diye ekledi. "Sonra beni ay değişimini bir kafeste kilitli geçirmeye zorladılar. Eric bana özgürlük sözü verdi. Beni buraya getirmek için bayılmana gerek yoktu; benim için geleceğini umuyordum."

"Bunu kastetmiyorsun," dedi Sofia. "Kurt adam olmak istemiyorsun. / olmak ," diye ekledi kasvetli bir fısıltıyla.

Nathan Cathy'yi bıraktı ve Sofia'nın korkusuna güldü. "Buna alışacaksın."

"Onu henüz ısırmadın, değil mi?" Cathy sordu.

"Hayır," dedi ona. "Sürünün bir parçası olmayı gerçekten istediğini kanıtlamak bu onuru sana bırakacağım."

Cathy, "Ay değişimine gelin, çok memnun olacağım," dedi.

Bir an için adamın ona inandığını ya da güvendiğini düşünmedi ama sonunda kahveyi ona uzattı. Üç yudumda içti. "Bu neredeyse baş ağrısına iyi geliyor."

"Neredeyiz biz?" Sofia talep etti. "Buraya nasıl geldik?"

Cathy ayağı kalktı. "Ona aldırma," dedi Nathan'a. "O asla bir sürü alfası olamayacak, mızımız küçük bir şey." Nathan'a yaklaştı. "Şu parmaklıklı pencerenin ardında bir çam ormanı görüyorum. Türümüzün özgürce koşması için mükemmel bir yer gibi görünüyor."

Sırıttı. "Öyle."

"Neden beni yürüyüşe çıkarmıyorsun?" Kolunu onun koluna doladı.
"Bana etrafı göster."

Gardını indirmedi ama hayır da demedi. Cathy'yi dışarı çıkarmadan önce Sofia'ya, "Masada yemek var," dedi. "Kapıda da bir nöbetçi var."

Onlar gittikten sonra Sofia, uzun ve uyuşturuculu yolculuktan tamamen uyandığından beri dahil olduğu konuşmaya geri döndü. Şimdiye kadar, Oregon'un ücra bir köşesinde, elektrikli bir çitle çevrili büyük bir yerleşkede tutulduklarını öğrenmişti. Silahlı muhafızlar tarafından devriye geziliyordu. Hunyara akrabaları ve diğer birkaç esir, aynı zamanda korunan büyük bir merkezi kışlaya kapatıldı. Bu yer tam bir kaleydi.

kadar kötü bir oyuncu muyum? Çünkü Cathy gerçekten iyi. Kuzeninin rol yaptığından emin misin?

Lütfen! Bunların hepsi onun fikriydi. Birkaç dakika boyunca kafasını ağır sessizlik kapladıktan sonra devam etti, "Beni paranoyaklaştırmaya çalışma, Cage.

Demek istediğim şu ki, bazen değer verdiklerinize güvenemezsiniz.

-

Pekala, ! Seni kandırmamalıydım. Kaç kere üzgün olduğumu söylemek zorunda mıyım?

Bir kere.

Oh. Ben- Hayır.

Elbette seni incittiğim için üzgünüm. Sadece başka bir yol düşünemedim.

Benden Klan Lideri'nin benim yerime gitmesine izin vermemi isteyebilirdin. Bunu konuşabilirdik.

Şey...evet. O anda mantıklı olmak aklıma gelmedi. O gece oldukça histeriktim. Sid tüm bu psişik kargaşanın herkesin beynini karıştırdığını söyledi.

Ve Leydi Juanita'nın seninkiyle uğraştığını öğrendim, dedi Jason. Matrisler doğuştan çöpçatandır. Beni yatakta tutmanı önermeyi ikimiz için bir bağ kurma hediyesi olarak gördü. O zamanlar paylaştığımız kan sayesinde, birbirimizi terk edebileceğimiz noktayı geçmemizi sağladı.

Seni asla terk etmek istemiyorum!

Ben de.

Ama yapman gerekebileceğini düşünüyordun. Düşünüyordum da kaçmanıza ve adamlarınızla birlikte saklanmanıza izin vermek ve izinizi kaybettirmek için sizden uzak durmak zorundayız. Bunu şimdi yapamayız. Zaten yapmak istemedik.

Beni affediyor musun? Sofia sordu. Bir daha yapmayacağıma söz veriyorum.

Bir daha asla grup seks yapmayacağına söz vermesen iyi edersin. O kısmı sevdim.

Ben de öyle. Ve eğer yakın zamanda bunu tekrar yapmak istiyorsak, kurtarmaya devam etmemizi öneririm.

Katılıyorum. Tüm oyuncularımız yerlerini aldı, baban bile geldi. Onunla kurt üzerine çalışıyorum; paslanmış ama yetenekli.

Buna sevindim.

Tamam, içeri geliyoruz. Sen ve Cathy artık işinizi yapabilirsiniz. Yakında görüşürüz.

Seni seviyorum.

Ben de seni seviyorum. İşe koyulun, Bayan Cage.

Bölüm Kırk Dokuz

Jason, Sofia'yla konuşurken onun için ne kadar endişelendiğini belli etmemeye dikkat ediyordu. Onun cesur, güçlü ve becerikli olduğunu kendine hatırlatıp duruyordu ve böyle olmasını istiyordu. Ama onu güvenli ve lüks bir yere kilitleyip orada tutmayı tercih ederdi. Bu koruyucu dürtüleri bir kurt terbiyecisi ile birlikte yaşayamazdı ama bu onu bu dürtülere sahip olmaktan alıkoymuyordu.

Nereye ya da hangi duruma düşerse düşsün, onun bulmasını beklediğini öğrendiğinden beri dehşete kapılmıştı. Bu işe dahil olan herkes onun psişik izleri takip ederek ona ulaşacağını varsaymıştı. Yani kadının güveni yerindeydi ama yine de işleri etmekten korkuyordu. Şimdi tehlikeden uzaklaştırmak ve mümkün olduğunca uzun süre orada tutmak niyetindeydi.

Yanına gelen Mike Bleythin, "Pashta'nın grubu hazır. Şu bitirelim. Cathy'nin oradan çıkmasını istiyorum."

"Koruyucu bir erkek gibi düşünen tek kişinin ben olmadığımı sevindim."

Mike, "Arkadaşlarımız kendi iyiliğimiz için fazla sertler," diye cevap verdi.

Laurent ve Eden yanlarına gelirken Jason başıyla onayladı. Dördü de saklandıkları yerden aşağıya, aşağıdaki kampa baktılar.

"Oradaki bilgisayarları ele geçirmek istiyorum," dedi ölümlü kadın. "Gerçekte neler olup bittiğini öğrenmemiz gerekiyor."

"Sadece biraz kış tekmelemek ve eve, çocuğumuzun yanına dönmek istiyorum," dedi Laurent. "Bu şakacılarıdan aldığımız deodorantın etkisi geçmeden harekete geçelim."

"Anlaşıldı," diye yanıtladı Eden.

Bir saniye sonra aşağıdaki yerleşkeden korkunç bir çığlık duyuldu. Bunu ilerlemek için bir işaret olarak aldılar.

Çitlere doğru koşarlarken Mike gururla, "Sanırım bundan Cathy sorumlu," dedi.

Bu durumda bir kurt terbiyecisi olmanın sınırı, bu tehlikeli deliler yuvasındaki herkesin kurtadam olmamasıydı. Ne zaman Sofia ölümlü kötü adamlar olabileceğinden söz etmiş, Cathy de bir çözüm bulmuştu. Şimdi her şey hapishanesini ne tür bir düşmanın koruduğunu bulmaya bağlıydı. Sofia kapıya yaklaştı.

Diğer her şeyi zihninden sildi ve elindeki işe odaklandı: korkması gerekiyordu. "Korkması mı gerekiyordu?" Kendini ağlatmayı başardı ve iki yumruğuyla kapıya vurdu. "Yardım edin! İmdat!" diye bağırdı. "Çıkarın beni! Lütfen biri bana yardım etsin!" Zihinsel olarak kırılğan olduğunu ve kimse için tehlike arz etmediğini yansıtmaya çalıştı.

Dışarıdaki adam için ona bağırdı. Kadın bağırmaya ve vurmaya devam edince, adam sonunda kapıyı açtı. "Sana çenenin kapamanı söyledim-"

Burnunu çekti ve elinin tersiyle yanağını sildi. Adam omzunu tutmak için uzandığında, gözlerinin baktı ve bir kurt adamın zihnine kilitlendi. Onu çok fazla şaşırtmıştı, bu yüzden fazla mücadele edemedi.

"Beni diğer mahkûmların yanına götür," dedi ona.

Kendisine eşlik eden muhafızla birlikte yerleşkeyi geçerek Jason'ın ona bahsettiği barakalara gitti. Kimse onların ilerleyişini sorgulamadı. Cathy harekete geçtiğinde, yerleşkedeki diğer herkes ne olduğunu öğrenmek için acele etti.

Nathan ılık . Bu şaşırtmaca devam ederken, dışarıdan saldırı başladı.

Sofia savunmacılardan gelen ani silah sesleri ya da yamaçtan aşığıya doğru hızla inen ve çitlerden geçerek binalardan birine çarpan devasa kamyon için endişelenmiyordu. Tek umudu kamyonu kimsenin kullanmıyor olmasıydı.

Kontrolü altındaki kurt silahını tutturdu ve kışlaya girdiğinde hâlâ korkmuş bir esirmiş gibi davrandı. Orada, iki gardiyan tarafından izlenen beş mahkûm gördü. Mahkumlar, Üç erkek ve iki kadının her biri beton zemine yerleştirilmiş bir çerçevesine kelepçelenmişti.

"Dışarıda neler oluyor?" diye sordu muhafızlardan biri. "Onu neden buraya getirdiniz?"

Koruması, ona emrettiğı gibi, "İkiniz de dışarıda " dedi. "Siz gidin. Ben burayı devralacağım."

Adamlar sıkılmış olmalıydı, çünkü bu emri sorgulamadılar ve heyecana katılmak için dışarı koştular. Onlar gittikten sonra Sofia aceleyle mahkûmlara doğru koştu. "Sizi kurtarmak için buradayım," dedi gözlerini dikmiş bakan mahkûmlara. "Aranızda Hunyara adında bir kurt adam varsa, Paşta Amca dışarıda yardımınızı istiyor."

Adamlardan ikisi boştaki ellerini kaldırdı ve biri "Sen kuzen Sofia'sın" dedi.

Başını salladı. "Onları serbest bırakmama yardım et," diye emretti kurtadamına.

Kelepçelerin anahtarları yoktu ama sorunu, her mahkûmun kelepçesindeki zincire dikkatlice bir mermi sokup halkaları kırarak çözdü.

Kurt adam işini bitirdiğinde ona "Uyu artık," diye emretti.

Silahını kuzenlerinden birine verdi ve onlar da çatışmaya katılmaya gittiler. "Burada kalın" dedi diğerklerine, sonra da dışarı koştu.

Jason.

Yerleşkeye girdikten sonra Jason doğruca Sofia'ya yöneldi. Ateş edenlerden herhangi birinin ona nişan alamayacağı kadar hızlı hareket ediyordu ama kurşunlar yine de tehlikeli bir şekilde yakınından vızıldıyor, ayakları uçarken toza çarpıyordu. Onları görmezden geldi ve kendisine fiziksel olarak saldırmaya çalışan herkesi mutlulukla bir kenara fırlattı.

Sofia'nın varlığı onu bir işaret feneri gibi kompleksin merkez binasına çekti. Sadece birkaç metre uzaktayken kapıdan içeri girdi ve yüzü, kalbinin yükselmesine neden olan bir gülümsemeyle aydınlandı.

Silahlı adamın ona nişan aldığını görmemiş.

Sorun değildi, çünkü Jason ateş etmeye vakit bulamadan tetikçinin tepesindeydi.

Cesedin yere düşmesine izin verdiğinde Sofia ona kocaman gözlerle baktı. "Bir zamanlar bunu çok derin bulurdum. rahatsız edici."

Jason onun elinden tutup koğuşa geri götürdü ve orada hızlı, sert bir öpücük . "Operasyon sona eriyor," dedi ona. "Ben seni almaya gelene kadar burada kal." Şaşırtıcı bir şekilde kız itiraz etmedi.

Döndüğünde yanında bir kalabalık getirmişti. Eden el konulan bir dizüstü bilgisayarı taşıyordu ve Cathy'yle birlikte içinde ne olduğuna bakmak için oturdular. Pashta ve diğer Hunyaralar serbest bırakılan üç mahkûmun etrafında toplandılar. Laurent ve Mike, Eden ve Cathy'nin başında nöbet tutuyordu. Sofia'nın babası geride durmuş, herkesi izliyor, tüm bu hareketliliğin arasında biraz kaybolmuş görünüyordu.

Jason Sofia'yı kenara çekti. "Daha sonra bilgi alabilir ve katılabilirsin," dedi ona. "Ama önce-"

Kızın ağzı adaminkini kapladı ve uzun, kalıcı bir öpücük paylaştılar. Adam onu kendine yakın tuttu ve kadın güvenle başını adamın omzuna koydu.

"Daha başka maceralarımız da olacak," dedi Jason. "Ama sana söz veriyorum, sonumuz hep böyle olacak."

Ona baktı, gülümsemesi neşe ve güven doluydu. "Birlikte."

"Birlikte."

Birbirlerine sarılarak birkaç sessiz an geçirdikten sonra Jason, "Peki, hayvanlarla çalışmak konusunda ne hissediyorsun?" diye sordu.

Bölüm Elli

İki ay sonra

Sofia soyunma aynanın önünde durdu ve kısa, dar kostümünü endişeyle değerlendirdi.

George ve Gracie, sanki sahneye dönmek için sabırsızlanıyorlarmış gibi, onun arkasında huzursuzca bir ileri bir geri yürüyorlardı. Soyunma odası arkadaşları ve ailesi tarafından gönderilen çiçekler. Leydi Juanita'dan gelen yasemin kokusu odayı doldurdu ve Sid'den gelen sarı güllerle tatlı bir şekilde karıştı.

Jason onun arkasından yaklaştı ve kollarını kırmızı ve siyah kostümündeki kemerle vurgulanan dar beline doladı.
"Nasıl hissediyorsunuz, güzel bayan?"

Aynada onun bakışlarıyla karşılaştı. "Bu kıyafeti giymek için son iki ayımı kişisel antrenörümle ter dökerek geçirdiğime çok memnunum, çünkü bu gece herkesin içinde bu kıyafetle görüneceğim." Jason onu daha yaklaştırdı ve bağlandığı arkadaşından aldığı tepki içini ısıttı. "Üzerimden çıkarmak istediğini hissedebiliyorum, bu da beni sakinleştirmeye yardımcı olmuyor."

Ellerini kızın belinden aşağı ve kalçalarının kıvrımlarında gezdirdi.
"Kendime engel olamıyorum. Çok güzelsin."

Kaslı kalçalarını gösteren daracık pantolonu ve göğsünü ortaya çıkarıp geniş omuzlarını vurgulayan açık beyaz ipek gömleğiyle muhteşem olanın o olduğunu düşündü. Bu, bacaklarının şehvetten güçsüz düşmesi için yeterliydi - eğer sahne korkusundan zaten güçsüz değillerse.

"Oraya gittiğimizde ve tüm kadınlar çığlık atmaya başladığında kıskanacağım." Gerçek an neredeyse gelmek üzereydi ve Sofia Ölüm. "Asistanınız, yeni kocasıyla birlikte Bora-Bora'da bir tekne satın alıp denize açılmaya karar verdiklerini e-posta ile bildirdikten sonra bunu kabul etmek için çıldırmıştım. Pasifik'te. Sahnede onun yerini herhangi biri alabilirdi."

"Ama bu senin için burada, sıkıcı, sıradan Las Vegas'ta iyi bir iş fırsatı."

Titrek bir şekilde gülümsedi. "Sadece bir vampir Günah Şehri'ne sıkıcı ve sıradan diyebilir."

"Bir vampir ve bir kurt terbiyecisi demek istiyorsun." Ona tekrar sıkıca sarıldı. "Sen ve ben *gerçek* heyecanın ne olduğunu biliyoruz. Sahneye çıktığında her şey çok kolay olacak."

Kabul etmeliydi ki bu, dünyayı ele geçirmeye kötü kurtadamları kovalamaktan çok daha kolay olmalıydı. Jason'la provalara başladığından beri babası Hunyara'nın baş kurt terbiyecisi rolünü üstlenmişti.

"Baban gelmeye karar verdi mi?" Jason onun düşüncelerini sezmiş olmalıydı.

Başını salladı. "Cathy ve Paşa Amca'nın bulabildiği tüm Hunyara'larla birlikte. Eskiden sirk insanları olduğumuzu öğrendim. Yani bir bakıma bu işle köklerime dönüyorum."

"Tüm Bleythinler ve Kurt Klanı'ndan pek çok kişi de sizi desteklemek için izleyiciler arasında."

"Çok sevindim. Ama Sid Los Angeles'tan üzüntülerini ilettiler. Bu arada Joe ile hâlâ konuşmuyorlar."

Utanç dolu bir anın ardından, "Kendisine bir baba buldu mu?" diye sordu.

"Evet ama detayları bilmiyorum."

"Ve ben onları tanımak istemiyorum." Jason onu yüzüne doğru çevirdi. "Korkarım güzelce sürdüğün rujunu mahvedeceğim, aşkım."

Kapının alınması ve "Seni bekliyorum" diye onu öpmesine engel oldu. Onun yerine burunlarına dokundular.

"Gelin Bayan Cage," dedi ve onu sahneye için elinden tuttu. "Kaplanlar bekliyor."

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.